

MİTOLOJİ VE MADENCİLİK VI MADENCİLERİN KORUYUCULARI

*Nadir
AVŞAROĞLU*

***Dostum, Arkadaşım, Meslektaşım
Maden Mühendisi Levent USMAN'ın anısına***

İÇİNDEKİLER

BAŞLIK	SAYFA
SUNUŞ	5
MADENCİLERİN AZİZLERİ	7
İNANIŞLARDA AZİZLER ve ERMIŞLER	11
SAINT (AZİZ) ANNE Madencilerin Koruyucusu	13
SAINT JOSEPH Madencilerin Koruyucusu	20
SAINT LAWRENCE Madencilerin Koruyucusu	27
SAINT LEONARD Madenci, Demirci, Bakırcı, Kömür Madencilerinin Koruyucusu	34
SAINT ELIGIUS Madenci ve Metal İşçileri Koruyucusu	39
SAINT PROCOPIUS Madencilerin Koruyucusu	44
SAINT CLARE Altın Madencilerinin Koruyucusu	48
SAINT DUNSTAN Kuyumcularının ve Gümüşçülerinin Koruyucusu	54
H. SAINT BERNWARD Kuyumcu ve Altın Madencilerinin Koruyucusu	59
SAINT ALEXANDER Kömürçülerin Koruyucusu	61
SAINT THEOBALD Odun Kömürü Üreticilerinin Koruyucusu	64
SAINT PETRUS Taş İşçileri, Arnavut Kaldırımcılarının Koruyucusu	66
SAINT BLAISE Taş Ustalarının Koruyucusu	73
SAINT REINOLD Taş Ustalarının Koruyucusu	77
SAINT MARINUS Taş İşçileri ve Ustaların Koruyucusu	79
SAINT FIACRE Kalaycı ve Taş Ustaların Koruyucusu	81
SAINT PİRAN Kalay Madencilerinin Koruyucusu	85
SAINT MATURINUS Kalaycıların Koruyucusu	90
SAINT KINGA Tuz Madeni İşçilerinin Koruyucusu	92
SAINT RUPERT Tuz İşçilerinin Koruyucu	102
SAINT CLEMENT of ROME Mermercilerin Koruyucusu	105
SAINT BENEDICT Bakır Madencilerinin Koruyucusu	110
SAINT MAURICE Demircilerin ve Kılıç Ustaların Koruyucusu	119
SAINT ANTHONY Yeraltında Çalışanların Koruyucusu	123
SON SÖZ	129
KAYNAKÇA	131

SUNUŞ

Bildiğiniz gibi Şili'nin Copiapó şehrine 45 kilometre uzaklıktaki San Jose Altın-Bakır Madeni'nde 5 Ağustos 2010 günü bir maden kazası gelmiş 33 kişi yerin 680 metre altında mahsur kalmıştı. Şili'deki 2010 yılındaki Copiapó maden kazasında mahsur kalan madenciler için kurtarma operasyonu düzenlenmiş, tüm işçiler kurtarılmış ve bu operasyon madencilerin koruyucu azizi Lawrence'ın adına "Operación San Lorenzo" olarak adlandırılmıştı.

San Jose'de yeraltından çıkan tüm madenciler günlerce yer altında kendilerinin Saint Lawrence (San Lorenzo) tarafından korundukları ve bu sayede kurtulduklarını anlattılar. Bu görüntü beni çok etkilemiştir.

Bilindiği gibi madencilerin en büyük koruyucusu ve azizesi Santa Barbara'dır. Anadolulu bir ermiş olan Santa Barbara günümüzde tüm dünyada yortu günü (kutsanma günü)olan 4 Aralık'da madenciler tarafından anılmaktadır. Santa Barbara'nın hayatını daha önce kaleme aldığım (Mitoloji ve Madencilik IV: Santa Barbara) bu çalışmada da çeşitli inanışlarda yer alan Madencilerin Koruyucuları ele almaya çalıştım.

Bu nedenle inanışlar, özellikle de mesleki inanışlar bağlamında ele alındığında, her mesleğin kendine özgü kurallarının yanı sıra anlatılarının, jargonunun, folklor ve uygulamalarının olduğu görülür. Başka bir deyişle, bireyle meslek arasındaki ilişki sadece maddi değil, aynı zamanda manevidir. Madencilik, yerin altına inilerek yapılan bir meslek olması bakımından çalışanların kaygı ve korku duygusunu yoğun bir şekilde yaşadıkları bir meslektir.

Çocukluk meramım olan mitoloji ve saygı duyduğum mesleğim madenciliği harmanlamaya çalıştığım 6 çalışmam olan Mitoloji ve Madencilik VI: Madencilerin Koruyucuları adlı yazımda bu konuyu ele almaya çalıştım. Bu çalışmada madencilerin korkuları, endişeleri gibi duygularından kurtulmaları için sığındıkları ve kabul ettikleri Saintler (azizler) ele alındı.

İlginizi çekeceği umuduyla

Nadir AVŞAROĞLU
Maden Mühendisi
Aralık - 2022

İNANIŞLARDA AZİZLER ve ERMİŞLER

İngilizce aziz kelimesi Hıristiyanlıktan kaynaklanırken, din tarihçileri, Yahudi tzadik, İslami walî, Hindu rishi veya Sih gurusu, Şintoist kami, Taoist shengren, ve Budist arhat veya bodhisattva da azizler olarak tanımlanmaktadır. Dine bağlı olarak, azizler ya Katolik inancında olduğu gibi resmi dini beyanlarla ya da popüler tanımlarla ifade edilir.

İngilizce aziz kelimesi Latince sanctus'tan gelir, Yunanca karşılığı ἅγιος (hagios) 'kutsal'dır. Sanctus kelimesi başlangıçta antik Roma dininde teknik bir kelimedir, ancak Hıristiyanlıktaki küreselleşmiş kullanımı nedeniyle modern aziz kelimesi şimdi diğer dinlerde "kutsallıkları veya kutsallıkları için "saygıya değer" kişiler için karşılaştırılabilir terimlerin bir çevirisi olarak da kullanılmaktadır. Birçok din, onura layık kişilere saygı göstermek için benzer kavramları (ancak farklı terminolojiyi) kullanır.

Peygamberlerin yanı sıra, azizler kutsamalara sahiptir ve mucizeler gerçekleştirebilirler. Azizler peygamberlerden daha düşük rütbelidirler ve kıyamet gününde insanlar için şefaet etmezler. Ancak hem peygamberlerin hem de azizlerin mezarları sık sık ziyaret edilmektedir. İnsanlar ruhsal tatmin arayışlarında bir azizin tavsiyesini ararlardı. Hıristiyanlıktaki azizlerin aksine, Müslüman azizler genellikle alimler tarafından değil, sıradan insanların fikir birliği ile gayri resmi olarak kabul edilir.

Kutsallaştırma kelimesi, bir Hristiyan'ın isminin Kilise Azizleri kutsalı yani listesine alınmaya layık görüldüğü anlamına gelir. Kutsallaştırma kimseyi Aziz yapmaz. Kutsallaştırma, yaşamı boyunca bir kimsenin zaten bir Aziz olduğunu kabul eder. Kutsallaştırma bir insanı Aziz yapmaktan daha ziyade, alenen ve herkesin görebileceği şekilde, insanın halihazırda bir Aziz olduğu gerçeğini ortaya koyar - yani kutsal insan ve Tanrı, insanın varoluşunun her düzeyde öyle işbirliği yapmış ki, insan lütuf ile olmuştur.¹

Kilise tarihinin ilk bin yılı boyunca, Azizler herhangi bir resmi kutsallaştırma töreni olmaksızın kabul edildi. İnançlıların yerel cemaatleri, bazı tanınmış Hristiyanları ayin toplantılarında anmaya, onlardan dua ederek yardım istemeye, mezarlarını ziyaret etmeye başladılar. 12. yüzyıldan itibaren, Azizlerin belirlenmesi Papaların görevi haline geldi. Papa, kişinin ölümünden sonra Aziz ilan edilmesi için üç şart belirledi: İnsanlar arasında kutsallığın yüksek saygınlığı, Cesurca erdemler ve Mucizeler üretme konusundaki şöhreti, özellikle ölümünden sonra mabetlerde veya kalıntılar aracılığıyla yaşaması olarak belirlenmiştir.

Hristiyan inancında, bir aziz, istisnai bir kutsallık, benzerlik veya Tanrı'ya yakınlık derecesine sahip olarak kabul edilen bir kişidir. Bununla birlikte, aziz teriminin kullanımı bağlama ve mezhebe bağlıdır. Katolik, Doğu Ortodoks, Anglikan, Doğu Ortodoks ve Lutheran doktrininde, Cennette ölen tüm sadık ölüleri aziz olarak kabul edilir, ancak bazıları daha büyük onur veya onurlandırmaya layık görülür. Resmi dini tanınma ve sonuç olarak halka açık bir saygı kültürü, Katolik Kilisesi'nde kutsallaştırma

¹ https://en.wikipedia.org/wiki/Patron_saint

veya onaylarından sonra Doğu Ortodoks Kilisesi'nde yüceltme süreci yoluyla bazı mezhepsel azizlere verilir.

Katolik Kilisesi'ne göre, bir aziz, Yeryüzü'nde tanınsın ya da tanınmasın, "büyük tanıklar bulutu"nu oluşturan Cennet'teki herhangi biri olabilir. Bunlar "kendi annelerimizi, büyükannelerimizi veya diğer sevdiklerimizi içerebilir, her zaman mükemmel yaşamlar yaşamamış olabilirler, ancak "hatalarının ve başarısızlıklarının ortasında ilerlemeye devam ettiler ve Rab'bi hoşnut ettiklerini kanıtladılar". Aziz unvanı, resmi olarak kutsallaştırılmış, yani resmi ve yetkili bir şekilde kilise tarafından Cennet Krallığının anahtarlarının sahibi olarak aziz ilan edilmiş ve bu nedenle Tanrı'nın lütfuyla Cennette olduğuna inanılan bir kişiyi ifade eder.

Katolik Kilisesi'nin Katekizmi'ne göre, "Patrikler, peygamberler ve diğer bazı Eski Ahit figürleri, kilisenin tüm litürjik geleneklerinde azizler olarak onurlandırıldı ve her zaman onurlandırılacak." Günün Azizi adlı kitabında editör Leonard Foley şöyle der: "Azizlerin Tanrı'nın sevgisine teslim olması, İsa'nın tamamen teslim olmasına o kadar cömert bir yaklaşımdı ki, Kilise onları ilham kaynağımız için tutulmaya değer kahramanlar ve kahramanlar olarak tanır. Bize Kilise'nin kutsal olduğunu, kutsal olmayı asla bırakamayacağını ve Mesih'in hayatını yaşayarak Tanrı'nın kutsallığını göstermeye çağrıldığını hatırlatıyorlar."²

3 Ocak 993'te Papa XV. John, Roma piskoposluğunun dışından bir kişiyi aziz ilan eden ilk papa oldu. Alman hükümdarının dilekçesi üzerine, Augsburg Piskoposu Ulrich'i kutsallaştırıldı. O zamandan önce, azizlerin popüler "kültleri" veya saygınlıkları yerel ve kendiliğinden olmuştu ve yerel piskopos tarafından doğrulandı. Papa XVIII. John daha sonra beş Polonyalı şehitten oluşan bir külte izin verdi.

Doğu Ortodoks Kilisesi'nde bir aziz, burada Dünya'da tanınsın ya da tanınmasın, Cennette bulunan kişi olarak tanımlanır. Bu tanıma göre, Adem ve Havva, Musa, melekler ve başmelekler hariç çeşitli peygamberlerin hepsine "Aziz" unvanı verilir. Ortodoks Kilisesi'ndeki azizlik mutlaka ahlaki bir modeli değil, Tanrı ile olan birliği yansıtır: Mısırlı Meryem, Etiyopyalı Musa ve çarmıha gerilen tövbe eden hırsız Dismas gibi büyük günah içinde yaşayan ve alçakgönüllülük ve tövbe ederek aziz olan sayısız insan

² Slocum, Robert Boak; Armentrout, Donald S. (2000). "Patronal Feast". An Episcopal Dictionary of the Church: A User-Friendly Reference for Episcopalians. New York: Church Publishing, Inc. p. 390. ISBN 0-89869-211-3.

örneği vardır. Bu nedenle, bir azizin ne olduğuna dair daha eksiksiz bir Doğu Ortodoks tanımı, azizlerin, alçakgönüllülükleri ve insanlığa olan sevgileri aracılığıyla, içlerindeki tüm kiliseyi nasıl kurtardıkları ve tüm insanları sevdikleri ile ilgilidir.³

Ortodoks inancı, Tanrı'nın azizleri cevaplanmış dualar ve diğer mucizeler aracılığıyla açıkladığını düşünür. Azizler genellikle yerel bir topluluk tarafından, genellikle onları doğrudan tanıyan insanlar tarafından tanınır. Popülerlikleri arttıkça genellikle tüm kilise tarafından tanınırlar. Kutsallaştırma kelimesi, bir Hristiyan'ın adının kilisenin azizlerinin kutsalı (resmi listesine) yerleştirilmesine layık bulunduğu anlamına gelir. Resmi tanıma süreci, piskoposların müzakere edilmesini içerir. Ortodoks Kilisesi mucizelerin tezahürünü gerektirmez; gerekli olan erdemli bir hayatın delilleridir. Dini inceleme başarılı olursa, bunu Aziz'e kilise takviminde tüm kilise tarafından kutlanacak bir gün verilen bir Yüceltme hizmeti izler. Ancak bu, kişiyi aziz yapmaz; kişi zaten bir azizdi ve kilise sonunda onu tanıdı.

Kilise yaşayanlar ve ölümler arasında gerçek bir ayrım göstermediğinden, azizler cennette canlı olarak kabul edildiğinden, azizlere hala hayattaymış gibi atıfta bulunulur ve ibadet edilmez, saygı duyulur. Kurtuluş için şefaate edebileceklerine ve Tanrı'yla doğrudan paydaşlık yoluyla ya da kişisel müdahale yoluyla insanlığa yardım edebileceklerine inanılmaktadır.

Anglo-Katoliklik gibi yüksek kilise bağlamlarında, bir aziz genellikle yüksek düzeyde kutsallık ve kutsallık atfedilen (ve genellikle gösteren) kişidir. Bu bakımdan, bir aziz sadece bir inanılı değil, aynı zamanda erdemle dönüştürülmüş bir kişidir. Katoliklikte, bir aziz Tanrı'nın etkinliğinin özel bir işaretidir. Azizlere saygı duymak bazen ibadet olarak yanlış anlaşılır, bu durumda alaycı bir şekilde "hagiolatri" olarak adlandırılır.

Lutheran Kilisesi'nde, ister Cennette ister yeryüzünde olsun, tüm Hristiyanlar aziz olarak kabul edilir. Bununla birlikte, kilise hala Katolik Kilisesi tarafından tanınanlardan bazıları da dahil olmak üzere belirli azizleri tanır ve onurlandırır, ancak nitelikli bir şekilde: Augsburg İtirafı'na göre, aziz terimi Katolik Kilisesi tarzında yalnızca olağanüstü lütuf alan, imanla sürdürülen bir kişiyi belirtmek için kullanılır. ve kimin iyi işleri herhangi bir Hristiyan'a örnek olmalıdır. Geleneksel Lutherci inanç, azizlere dua etmenin yasak olduğunu, çünkü kurtuluşun araçları olmadıklarını açıklar. Ancak Lutherciler, azizlerin genel olarak Hristiyan Kilisesi için dua ettiklerine inanırlar.

Metodistler bir bütün olarak azizlere saygı duymazken, onları onurlandırır ve takdir ederler. Metodistler, tüm Hristiyanların aziz olduğuna inanırlar, ancak esas olarak bu terimi İncil'deki figürlere, Hristiyan liderlere ve inancın şehitlerine atıfta bulunmak için kullanırlar. Birçok Metodist kilise, azizlerin adını almıştır - Oniki Havari, John Wesley, vb. gibi - çoğu erken bir devre veya belirgin bir konumla ilişkili coğrafi konumlardan sonra adlandırılmıştır. Metodist cemaatler Tüm Azizler Günü'nü kutlarlar. Birçoğu azizlerin, yani kutsal insanların biyografilerinin incelenmesini teşvik eder.

Birçok Protestan kilisesinde, aziz kelimesi daha genel olarak Hristiyan olan herkesi ifade etmek için kullanılır. Bu, Pavlus'un Kutsal Kitap'ın Yeni Ahit'indeki sayısız

³ "Patron saint". The American Heritage Dictionary of the English Language (4th ed.). Houghton Mifflin Company. 2006. p. 1290. ISBN 0-618-70172-9.

referansına kullanım açısından benzerdir. Bu anlamda, Mesih'in bedeni içinde olan herkes (yani, Hristiyan olduğunu iddia eden) Mesih İsa ile olan ilişkilerinden dolayı bir azizdir. Birçok Protestan, azizlere yapılan şefaatçi duaları putperestlik olarak görür, çünkü sadece Tanrı'nın kendisine verilmesi gereken ilahi ibadetin bir uygulaması olarak algıladıkları şey, ölü ya da diri diğer inanlılara verilmektedir. Bazı Protestan geleneklerinde, aziz aynı zamanda yeniden doğmuş herhangi bir Hristiyan'a atıfta bulunmak için de kullanılır. Birçoğu, kelimenin geleneksel Yeni Ahit anlamını vurgular, tüm inanlıların rahiplik doktrini ile süreklilik içinde, herhangi bir inanlıya atıfta bulunmak için "aziz" yazmayı tercih eder.⁴

Bazı teolojik literatürde, aziz teriminin kullanımı Hristiyan olmayan bağlamlarda da kullanılma eğilimindedir. Birçok dinde, gelenekleri içinde dini öğretinin en yüksek özelemlerini yerine getirmiş olarak kabul edilen insanlar vardır. İngilizce'de, aziz terimi genellikle bu fikri birçok dünya dininden çevirmek için kullanılır. Yahudi hasid veya tsaddiq, İslami qıdees, Zerdüştı fravaşı, Hindu rsi veya guru, Budist arahant veya bodhisattva, Taoist shengren, Shinto kami ve diğerlerinin hepsi aziz olarak anılmıştır.

Ortodoks Kiliseleri, evrensel bir takvime dahil edilmeleri gerekmeyen yerel Azizleri yüceltmek için daha basit, daha sade ve daha az resmi bir yöntemle sahiptir. Kutsalizasyon büyük ölçüde yerel uygulamalar, yerel kültler ve yerel gelenekler tarafından belirlenmiştir. Ortodoks geleneğinde bir Aziz, kendisinde bir şekilde Tanrı imajını gösterir - bir ikon, orijinal bir yaratılış, İsa Mesih'te yeni bir varlık haline gelmiştir.

⁴ Butler, Alban (2000). "St. Veronica (First Century)". In Doyle, Peter (ed.). *Lives of the Saints: July* (New full ed.). Tunbridge Wells: Burns & Oates. pp. 84–86. ISBN 0-86012-256-5. OCLC 877793679 – via Google Books.

MADENCİLERİN AZİZLERİ

İnanışlar, özellikle de mesleki inanışlar bağlamında ele alındığında, her mesleğin kendine özgü kurallarının yanı sıra anlatılarının, jargonunun, folklor ve uygulamalarının olduğu görülür. Başka bir deyişle, bireyle meslek arasındaki ilişki sadece maddi değil, aynı zamanda manevidir. Madencilik, yerin altına inilerek yapılan bir meslek olması bakımından çalışanların kaygı ve korku duygusunu yoğun bir şekilde yaşadıkları bir meslektir. Yerin metrelerce altında olmak bireyin güven duygusunu zedelemektedir. Yeraltı dünyası, kolektif bilinçaltında insana ait bir yer değildir. İnsana ait olmayan madenin de bir sahibi “iyesi” olduğuna inanılır. Bu da bir yeryüzü varlığı olan insanoğlunun doğaüstü bir varlığın tehlikelerle dolu egemenlik sahasına girdiği anlamına gelmektedir. Bu nedenle yeraltına girmek ve ona ait olanı yer yüzüne çıkarmak yasak ve tehlikelidir. Tehlike arz eden bu tekinsiz mekân, insanoğlunu inanma ve uygulamalara (ritüellere), özellikle de tabu ve kaçınmalara zorunlu kılmıştır.

Madencilik yerin metrelerce altında icra edilen bir meslek olması noktasında, yeraltı-yerüstü, karanlık-aydınlık gibi zıtlıkları bünyesinde barındırmaktadır. Bu noktada çalışma saatleri de göz önüne alındığında günün büyük bir bölümünün yeraltında geçmesi ve risk faktörü yüksek bir meslek olması bakımından “korku”, “endişe” gibi duyguların yaşandığı bir meslek koludur. Söz konusu tekinsiz mekân, sadece inanış ve uygulamaların ortaya çıkmasına neden olmamış, günümüzde “memorat” olarak adlandırılan çok sayıda anlatının da meydana gelmesine vesile olmuştur.⁵

Yerin metrelerce altında olmak düşüncesiyle birlikte yerin altında bir mekânda çalışmak durumunda olmak, doğal olarak korku, tedirginlik gibi duyguları da meydana getirmekte ve maden ocaklarını da tehlikeli/sakıncalı yerler arasına sokmaktadır. Bu bağlamda maden ocaklarını “sahipli yerler” olarak değerlendirmek gerekmektedir.

Bilindiği gibi madenciliğin ve madencilerin koruyucu azizi (azize) Santa Barbara’dır. Tüm Katolik kitleleri ile birlikte hemen hemen tüm dünyada Santa Barbara’nın yortu günü (kutsanma günü) olan 4 Aralık tarihi madenciler tarafından kendilerine adanmış bir gün olarak anılmaktadır.

Rivayete göre, Roma Uygarlığı döneminde babasının zulmünden kaçan Santa Barbara adlı genç bir kadın, İzmit yakınlarında madencilerin çalıştığı bir mağaraya sığınır. Çalışmakta olan madencileri koruduğuna inanılan ve bu nedenle madenciler tarafından azize kabul edilen Santa Barbara’nın 4 Aralık’ta mağaraya yerleşmesi tüm dünyada “Dünya Madenciler Günü” olarak anılır. Bundan dolayıdır Avrupa’nın pek çok madeninde Aziz Barbara’nın heykeli bulunur.

Santa Barbara’nın dışında da özellikle hristiyan inanışlarında madencilerin çok çeşitli koruyucuları ve azizleri bulunmaktadır. Bu koruyucuların pek çoğu hem Roma Katolik Kilisesi hem de Doğu Ortodoks Kilisesi tarafından aziz (Saint) kabul edilmiştir. Her ne kadar yortu günleri (kutsanma günleri) farklı olsa da bu azizlerin pek çoğu her iki kilisenin yanı sıra Anglikan Kilisesi ve Lutheranlar tarafından da aziz kabul edilmektedir. Bu azizler;

⁵ AYZ Berna, GÜNAYDIN Aykut, “Zonguldak Madencilik Mesleği Geleneğine Bağlı Oluşan Memoratlar Üzerine Bir Değerlendirme”, DOI Number : 10.12981/mahder.547119 ORCID ID: 0000-0002-5712-1159 ORCID ID: 0000-0003-3383-3087 Motif Akademi Halk Bilimi Dergisi, 2019, Cilt: 12, Sayı: 26, s. 305-316.

SAINT (AZİZ)	KORUYUCULUK	KUTSAL GÜNÜ
SAINT (AZİZ) ANNE	Madencilerin Koruyucusu	26 Temmuz
SAINT JOSEPH	Madencilerin Koruyucusu	31 Ağustos (RKK) 31 Temmuz (DOK) 1 Ağustos (PS)
SAINT LAWRENCE	Madencilerin Koruyucusu	10 Ağustos
SAİNT LEONARD	Madenci, Demirci, Bakırcı, Kömür Madencilerinin Koruyucusu	6 Kasım
SAINT ELIGIUS	Madenci ve Metal İşçileri	1 Aralık
SAINT PROCOPIUS	Madencilerin Koruyucusu	26 Kasım
SAINT CLARE	Altın Madencilerinin Koruyucusu	11 Ağustos
AZİZ DUNSTAN	kuyumcularının ve gümüşçülerinin	19 Mayıs
H. SAİNT BERNWARD	Kuyumcu ve Altın Madencilerinin Koruyucusu	14 Temmuz (RKK) 16 Eylül (DOK)
SAINT ALEXANDER	Kömürçülerin Koruyucusu	11 Ağustos (RKK) 12 Ağustos (DOK)
SAINT THEOBALD	Oduun Kömürü Üreticilerinin Koruyucusu	30 Haziran
SAINT PETRUS	Taş İşçileri, Arnavut Kaldırımcılarının Koruyucusu	22 Şubat (RKK) 29 Haziran (DOK)
SAINT BLAISE	Taş Ustalarının Koruyucusu	3 Şubat (RKK) 11 Şubat (DOK) 16 Ocak (PS)
SAINT REINOLD	Taş Ustalarının Koruyucusu	7 Ocak
SAINT MARINUS	Taş İşçileri ve Ustaların Koruyucusu	3 Eylül
SAİNT FIACRE	Kalaycı ve Taş Ustaları	30 Ağustos (RKK) 1 Eylül (DOK)
SAİNT PİRAN	Kalay Madencilerinin Koruyucusu	5 Mart
SAINT MATURINUS	Kalaycıların Koruyucusu	1 Kasım
SAINT KINGA	Tuz Madeni İşçilerinin Koruyucusu	24 Temmuz
SAİNT RUPERT	Tuz İşçilerinin Koruyucu	27 Mart (RKK) 24 Eylül (DOK)
CLEMENT of ROME	Mermercilerin Koruyucusu	23 Kasım
SAINT BENEDICT	Bakır Madencilerinin Koruyucusu	11 Temmuz (RKK) 14 Mart (DOK) 21 Mart (PS)
SAINT MAURICE	Demircilerin ve Kılıç Ustaları	19 Temmuz
P. SAINT ANTHONY	Yeraltında Çalışanlar	13 Haziran

RKK : Roma Katolik Kilisesi
DOK : Doğu Ortodoks Kilisesi
PS : Psikoposluk Kilisesi

Çalışmamızın içinde Roma Katolik Kilisesi hem de Doğu Ortodoks Kilisesi tarafından aziz (Saint) kabul edilen bu kişiler ele alınmıştır.

SAINT (AZİZ) ANNE Madencilerin Koruyucusu

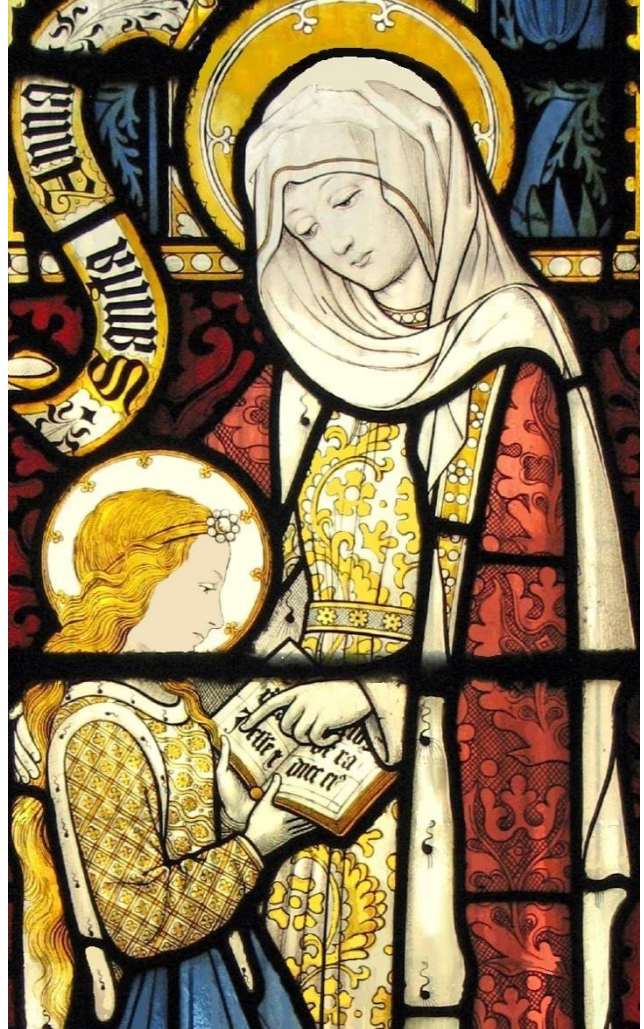
Anne, Meryem'in annesi ve İsa'nın büyükannesiydi. Saint Anne hakkında sadece anlatılara dayalı çok az bilgimiz bulunuyor. Ancak kızına Tanrı'nın planına güvenmesi için ilham veren büyük inançlı bir kadın olduğu bilinmektedir. Bugün, Saint Anne, ev hanımlarının ve emek içindeki kadınların koruyucu azizesidir. Ayrıca değerli kızını ve torununu korumadaki rolü nedeniyle madencilerin koruyucusudur.

Saint Anne Roma Katolik Kilisesi, Ortodoks Kilisesi ve Doğu Katolik Kilisesi tarafından azize olarak kabul edilmektedir. Tüm bu inanışlarında kutsal günü (yortusu)26 Temmuz olarak kabul görmektedir. Aynı zamanda Saint Anne, marangozlar, çocuksuz insanlar, dul kadınlar, biniciler, ev hanımları, dantel üreticileri, kayıp eşyalar, madenciler, anneler, ev taşımak, eski giysi satıcıları, fakirler, hamileler, terziler ve seyislerin koruyucusu ve azizesi olarak kabul görür.

Hıristiyan geleneğine göre, Aziz Anne (ayrıca Ann veya Anna) Meryem Ana'nın annesiydi. Davut soyundan doğan adı, "Lütuf" anlamına gelen İbranice Hannah'ın Yunanca bir yorumudur. Aziz Anne, kanonik İnciller'de veya Yeni Ahit'te başka hiçbir yerde isimlendirilmemiştir. Yakup'un İncili'ne göre, Anne ve kocası Joachim, yıllarca süren çocuksuzluktan sonra, Tanrı'nın onları bir çocukla kutsaması için umutsuzca dua ettiler. Sonunda onlara dualarının cevaplandığını söyleyen bir melek tarafından ayrı ayrı ziyaret edildiler. Anne, çocuğu Tanrı'nın hizmetine adayacağına söz verdi. Meryem'i doğurduktan sonra, çift çocuğu üç yaşındayken Kudüs'teki Tapınağın hizmetine verdi.

Anne'nin ebeveynleri Eliud ve Ismeria'ydı. Dört yaşındayken Anne tapınakta yaşamaya başladı, on iki yıl orada kaldı ve 16 yaşında ailesine döndü. Bir yıl sonra annesi ölmek üzereyken Anne'yi başucuna çağırdı ve onu evin gelecekteki sahibesi olarak bıraktı ve ona vadin bir kabı olduğu için evlenmesi gerektiğini söyledi.

Aziz Joachim'in evi, ailesi ve akrabaları Celile'nin bir kasabası olan Nasıra'da vardı. Adil ve kutsal bir adamdı ve yüksekte gelen özel lütuf ve ışıkla aydınlanmış, kutsal yazıların ve eski peygamberlerin birçok gizemi hakkında bilgi sahibiydi. Sürekli ve

ateşli dualarla Tanrı'dan vaatlerinin yerine getirilmesini istedi ve inancı ve yardımseverliği göklere nüfuz etti. Kutsal ve samimi bir yaşam süren en alçakgönüllü ve saf bir adamdı, ancak en ciddi ve içten ve kıyaslanamayacak kadar mütevazı ve dürüsttü. Davut'un soyundan geliyordu. Saf ve temiz Anne, mütevazı ve güzel bir kızı. Çocukluğundan itibaren erdemli, kutsal bir yaşam sürdürdü ve yüceltilmiş tefekkürde mükemmelliğe ulaştı. İman, umut ve hayırseverliğin erdemleriyle aşılansak Mesih'in gelişini için dua etmeye devam etti.

Kaynaklarda, Anne ve Joachim Nasıra'da uzun yıllar evli kaldılar ancak çocuksuzlardı. Joachim tapınakta kurban sunmaya gittiğinde, çocuğu olmadığı için değersiz olduğu için reddedildi. Joachim'ın kalbi kırıldı ve Tanrı'yla olan davasını üstlenmek için dağlara gitti. Orada 40 gün oruç tuttu ve dua etti. Anne, "Dul olduğuma ve çocuksuz olduğuma hayıflanıyorum" diyerek hayatından korkuyordu. Tanrı'ya kısırlığını elinden alması için yalvardı ve çocuğunu O'nun hizmetine adayacağına söz verdi.

Aziz Anne ayrıca, eski yasanın yerine getirilmesinde kendisine yardım edecek bir koca elde etmek için Tanrı'ya sıkca dua etti. Aynı anda Joachim aynı dilekçeyi verdi ve Joachim ve Anne'nin evlilikte birleşmeleri ve Enkarne Tanrı'nın annesi olacak olan O'nun ebeveynleri olmaları ilahi olarak bertaraf edildi. Melek Cebrail, bu ilahi emri her ikisine de duyurmak için gönderildi. Azize Anne'ye, ateşli dua ederken görünür bir biçimde görüldü. Bu kutsal prensi gördüğünde korkmuş ve yine de aydınlanmıştı. Ona Kurtarıcı'nın gelişini için dua etmeye devam etmesini ve Joachim'i eşi olarak kabul etmesinin Tanrı'nın isteği olduğunu söyledi. O sırada Anne'ye, Meryem'in annesi, Tanrı'nın Annesi olacağını bildirmede. Melek Aziz Joachim'e uykusunda belirdi ve

şöyle dedi: "Joachim, Tanrı'nın en yüce tarafından kutsanmış olacaksın! Anne'yi eşiniz olarak kabul etmeniz Yüce Tanrı'nın isteğidir. Onunla ilgilenin ve ona En Yüce Olan'ın bir sözü olarak saygı gösterin ve Majestelerine şükredin, çünkü O onu senin sorumluluğuna verdi." Bu ilahi mesajın sonucu olarak Joachim ve Anne birbirlerini desteklediler, ancak ikisi de yıllar sonrasına kadar meleğin sırrını ortaya koymadılar.

Anne, Joachim ile evlendiğinde 18 yaşındaydı ve yedi yıl boyunca babasının evinde yaşadılar. Az bilinen ilk kızı burada doğdu. Ona Mary Heli adı verildi. 7 yıl sonra Anne ve Joachim kendi evlerine taşındılar. Anne'nin babası Eliud, mallarını onlarla paylaştı. Kızları Mary Heli, büyükbabası Eliud ile birlikte yaşamaya devam etti. Baba evinden çekildikten sonra tasarımları mahremiyet içinde yaşamak, evlilik

hayatlarına yeniden başlamaktı. Samimiyetle tüm erdemleri uyguladılar ve Tanrı'yı hoşnut ettiler. Her yıl mülklerinin gelirini ve kiralalarını üç bölüme ayırdılar, ilk kısım Rab'be ibadet için tapınağa verildi, ikincisi fakirlere dağıtıldı ve üçüncüsü kendileri için tutuldu. Bu miktar her zaman ertesi yıl yenilendi. Zenginliklerine rağmen tutumlu yaşıyorlardı.

Anne'nin, onu kısırlığıyla acı bir şekilde alay eden bir hizmetçiden katlanacak çok şeyi vardı. Tanıdıklarının çoğu, bazı kötülöklere affettikleri kısırlıkları nedeniyle de onları üzdü. Eliud'la yaşayan çocuğun aslında Anne'nin kızı olmadığını, aksi takdirde onu da yanında bulunduracağını söylediler. Onlara göre kısırlık en kötü damgalama gibi görünüyordu, çünkü onları Mesih'in gelmesi gereken o çizgisel soydan kopardı ve böylece ilk kızlarının doğumundan sonra 20 yıl yaşadılar, ancak her zaman haçlarını kabul ettiler ve sabır ve dua ruhuyla acıya katlandılar. Bu uzun arınmaya, hayata başladığı anda daha saf ve kutsal olan Kusursuz Anlayışı doğurmaya layık görölmek için ihtiyaçları vardı.

Bir bayram günü Joachim, Rab'be kurban sunmak için tapınağa gitti. Tekliflerini reddeden ve çocuksuz çiftlerin Yehova'nın önünde kendilerini sunmaya layık olmadıklarını söyleyen Yüksek Rahip Ruben tarafından sert bir şekilde reddedildi. Aşağılanmış ve sıkıntılı Joachim eve dönmedi, 40 gün boyunca dua etmek için dağlara gitti. Anne hararetle dua etti ve Tanrı'dan onu Joachim'den ayırmamasını istedi, bir melek ona göründüğünde ve Rab duasını duyduğu için kalbini dinlendirmesini söyledi. Ertesi sabah Yeruşalim'deki Tapınağa gitmeli, orada Altın Kapı'nın altında şu anda yolda olan Joachim'le karşılaşacak ve onun (melek) de ona görüneceğini ve şimdi tekliflerinin kabul edileceğini söyledi. Melek Joachim'e göründü ve tapınağa gitmesini emretti. Joachim sıkıntılıydı ve oraya gitme konusunda çekingen hissediyordu, ancak melek ona rahibin kendi konusunda aydınlanmış olduğuna dair güvence verdi.

Büyük bir sığır sürüsüyle tapınağa vardığında, İlahi ilhamla hareket eden iki rahip onu karşılamak için dışarı çıktı. Teklifleri kabul edildi ve bütün gece ecstasy içinde dua ettiği tapınağa götürüldü. Melek konuştu: "Anne, dünyanın kurtarıcısının doğacağı tertemiz bir çocuk tasarlayacak." Melek ona, kendisi için bir utanç değil, bir yücelik olan kısırlığı için üzölmemesini söyledi, çünkü eşinin düşünceği şey ondan değil, onun aracılığıyla, Tanrı'dan bir meyve olmalıydı. Sonra melek hazineyi antlaşma sandığından çıkardı ve Joachim'in giysisine soktu ve vücuduna girdi.

Joachim daha sonra rahip tarafından Tapınağın altından ve Altın Kapı'nın altından geçen yeraltı geçidinin girişine götürüldü. Peygamber Anna da Anne'yi aynı geçitten aşağı indirdi. Joachim ve Anne, Altın Kapı'nın altında buluştu. O anda coşkuyla kucaklaştılar ve ışık etraflarında parladı, Kutsal Bakire Meryem'in Kusursuz Anlayışı tamamlandı. (Eğer Adem'in günahı olmasaydı, bütün insanlar bu şekilde tasarlanırdı.) Aynı anda yukarıdaki gökler açıldı ve Kutsal Üçlü ve melekler, Tanrı'nın Annesi olacak olan Meryem'in Tertemiz Anlayışı için sevindiler. Tanrı-insanın Meryem'in kanında oluştuğu gibi, Aziz Anne'nin kanıyla da oluşmuştur. Her iki durumda da Kutsal Ruh muazzam bir lütuf mucizesine girdi ve çalıştı. Gebe kalma anında, Anne ve Joachim, Meryem'e, Davut'un soyundan atalarından aldıkları et ve kanı verdiler. Meryem, gebe kalındığında tertemizdi ve sonuç olarak ebeveynleri, dünya tarihinde benzersiz kalacak bir işi başarmada Tanrı'nın hizmetkarlarıydı.

Meryem'nin doğumundan birkaç gün önce Anne, Joachim'e doğumunun eli kulağında olduğunu söyledi. 3 kutsal kadının gelip onunla birlikte olmasını istedi. Joachim, hizmetçileri tarlaya gönderdi ve ev sahiplerini bertaraf etti. Joachim de dua etmek için tarlalara gitti. Kadınlar geldiğinde Anne onları kucakladı. "Rab Tanrı'ya şükürler olsun. Halkına acıdı ve İsrail'i özgürleştirdi. Gerçekten O, cennette Adem'e verdiği sözü yerine getirmiştir. Kadının tohumu yılanların başını ezecek. Tanrı'nın İbrahim'e verdiği mikrop içimde olgunlaştı. Sara'ya verilen söz ve Harun'un çubuğunun çiçeği içimde yerine getirildi." Anne ışıkla parlıyordu ve kadınlar şaşırılmıştı. Yemek yediler, dua ettiler ve daha sonra dinlenmek için uzandılar. Anne, odasında, üzerine bazı emanetler yaydığı küçük bir sunağın önünde dua etmeye devam etti. Gece yarısından sonra zamanının yaklaştığını hissetti ve kadınları onunla dua etmeye teşvik etti. Tapınağın önünde diz çöktüler ve şimdi doğaüstü bir ışık odayı doldurdu ve Anne'nin etrafında gezindi. 3 kadın sersemlemiş gibi secdeye kapandı. Anne ışığa sarıldı ve kısa süre sonra parlayan çocuk Meryem'i kollarına aldı. Onu mantosuna sardı ve kalbine bastırdı ve duasına devam etti.

Kutsal kadınlar ayağa kalktılar ve çocuğu kollarına aldılar. Ağladılar ve övgü şarkıları söylediler. Oda, Gloria ve Alleluia'yı söyleyen meleklerle doluydu. Kadınlardan biri Joachim'i aramaya gitti. İçeri girdi, Anne'nin kanepesinin yanında diz çöktü ve gözyaşları çocuğun üzerine seller halinde düştü. Onu aldı ve havada tuttu ve bir övgü kantikülü söyledi. Takip eden günler çok sevinçle doluydu ve insanlar çocuk Meryem'i görmek için çok sayıda insan akın etti.

Bu özel doğuma sevinmeyi birçok tören izledi ve çocuğa Meryem adı verildi. Meryem'in hayatının ilk anından itibaren aklın tam olarak kullanılmasını sağladığı ilahiyatçıların öğretisidir. Tanrı tarafından doğaüstü konusunda aydınlanmıştı. Anne onu dünyevi bilgiyle tanıştırdı. 4 yaşındayken tapınağa girmeye ve tapınak bakiresi olarak yaşamaya yemin etti. Anne, Meryem'in sunumu için hazırlıklar yapmakla meşguldü. Meryem tapınağa girdiğinde rahip, kabul edilmek için yeterince olgun olup olmadığını görmek için onu inceledi. Çok vahim ve ciddiydi ama zaman zaman Aziz Joachim ve Aziz Anne'nin gözyaşlarıyla kesintiye uğradı. Rahipler hayranlıkla doluydu. Zachary onda antlaşma sandığının gizemini gördü. Birçok kişi onu vaadin bir çocuğu olarak tanıdı, ancak kendini en azı olarak görüyordu.

Tapınaktayken kızlar kendilerini nakışlarla meşgul ettiler, rahip giysilerini ve kaplarını temizlediler ve dua ve meditasyon yaptılar. Onlar tamamen Rab'be adanmışlardı.

Meryem bu hayatı tüm mükemmellik, alçakgönüllülük ve erdem içinde yaşadı. Sık sık Mesih'e duyulan özlemle yakalandı ve sık sık çocuğu görebilmesi için dua etti. Sık sık vaat edilen Kurtarıcı'ya özlem gözyaşları döküyordu. Meryem'in tapınakta geçirdiği bu yıllar boyunca Joachim ve Anne'nin hayatı hakkında çok az şey biliyoruz.

On dört yaşındayken Meryem'e evlenmesi gerektiği söylendi. Tapınaktan ayrılma düşüncesiyle yas tuttu. Aziz Anne, onunla birlikte olmak için Kudüs'e gitti. Davut Evi'nden tüm evlenmemiş erkekler tapınağa çağrıldı. Başrahip her birine dua ve kurban sunusu sırasında tutulacak bir dal verdi. Yusuf'un çiçeği beyaz bir zambakta çiçek açtı. Meryem onu itaat ederek eşi olarak kabul etti. 23 Ocak'ta savunuldular. Aziz Anne, Nasıra'da onlar için bir ev hazırladı. Meryem ve Yusuf, Anne'den ihtiyaç duydukları her şeyi aldılar.⁶

Aziz Anne, beşik mağarasını ziyaret etti, ancak orada Aziz Joachim'den hiç bahsedilmedi. İsa'nın tapındaki sunumuna tanık olduktan kısa bir süre sonra öldü. Bayram günü 26 Temmuz'dur. Hz. İsa 8 yaşına ve kendisi 56 yaşında vefat etti. En sevdiği kızı Meryem'nin kollarında öldü. İsa, Meryem ve Yusuf onun ölümü sırasında yanındaydılar. Ev hanımlarının, emekçi kadınların, dolap yapımcılarının ve madencilerin hamisidir. Amblemi bir kapıdır. Aziz Anne ve Aziz Joachim'in mezarı 1889'da Kudüs'te yeniden keşfedildi. Aziz Anne'nin birçok türbesi vardır. En yaygın olarak bilineni Quebec, Kanada'daki Saint Anne De Beaupre'dir. Birçok tedavi ve mucize onun şefaatine atfedilir.

Azize Anne'nin bayram günü (yortusu) 26 Temmuz'da kocası Joachim ile paylaşılır. Mesih'in büyükannesi ve Meryem'in annesi olarak, Aziz Anne kısa sürede evli kadınların koruyucusu oldu ve çocuksuz çiftler için çocuk edinmede özel bir yardım aldı. Efsaneye göre, önce Joachim'le, ölümünden sonra Kleophas'la ve son olarak Salomas'la olmak üzere üç kez evlendi.

Anne'nin büro destekçileri onu sık sık kadınlar için ayık bir evcillik modeli olarak kullandılar; bu, din adamlarının kendi güçleri ve gelirleri için potansiyel bir tehdit olarak algıladıkları büyüyen dindarlığı kanalize etme girişiminin bir parçasıydı. Yine de, bir cinsiyet modeli olarak, kutsallık ve cinsellik hakkındaki ortaçağ ve erken modern fikirler arasındaki çatışmaları somutlaştırdı. Anne'ye olan bağlılık, 1500'lü yıllarda, ortaçağ dini uygulama biçimleri ve kadınların aile hayatındaki yeri hakkındaki fikirlerin değişmeye başlamasıyla yavaş yavaş azaldı.

Bugün birçok Katolik, Aziz Anne'yi Kutsal Bakire'nin annesi ve emek içindeki kadınların koruyucusu olarak tanıyor, ancak çok azı onun nasıl bir bağlılık figürü haline geldiğini biliyor. Meryem'nin Annesi, hikayesini genel okuyucuların yanı sıra tarih, sanat tarihi, dini çalışmalar ve kadın çalışmaları akademisyenleri ve öğrencileri için hayata geçiriyor.

Ortodoks geleneğinde, Aziz Anne'ye Tanrı'nın Ayı'sı unvanı atfedilir ve hem Meryem'in doğuşu hem de Meryem'in Tapınağa Adanması, On İki Büyük Bayram'dan ikisi olarak kutlanır. Doğu bayramı, muhtemelen Anne'nin Konstantinopolis'teki ilk kilisesinin adandığı tarih olan 25 Temmuz'da veya kalıntılarının 710 yılında Ayasofya kilisesine geldiği

⁶ <https://stanneparish.org/patron-saints/>

günün anısına 1333'e kadar saklandı. Bu bilgi, Yunan Kilisesi'nin en eski litürjik belgesi olan Konstantinopolis Takvimi'nde (sekizinci yüzyılın ilk yarısı) bulunur. Ayrıca 9 Eylül'de Aziz Joachim ve Aziz Anne'nin toplu bir şöleni bulunmaktadır.

Aslen Doğu'da, muhtemelen Kudüs'te 543 gibi erken bir tarihte gözlemlenen Meryem Ana'nın Sunumu'nun Batı gözlemi ilk olarak on birinci yüzyılda İngiltere'de kaydedildi. 1585'te Papa V. Sixtus, bu olayı 21 Kasım'da Batı kilise takvimine resmen dahil etti. Aziz Anne, Fransa'nın güneyi hariç, on üçüncü yüzyıldan önce Latin Kilisesi tarafından pek saygı görmedi. Dominikli rahip Jacobus de Voragine, Anne'nin hikayesini 1298'de Altın Efsane'de, Haçlıların hikayeyi Doğu'dan Avrupa'ya getirmesinden sonra bastı. Daha önce, Meryem kültü, büyük ölçüde Clairvaux'lu Bernand'ın hizmetinin bir sonucu olarak, Aziz Anne'nin tanınması için alıcı bir atmosfer yaratarak, Avrupa'da hızla büyümüşü. Fransiskanlar, Dominikliler, Augustinuslular ve Karmelitler, Aziz Anne'nin saygınlığını desteklediler. Güney Fransa'da, on dördüncü yüzyılda, 21 Kasım 1378'de Papa VI. Urban tarafından Aziz Anne Bayramı kutlandı. Bu zamandan itibaren, tüm Batı kilisesine yayıldı. Latin Kilisesi resmi olarak 1584'te Papa XIII. Gregory döneminde kabul etti.

Anne'nin cesedinin Güney Fransa'daki Provence'taki bir kasaba olan yerde Mesih'in dirilmiş arkadaşı Lazarus'tan başkası tarafından getirilmediği iddia ediliyor. Daha sonra Aziz Auspicius (ölümü 398) tarafından gizlendi ve Charlemagne döneminde tekrar bulundu. Bazıları, başının 1510 yılına kadar Almanya'nın Mainz kentinde tutulduğunu ve buradan çalındığını ve daha sonra Rheinland'daki Düren'e yerleştirildiğini iddia etti.

Doğurganlık himayesi toprağa da yayıldı. Böylece yağmurun koruyucusu oldu. İtalya'da "yağmur, Aziz Anne'nin armağanıdır" popüler bir deyiştir; Almanya'da Temmuz yağmuruna "Aziz Anne'nin çeyizi" denilmektedir. Son olarak, Rab'bin nazik büyükannesi her yerde beden ve ruhun çeşitli ihtiyaçları için en büyük yardımcılardan biri olarak çağrılır. Ona birçok kilise inşa edildi, bunların çoğu ünlü hac merkezleri haline geldi. Gün Batımının Aziz Anne'si böyle bir yerdir ve her yıl hacılar dua etmek için toplanırlar, özel niyetleri için şefaatinin isterler. 18 Temmuz'da başlayıp bayram günü olan 26 Temmuz'da sona erecek bir Novena duası yapılır.

Aziz Anne'in madencilerin koruyuculuğu ile ilgili olarak, hristiyan dünyasında birçok bölgede kendisine adanmış madenler ve üretim şekilleri vardır. Bunlardan örnek olarak; Aziz Anne cıva madeni, Tržič'in 9 kilometre kuzeyinde, Lajb mezrasının yakınında, Mošenik Çayı boyunca Ljubelj'e (Loibl) giden yol boyunca yer almaktadır. Şaft sistemi bütünüyle korunmuştur ve 5 kilometre uzunluğundadır ve Begunjščica'nın güneydoğu yamacının yüzeyinin altına gizlenmiştir. Ziyaretçiler beşinci ufukta Anton's Shaft boyunca rehberli bir tura çıkabilirler.

Arkeolojik buluntular, burada Roma döneminde olduğu kadar eski zamanlarda yaşayan insanlar olduğuna dair kanıtlar sunmaktadır, çünkü burada gezginlerin koruyucusu olan Roma tanrısı Merkür'e ait bir tapınak vardı. Bugün madende mağara böcekleri ve yarasalar yaşıyor ve burada ve orada mağaralardaki durgun, nemli koşullara çekilen diğer böcekler oraya sığınıyor.

Bu maden hakkında bazı inanışlar arasında, madende Šentanček adında bir cüce yaşadığına inanılıyor. Madenciler ayrıldığından beri biraz yalnızlaştı. Görüyorsunuz,

madencilere yardım ederdi. Onlara civanın nerede bulunabileceğini gösterdi, ancak karşılığında beslenmeyi bekledi. Ona yiyecek bir şey verilmezse, madencilere bir oyun oynayacak ve öğle yemeklerini saklayacaktı. Uzun yıllardır bu madende madenci yok.⁷

Aziz Anne sözde emanetler getirilen Kutsal Topraklar için Konstantinopolis 710 ve 1333 gibi geç olarak Ayasofya kilisesinde orada tutuldu. On ikinci ve on üçüncü yüzyıllar boyunca, Doğu'dan dönen haçlılar ve hacılar, Anne'nin kalıntılarını, en ünlüleri Apt, Provence, Ghent ve Chartres'te bulunanlar da dahil olmak üzere bir dizi kiliseye getirdi. Aziz Anne'nin kalıntıları, adına adanmış birçok katedral ve manastırda korunmuş ve saygı görmüştür. Örneğin Avusturya, Kanada, Almanya, İtalya, ve Yunanistan'da Kutsal Dağ ve Katerini kentinde bulunmaktadır. Ortaçağ ve barok işçiliği, örneğin, ön kolunun kemiklerini içeren gerçek boyuttaki kutsal emanetlerin metal işçiliğinde kanıtlanmaktadır. Halk sanatı tekniklerinin kullanıldığı örnekler de bilinmektedir.

Anne'nin popülaritesi özellikle Almanca konuşulan bölgelerde arttı, öyle ki 1400'lerin sonunda Almanya, Flanders ve Hollanda'daki sanatçılar onun her türlü heykelini, baskısını ve resmini üretmekle meşguldü. Anne'nin gücü, Kurtarıcı ve annesiyle olan fiziksel bağlantısından kaynaklanıyordu, sanatçıların onu tasvir eden eserlerde vurguladığı bir bağlantı. Anna Selbdritt olarak bilinen en yaygın olarak çoğaltılan mecaz içinde Anne, her ikisi de çocuk olarak görünen Meryem ve İsa'ya başkanlık eden matronly bir kadın olarak tasvir edilir.

Aziz Anne, Kanada'nın Quebec eyaletinin birincil koruyucusudur ve Saint Anne de Beaupré Bazilikası'nda kutlanır. Aynı zamanda diğerleri arasında aşağıdaki yerlerin koruyucusudur: Kanada, Fransa; Brittany; Adjuntas, Porto Riko; Detroit, Michigan, Norwich, Connecticut, Santa Ana Pueblo, Seama, New Mexico, Taos, New Mexico, Marsaskala ve Filipinler.⁸

⁷ <https://www.visit-trzic.com/en/attractions/natural-attractions/st-anne-mine.html>

⁸ Holweck F., "Catholic Encyclopedia", 1913 www.newadvent.org Erişim tarihi: 01 Aralık 2022.

SAINT JOSEPH (St. Joseph of Arimathea) Madencilerin Koruyucusu

Saint Joseph'in doğumu ve ölümü hakkında net bir bilgi bulunmasa da Hz. İsa döneminde yaşadığı bilinmektedir. Roma Katolik Kilisesi, Doğu Ortodoks Kilisesi, Anglikan Kilisesi ve Lutheran Kilisesi tarafından saint (kutsal kişi) olarak kabul görmektedir. Roma Katolik Kilisesi tarafından 31 Ağustos, Doğu Ortodoks Kilisesi tarafından 31 Temmuz, Piskoposluk Kilisesi tarafından 1 Ağustos tarihleri yortu günü (kutsanma günü) olarak kabul edilir. Cenazeciler, ağır işlerde çalışanlar ve madencilerin koruyucu azizi olarak tanınır.

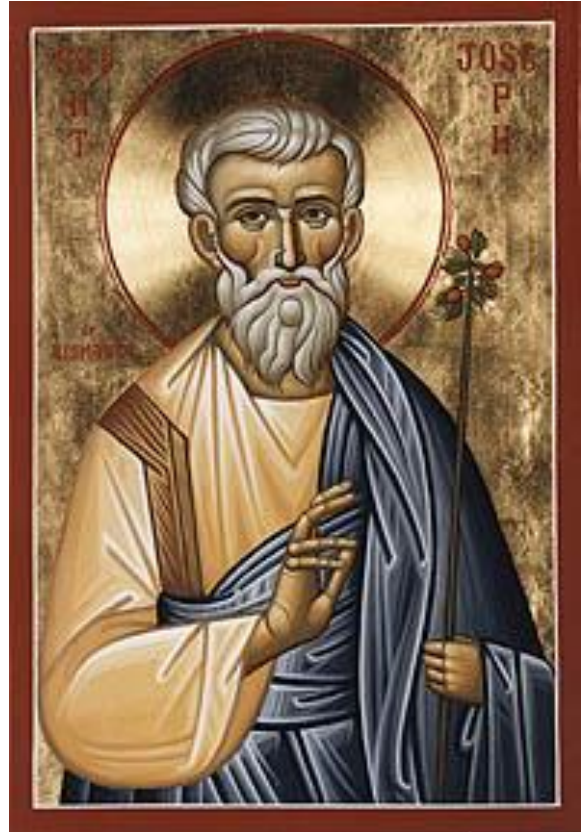
Arimathea'lı Joseph (Yusuf), dört kanonik müjdenin hepsine göre, çarmıha gerildikten sonra İsa'nın gömülmesinin sorumluluğunu üstlenen kişi idi. Arimatea'nın tarihi konumu belirsizdir, ancak birkaç kasaba ile tanımlanmıştır. Orta Çağ'da gelişen bir dizi hikaye onu Glastonbury, İngiltere'ye ve ayrıca Kutsal Kase efsanesine bağlar.

Matta İncili onu sadece zengin bir adam ve İsa'nın öğrencisi olarak tanımlar, ancak Markos İncil'ine göre Arimathealı Joseph (Yusuf) "kendisi de Tanrı'nın egemenliğini arayan konseyin saygın bir üyesiydi"; Luka İncili, "onların kararlarına ve eylemlerine rıza göstermediğini" ekler.

Yuhanna'ya göre, İsa'nın ölümünü duyduktan sonra, İsa'nın bu gizli öğrencisi "Pilatus'tan İsa'nın bedenini alabileceğini sordu ve Pilatus ona izin verdi." Joseph (Yusuf) hemen keten bir kefen satın aldı (Markos 15:46) ve İsa'nın cesedini çarmıhtan indirmek için Golgota'ya gitti. Orada, Yuhanna 19:39-40'a göre, Joseph (Yusuf) ve Nikodimus cesedi aldılar ve Nikodim'in getirdiği baharatlarla (mür ve aloes) keten bezlere bağladılar. Luka 23:55-56, "Celile'den onunla birlikte gelen" kadınların baharatları ve merhemleri hazırladıklarını bildirir.⁹

Öğrenciler daha sonra hazırlanan cesedi yakındaki bir bahçede kayadan oyulmuş insan yapımı bir mağaraya taşıdılar. Sadece Matta İncili bile bunun Joseph (Yusuf)'un kendi mezarı olduğunu ileri sürer (Matta 27:60). Cenaze töreni hızlı bir şekilde gerçekleştirildi, çünkü "Şabat günü çekiliyordu".

Arimathea'lı Joseph, Roma Katolik, Doğu Ortodoks ve bazı Protestan kiliseleri tarafından aziz olarak saygı görmektedir. Geleneksel Roma takvimi 17 Mart'ta bayram gününü işaret ediyordu, ancak şimdi Aziz Nicodemus ile birlikte 31 Ağustos'ta Martyrologium Romanum'da listelenmektedir. Doğu Ortodoks kiliseleri,

⁹ Ben Witherington III, John's Wisdom: A Commentary on the Fourth Gospel, 1995, and Andreas J. Köstenberger in Commentary on the New Testament Use of the Old Testament, 2007, on John 19:38-42.

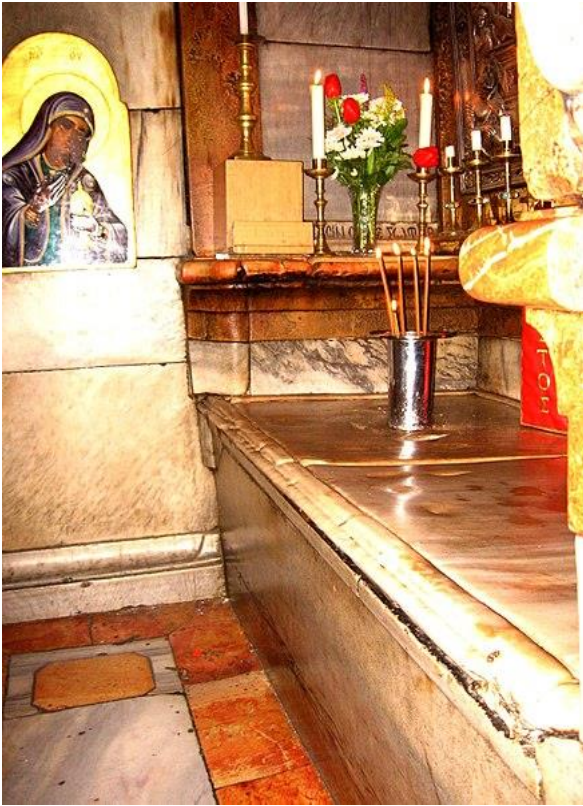
Paskalya'nın Üçüncü Pazar günü (yani Paskalya'dan sonraki ikinci Pazar) ve 31 Temmuz'da Lutheran kiliseleri tarafından paylaşılan tarihte onu anıyor.¹⁰

Orta Çağ'da geliştirilen bir dizi efsane (belki de erken Yeni Ahit apokrifasının detaylandırılması) Joseph (Yusuf)'u İngiltere'ye ve Kutsal Kase'ye bağlamış olsa da, şu anda İngiltere Kilisesi'nin kısaltılmış litürjik takviminde yer almamaktadır, ancak bu Joseph (Yusuf), 1 Ağustos'ta onu anan Piskoposluk Kilisesi gibi Anglikan Cemaati'nin bazı kiliselerinin takvimlerinde yer almaktadır.

Birçok Hristiyan, Yeşaya'nın rolünü, Yeşaya'nın Mesih'ten söz ettiğini varsayarak Yeşaya'nın "Acı Çeken Hizmetkâr"ın mezarının zengin bir adamla birlikte olacağı öngörüsünü yerine getirmek olarak yorumlarlar (Yeşaya 53:9). Yeşaya bölüm 53'teki peygamberlik, "Kederli Adam" pasajı olarak bilinir.

Ölümünde ona kötülerle ve zenginlerle birlikte bir mezar tahsis edildi, ancak ne şiddet uygulamıştı ne de ağzında herhangi bir aldatmaca vardı. Ve kötüler gömülmesi için, zenginleri de ölümü için vereceğim; çünkü ne kötülük yapıyordu, ne de ağızıyla zanaat yapıyordu.

Nasıralı İsa'nın vaazı, Tanrı'nın insanlık tarihine son müdahalesinin yakın olduğu, Tanrı'nın egemenliğinin ortaya çıkmak üzere olduğuydu. Müjdeler, İsa'nın öyküsünü, İsrail Peygamberleri'nin kitaplarındaki bu olayla ilgili kehanetlerin merceğinden tasvir etmiştir. Erkan Hristiyanlık, İsa'yı Yeşaya'daki acı çeken hizmetkâr pasajlarıyla özdeşleştirmişti. Bu hizmetkâr doğruluğundan dolayı işkence gördü ve öldürüldü. Ölümünde ona kötülerle ve zenginlerle birlikte bir mezar tahsis edildi, ancak ne şiddet

uygulamıştı ne de ağzında herhangi bir aldatmaca vardı. Tanrı daha sonra kulu diriltti ve tahtında yanına yerleştirdi. Arimatealı Joseph (Yusuf)'un hikayesi, İsa'nın zengin bir adamın mezarına yerleştirildiği kehanetini yerine getirmeye hizmet etti.¹¹

MS 2. yüzyılda, Irenaeus, Hippolytus, Tertullian ve Eusebius'un yazıları aracılığıyla Joseph (Yusuf)'un hikayesine daha fazla ayrıntı eklendi. Yuhanna Hrisostom (MS 347-407 civarı), Luka 10'da İsa tarafından atanan 72 öğrenciden biri olarak Joseph (Yusuf)'u dahil eden ilk kişiydi. Tertullian (MS 160 ila 200 civarı), Pilatus'un Roma Senatosu'na ayrıntıları içeren bir rapor yazdığını iddia etti. Pilatus'un Joseph (Yusuf)'tan bahseden iki uydurma Yasası ortaya çıktı.¹²

¹⁰ https://orthodoxwiki.org/Joseph_of_Arimathea.

¹¹ Joseph of Arimathea". The Catholic Encyclopedia. Vol. 8. New York: Robert Appleton Company. 1910. Retrieved 13 December 2014.

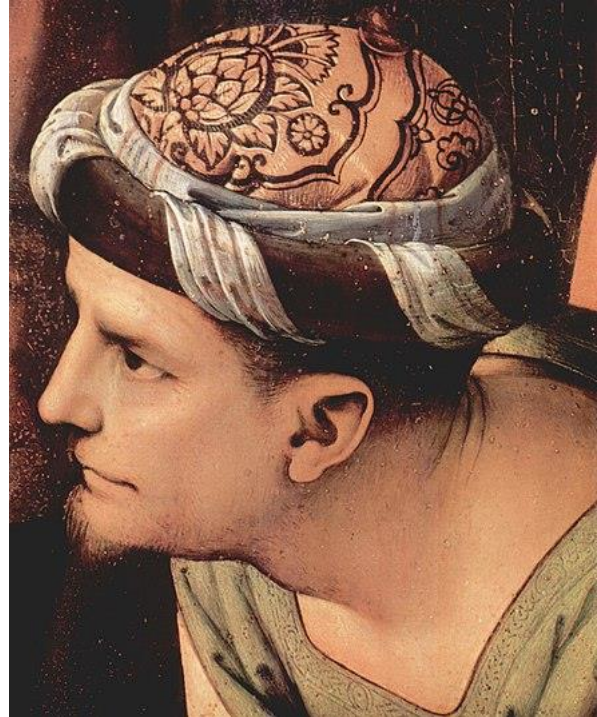
Orta Çağ'a gelindiğinde, Pilatus'un İşleri efsanevi bir Nikodimus İncili'ne dahil edildi. Nikodim, sadece Yuhanna'nın müjdesinde bildirilen başka bir gizli öğrenciydi. Nikodim İncili, Yahudilerin Joseph (Yusuf)'u (Roma yasalarına aykırı davrandığı için) hapsedtiklerini anlatır. Oradayken, Joseph (Yusuf) dirilmiş İsa hakkında bir vizyona sahipti ve şimdi cennette yaşadığını doğruladı.

2. yüzyıldan beri, Yeni Ahit referanslarına ek olarak, Arimathea'lı Joseph figürünün etrafında efsanevi bir ayrıntı kütlesi birikmiştir. Joseph (Yusuf)'a, Pilatus'un İşleri ve ortaçağ Nikodimus İncili gibi uydurma ve kutsal olmayan hesaplarda atıfta bulunulur. Joseph, kutsal hesaplarda bulunmayan ayrıntıları ekleyen Irenaeus, Hippolytus, Tertullian ve Eusebius gibi erken kilise tarihçilerinin eserlerinde bahsedilir. Katolik Ansiklopedisi'nde yazan Francis Gigot, "uydurma Acta Pilati'de (Pilatus'un İşleri) onunla ilgili bulunan ek ayrıntıların inandırılmaya değer olmadığını" belirtir. Bir ortaçağ eseri olan Arimathea'lı Joseph (Yusuf)'un Anlatısı, İsa'nın çarmıha gerilmesindeki soyguncular hakkında Joseph (Yusuf)'un kendisinden daha fazla ayrıntı eklemesine rağmen, doğrudan onun tarafından yazıldığı iddia edilmektedir. Ayrıca eski kutsal olmayan metinde Petrus İncili'nde de görünür.¹³

Poitiers'li Hilary (4. yüzyıl) efsaneyi zenginleştirdi ve 397'den 403'e kadar Konstantinopolis Patriği olan Aziz John Chrysostom, Joseph (Yusuf)'un Luka 10'da atanan Yetmiş Havari'den biri olduğunu yazan ilk kişi oldu.

12. yüzyılın sonlarında, Joseph Arthur döngüsüyle bağlantı kurdu ve Kutsal Kase'nin ilk koruyucusu olarak görüldü. Bu fikir ilk olarak Robert de Boron'un Joseph d'Armathie'sinde ortaya çıkar; burada Joseph (Yusuf), Kase'yi İsa'nın bir görüntüsünden alır ve takipçileriyle birlikte İngiltere'ye gönderir. Bu tema, Boron'un devam filmlerinde ve başkaları tarafından kaleme alınan sonraki Arthur eserlerinde detaylandırılmıştır. Hikayenin daha sonraki anlatımları, Arimatea'lı Joseph'in İngiltere'ye seyahat ettiğini ve Gigot'un bir masal olarak nitelendirdiği bir iddia olan Adalar'daki ilk Hıristiyan piskopos olduğunu iddia ediyor.¹⁴

Pilatus'un İşleri'ne eklenen bir metin olan Nikodimus İncili, Joseph (Yusuf) hakkında ek ayrıntılar sağlar. Örneğin, Joseph (Yusuf) Pilatus'tan Mesih'in bedenini istedikten ve Nikodimus'un yardımıyla bedeni hazırladıktan sonra, Mesih'in bedeni Joseph (Yusuf)'un kendisi için inşa ettiği yeni bir mezara teslim edildi. Nikodimus İncili'nde, Yahudi yaşlılar

¹² Ehrman, Bart; Pleše, Zlatko (2011). The Apocryphal Gospels: Texts and Translations. Oxford University Press. p. 305–312. ISBN 978-0-19-973210-4.

¹³ Smith, "And Did Those Feet...?": The 'Legend' of Christ's Visit to Britain" Folklore 100.1 (1989), pp. 63–83.

¹⁴ Walter Richard (1894). The Gospel According to Peter: A Study. Longmans, Green. p. 8. Retrieved 3 April 2022.

Mesih'in bedenini gömdüğü için Joseph (Yusuf)'a öfkelerini şöyle ifade ederler:

Aynı şekilde Joseph (Yusuf) da dışarı çıktı ve onlara şöyle dedi: İsa'nın bedenine yalvardığım için neden bana kızılıyorsunuz? İşte, onu temiz çarşafalara sararak yeni mezarıma koydum ve mezarın kapısına bir taş yuvarladım. Ve sen adil adama karşı iyi davranmadın, çünkü onu çarmıha germekten tövbe etmedin, ama aynı zamanda onu bir mızrakla deldin.

Yahudi ihtiyarlar daha sonra Joseph (Yusuf)'u yakaladılar, hapsedtiler ve önce bir gardiyan gönderdikten sonra hücresinin kapısına bir mühür koydular. Joseph (Yusuf) yaşlıları uyardı: "Çarmıha gerdiğiniz Tanrı'nın Oğlu, beni elinizden kurtarabilir. Bütün kötülüklerin sana geri dönecek."

Yaşlılar hücreye döndüklerinde, mühür hala yerindeydi, ama Joseph gitmişti. Yaşlılar daha sonra Joseph (Yusuf)'un Arimathea'ya döndüğünü keşfederler. Kalplerinde bir değişiklik olan yaşlılar, Joseph (Yusuf)'la eylemleri hakkında daha medeni bir konuşma yapmak istediler ve yedi arkadaşı aracılığıyla ona bir özür mektubu gönderdiler. Joseph (Yusuf), yaşlılarla buluşmak için Arimatea'dan Yeruşalim'e geri döndü ve kaçıışı hakkında onu sorguladılar. Onlara şu hikayeyi anlattı;

Hazırlık gününde, yaklaşık onuncu saatte, beni içeri kapattın ve ben de bütün Şabat günü boyunca orada kaldım. Ve gece yarısı geldiğinde, ayakta durup dua ederken, beni içine kapattığın ev dört köşeden asılıydı ve gözlerimde bir ışık yanıp sönyordu. Ve titreyerek yere düştüm. Sonra biri beni düştüğüm yerden kaldırdı ve başımdan ayaklarıma kadar bol miktarda su döktü ve burun deliklerimin etrafına harika bir merhem kokusu koydu ve yüzümü suyun kendisiyle ovuşturdu, beni yıkıyormuş gibi öptü ve bana şöyle dedi: Joseph (Yusuf), korkma; ama gözlerini aç ve seninle konuşanın kim olduğunu gör. Ve baktığımda, İsa'yı gördüm; ve dehşete düştüğümde, bunun bir hayalet olduğunu düşündüm. Dua ve emirlerle onunla konuştum ve o da benimle konuştu. Ben de ona: "Sen Rabbi İlyas mısın?" dedim. Ve bana şöyle dedi: Ben İlyas değilim. Ben de dedim ki: Sen kimsin, Rabbim? Ve bana şöyle dedi: "Ben İsa'yım, bedenini Pilatus'tan yalvarıp temiz çarşafalara sardın ve sen yüzüme bir peçete koydun, beni yeni mezarına koydun ve mezarın kapısına bir taş yuvarladın. Sonra benimle konuşan ona dedim ki: "Göster bana, Rab, seni nereye koyduğumu göster. Ve beni yönlendirdi ve onu nereye koyduğumu, üzerine koyduğum ketenleri ve yüzüne sardığım peçeteyi gösterdi ve bunun İsa olduğunu biliyordum. Ve beni eliyle tuttu ve kapılar kapalı olduğu halde beni evimin ortasına koydu ve yatağıma koydu ve bana: "Sana esenlik!" dedi. Beni öptü ve bana şöyle dedi: "Kırk gün boyunca evinden çıkma; çünkü, lo, kardeşlerime Celile'ye gidiyorum."¹⁵

Hristiyanlığın İngiltere'ye gelişiyle ilgili birçok efsane, Orta Çağ boyunca çok popüler oldu. Bununla birlikte, ilk yazarlar Joseph (Yusuf)'u bu faaliyete bağlamazlar. Tertullian, Adversus Judaeos'ta, İngiltere'nin yaşamı boyunca İncil'i zaten aldığını ve kabul ettiğini yazdı ve şöyle yazdı: "İspanya'nın tüm sınırları, Galyalıların çeşitli ulusları ve İngilizlerin uğrak yerleri - Romalılar için erişilemez, ancak Mesih'e boyun eğdirildi."¹⁶

¹⁵ Finally, the story of the translation of the body of Joseph of Arimathea from Jerusalem to Moyonmonstre (Diocese of Toul) originated late and is unreliable."

¹⁶ "NPNF2-09. Hilary of Poitiers, John of Damascus - Christian Classics Ethereal Library". www.ccel.org.

Tertullian, İncil'in MS 222'den önce İngiltere'ye nasıl geldiğini söylemez. Bununla birlikte, kilise tarihçilerinin en eski ve en kapsamlı olanlarından biri olan Caesaria'lı Eusebius Demonstratio Evangelica'da Mesih'in öğrencileri hakkında "bazıları Okyanusu geçti ve Britanya Adaları'na ulaştı" diyerek yazdı. Poitiers'li Aziz Hilary ayrıca Havarilerin kiliseler inşa ettiğini ve İncil'in İngiltere'ye geçtiğini yazdı. Pseudo-Hippolytus'un yazıları, İsa'nın Luka 10'da gönderdiği yetmiş öğrencinin bir listesini içerir; bunlardan biri Romalılar "Britanya piskoposu" olarak adlandırılan Aristobulus'tur.

Hıristiyanlığın Britanya'ya gelişine dair bu en eski referansların hiçbirinde Arimatealı Joseph'ten bahsedilmemiştir. Malmesbury'li William'ın De Antiquitate Glastoniensis Ecclesiae'si ("Glastonbury Kilisesi'nin Eski Çağı Üzerine", yaklaşık 1125) orijinal baskısında hayatta kalmamıştır ve Arimatea'lı Joseph'i içeren hikayeler, Glastonbury rahipleri tarafından "Manastırın prestijini ve dolayısıyla hacı ticaretini ve refahını arttırmak için" yerleştirilen enterpolasyonlarda bolca bulunan sonraki baskılarda yer almaktadır

Gesta Regum Anglorum'da (İngiltere Krallarının Tarihi, 1125'te tamamlandı), Malmesbury'li William, Glastonbury Manastırı'nın Papa Eleuterus tarafından İngiltere'ye gönderilen vaizler tarafından inşa edildiğini yazdı, ancak şunları ekledi: "Dahası, bazı yerlerde şu etkiye sahip keşfedilen küçük bir krediye sahip belgeler de var: 'Mesih'in öğrencilerinden başka hiçbir el Glastonbury kilisesini inşa etmedi'", ama burada William, Glastonbury'yi Arimathea'lı Joseph ile açıkça ilişkilendirmedi, bunun yerine Havari Philip'in olası rolünü vurguluyor: "Eğer Havari Philip, Freculphus'un ikinci kitabının dördüncü bölümünde anlattığı gibi, Galyalılara vaaz verdiyse, kelimeyi kanalın bu tarafına da yerleştirdiğine inanılabilir."

1989'da A. W. Smith, William Blake'in şiir ilahisinin ve antik çağda bu ayakları yaptığı Arimathea'lı Joseph etrafındaki efsanelerin birikimini eleştirel bir şekilde inceledi ve Smith, "İsa'nın İngiltere'ye yaptığı ziyaretle ilgili sözlü bir geleneğin erken dönemlerden önce var olduğuna inanmak için çok az neden olduğu" sonucuna vardı. yirminci yüzyılın bir parçası". Sabine Baring-Gould bir Cornish hikayesini şöyle anlattı: "Arimathea'lı Joseph bir tekneyle Cornwall'a geldi ve çocuk İsa'yı da beraberinde getirdi ve ikincisi ona tenekeyi nasıl çıkaracağını ve kurt koçundan nasıl temizleyeceğini öğretti. Bu hikaye muhtemelen Angevin kralları

altındaki Yahudilerin Cornwall'un tenekesini yetiştirmesinden kaynaklandı." En gelişmiş versiyonunda, bir tenekeci tüccarı olan Joseph, yeğeni çocuk İsa ile birlikte Cornwall'u ziyaret etti. Peder CC Dobson (1879-1960), Glastonburylegenda'nın gerçekliği için bir dava açtı. Dava daha yakın zamanda İskoçya Kilisesi bakanı Dr. Gordon Strachan (1934-2010) ve eski arkeolog Dennis Price tarafından tartışıldı.¹⁷

Joseph (Yusuf)'a Kutsal Kase'yi tutma sorumluluğunun verildiği efsanesi, esasen Pilatus'un İşleri'nden hikayeleri genişleten Robert de Boron'un ürünüydü. Boron'un Joseph d'Armathe'sinde Joseph, Pilatus'un İşleri'nde olduğu gibi hapsedilir, ancak esaret sırasında onu ayakta tutan Kase'dir. Serbest bırakıldıktan sonra, Kase'yi İngiltere'ye götüren takipçilerinden oluşan şirketini kurar, ancak Joseph gitmez. Joseph ve İngiltere arasındaki ilişkinin kökeni tam olarak açık değildir, ancak Perlesvaus gibi sonraki romantizmlerde Joseph, İngiltere'ye gider ve onunla birlikte kalıntılar getirir. Robert'tan çok şey alan geniş bir Arthur kompozisyonu olan Lancelot-Grail döngüsünde, İngiltere'nin birincil kutsal adamı olarak kabul edilen Joseph değil, oğlu Josephus'tur.

Daha sonraki yazarlar bazen yanlışlıkla veya kasıtlı olarak Kase hikayesini gerçek olarak ele aldılar. Bu tür hikayeler, 1350 civarında Glastonbury Manastırı'nın tarihinin bir kroniğini bir araya getiren ve Joseph'in İngiltere'ye geldiğinde Mesih'in kanını ve terini içeren kapları yanında getirdiğini yazan Glastonbury'li John'un anlatımından esinlenmiştir (Kase kelimesini kullanmadan). Bu hesap, Aberystwyth'teki müzede sergilenen Nanteos Kupası'nı içeren iddia da dahil olmak üzere Kase'nin gelecekteki

iddialarına ilham verdi. Eski veya ortaçağ metinlerinde bu geleneğe atıfta bulunulmamıştır. Glastonbury'li John ayrıca, Kral Arthur'un Joseph'ten geldiğini iddia ediyor ve Kral Arthur'un annesi aracılığıyla aşağıdaki yaratıcı soyağacını listeliyor.

Joseph (Yusuf)'a daha sonraki edebiyatta uzun bir tarih verilir. Petrus'un uydurma İncili'nde (2. yüzyıl), İsa'nın ve Pilatus'un arkadaşıdır. Nikodimüs İncili'nde (veya Pilatus'un İşleri; 4./5. yüzyıl), Yahudiler İsa'nın gömülmesinden sonra Joseph (Yusuf)'u hapsederler, ancak dirilmiş Rab tarafından serbest bırakılır ve böylece Diriliş'in ilk tanığı olur. Robert de Boron'un Josephd' Arimathe (1200 civarı) adlı şiirinde, Son Akşam Yemeği'nin Kutsal Kasesi'ne (fincan) emanet edilir. 13. yüzyılın ortalarında yapılan bir

¹⁷ William of Malmesbury, William of Malmesbury's Chronicle of the Kings of England: From the Earliest Period To The Reign of King Stephen, page 22 (notes and illustrations by J. A. Giles, London: Bell & Daldy, 1866)

enterpolasyon, Joseph'in koruyucu aziz olduğu Glastonbury'ye (Somerset, İngiltere'de), Havari Aziz Philip tarafından oraya gönderilen 12 misyonerin başı olarak gittiğini anlatır. Sir Thomas Malory'nin Le Morte Darthur'unda (15. yüzyıl), Galahad Kase'nin vizyonunu aldığında, Joseph'i piskoposluk kıyafeti altında sunakta dururken görür.¹⁸

12. yüzyılda Joseph, Kral Arthur ve Kutsal Kase'nin çeşitli efsanelerine bağlandı. Robert de Boron'un Joseph d'Armatheie'sinde, Son Akşam Yemeği fincanının ilk ayrıntılarına sahibiz. Hikayeye göre, Joseph akşam yemeğinde oradaydı ve bardağı gizlice tuttu. O ve Nikodimus cesedi çarımçıktan indirdiklerinde, İsa'nın kanının damlaları bardağa düştü. Sonra İsa, Joseph (Yusuf)'a fincanın (şimdi bir kadeh) görüntüsünü taşıyan bir görümden göründü ve onu saklaması için görevlendirdi. Joseph (Yusuf)'un hapsedildiği her gün, bir güvercin bardağa bir gofret attı ve Joseph (Yusuf)'u besledi.

Joseph d'Armatheie, Joseph'in torunlarını ve İngiltere'ye olan yolculuğunu içeren oldukça uzun ve karmaşık bir tarihtir. Bu metin ve 13. yüzyıldan kalma eklemeler,

Joseph (Yusuf) ile ilgili birçok ayrıntı içermektedir. Böyle bir ayrıntı, Joseph (Yusuf)'un Meryem'in amcası ve İsa'nın büyük amcası olduğu için harekete dahil olmasıdır. Bir diğer önemli bilgi ise Joseph (Yusuf)'un parasını teneke tüccarı olarak kazandığı ve İngiltere'de iş sahibi olduğudur. Servetinin kaynağı buydu. Ayrıca genç İsa'yı bakanlık başlamadan önce İngiltere'ye bir iş gezisine götürdü. Bu hikaye sadece Joseph (Yusuf)'un Pilatus'a rüşvet vermeyi nasıl karşılayabileceğini açıklamakla kalmadı, aynı zamanda İsa'nın kayıp yıllarının ayrıntılarını vermeye de yardımcı oldu. Bu masalın Anglikan Kilisesi folkloru, William Blake'in (1757-1827) 1804 tarihli şiirine dayanan Hubert Parry'nin (1848-1918) Kudüs ilahisine dahil edilmiştir.¹⁹

Joseph, İngiltere'deki ilk Hıristiyan kiliselerini inşa etmekle tanınır, en ünlüsü Glastonbury Katedrali'dir. Gelenekler, buranın Kral Arthur ve Guinevere'nin mezarının yeri olduğu ortaya çıktı. 1350'de Glastonbury'li John'un Glastonbury Manastırı Kroniği, Joseph'in personelinin Glastonbury'ye dikildiğinde, sadece Noel ve Paskalya çiçek açan Glastonbury diken ağacına dönüştüğü bir hikaye içeriyordu.²⁰

¹⁸ <https://www.britannica.com/biography/Saint-Joseph-of-Arimathea>.

¹⁹ https://www.worldhistory.org/Joseph_of_Arimathea/

²⁰ NPNF2-09. Hilary of Poitiers, John of Damascus - Christian Classics Ethereal Library". www.ccel.org

SAINT LAWRENCE Madencilerin Koruyucusu

31 Aralık MS 225 tarihinde Huesca'da doğmuş, 10 Ağustos MS 258 yılında (32 yaşında) Roma'da vefat etmiştir. Roma'daki San Lorenzo fuori le Mura Bazilikası'nda gömülüdür. Roma Katolik Kilisesi, Doğu Ortodoksluk Kilisesi, Anglikan Cemaati ve Lutheranism tarafından aziz (saint) olarak kabul edilir. Yortu günü (kutsanma günü) 10 Ağustos tarihindedir ve genellikle bir ızgara demiri tutmak ve bir uzun giysi giyilmek suretiyle anılmaktadır.

Roma Katolik Kilisesi ve Doğu Ortodoksluk Kilisesi tarafından Roma, Grosseto, Rotterdam (Hollanda), Huesca (İspanya), San Lawrenz, Gozo ve Birgu (Malta), Barangay San Lorenzo San Pablo (Filipinler), Kanada, Kolombo Şehri, komedyenler, arşivciler, kütüphaneciler, öğrenciler, madenciler, tabaklayıcılar, şefler, Balagtas, Bulacan, Balangiga, Doğu Samar, Meksika, Pampanga, San Lorenzo Diakono Şapeli, Meksika, Pampanga, kavurma makineleri, fakir, itfaiyecilerin koruyucusu olarak kabul edilir.

Saint Lawrence veya Laurence (Latince: Laurentius,; 31 Aralık MS 225 - 10 Ağustos 258), Roma İmparatoru Valerian'ın258'de emrettiği Hristiyanlara yapılan zulümde şehit edilen Papa II. Sixtus yönetimindeki Roma şehrinin yedi diyakozundan biriydi. Lawrence, Yunan kökenli ve en ünlü ve saygın öğretmenlerden biri olan gelecekteki Papa II. Sixtus ile Caesaraugusta'da (bugün Zaragoza) karşılaştı. Sonunda, her ikisi de İspanya'dan Roma'ya gitti. Sixtus 257'dePapa olduğunda, Lawrence'ı bir diyakon olarak atadı ve Lawrence hala genç olmasına rağmen, katedral kilisesinde görev yapan yedi diyakoz arasında onu ilk olarak atadı.²¹

St. Lawrence'ın MS 31 Aralık 225'te Valensiya'da ya da daha az olasılıkla, ailesinin daha sonra Roma'nın Hispania Tarraconensis eyaletinin bir parçası olan Aragon bölgesinde geldiği Huesca kasabasında doğduğu düşünülüyordu.²² Şehitler Orentius (Modern İspanyolca: San Orencio) ve Patientia (Modern İspanyolca: Santa Paciencia) geleneksel olarak ebeveynleri olarak kabul edilir.²³

Lawrence, Yunan kökenli ve en ünlü ve saygın öğretmenlerden biri olan gelecekteki Papa II. Sixtus ile Caesaraugusta'da (bugün Zaragoza) karşılaştı. Sonunda, her ikisi de İspanya'dan Roma'ya gitti. Sixtus 257'de Papa olduğunda, Lawrence'ı hizmetli olarak atadı. Lawrence hala gençken, Sixtus onu katedral kilisesinde görev yapan yedi diyakoz arasında ilk olarak atadı. Bu nedenle "Roma Başdiyakonu" olarak adlandırılır, hazinenin ve Kilise'nin zenginliklerinin bakımını ve sadaka dağıtımını içeren büyük bir güven pozisyonu.²⁴

Kartaca Piskoposu Aziz Kıbrıslı, Roma makamlarının, suçlanan tüm Hristiyanların idam edilmesi ve mallarına İmparatorluk hazinesi tarafından el konulması gereken bir norm oluşturduğunu belirtti. 258 Ağustos'unun başında, İmparator Valerian, tüm

²¹ Citing St. Donato as the original source. Janice Bennett. St. Lawrence and the Holy Grail: The Story of the Holy Chalice of Valencia. Littleton, Colorado: Libri de Hispania, 2002. Page 61.

²² Sts. Orentius and Patientia Catholic Online.

²³ Citing Francisco Diago and St. Donato as sources. Janice Bennett. St. Lawrence and the Holy Grail: The Story of the Holy Chalice of Valencia. Littleton, Colorado: Libri de Hispania, 2002. Pages 15 and 62.

²⁴ St. Lawrence, Deacon Martyr," said to have been martyred by being put on a gridiron. St. Lawrence Orthodox Christian Church" (PDF). Archived from the original (PDF) on 19 October 2013.

piskoposların, rahiplerin ve diyakozların derhal öldürülmesi gerektiğine dair bir ferman yayınladı. Papa II. Sixtus, 6 Ağustos 258'de Aziz Callixtus mezarlığında ayini kutlarken yakalandı ve derhal idam edildi.²⁵

Üçüncü yüzyıldaki yedi Roma baş diyakozundan biri olan Şehit St. Lawrence, muhtaç ve yoksullara yardım etmeye odaklandı. Roma'da Hıristiyanlara karşı büyük zulüm gördüğü bir dönemde yaşadı. İmparator Valerian, Ağustos 258'de Papa St. Sixtus II ile birlikte diğer altı diyakozun kafasını keserek Hıristiyanlığı yasakladı. Üst düzey kilise yetkilisi olarak bırakılan Lawrence, kilisenin servetiyle sivil yetkililerin önüne çıkmaya çağrılmadan önce kilisenin maddi mallarını hızla dağıttı. Bunun yerine hasta, yoksul, fakir ve sakat olanları getirdi ve kilisenin zenginliği olduklarını söyledi.²⁶

Roma Valisi öfkeleni ve küçük bir ateşte ızgara yapan Lawrence için yavaş, acı verici bir ölüm emri verdi. Lawrence'ın, Roma'nın bir gün Tanrı'yı bulması için dua ederken bile alevler içinde ölürken "Aferin, beni ters çevir" diye şaka yaptığı söylenir. Aşçılar ve fakirler için koruyucu bir aziz olarak, 10 Ağustos bayram günü ile Kilise'deki en çok saygı duyulan azizlerden biridir.

Sixtus'un ölümünden sonra, Roma valisi Lawrence'tan Kilise'nin zenginliklerini devretmesini istedi. St. Ambrose, Lawrence'ın serveti toplamak için üç gün istediği anlatı için en eski kaynaktır.²⁷ Kilise mülkünün, vali tarafından ele geçirilmesini önlemek için yoksullara mümkün olduğunca fazla Kilise mülkü dağıtmak için hızla çalıştı. Üçüncü gün, küçük bir delegasyonun başında, kendisini valiye sundu. Kilise'nin hazinelerini teslim etmesi emredildiğinde, yoksul, sakat, kör ve acı çekenleri sundu ve bunların Kilise'nin gerçek hazineleri olduğunu ilan etti.²⁸ Bir rivayete şöyle dediği kaydedilmiştir: "Kilise gerçekten zengindir, imparatorunuzdan çok daha zengindir." Bu meydan okuma eylemi şehadetiyle sonuçlandı ve Cornelia'nın

mücevherlerinin paralel Roma hikayesiyle karşılaştırılabilir. 10 Ağustos'ta, yedi diyakondan sonuncusu ve dolayısıyla rütbeli Kilise yetkilisi Lawrence, şehit ölümüyle sonuçlandı.²⁹

Roma'da bir diyakoz olarak Lawrence, Kilise'nin maddi mallarından ve

²⁵ "Moraglia, Fr. Francesco, "St. Lawrence, Proto-Deacon of the Roman Church", Vatican".

²⁶ <https://catholicsaintmedals.com/saints/st-lawrence/>

²⁷ Saint Ambrose, De officiis ministrorum, 2.28.

²⁸ Fr. Paolo O. Pirlo, SHMI (1997). "St. Lawrence". My First Book of Saints. Sons of Holy Mary Immaculate – Quality Catholic Publications. pp. 176–178. ISBN 971-91595-4-5.

²⁹ "Kirsch, Johann Peter. "St. Lawrence." The Catholic Encyclopedia. Vol. 9. New York: Robert Appleton Company, 1910. 9 February 2013".

fakirlere sadaka dağıtımından sorumluydu. Milano'lu Ambrose, Roma valisi Lawrence'tan Kilise'nin hazineleri talep edildiğinde, hazineyi sadaka olarak dağıttığı fakirleri öne çıkardığını anlattı. "İşte size göstereceğime söz verdiğim hazineleri bu zavallılara bakın; incileri ve değerli taşları, Kilise'nin tacı olan dul kadınları ve kutsanmış bakireleri ekleyeceğim." Vali o kadar öfkeliydi ki, altında sıcak kömürlerle hazırlanmış büyük bir ızgara demiri vardı ve Lawrence'ı üzerine yerleştirdi, bu yüzden Lawrence'ın ızgara demiri ile ilişkisi vardı. Şehit uzun süre acı çektikten sonra, efsane neşeyle şöyle diyor: "Bu tarafta iyi iş çıkardım. Beni ters çevir!" St. Lawrence aşçıların, şeflerin ve komedyenlerin himayesini bundan alır.³⁰

Aziz Lawrence'ın şehitliği, sevginin yüce bir vasiyetidir. Büyük Aziz Leo, kutsal bir şekilde, Aziz Lawrence'ın kınanması hakkında şöyle yorumladı: "Alevler Mesih'in yardımseverliğinin üstesinden gelemedi ve onu yakmadan yakan ateş, içinde yaktığından daha zayıftı." Aziz Leo ekliyor: "Rab, yüce adını dünyada o kadar yüceltmek istedi ki, Doğu'dan Batı'ya, en büyük hizmetliler tarafından yayılan ışığın canlı bir şekilde parlamasıyla, Stephen'dan Kudüs'e gelen aynı ihtişam, Lawrence sayesinde Roma'ya da dokundu."³¹

Ölümünden sonra, Saint Lawrence'ın cesedi *Via Tiburtina'daki* bir mezara atıldı. Bu yerde, İmparator Konstantin, İkinci Dünya Savaşı sırasında ABD'nin 19 Temmuz 1943'te Roma'yı bombalamasının neden olduğu hasardan sonra 20. yüzyılda restore edilen bir bazilika inşa etti. Şehadetinin yerine Panisperna'daki San Lorenzo kilisesi inşa edildi. Bazı kaynaklara göre, isim Fransisken rahiplerinin ve Zavallı Clares'in, Saint Lawrence'ın bayram günü olan 10 Ağustos'ta fakirlere ekmek ve jambon -*panis et perna*- dağıtma geleneğinden kaynaklanmaktadır.³²

Valerian, Roma Senatosu'na, tüm Hıristiyan din adamlarının -piskoposlar, rahipler ve diyakonların- tutuklanması ve idam edilmesi gerektiğine dair bir ferman yayınlamıştı. Erken Roma'nın şehitleri arasında çok sayıda kutsal insan vardı. Bu, bu mütevazı Deacon-Lawrence'ın yaşamının ve ölümünün, tüm Roma'nın Hıristiyan olmasıyla ilişkilendirilmesini daha da dikkat çekici kılmaktadır. İmparator Valerian'ın tüm Hıristiyan din adamlarını kapsamlı bir şekilde kınamasıyla ölüm cezasına çarptırılan Lawrence, Kilise'nin gerçek altın ve gümüşünü, yoksulları Valerian'ın önüne toplayarak İmparator'u rahatsız etti ve o zamandan beri tüm Hıristiyanlara kendini sevdirdi.

Hıristiyan geleneğine göre, Deacon Lawrence, Valerians'ın nefretinin coşkusunun mülk sahibi olan tüm Hıristiyanlara yayıldığını bilerek, hepsini vermeye başladı. Kilise'nin parasını ve hazinelerini, Kurtarıcı'nın kutsanmış olduklarına ve özellikle O'nun tarafından sevildiklerine dair açık uyarısına inanan şehrin yoksullarına dağıttı.

Valerian haberi duydu ve hazinenin dünyevi güç için dizginlenemez arzusunu tatmin etmesini istedi. Böylece, Deacon Lawrence'a kesin ölümden kurtulmanın bir yolunu önerdi. Eğer ona Kilise'nin büyük altın ve gümüşünün nerede olduğunu gösterirse, işine devam edebilmesi için hayatını bağışlayan bir merhamet emri verirdi. Valerian,

³⁰ Foley, OFM, Leonard, "St. Lawrence", Saint of the Day, Lives, Lessons, and Feast (Revised by Pat McCloskey, OFM), Franciscan Media ISBN 978-0-86716-887-7.

³¹ <https://www.vaticannews.va/en/saints/08/10/st-lawrence-deacon--and-martyr.html>.

³² Patrick Joseph Healy (1905). The Valerian persecution: a study of the relations between church and state in the third century A.D. Boston, Ma: Houghton, Mifflin, & Co.

diyakoz Kilise'nin tüm altın ve gümüşlerini tek bir merkezi yerde toplamak için üç gün istediğinde çok sevindi! Gururu ve açgözlülüğü onu gerçeği görmekten alıkoydu.³³

Üç gün boyunca, Deacon Lawrence şehrin dört bir yanına gitti ve tüm sevgili yoksulları, engellileri ve talihsizleri bir araya gelmeye davet etti. Yoksullarda İsa'yı tanımak için İncil'in zorunluluğunu anlayan gelişen bir erken Hıristiyan topluluğu tarafından destekleniyorlardı. Valerian geldiğinde, Deacon Lawrence ona Kilise'nin gerçek altın ve gümüşünü, yoksulları sundu! İmparator öfkeyle doluydu! Kafasının kesilmesi bu Hıristiyan Diyakon için yeterli değildi. Deacon Lawrence'ın halka açık, bir ızgarada canlı canlı yakılmasını emretti. Görgü tanıkları halkın şahadetini kaydetti. Diyakoz neşeye kendini Rab İsa'ya sundu ve hatta cellatlarıyla şakalaştı!

Gelenek, mesleğinin gerçek kalbini anlayan bir Diyakon'un kutsal yaşamı ve ölümünün bir sonucu olarak Hıristiyan inancına büyük dönüşümler kaydeder. O, Efendisi, Hizmetkâr İsa Mesih gibi, başkaları adına kurtarıcı bir sevgiyle dışarı döküldü. Bugüne kadar hala tüm Roma'nın, bu mütevazı diyakon'un sadık yaşamının ve ölümünün bir sonucu olarak Hıristiyan olduğu söylenmektedir. Via Tiburtina'daki bir mezarlığa gömüldü. Bu noktada, Konstantin daha sonra bir Bazilika inşa edecekti.

Lawrence'ın hayatı ve mucizeleri The Acts of St Lawrence'ta toplanmıştır, ancak bu yazılar kaybolmuştur. Onunla ilişkili mucizelerin mevcut en eski belgeleri, aşağıdakilerden bahseden Gregory of Tours'un (538-594) yazılarındadır: Fr adında bir rahip. Sanctulus, saldırıya uğrayan ve yanan bir St. Lawrence kilisesini yeniden inşa ediyordu ve işi başarması için birçok işçi tuttu. İnşaat sırasında bir noktada onları besleyecek hiçbir şeyi kalmadığını fark etti. Yardım etmesi için St. Lawrence'a dua etti ve sepetine baktığında taze, beyaz bir somun ekmek buldu. İşçileri beslemek için ona çok küçük göründü, ama inançla adamlara hizmet etmeye başladı. O ekmeği bölerken o kadar çoğaldı ki, işçileri on gün boyunca ondan beslendi, daha iyi kaynak gerekli idi.³⁴

İtalya, Lazio, Amaseno'nun küçük komünündeki Orta Çağ'dan kalma St Mary Assumed Kilisesi (Chiesa di Santa Maria Assunta), Lawrence'ın kalıntılarını, yani bir miktar kanını, etinden bir parçayı, bazılarını içeren ünlü ampulla kutsal emanetine ev sahipliği yapar, yağ ve kül. Gelenek, her yıl St. Lawrence Bayramı'nda ve bazen başka durumlarda ampulladaki kanın Bayram sırasında mucizevi bir şekilde sıvılaştığını ve ertesi gün yeniden pıhtılaştığını söyler.³⁵

Lawrence, Kilise'nin yazılı belgelerini saklamak ve korumak için yaptığı komplolar nedeniyle arşivcilerin ve kütüphanecilerin koruyucu azizi olarak bilinir. Lawrence, Roma Katolik Kilisesi'nin en çok saygı gören azizlerinden biridir. Ölümünün efsanevi ayrıntıları Damasus, Prudentius, Ambrose ve Augustine tarafından biliniyordu. Ona bağlılık dördüncü yüzyılda yaygındı. 10 Ağustos'taki ayinle ilgili kutlaması, Genel Roma Takviminde en eski Hıristiyan takvimleriyle tutarlı olarak bayram mertebesine sahiptir. Envanteri dördüncü yüzyılın ortalarındaki Roma şehitlerinin başlıca

³³ Parrocchia Santa Maria Assunta in Amaseno, Lazio, Italy; "I Luoghi di San Lorenzo a Roma"; [2]; accessed 13 March 2017.

³⁴ Owens, B. (2003). "The safeguarding of memory: The divine function of the librarian and archivist" . Library & Archival Security, 18(1), 9-41.

³⁵ Parrocchia Santa Maria Assunta in Amaseno, Lazio, Italy.

bayramlarını içeren 354 yılı için Philocalus Almanacı. Latin Kilisesi'nde kutlanan Kutsal Ayinin "Roma Kanonunda" sayılan azizlerden biri olmaya devam ediyor.³⁶

Lawrence, özellikle Aziz Peter ve St. Paul'dan sonra üçüncü patronu olarak kabul edildiği Roma'da onurlandırılmıştır.³⁷ Mezarının üzerine inşa edilen kilise, Papalık Küçük Bazilikası di San Lorenzo fuori le Mura, Roma'nın yedi ana kilisesinden biri ve Roma hac ziyaretlerinin favori yerine geldi. San Lorenzo fuori le Mura Bazilikası'na yakın olan bölgeye "Quartiere San Lorenzo" adı verilmiştir. Perseid Meteor Yağmuru tipik olarak her yıl Ağustos ayındaki gelişmeler veya bayram gününe yakın bir zamanda meydana geldiğinde, bazı yağmura "St Lawrence'ın Gözyaşları" olarak etkilenir.³⁸

Tanrı'ya şefaati kütüphaneciler, arşivciler, komedyenler, aşçılar ve tabakçılar tarafından hamileri olarak çağrılır. Benediktin keşişlerinin Kuzey Yorkshire'da (Kuzey Doğu İngiltere) bulunan Katolikler için dünyanın önde gelen devlet okullarından birini kurduğu Ampleforth Manastırı'nın koruyucu azizidir.³⁹ Ziyafetinde, yanmış kafasını içeren emanet, Aziz Petrus Bazilikası'nda saygı için sergilenir.⁴⁰

Anglikanizmde Lawrence'ın adı geleneksel olarak Laurence veya Lawrence olarak yazılır. Bayramı, 1662 formatında, Anglikan eyaletlerinin çoğunluğunun kurucu litürjik belgesi olan dua hacmi olan Ortak Dua Kitabı'nın takviminde yer alan 10 Ağustos'tadır. Ortak Dua Kitabı'nda bayramın adı "S Laurence, Roma Başpapazı ve Şehit"tir. 10 Ağustos'taki bayramı çoğu Anglikan eyaletinin çağdaş takvimlerine taşındı. Laurence, İngiltere Kilisesi'nde 10 Ağustos'ta

³⁶ Parrocchia Santa Maria Assunta, Amaseno, "I Luoghi di San Lorenzo a Roma", [3], accessed 13 March 2017.

³⁷ "The Calendar". The Church of England. Retrieved 27 March 2021.

³⁸ "An Anglican Prayer Book" (1989), the Province of Southern Africa, published by Collins Liturgical, ISBN 0 00 599180 3, Calendar, page 24.

³⁹ Parrocchia Santa Maria Assunta, Amaseno, "I Luoghi di San Lorenzo a Roma", [3], accessed 13 March 2017.

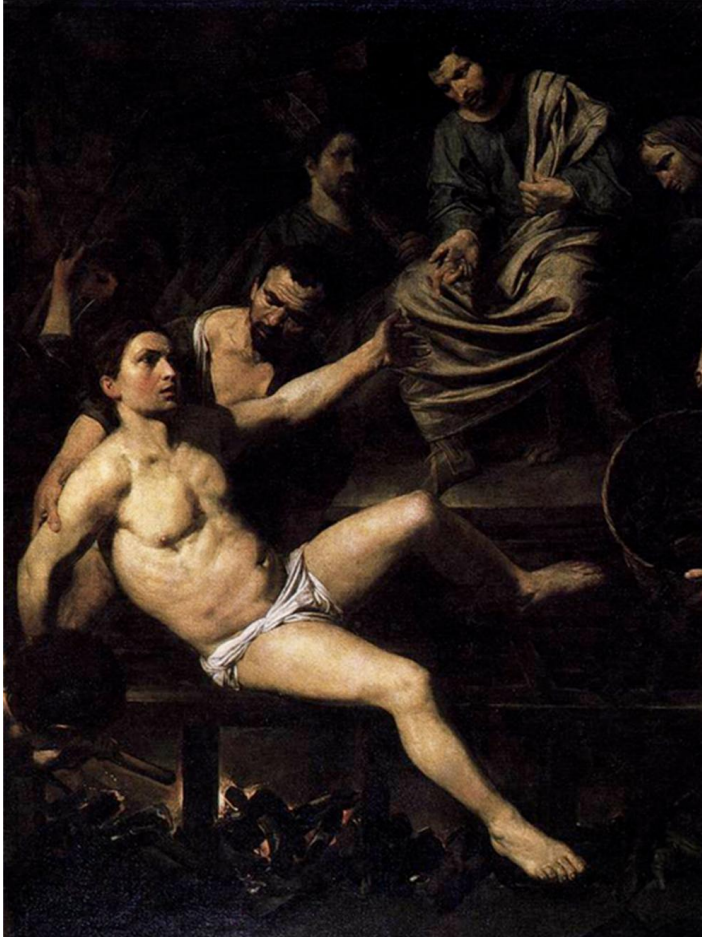
⁴⁰ Parrocchia Santa Maria Assunta in Amaseno, Lazio, Italy.

“Laurence, diyakon, şehit, 258” başlığı altında Küçük Bir Festival ile hatırlanıyor.⁴¹

Anglo-Katolikler, İngiltere’de 228 kilise de dahil olmak üzere birçok Anglikan cemaat kilisesinin koruyucusu olan Lawrence’a saygı duyuyorlar. Avustralya’nın Sidney kentinde, St Laurence’ın eski sivil cemaatinde bulunan büyük bir kilise “Christ Church St Laurence” olarak bilinir. Anglikan hayır kurumu, St Laurence Kardeşliği de adını taşıyor.

Francesco Moraglia’ya göre, diyakozun rolü yoksulların hizmetiyle ayırt edilir. O, hem sofranın hizmetine (merhametin onbaşı işleri) hem de sözün hizmetine (merhametin manevi işleri) mahkumdur. “Lawrence gibi [d]yacon’ların güzelliği, gücü ve kahramanlığı, diyakonal bakanlığın özel doğasının daha derin bir anlamını keşfetmeye ve ortaya çıkmaya yardımcı oluyor.”

Dünyadaki birçok kilise, okul, cemaat, kasaba ve coğrafi özellik Romalı Lawrence’ın adını almıştır. Bölgeye bağlı olarak St. Lawrence, St. Laurence, San Lorenzo, St. Laurent, St. Lorenz veya benzer şekilde diğer dillerde adlandırılırlar. İspanya Kralı II. Philip tarafından yaptırılan manastır San Lorenzo del Escorial, St. Lawrence Bayramı’ndaki St. Quentin Savaşı’ndaki (1557) zaferini anıyor.⁴² Manastır ve ekli

saray, kolej ve kütüphane, Lawrence’ın şehadetinin izgara demirine benzeyen bir izgara deseninde düzenlenmiştir. Lawrence’ın izgara demirinin, Padula, Salerno, İtalya’da bir manastır olan Certosa di San Lorenzo di Padula’nın tasarımının temeli olduğu düşünülmektedir. İki üniversite onun adını taşır: Kanton’daki St. Lawrence Üniversitesi (Katolik olmayan), St. Lawrence County, New York, Amerika Birleşik Devletleri ve Kampala, Uganda’daki St. Lawrence Üniversitesi. Kalküta’da Kalküta’da St. Lawrence Lisesi, Kalküta adında bir okul bulunmaktadır.⁴³

İkinci yolculuğunda, Fransız kaşif Jacques Cartier, 1535’te St. Lawrence Bayramı’nda Kuzey Amerika Büyük Gölleri’nin nehir halicine geldi ve St.

⁴¹ "Common Worship" (2000) core edition, published by Church House Publishing, ISBN 0 7151 2000 X, Calendar, page 12.

⁴² The Oxford Dictionary of Saints, published by Oxford University Press, ISBN 0 19 283069 4 (paperback), cites 228 churches.

⁴³ <https://www.britannica.com/place/Rome>.

Lawrence Körfezi adını verdi. Körfeze boşalan nehir, St. Lawrence Nehri olarak adlandırıldı. Şu anda Québec ve Kanada'nın Deniz Eyaletleri olan birçok isim, bu önemli denizyoluna, örneğin Montreal şehrinin kuzeyindeki Laurentian dağlarına, Saint-Laurent (ilçe), Montreal Adası'nın genişliğini kapsayan Saint Lawrence Bulvarı'na ve Ontario Gölü yakınlarındaki St. Lawrence County, New York'a atıfta bulunmaktadır. Laurentian Dağları, Laurential Platosu veya Kanada Kalkanı adını verdi. İsviçre'de, Saint Lawrence, Bülach şehrinin arması üzerinde bir ızgara demiri ile temsil edilir.⁴⁴

Şili'deki 2010 Copiapó maden kazasında mahsur kalan madenciler için kurtarma operasyonu, madencilerin koruyucu azizi Lawrence'ın ardından Operación San Lorenzo olarak adlandırıldı.⁴⁵ Masonlukta Şehit St. Lawrence Tarikatı, ritüeli Lawrence'ın hikayesine dayanan bir masonik derecedir. Müttefik Masonik Derecelerin kurucu derecelerinden biridir.

Bernalillo, New Mexico,1692 Pueblo İsyanı sırasında İspanyol yerleşimciler tarafından verilen adanmışlık sözünü onurlandırmak için Aziz'e üç günlük ibadetleri kutluyor. Şenlikler arasında matachines tarafından gerçekleştirilen bir dizi dans vardır. Azizin bir görüntüsü yıl boyunca yerel bir ailenin evinde tutulur ve 9-11 Ağustos tarihleri arasında bir nöbet ve bayram düzenlenir. Yeni Dünya'daki en eski dans alaylarından biridir.⁴⁶

⁴⁴ The Church of England official index (ACNY) cites 224 spelt "Lawrence" and "Laurence".

⁴⁵ Parrocchia Santa Maria Assunta in Amaseno, Lazio, Italy; "I Luoghi di San Lorenzo a Roma"; [2]; accessed 13 March 2017.

⁴⁶ Johnson, William Henry (20 May 2007). French Pathfinders in North America. Gutenberg.org. Retrieved 27 February 2011.

SAINT LEONARD (St. Leonard of Noblac)

Madenci, Demirci, Bakırcı, Kömür Madencilerinin Koruyucusu

Saint Leonard'ın doğum tarihi kesin olarak bilinmemektedir. MS 559 yılında vefat etmiştir. Roma Katolik Kilisesi, Doğu Ortodoks Kilisesi ve Anglikan Kilisesi tarafından Saint (kutsal) kişi olarak kabul görülür. Saint Leonard'ın yortu günü (kutsanma günü) 6 Kasım olarak gerçekleştirilmektedir.

Birçok ikonunda zincirler, prangalar veya kilitler ya da manacles tutan bir başrahip olarak tasvir edilmiştir. Emekçilerin, varil üreticilerinin, kooperatifçilerin, demircilerin, esirlerin, mahkûmların, doğumcuların, kömür madencilerinin, bakırcıların, çiftçilerin, manavların, bakkalların, atların, çilingirlerin, madencilerin, hamalların ve hırsızlıklara ve soygunculara karşı ve soygunculara karşı koruyucu azizidir. Noblac'lı Aziz Leonard, Frank soylularından gelmektedir.

Noblac'lı Leonard (veya Limoges veya Noblet; Lienard, Linhart, Leonhard, Léonard, Leonardo, Annard olarak da bilinir) (MS 559'da öldü), Fransa'nın Limousin bölgesinde, Haute-Vienne'deki Saint-Léonard-de-Noblat kasabası ve manastırı ile yakından ilişkili bir Frank azizidir. 496 Noel'inde kralla birlikte Hıristiyanlığa geçti.

Leonard, bir dizi takipçi topladığı Limousin ormanında bir keşiş oldu. Leonard veya Lienard, Orta Çağ'ın sonlarının en saygın azizlerinden biri haline geldi. Onun şefaati, mahkumların, emek içindeki kadınların ve sığır hastalıklarının serbest bırakılması için mucizelerle kredilendirildi.

Noblac'lı Aziz Leonard bir Frank saray mensubuydu ve kaybettikleri belirli bir istila sırasında Kraliçe, Leonard'a işgalci orduyu püskürtmek için Tanrı'nın yardımını çağırmasını önerdi. Bunu yaptı ve savaşın gelgiti tersine döndü ve Clovis'i muzaffer ilan etti. Rheims piskoposu Aziz Remigius daha sonra bu mucizeyi Kral Leonard'ı ve binlerce takipçisini Hıristiyanlığa dönüştürmek için kullandı. Din değiştirmesinin ardından St. Leonard, büyükbabası Kral I. Clovis'in teklifini reddetti ve daha sonra kemer sıkma, kutsallaştırma ve vaaz verme hayatına başladı. Tanrı'yı tanıma arzusu o kadar güçlendi ki, Orleans'taki manastıra girmeye karar verdi. Kardeşi Aziz Lifiard onun örneğini izledi ve Kral'ın sarayından ayrılarak Meun'da bir manastır inşa etti ve orada yaşadı.

11. yüzyıldan kalma bir vitada kaydedilen ismine tahakkuk eden romantizm göre, Leonard, Merovingian hanedanının kurucusu Clovis l'in mahkemesinde bir Frank soylusuydu. Reims Piskoposu Aziz Remigius onun vaftiz babasıydı.⁴⁷ Remigius'un bir öğrencisi olarak, hapisaneleri ziyaret etme ve orada tutulan herkesi serbest bırakma ayrıcalığı verildi.⁴⁸

Bununla birlikte, Leonard daha fazla inzivaya çekilmek istedi, bu yüzden Limousin ormanına çekildi, yolda birçoğunu dönüştürdü ve otlar, yabancı meyveler ve kaynak suyuyla yaşadı. Kendine bir hitabet inşa etti ve sadece kiliselere yapılan yolculuklar için bıraktı. Kutsallığını tanıyan diğerleri, onunla yaşamak için yalvardı ve bir manastır kuruldu. Leonard'ın mahkumlara karşı büyük bir şefkati vardı ve birçoğunu dönüştürdü ve serbest bırakılmalarını sağladı.

559 civarında doğal nedenlerden öldü. Ölümünden sonra Fransa, İngiltere, Belçika, İspanya, İtalya, İsviçre, Almanya, Bohemya, Polonya ve diğer ülkelerde kiliseler ona adanmıştır. Hacılar mezarına akın etti ve Bavyera'daki küçük bir kasabada, Saint Leonard'ın şefaati ile verilen 4.000 iyilik kaydı bulunmaktadır.⁴⁹

Leonard, koruyucu bir aziz haline geldiği bir dizi mahkumun serbest bırakılmasını sağladı, daha sonra Merovingian soylularının bir ayrıcalığı olan bir piskoposluk teklifini reddederek, Orléans yakınlarındaki Micy'deki manastıra Saint Mesmin ve Saint Lie'nin yönetimi altında girdi. Daha sonra, efsanesine göre, Leonard, bir dizi

takipçi topladığı Limousin ormanında bir keşiş oldu. Aquitaine boyunca vaiz olarak aktifti. Duaları sayesinde Frankların kraliçesi güvenli bir şekilde bir erkek çocuğu doğurdu ve karşılığında Leonard'a Limoges'tan 21 km (13 mil) uzaklıktaki Noblac'ta kraliyet toprakları verildi. Toponimin Latince Nobilius soyadından ve ortak Kelt elementi'den türetilmiş olması muhtemeldir, sadece bir yeri belirtir. Orada, etrafında bir köyün büyüdüğü Noblac manastırını kurdu ve onuruna Saint-Léonard-de-Noblat adını verdi.⁵⁰

Efsaneye göre, onu hücrelerinden çağıran mahkumlar, zincirlerinin gözlerinin önünde kırıldığını gördüler. Birçoğu daha sonra ona geldi, onlara saygı göstermek için ağır zincirlerini ve ütülerini getirdi. Önemli bir kısmı onunla birlikte kaldı ve onlara sık sık, tarlaların emeklerini temizlemeleri ve hazırlamaları için geniş ormanın bir kısmını verdi, böylece dürüst bir yaşam sürmek için araçlara sahip olabilirlerdi.

Leonard sade bir hayat yaşamaya ve vaaz

⁴⁷ Poncelet, Albert. "St. Leonard of Limousin." The Catholic Encyclopedia Vol. 9. New York: Robert Appleton Company, 1910. 23 August 2021 This article incorporates text from this source, which is in the public domain.

⁴⁸ Cassidy-Welch, M., "The cult of St. Leonard", Imprisonment in the Medieval Religious Imagination, c. 1150-1400, Springer, 2011, pp. 41–42 ISBN 9780230306400.

⁴⁹ <https://www.catholicnewsagency.com/news/252977/pope-francis-watch-auctioned-off-and-proceeds-set-a-world-record>.

⁵⁰ Stracke, Richard (2015-10-20). "Saint Leonard". Christian Iconography.

vermeye başladı. Tanrı'ya hizmet etme sevgisi onu Orleans, Fransa'daki manastıra katılmaya yönlendirdi. Kardeşi Aziz Lifiard onun örneğini izledi ve kraliyet sarayından ayrıldı, Meun'da bir manastır inşa etti ve orada yaşadı. Noblac'lı Aziz Leonard daha fazla inzivaya çekilmek istedi ve böylece Limousin ormanına çekildi, yolda birçoğunu dönüştürdü ve otlar, yabani meyveler ve kaynak suyuyla yaşadı. Kendine bir hitabet inşa etti ve sadece kiliselere yapılan yolculuklar için bıraktı. Diğerleri onunla yaşamak ve ondan öğrenmek için yalvardı ve böylece keşişliğinin etrafında bir manastır kuruldu.⁵¹

Leonard'dan ne edebiyatta, kilise adanmışlıklarında daha önce hiç bahsedilmemesine rağmen, 12. yüzyılda kültü, 1103'te Antakyalı I. Bohemond'un Danimarkalı bir hapishaneden serbest bırakılmasının ardından, ilk başta Frank topraklarına hızla yayıldı ve Aziz Leonard'ın şefaatine atfetti. Birinci Haçlı Seferi'nin karizmatik bir lideri olan Bohemond, daha sonra serbest bırakılması için şükran duasını sunduğu Noblac Manastırı'nı ziyaret etti. Bohemond'un ziyareti sırasında orada bulunan Naumburg Piskoposu Walram, Bohemond'un gibi ölümünden sonraki mucizeler de dahil olmak üzere Leonard'ın yeni bir hayatını yazdı. Bohemond'un örneği, Romanesk kilisenin ve onun önemli dönüm noktası çan kulesinin inşasını sağlayan birçok benzer hediyeyle ilham verdi. Aynı zamanda Noblac, Santiago de Compostela'ya giden hac yolunda bir sahne haline geliyordu.⁵² Leonard'ın kültü tüm Batı Avrupa'ya yayıldı: İngiltere'de, bölgeyle kültürel bağlantılarıyla, en az 177 kilise ona adanmıştır. Leonard, İskoçya, İngiltere, Aşağı Ülkeler, İspanya, İtalya, İsviçre, Almanya, özellikle Bavyera'da ve ayrıca Bohemya, Polonya ve başka yerlerde saygı gördü. Hacılar ve himayeler Saint-Leonard de Noblac'a aktı.⁵³

Leonard, Orta Çağ'ın sonlarının en saygın azizlerinden biri haline geldi. Onun şefaati, mahkumların, emek içindeki kadınların ve sığır hastalıklarının serbest bırakılması için mucizelerle kredilendirildi. Bayram günü, Bavyera'daki Bad Tölz'de bir festivalle onurlandırıldığı 6 Kasım'dır. Her Ağustos ayının üçüncü Pazar günü Kirkop, Malta cemaati tarafından onurlandırılır.⁵⁴

Santiago'ya giderken geçen hacıların artan gelgiti, hacı rotaları boyunca yerel olarak saygı duyulan birden fazla azizi tanıtmak için romantizmlere ilham verdi. Aziz Martial, dramatik vita'sı hacıları tapınağına çekmeye yardımcı olan Limuzin azizinin bir başka örneğidir. Tepedeki yerinde tünemiş olan Saint Leonard tapınağının altındaki köy, kökenlerini 11. yüzyılda, Noblac şatosunun yetkisi altında, bölgede yaşamın bir gereği olan duvarlarla ilk kez çevrelediği zaman ortaya koymuştur.⁵⁵ 13. yüzyılda, demirhanelere ve dökümhanelere (belki de azizin zincirlerle olan ilişkisinin kökeni) ve deri işçiliğine, haklarını ve ayrıcalıklarını - ortaçağ anlamında "özgürlüklerini" - savunmaktan sorumlu komünal konsüllere dayanan küçük bir ticaret merkezi olarak

⁵¹ <http://www.divine-redeemer-sisters.org/saint-of-the-day/november/6-st-leonard-of-noblac-hermit>.

⁵² R. W. Mumford, St Leonard's Anglican Church 1896 - 1988. Denmark, W.A.: St. Leonard's Anglican Church, 1991.

⁵³ Kirkop Local Council – Places of interest". Kirkop.gov.mt. Archived from the original on 2012-02-28. Retrieved 2012-09-20.

⁵⁴ Ulrike Kretschmer, Frank Duffek and Bettina Schippel, Bayerischen Alpen: Traum in weiss-blau, Reader's Digest, Stuttgart, 2013, pp. 54–56. ISBN 978-3-89915-946-2.

⁵⁵ https://www.catholic.org/saints/saint.php?saint_id=4246.

gelişti. Yerel antikacı ve Limousin tarihçisi Louis Guibert tarafından 1890'da yazılan bir komün tarihi, 1992'de yeniden yayınlandı.⁵⁶

Bavyera'nın Alp bölgelerinde, St Leonard çiftçilerin geleneksel hamisi olarak kabul edilir. Birçok Bavyera topluluğu, bayram gününde geleneksel alaylar veya gezintiler gerçekleştirir; Topluluk üyeleri geleneksel kostümler giyerler, genellikle kadınlar içindir ve erkekler için Lederhosen. Sekülerleşmeye kadar, Inchenhofen, yakındaki Fürstenfeld Manastırı'nın Cistercian rahipleri tarafından teşvik edilen St. Leonard kültü için önemli bir hac yeri haline geldi.

Çeşitli yerler bu azize atıfta bulunur. Bunların arasında dikkat çeken, İngiltere'nin Doğu Sussex kentindeki St Leonards-on-Sea kasabasıdır. Sussex ayrıca St Leonard's Forest'a da ev sahipliği yapmaktadır. İngiltere'nin bu kısmı St Leonard'a önemli sayıda adanmışlığa sahiptir. En bilinenlerden bazıları, ünlü ossuary ve Londra'daki St. Leonard's, Shoreditch ile Hythe, Kent'teki St Leonard bölge kilisesidir. West Midlands bölgesinde, Bridgnorth'un orijinal cemaat kiliseleri (şimdi gereksiz bir kilise ve topluluk amaçları için kullanılıyor) ve Bilston'un yanı sıra yıkık bir Augustinu sevi olan White Ladies Priory'nin de dahil olduğu bir dizi adanmışlık var. Kuzey Orta Çağ İngiltere'sindeki en büyük hastane, York'taki St. Leonard'a adanmış bir

Augustinus vakfıydı; kısmi kalıntıları Müze Bahçeleri'nde bulunur, ancak undercroft kalıntıları yaklaşık yüz metre uzaklıktadır ve York Theatre Royal altında bir bar olarak kullanılmaktadır. Newton Abbot, Devon'da, hem ilk olarak 1350'de kaydedilen St Leonard'a adanmış bir kolaylık şapeli hem de 1834'te inşa edilmiş yeni bir kilise var. Şapel gelin kuyusunun (hapishane) yakınındaydı. Oxfordshire, Wallingford'da St Leonard'a adanmış bir kilise de vardır; Kilise Sakson kökenlidir, ancak 1849'da mimar Henry Hakewill tarafından Viktorya dönemi gotik canlanma tarzında ağır bir şekilde yeniden inşa edilmiştir.⁵⁷

İtalya'da neredeyse 225 yer azize adanmıştır, Kuzey'de (Friuli'de, bu azize adanmış en eski İtalyan kilisesi vardır, 774) ve tapınağın Normanlar tarafından tanıtıldığı Güney'de eşit olarak dağıtılmıştır. Tapınak Sicilya, Sardunya, Ischia, Procida gibi İtalyan adalarında bile bulunabilir. Eylül 2004'te, Aziz'e adanmış İtalyan cemaat kiliselerinin ulusal bir toplantısı, 1536'da küçük bir

⁵⁶ "The Calendar". The Church of England. Retrieved 2021-04-08.

⁵⁷ "La vita di San Leonardo, abate di Noblat" (PDF). comelicocultura.it. Retrieved 2012-09-20.

St. Leonard şapelinin kiliseye dönüştürüldüğü küçük Panza d'Ischia köyünde gerçekleşti.⁵⁸

Malta'nın Akdeniz ulusu, Kirkop kasabasında bu azize adanmış tek bir cemaat içerir; Bölge kilisesi 29 Mayıs 1592'de kuruldu. Aziz, Maltaca'da San Anard Abbati olarak bilinir. Portekiz'de Atouguia da Baleia (Peniche) cemaati ve kilisesi (12. yüzyılın sonları) St Leonard'a adanmıştır. Azizler günü her 6 Kasım'da (veya en yakın Pazar) anılır. Bu, ülkedeki St Leonard'a adanmış tek cemaattir.⁵⁹

Leonard (559'da öldü), Fransa'nın ilk kralı Clovis'in sarayında bir Fransız asilzadesiydi. Reims Piskoposu Aziz Remigius tarafından kralla birlikte Hıristiyanlığa dönüştürüldü. Leonard bir dizi mahkumun serbest bırakılmasını sağladı. Orléans yakınlarındaki Micy'de Saint Mesmin ve Saint Lie'nin yönetiminde bir manastıra girdi. Daha sonra, bir dizi takipçiyi çektiği Limousin ormanında bir keşiş oldu.

Aziz Leonard, soyluluğundan çok kutsallığıyla dikkat çekiyordu. Duaları sayesinde Fransız kraliçesi güvenli bir şekilde bir oğul doğurdu ve onu Limoges yakınlarındaki Noblac'ta kraliyet topraklarıyla ödüllendirdi ve burada onuruna (Saint-Léonard-de-Noblat) bir köyün büyüdüğü Noblac manastırını kurdu.

On birinci yüzyılda kültü hızla yayıldı. Birinci Haçlı Seferi'nin karizmatik bir lideri olan Bohemond, Noblac Manastırını ziyaret etti ve burada hapisneden serbest bırakılması için şükran duasında bulundu. Bohemund'un örneği, Romanesk kilisenin ve görünür dönüm noktası çan kulesinin inşa edilmesini sağlayan birçok benzer hediye ilham verdi.

Leonard'ın kültü tüm Batı Avrupa'ya yayıldı: Bölgeyle kültürel bağlantıları olan İngiltere'de, en az 177 kilise ona adanmıştır. Leonard, Aşağı Ülkelerde, İspanya'da, İtalya'da, İsviçre'de, Almanya'da, özellikle Bavyera'da ve ayrıca Bohemya, Polonya ve başka yerlerde saygı gördü. Hacılar Saint-Leonard de Noblac'a akın etti. Leonard, geç Orta Çağ'ın en saygın azizlerinden biri oldu. Onun şefaati, mahkumların, emek içindeki kadınların ve sığır hastalıklarının serbest bırakılması için mucizelerle kredilendirildi.⁶⁰

⁵⁸ "Kirkop Local Council – Places of interest". Planetware.com. Retrieved 2012-09-20.

⁵⁹ https://en.wikipedia.org/wiki/Leonard_of_Noblac.

⁶⁰ <https://catholicfire.blogspot.com/2012/11/st-leonard-abbot-of-noblac-limoges.html>.

SAINT ELIGIUS

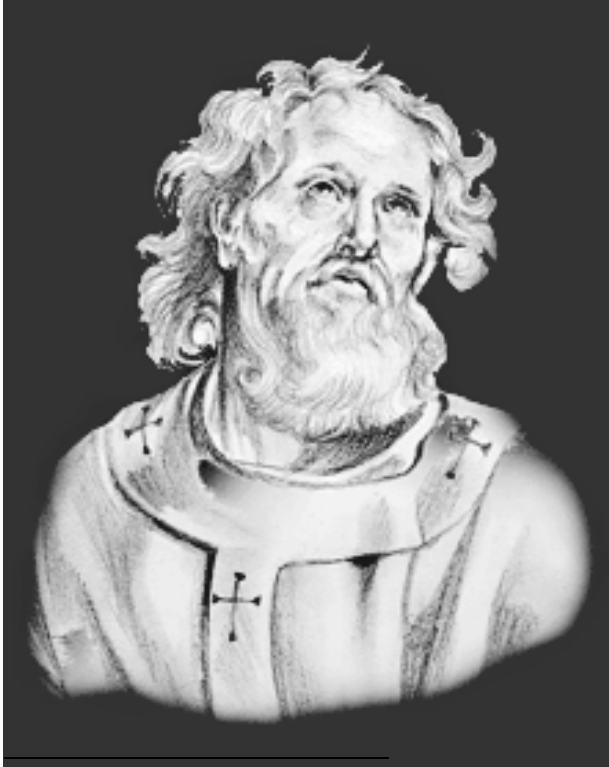
Madenci ve Metal İşçilerinin Koruyucusu

Madenci ve metal işçilerinin koruyucusu olan Saint Eligius, 11 Haziran 588 tarihinde Chaptelat, Limoges, Aquitaine (günümüz Fransa). 1 Aralık 660 tarihinde Noyon Fransa'da vefat etti. Roma Katolik Kilisesi ve Doğu Ortodoks Kilisesi tarafından aziz (Saint) olarak kabul edilir ve ölüm tarihi olan 1 Aralık tarihi yortu günü (kutsal günü) olarak kutlanır.

Saint Eligius, genellikle bir psikopos olarak sağ elinde bir krosiyerle, solunun açık avucunda, kovalanmış altından minyatür bir kilise; çekiç, örs ve at nalı ile psikopos; atlı psikopos; saray mensubu; kuyumcu; çekiç; daha kolay ayakkabı giydirmek için attan ayırdığı bir atın bacağını tutmak; At nalı; bir şeytanın burnunu kıskaçlarla kavrayan adam; kadeh ve kuyumcu çekici tutan adam; bir atı nallayan adam; bir demirhanenin yakınında çekiç ve taç olan adam; çekiçli, örsü ve Aziz Anthony'li adam; kerpeten; Saint Godeberta ile; Aziz Godeberta'ya yüzük vermek; kuyumcu olarak çalışmak olarak tasvir edilir.

Arabacılar, saat/saat ustaları, madeni para koleksiyoncuları, her türlü zanaatkâr, çatal bıçak bıçakçıları, yıldızlar, kuyumcular; koşum üreticileri, at, kuyumcular, jokeyler, egzersiz binicileri ve damatlar, bıçak üreticileri, işçi, çilingir, genel olarak metal işçileri, madenciler; madenciler, kraliyet elektrik ve makine mühendisleri; Avustralya kraliyet elektrik ve makine mühendisleri, eyerciler, takım üreticileri, veterinerlerin koruyucusudur.

Usta işçiliği ve şaşmaz dürüstlüğü nedeniyle, kuyumcuların, demircilerin ve metal işçilerinin koruyucu azizi oldu. Himayesi daha sonra silahlı kuvvetlerdeki metal işçilerine ve makine mühendislerine genişletildi. Genellikle elinde bir çekiç veya örs ile tasvir edilir.⁶¹

590 yılında Limoges, Fransa'da doğan Aziz Eligius, metal işçilerinin koruyucu azizi olarak kabul edilir. Mükemmel bir metal ustasıydı ve Paris'in Fransız Kralı II. Clotaire ile olan yakın arkadaşlığı, nane ustası olarak olağanüstü ününün yaygınlaşmasına yardımcı oldu. Ancak bu azizi daha dikkat çekici kılan şey, yoksullara olan ilgisi ve cömertliğiydi. Çeşitli kiliseler ve manastırlar inşa etmede, muhtaçlara yardım etmede ve köleleri kurtarmada etkili oldu. Hayatının ilerleyen dönemlerinde, 640 yılı civarında, bir rahip olarak atanarak Tanrı'ya hizmet etme konusundaki daha derin arzusunu yerine getirebildi.⁶²

⁶¹ <https://catholicreadings.org/saint-of-the-day-1-december-saint-eligius-of-noyon-date-of-birth-country-of-birth-profession-place-of-work-date-of-death-place-of-death-feast-day-beatification-date-canonization-date/>

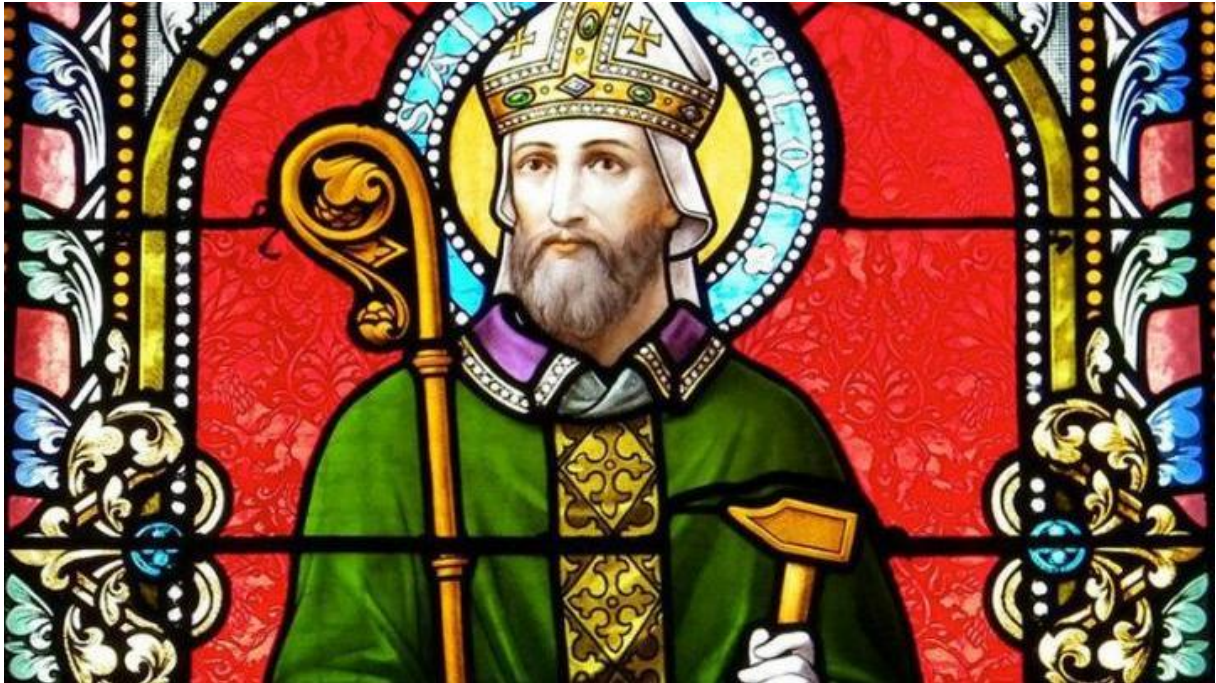
⁶² <https://www.thebestcatholic.com/2016/12/01/saint-eligius/>

Aziz Eligius (ayrıca Eloy, Eloiveya Loye; Fransızca: Éloi; 11 Haziran 588 - MS 1 Aralık 660), kuyumcuların, diğer metal işçilerinin ve madeni para koleksiyoncularının koruyucu azizidir. Aynı zamanda veteriner hekimlerin, İngiliz Ordusu'nun bir kolordusu olan Kraliyet Elektrik ve Makine Mühendislerinin (REME) koruyucu azizidir, ancak en çok atların ve onlarla birlikte çalışanların koruyucu azizi olarak bilinir. Eligius, Fransa kralı Dagobert'in baş danışmanıydı. Kralın 642'deki ölümünden üç yıl sonra Noyon-Tournai piskoposu olarak atanan Eligius, Flandre'nin putperest nüfusunu Hıristiyanlığa dönüştürmek için 20 yıl çalıştı.

Eligius, Limoges'un altı mil kuzeyinde, Aquitaine'de (şimdi Fransa) Captelat'ın villasında, eğitilmiş ve etkili bir Gallo-Roma ailesinde doğdu. Oğlundaki olağandışı yeteneği fark eden babası, onu Limoges'teki darphane ustası kuyumcu Abbo'ya gönderdi. Daha sonra Eligius, Frankların sarayı Neustria'ya gitti ve burada kraliyet hazinedarı Babo'nun altında çalıştı ve tavsiyesi üzerine Frankların kralı II. Clotaire'in onu değerli taşlarla süslenmiş altın bir taht yapması için görevlendirdiği söylenir.⁶³

Tek bir iş için aldığı şeyden, iki tane yapabildi. İnanılmaz bir şekilde, hepsini aynı ağırlıktan yapabiliyordu, çünkü kendisinden sipariş edilen işi herhangi bir sahtekarlık, silika karışımı veya başka bir sahtekarlık olmadan başarmıştı. Dosya tarafından ısırılan parçaları talep etmeyerek ya da fırının yutucu alevini bir bahane için kullanmayarak, ama hepsini sadık bir şekilde mücevherlerle doldurarak, mutlu ödülünü mutlu bir şekilde kazandı.⁶⁴

Kısa süre sonra Eligius'a emanet edilen diğer kuyumculuk işleri arasında, Paris Piskoposu Saint Germain'in mezarı için kabartmalar da vardı. Clotaire, Eligius'u

⁶³ Jump up to:a, b Van der Essen, Léon. "St. Eligius." The Catholic Encyclopedia. Vol. 5. New York: Robert Appleton Company, 1909. 31 January 2015.

⁶⁴ Though St Eligius is said to have presented Godeberta with a gold ring, which is preserved in the Cathedral of Noyon, the halo, a later overpainting, has since been cleaned away; the painting was identified as probably depicting the Bruges goldsmith Willem van Vlueten, by Hugo van der Velden, "Defrocking St Eloi: Petrus Christus' vocational portrait of a goldsmith", *Simiolus: Netherlands Quarterly for the History of Art* 26.4 (1998), pp. 243–276.

kraliyet ailesine aldı ve Marsilya'daki darphane ustası olarak atadı. 629'da Clotaire'in ölümünden sonra Dagobert, babasının arkadaşını baş meclis üyesi olarak atadı. Eligius'un ünü hızla yayıldı, öyle ki elçiler krala gitmeden önce Eligius'u danışmak ve ona saygılarını sunmak için aradılar. Bazı düşmanlar edindi. Breton prensi Aziz Judicael'i, kralın Creil villasındaki (636-37) bir toplantıda Dagobert ile bir anlaşma yapmaya teşvik etmedeki başarısı etkisini arttırdı. "Gerçekten de Frankların önceki krallarından hiçbiri arasında rakibi olmayan hızlı, yakışıklı ve ünlü Kral Dagobert, onu o kadar çok sevdi ki, kendisini sık sık prenslerin kalabalığından çıkardı. Etrafındaki optimatlar, dükler veya piskoposlar ve Eligius'tan özel danışmanlık isteyin."⁶⁵

Eligius birkaç manastır kurdu ve kralın rızasıyla, idam edilen suçluların cesetlerini almak ve onlara iyi bir şekilde gömülmelerini sağlamak için hizmetkarlarını kasaba ve köylere gönderdi. Eligius, arkadaşı Dado ile birlikte Aziz Columbanus tarafından Galya'ya getirilen katı İrlanda manastır kuralına göre yaşadığı mahkemede bir eğitim kaynağıydı. Eligius bu kuralı tamamen ya da kısmen, 632'de satın aldığı bir villada kurduğu Limoges yakınlarındaki Solignac manastırına ve ayrıca üç yüz bakirenin Abbess Aurea'nın rehberliğinde bulunduğu Paris'te kurduğu manastıra getirdi.⁶⁶ Ayrıca Aziz Paul Bazilikası'nı inşa etti ve Paris'teki bazilikası, yerli Limoges'in koruyucu piskopos-azizi Aziz Martial'a adanmış olarak restore etti. Eligius ayrıca, Frankların ulusal azizi olan Tours Saint Martin'in ve kral tarafından koruyucu aziz seçilen Saint Denis'in kalıntılarının onuruna birkaç güzel mezar inşa etti.⁶⁷

Dagobert'in ölümü üzerine (639),Kraliçe Nanthild hükümetin dizginlerini aldı, Kral II. Clovis çocuktur. Bu naiplik sırasında Eligius, kilisede simonyaya karşı bir kampanya başlattı. Noyon-Tournai Piskoposu Acarius'un ölümü üzerine, Clovis'in üçüncü yılının 14 Mart'ında (642), Eligius, din adamlarının ve halkın oybirliğiyle onayıyla halefi oldu. "Böylece isteksiz kuyumcu tonlaştırıldı ve bir zamanlar kraliyet şehri olan metropol, Tournai ve Noyon, Gent veFlandreli Kortrijk'i içeren Vermandois kasabalarının veya belediyelerinin koruyucusu oldu."⁶⁸

Yeni piskoposluğunun sakinleri çoğunlukla putperestti. Kuzey Denizi kıyısındaki Flamanlar, Frizyalılar, Suevi ve diğer Germen kabilelerinin din değiştirmesini üstlendi. Sık sık misyonerlik gezileri yaptı ve ayrıca çok sayıda manastır ve kilise kurdu. Kendi piskoposluk şehri Noyon'da

⁶⁵ Jump up to: a, b, c Saint Ouen of Rouen. The Life of Saint Eligius (Vita Sancti Eligii). Translated by Jo Ann McNamara. Archived from the original on 20 August 2009.

⁶⁶ Chisholm, Hugh, ed. (1911). "Eloi, Saint" . Encyclopædia Britannica. Vol. 09 (11th ed.). Cambridge University Press. p. 298; line five.which ornament the tomb of St Germain, bishop of Paris.

⁶⁷ <https://stclareclifton.org/our-patron-1>

⁶⁸ Hinds, Allen Banks. "Saint Eloi". A Garner of Saints, 1900. CatholicSaints.Info. 19 April 2017 This article incorporates text from this source, which is in the public domain.

bakireler için bir rahibe manastırı inşa etti ve bağışladı. Aziz Quentin'in cesedinin bulunmasından sonra, Piskopos Eligius onuruna, İrlanda yönetimi altında bir manastıra katılan bir kilise inşa etti. Ayrıca Aziz Piatos ve şehit arkadaşlarının cesetlerini keşfetti ve 654'te ünlü İrlandalı misyoner Saint Fursey'in kalıntılarını çıkardı (650'de öldü). Eligius 1 Aralık 660'ta öldü ve Noyon'a gömüldü.⁶⁹

Eligius'un birkaç yazısı günümüze ulaşmıştır, zamanının putperest uygulamalarıyla mücadele ettiği bir vaaz, Son Yargı üzerine bir kutsal kitap ve 645 yılında Cahors Piskoposu Desiderius'un duaları için yalvardığı bir mektuptur. Eligius'un bir kuyumcu olarak çalışmaları hakkında önemli bir çalışma, Alman bilim adamı Hayo Vierck tarafından 1974'te Joachim Werner Festschrift'e katkıda bulunuldu.⁷⁰

Aziz Eligius, Flandre'de, Anvers eyaletinde ve Tournai, Kortrijk, Gent, Brugge ve Douai'de özellikle onurlandırılmıştır. Orta Çağ boyunca kalıntıları özel bir saygının nesnesiydi ve 881, 1066, 1137, 1255 ve 1306'da tekrar tekrar bölündü ve diğer dinlenme yerlerine transfer edildi. Kuyumcular, farrierler ve araba tamircileri arasında hala çok popüler olan Saint Eloi'nin hayatı boyunca çok sayıda efsane toplandı. [2]

Kuyumcuların, demircilerin ve metaldeki tüm işçilerin koruyucusudur, ancak İngiliz kuyumcular St. Dunstan'ı koruyucu azizleri olarak kabul etmişlerdir. Aziz Eligius aynı zamanda sığır ve atların koruyucu azizidir. Aziz Eligius, Kraliyet Elektrik ve Makine Mühendislerinin Koruyucu Azizidir. 9 Aralık civarında Notre Dame de Paris'te St Eloi Kardeşliği üyeleri için yıllık bir ayin kutlanır. Bu, Paris'in kuyumcuları tarafından 1630 ve 1707 yılları arasında Katedral'e yapılan genellikle dini bir resim olan Mayıs teklifi geleneğini takip eder. Lonca Şapeli geleneği, 1953 yılında sunağı, üstündeki haçı ve Aziz heykelini sağlayan Paris kuyumcuları tarafından yeniden canlandırıldı.⁷¹

Aziz Godeberta'nın arkadaşı ve manevi öğretmeni idi. Azizlere bağlılığı ve onların emanetlerine saygıyı teşvik etti; Aziz Quentin, Aziz Piaton ve Beauvais'li Saint Lucian'ın kalıntılarını keşfetti ve kendisi birçok emanet yaptı. Duru görü ve kehanet armağanlarına sahip bir mucize işçisiydi; kendi ölüm tarihini önceden görmüştü. Tüm demircilerin, metal işçilerinin ve zanaatkarların geleneksel patronu haline geldi. Atları ve onlarla birlikte çalışan insanları himaye etmesi, önce demircilere ve zanaatkârlara olan himayesinden değil, aynı zamanda ölümünde bir rahibin atını bırakmış olmasından kaynaklanmaktadır.

Kaynamaya karşı, salgın hastalıklara karşı, at hastalıklarına karşı, yoksulluğa karşı, ülsörlere karşı, tarım işçileri, sepetçiler, demirciler, kazancılar, taksi şoförleri, taksicilere karşı, marangozlar, araba yapımcıları, araba yapımcıları, carters, cartwrights, saat yapımcıları, faytoncular, coachwrights, bilgisayar bilimcileri, zanaatkarlar, çatal bıçak takımları, elektrikçiler, gravürcüler, tarım işçileri, çiftçiler, garaj işçileri, benzin istasyonu, işçiler, yıldızcılar, altın işçileri, kuyumcular, muhafızlar, silah ustaları, koşum takımı üreticileri, at tüccarları, at nalı üreticileri, kuyumcular, jokeyler, bıçak üreticileri, işçiler, lamba üreticileri, çilingirler, mekanikçiler, metal işçileri, metal ustaları, madenciler, madencilik, nümismatik, eyer

⁶⁹ Hayo Vierck, 'Werke des Eligius', in Georg Kossack and Günter Ulbert (Eds.): Studien zur vor- und frühgeschichtlichen Archäologie. Festschrift für Joachim Werner. Münchener Beiträge zur Vor- und Frühgeschichte, 1974, pp. 309–81.

⁷⁰ Olmert, Michael (1996). Milton's Teeth and Ovid's Umbrella: Curiouser & Curiouser Adventures in History, p.230. Simon & Schuster, New York. ISBN 0-684-80164-7.

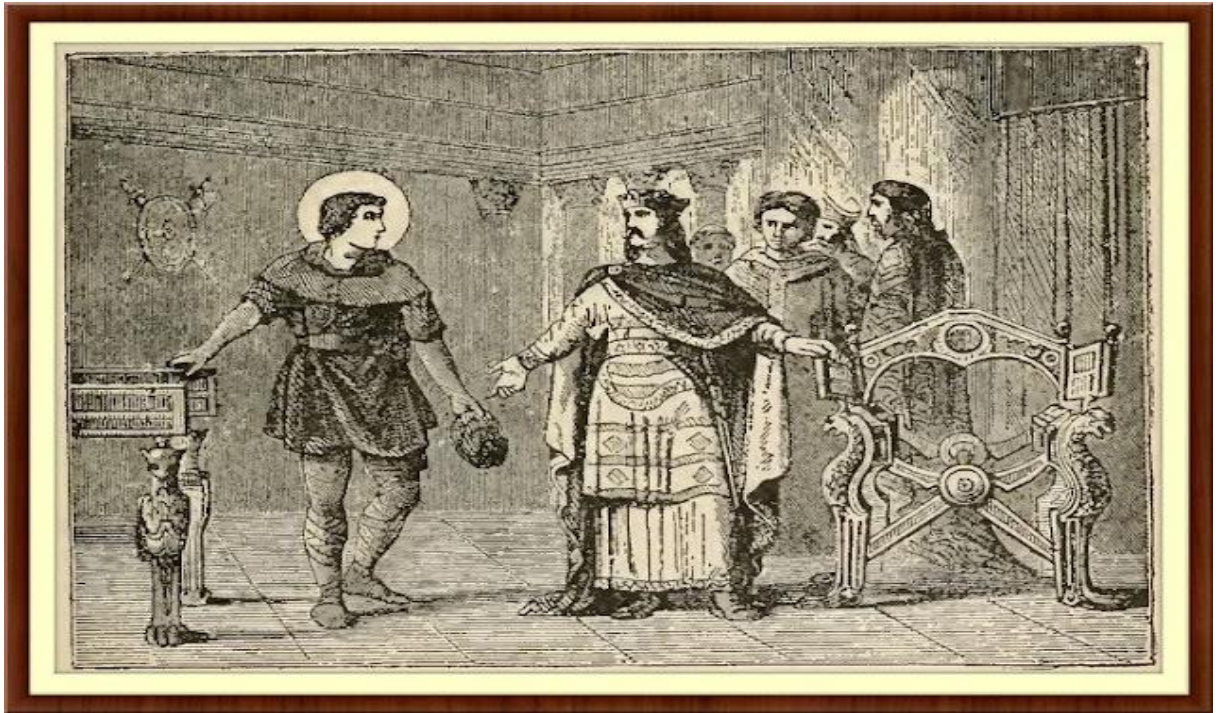
⁷¹ "Royal Electrical and Mechanical Engineers". Retrieved 16 March 2014.

üreticileri, eyerciler, makas öğreticiler, güvenlik görevlisi hizmetçileri, gümüşçüler, taksi şoförleri, kalaycılar, alet üreticileri, veterinerler, saat yapımcıları, el arabacıları, madeni para toplayıcıları, garajlar, benzin istasyonları, atlar, hayvancılık, metal toplayıcıları, nümismatistler, köylüler, benzin istasyonları, değerli metal toplayıcıları, hasta atların koruyucusu olarak kabul görür.

Aziz, her zaman piskoposun kıyafetinde, amblemini tutarak, bir kuyumcu çekiciyle tasvir edilmiştir. Bunun tek istisnası, piskopos olarak atanmasından önceki bölümleri tasvir edenvitasının illüstrasyonlarıdır. Genellikle bir piskopos, sağ elinde bir krosiyer, sol elinin açık avucunda kovalanmış altından minyatür bir kilise tutan bir krosier olarak temsil edilir.⁷²

Aziz Eligius'u resimlerde, vitray pencerelerde, ışıklı el yazmalarında, mimaride ve diğer Hıristiyan sanatı biçimlerinde tanıyabilmek yararlıdır. Sanatsal temsiller, azizlerin yaşamını veya ölümünü veya kişinin en yakından ilişkili olduğu yaşamın bir yönünü yansıtır. Aziz Eligius, Hıristiyan Sanatında ya Piskoposluk cübbeleriyle temsil edilir, bir elinde bir kitap, diğer elinde çekiç veya maşa tutar; ya da çekiç ve maşalı kısa bir zanaatkar elbisesinde. Her iki durumda da, ayaklarının dibinde örs, körukler ve demircinin, çilingirin ya da metal işçisinin zanaatının diğer aletleri vardır.⁷³

Amerikan televizyon dizisi St. Elsewhere, Boston'daki St. Eligius Hastanesi'nde geçiyor. Aziz Eligius'un bir heykeli bazen görülür. Beşinci sezonun "After Life" bölümünde Dr. Wayne Fiscus, at sırtında görüldüğü Cennette Aziz Eligius ile tanışır.⁷⁴

⁷² "Les Grands "Mays" de Notre-Dame de Paris" (in French). Retrieved 16 March 2014.

⁷³ <https://www.catholic-saints.info/patron-saints/saint-eligius.htm>.

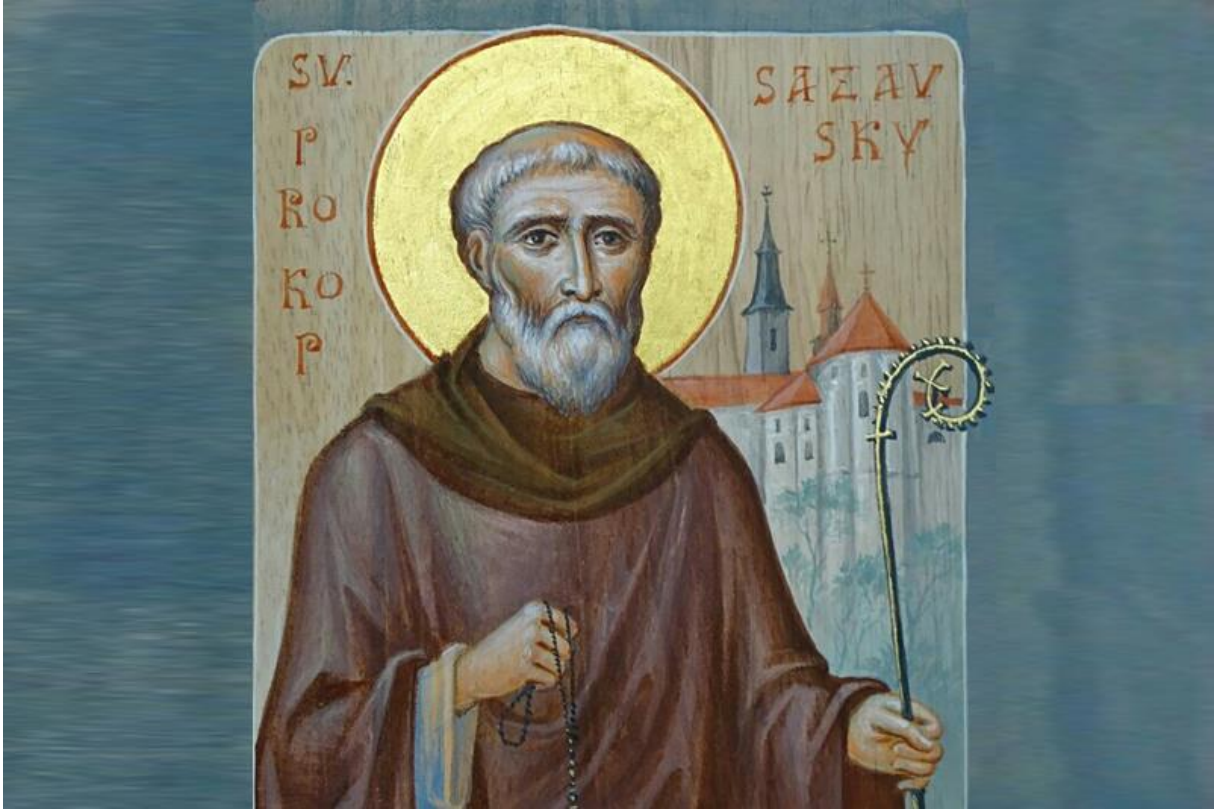
⁷⁴ https://stringfixer.com/fr/Saint_Eligius

SAINT PROCOPIUS (Patron Saint Day of Miners) Madencilerin Koruyucusu

Saint Procopius MS 970 yılında Chotoun, Bohemya'da doğmuş ve 25 Mart 1053 tarihinde Sazava Bohemya'da vefat etmiştir. Roma Katolik Kilisesi ve Doğu Ortodoks Kilisesi tarafından Saint (aziz)olarak kabul edildi. Ancak yortu günü (kutsanma günü) Roma Katolik Kilisesi tarafından 14 Temmuz'da, Doğu Ortodoks Kilisesi tarafından 16 Eylül'de anılmaktadır. İnanışlarda; şeytan onun önünde sürüklenirken, bir kitap ve kırbaçla başrahip, ayaklarının dibinde şeytan olarak tasvir edilmiştir. Yanında bir geyik (veya arka) ile Aziz Adalbert, Ludmila ve Vitus ile kafatası ve yaprak kuşağı ile bir keşiş olarak tasvir edilir.

Hayatı hakkında çok az şey kesin olarak bilinmektedir. Hagiografik geleneğe göre, 970 yılında Kouřim yakınlarındaki Chotouň'un Orta Bohemya köyünde doğdu. Prag'da okudu ve oraya atandı.

Procopius, 970 civarında Kourzhim köyünde, soylu bir toprak sahibi ailesine ait kalelerden birinde yaşayan küçük soylulardan oluşan bir ailede doğdu. Milliyetine göre Bohemyalı bir Çek'ti ve Prag'ın tarihi merkezi olan Vyšehrad'da iyi bir eğitim aldı. Procopius evliydi ve bir oğlu vardı. Prag'da bir piskoposluk rahibi olarak atanmasının ardından, Aziz Clement kilisesinde hizmet veren ve katı ve tanrısallık bir yaşam süren Vyšehrad'daki kanonlardan biri oldu. Daha sonra, Avrupa'ya yayılan Benediktin manastırcılığının güçlü hareketinden ilham alan Procopius, aile hayatını terk etti ve 993 yılında kurulan Prag'daki ilk Benedictine manastırı olan Břevnov Manastırı'na yerleşti.⁷⁵

⁷⁵ Curta, Florin; Holt, Andrew (2016). Great Events in Religion: An Encyclopedia of Pivotal Events in Religious History [3 volumes]. ABC-CLIO. p. 489. ISBN 978-1-61069-566-4.

Evliydi ve Jimram (Emmeram) adında bir oğlu vardı, ancak daha sonra muhtemelen Břevnov Manastırı'nda Benedictine tarikatına girdi ve sonunda Sázava Nehri kıyısındaki bir mağarada yaşayan bir keşiş olarak vahşi doğaya çekildi. Keşişler topluluğu, 1032/3'te Bohemya dükü tarafından bir Benediktin manastırı olarak kuruldu, şimdi Sázava Manastırı veya St Procopius Manastırı olarak biliniyor ve ölümüne kadar yirmi yıl boyunca ilk başrahip olarak görev yaptı.

Bir süre sonra Prokopius, manastır topluluğundan ayrılmak ve bir keşiş olarak daha da sıkı bir hayata başlamak için üstünden izin istedi. Aziz, yalnız yaşamı için ormanda küçük bir mağara seçti. Sazava Nehri'nin kıyısında, doğduğu köyden çok uzak olmayan bir yerde bulunuyordu. Günlerini dua ve tefekkürle geçirdi, aynı zamanda altın Benediktin kuralını hatırlayarak, "Ora et labora" (dua et labora) (dua et labora). Procopius, ekilebilir bir arazi arsası oluşturmak için ormanı söken fiziksel emeğe çok zaman ayırdı. Zamanın bu noktasında, hagiografisinin bazı versiyonları, azizin Tanrı'nın gücüyle bir cin'i devirdiğini ve onu bir haç yardımıyla toprağı sürmeye zorladığını anlatan bir efsaneden bahseder. Sık sık olduğu gibi, bir münzevinin kutsal hayatı yalnızlık arayanları çekmeye başladı. Yavaş yavaş Procopius'un etrafında küçük bir keşiş topluluğu oluşmaya başladı. 1009 civarında, Tanrı'nın Annesi ve Vaftizci Aziz Yahya'nın onuruna, günümüzde modern adı "kara evler" olarak çevrilebilen küçük bir Çek kasabası olan bir yerde, görünüşe göre keşişlerin yaşadığı gerçeğinden dolayı küçük bir kilise inşa etti.⁷⁶

Gelecekteki azizin çalıştığı Vyšehrad, güçlü bir Slav okuluna ev sahipliği yapan Bohemya'nın idari ve dini merkeziydi. Hristiyanlık, Bohemya'da, dokuzuncu yüzyılın

sonlarında olduğu gibi, özellikle Prens Borivoi'nin Havarilere Eşit Aziz Methodius tarafından vaftiz edilmesinden sonra, Slav dilinde kutlanan Litürji ile aktif olarak yayılıyordu. Bununla birlikte, onuncu yüzyılın ikinci yarısında, Bohemya toprakları dini anlamda Latin ayinine bağlı Regensburg piskoposluğuna tabi hale geldi. Bu nedenle, Roma ayini zamanla Çek topraklarında hüküm sürmeye başladı ve kiliseler nüfusun çoğunluğu için anlaşılabilir olmasına rağmen Latince hizmet verdi. Bununla birlikte, bazı merkezler Slav dilinde ibadet etmeye sadık kaldı. Daha fazla kilise bağımsızlığı için çabalayan yerel prensler tarafından desteklendiler. Bu Slav okuryazarlık merkezlerinden biri, Aziz Prokopius'un üstün olduğu Sazava manastırıydı.

Procopius'un bir aziz olarak yerel saygısı, ilk biyografi Vita minor'un yazıldığı 12. yüzyıl için kaydedilmiştir. 1204 yılında

⁷⁶ "Archived copy". Archived from the original on 2012-11-02. Retrieved 2012-03-08.

kutsallaştırıldı. Bununla birlikte, kutsallaştırılmasının nasıl gerçekleştirildiği konusunda hala çok fazla tartışma var. Papa III. Innocent'in onu 1204'te kutsallaştırıldığı veya vücudunun Sázava'daki sunağa yükseltilmesi ve tercüme edilmesi sırasında kutsallaştırılmasının gerçekleştiği belirtilmektedir. Bu o zamanlar kutsallaştırma ile eşdeğeri.⁷⁷

Kutsallaştırılmasından sonra, Bohemya krallığının ulusal azizi olarak kabul edildiği noktaya kadar Bohemya'da büyük saygı gördü. Hayatı ve harikaları, 13. yüzyılın 2. yarısından Vita antiqua ve 14. Yüzyıldan Vita maior tarafından tanımlanmıştır. Kalıntıları 1588'de Prag Kalesi'ndeki All Saints Kilisesi'ne nakledildi.

Reims İncili el yazmasının Kiril kısmı (1554'ten beri Reims, Fransa'da tutulmaktadır) 14. yüzyılda Procopius'a atfedildi ve Charles IV, 1395'te Glagolitic senaryosundaki el yazmasının bir uzantısını yaptırdı.

Sázava Manastırı, Hussite Savaşları'nda tahrip edilmişti, ancak kilise 17. yüzyılda yeniden kuruldu ve manastır binaları bir kalede değiştirildi. Barok dönemi freskleri, "Hermit Procopius'un Prens Oldřich ile Buluşması" ve "Başrahip Procopius Sadaka Veriyor", azizin hayatını ve manastırın tarihini gösteren diğer fresklerin yanı sıra, 2000'lerde burada (19. yüzyıl boya katmanları altında) keşfedildi.

Sázava'da bir keşiş olan Hugo Fabricius, 18. yüzyılda Aziz Prokopius'un yeni bir hayatını yazdı: Požehnaná Památka Welikého Swěta Diwotworce Swatýho Prokopa ("Dünyanın Büyük Mucize İşçisinin Kutsanmış Mirası, Aziz Procopius").

Bohemya'daki çok sayıda kilise ona adanmıştır ve birçok Barok dönemi heykeli ve aziz resmi mevcuttur. Bunlar arasında Ferdinand Brokoff'un Charles Köprüsü'ndeki 18. yüzyılın başlarında Procopius heykeli bulunmaktadır. Azizin hayatının modern anlatımları Çek şairler Jaroslav Vrchlický ve Vítězslav Nezval tarafından yayınlandı. Orijinal keşişliğinin sözde yeri olan "St. Procopius Mağarası", 1940'larda Method Klement tarafından keşfedildi. 9 Mart 2017'de Rus Ortodoks Kilisesi Kutsal Sinodunun kararıyla Rus Ortodoks Kilisesi Menologium'una "Saygı değer Procopius, Sázava'nın Başrahibi" adı eklendi.⁷⁸

Efsaneye göre, Procopius bir keresinde ormanda kaybolan ve bir geyik avlayan prens Ulrich ile tanıştı. Bu karşılaşma dostluğa ve karşılıklı saygıya bir başlangıç yaptı. Prens, manastır yerleşimi alanında bir taş manastırın inşasına katkıda bulundu. Bu inşaat sırasında her ikisi de madenciler ve taş ustaları ile birlikte çalıştılar. Prens Ulrich'in ölümünden sonra, Moravya prensi Bryachislav da Procopius'u destekledi.⁷⁹

⁷⁷ https://en.wikipedia.org/wiki/Procopius_of_S%C3%A1zava.

⁷⁸ месяцеслов Русской Православной Церкви включены имена древних святых, подвизавшихся в западных странах / Новости / Патриархия.ru". Rusçadan çeviri.

⁷⁹ Kubín, Petr (1 January 2016). "Saint Procopius of Sázava between Reality and Fiction". *Revue Mabillon*. 27: 49–81. doi:10.1484/J.RM.4.2017004. ISSN 0035-3620.

Sazava manastırı büyüdü ve bilim ve sanat merkezi olarak gelişti. Aziz Prokopius'un kalemine atfedilen ünlü Reims İncili el yazmasının Kiril kısmı bunu göstermektedir. Sazava manastırının Benediktin Ayini'ne bağlı kalmasına rağmen, Havarilere Eşit Kiril ve Methodius'un ideallerinden güçlü bir şekilde etkilendiği ve Slav dilinde Bizans ayinine göre ilahi hizmetleri kutladığı dikkat çekicidir. Zamanla bu manastır, Bohemya'da Bizans ibadetinin kalan son merkezi haline geldi. Manastır, Sazavian Benediktinlerinin manastırdan sürüldüğü ve Latince hizmet veren keşişler tarafından değiştirildiği 1096 yılına kadar Bizans ayinine göre hizmet etti. Sazava manastırının Kiev Rusları ile bazı bağlarını koruduğu bilinmektedir. Aziz Boris ve Gleb'e ait bir kalıntı parçasığı, Kiev-Pechersk Lavra tarafından Bohemyalı rahiplere sunuldu ve manastırın sunak taşlarından birinde tutuldu.⁸⁰

Procopius 1053 civarında öldü ve üç gün içinde kardeşlerine ölümünü öngördü. Kardeşler, önce manastırın kendisinde ve daha sonra Slav dilinde hizmet ettikleri için laik yetkililer tarafından zulüm gördükleri Macaristan'da Aziz Procopius'a

saygı duymaya başladılar. Aziz Prokopius'un Batı'da kutsallaştırılması, Papa III. Innocent'in 1204 yılında, Papa'nın Aziz Prokopius'un hegumen'in çubuğuyla kafasına vurduğu bir rüya görmesinden sonra gerçekleşti. Saygıdeğer Olan'ın kalıntıları, Prag Kalesi'nin arazisinde bulunan Tüm Azizler Kilisesi'nde tutulmaktadır. Sazavalı Aziz Procopius, Çek Toprakları ve Slovakya Kilisesi tarafından saygı görmektedir. 2017 yılında Rus Kilisesi takvimine dahil edildi.⁸¹

⁸⁰ <https://catalog.obitel-minsk.com/blog/2020/09/st-procopius-of-sazava>.

⁸¹ Mortensen, Lars Boje (2006). The Making of Christian Myths in the Periphery of Latin Christendom (c. 1000-1300). Museum Tusulanum Press. p. 88. ISBN 978-87-635-0407-2.

CLARE of ASSISI (SAINT CLARE, SANTA CLARA) **Altın Madencilerinin Koruyucusu**

Clare Offreduccio Kutsal Roma İmparatorluğu'na bağlı Spoleto Dükaliği'nda Assisi bölgesinde 16 Temmuz 1194 tarihinde doğmuştur. Roma Katolik Kilisesi, Anglikan Cemaati ve Lutheran Kilisesi tarafından azize olarak kabul edilen Clare of Assisi, 11 Ağustos 1253 tarihinde 59 yaşında vefat etmiş ve 1255 tarihinde de Papa IV. Alexander tarafından azize (saint) ilan edilmiştir. Günümüzde naaşı Assisi'deki Saint Clare Bazilikası'nda bulunmaktadır. Göz hastalığı, kuyumcular, altın madencileri, çamaşırhane, televizyon, bisiklet habercileri, iyi havalar, iğne işçilerinin koruyucusu ve hamisi olarak kabul görür.

Assisi'li St. Clare, 16 Temmuz 1194'te Assisi'de, Favorino Sciffi, Sasso-Rosso Kontu ve karısı Ortolana'nın en büyük kızı Clare Offreduccio olarak doğdu. Geleneklere göre babası, eski Romalı bir ailenin zengin bir temsilcisiydi ve annesi Fiumi'nin soylu ailesine mensup çok dindar bir kadındı.

Clare'nın doğduğu ev, içinde bulunan tipik bir aristokrat evidir. Kilisenin yakınında, özel bir kentsel öneme sahip bir konumdadır Evin yapısında sadece kadınlara ayrılmış bir alan vardı. Burada, 1194'te Clare doğdu ve burada yaşadı. Hayatının sadece kadınlarla temas halinde olduğu yıllar (kız kardeşleri vardı: Catherine, Beatrice, Penenda). Bütün bunlar arasında, kesinlikle uyguladığı şeydi. Onun üzerindeki en büyük etki annesi Ortolana'ydı.

Clare, Assisi'nin üst kısmında, soyluların mahallesinde, ekonomik olarak rahat bir ailedendi. İki küçük kız kardeşi vardı. Annesi dindardı ve kutsal türbelere uzun hac ziyaretlerine gitmişti. Evinde şövalyeler ve askerler vardı. Küçük yaşlardan itibaren dini hayatla ilgilendi ve geniş hanesindeki birçok hizmetçiye ve diğerlerine dini eğitim verdi. Clare babası için bir ödül, çünkü uygun kızlar evlilikleri diğer soylu ailelerle ittifakları mühürleyebilecek piyonlar gibiydi. Bir Assisi evlilik çöpçatanı, Clare'in ölümünden sonra, Clare'e çeşitli zamanlarda ilgilenen taliplerden evlilik teklifleriyle yaklaştığını söyledi. Her seferinde onu geri çevirdi ve bunun yerine çöpçatana kendi Hıristiyan bağlılığının kalitesi hakkında meydan okudu. Clare, Aziz Francis'le hiç tanışmamış olsaydı, soylu kadınlar için bir manastırda Benediktin rahibesi olabilir ve eğitimini kutsal el yazmalarının kopyalanmasında iyi bir şekilde kullanabilirdi.

Ama Saint Francis ile tanıştı, bu yüzden doğal dindarlığı daha radikal hale geldi. Clare, on sekiz yaşındayken, Franciscus'un yerel bir

kilisede vaaz verdiğini duydu ve sözleri kadar varlığından da derinden etkilendi. Tanrı'nın işleri ve hayatı için yeni bir plan hakkında konuşmak için onunla özel olarak buluşmaya başladı. Assisi'deki Palmiye Pazarı'nda, uygun genç hanımların, Piskopos'un kendi ellerinden kutsanmış bir palmiye dalı almak için Katedralin koridorundan aşağı incekleri bir gelenek vardı. İlgilenen yerel bekarlar bu tür kutsal debutante geçit törenini izlemek için geldiler. Clare, Palm Sunday 1212'de Katedral'deydi, ancak diğerleriyle birlikte işlemedi. Bunun yerine, tarihte Guido olarak bilinen Piskopos, kutsal basamaklardan indi ve sırasında kalırken ona bir avuç içi uzattı. Mesih onun eşi olacaktı. Planı ortaya çıkmak üzereydi.⁸²

Genç bir kız olarak, Clare kendini tanrıya ve duaya adadı. 18 yaşındayken, San Giorgio kilisesindeki bir Lenten ayini sırasında Assisi'li Aziz Francis'in vaaz verdiğini duydu ve ondan İncil'e göre yaşamasına yardım etmesini istedi. 1212'de Palmiye Pazarı'nda Clare, babasının evinden ayrıldı ve Francis ile buluşmak için Porziuncula şapeline gitti. Oradayken, Clare'in saçları kesildi ve zengin elbisesi karşılığında düz bir elbise ve peçe verildi.

Clare, Francis'in emriyle Bastia yakınlarındaki San Paulo'daki Benediktin rahibelerinin manastırına katıldı. Babası onu bulduğunda ve evine geri dönmeye zorladığında, reddetti ve İsa Mesih'ten başka kocası olmayacağını itiraf etti. Franciscus, ona istediği daha büyük yalnızlığı vermek için Clare'i başka bir Benediktin rahibeleri manastırı olan Panzo'daki Sant' Angelo'ya gönderdi. Clare'in Agnes adını alan kız kardeşi Catarina, bu manastırda ona katıldı. İkili, San Damiano kilisesinin yanında kendileri için ayrı bir konut inşa edilene kadar orada kaldı.

Fazla mesai, İsa'nın gelinleri olmak ve parasız yaşamak isteyen diğer kadınlar da onlara katıldı. "San Damiano'nun Zavallı Hanımları" olarak tanındılar. Hepsi, Fransuva'nın onlara İkinci Düzen olarak verdiği bir kurala göre, kemer sıkma, dünyadan inzivaya çekilme ve yoksullukla dolu basit bir hayat yaşadılar. St. Clare ve kız kardeşleri ayakkabı giymiyor, et yemiyor, fakir bir evde yaşıyor ve çoğu zaman sessiz kalıyorlardı. Yaşamları el

⁸² <https://mycatholic.life/saints/saints-of-the-liturgical-year/august-11-saint-clare-virgin/>

emeği ve duadan oluşuyordu. Oysa çok mutluydular, çünkü tanrı onlara her zaman yakındı.

San Damiano, Clare'in daha sonra "San Damiano'nun Zavallı Hanımları Düzeni" olarak bilinen yeni düzeninin merkezi oldu. Kısa bir süre için, emir St. Francis'in kendisi tarafından yönetildi ve 1216'da Clare, San Damiano'nun başrahibi oldu. Clare'in ölümünden on yıl sonra, emir Aziz Clare Nişanı olarak bilinir hale geldi.

Clare, tarikatının lideri olarak görev yaparken, onları Aziz Benedict Kuralı'nı Fransuva'dan daha yakından takip eden bir kural empoze etme girişimlerine karşı savundu. Clare, Francis'e o kadar adanmış ve adanmıştı ki, sık sık "alter Franciscus" veya başka bir Francis olarak anılırdı. Manevi bir baba figürü olarak gördüğü adamı cesaretlendirdi ve yardım etti ve yaşlandıkça onunla ilgilendi. Francis'in ölümünün ardından Clare, emrine "kurumsal yoksulluğa radikal bağlılıklarını" sulandıracak bir kural empoze etmeye çalışan her papanın her girişimiyle savaşarak, düzenini desteklemeye devam etti.⁸³

1224'te II. Frederick'ten kaba askerlerden oluşan bir ordu Assisi'ye saldırmaya geldi. Çok hasta olmasına rağmen, Clare onları ellerinde Kutsal Eşya ile karşılamak için dışarı çıktı. Kutsal Rab'bin Sofrası'nı düşmanların görebileceği duvara yerleştirdi. Sonra dizlerinin üzerinde, kız kardeşleri kurtarması için Tanrı'ya yalvardı. "Ya Rab, şimdi koruyamadığım bu kız kardeşleri koru," diye dua etti. Bir ses cevap veriyor gibiydi: "Onları her zaman benim himayemde tutacağım." O anda, ani bir korku saldırganları vurdu ve Assisi'de kimseye zarar vermeden olabildiğince hızlı bir şekilde kaçtılar.

Saint Clare hastalandı ve yıllarca büyük acılar çekti, ancak hiçbir acının onu rahatsız edemeyeceğini ifade etti. Tanrıya hizmet etmekten duyduğu sevinç o kadar büyüktü ki, bir keresinde şöyle haykırıyordu: "Çok fakir olduğumuzu söylüyorlar, ama sonsuz Tanrı'ya sahip olan bir kalbe gerçekten fakir denebilir mi?"

9 Ağustos 1253'te Papa IV. Innocent, Clare'in yönetiminin Clare'in Zavallı Kadınlar Nişanı için yönetim kuralı olarak hizmet edeceğini açıkladı. İki gün sonra, Clare 59 yaşında öldü. Kalıntıları, kalıntılara adanmış kilise inşa edilirken San Giorgio şapeline yerleştirildi. Papa Innocent'in isteği üzerine, Clare için kanonlaştırma süreci hemen başladı ve iki yıl sonra 1255'te Papa Alexander IV, Clare'i Assisi'li Aziz Clare olarak kutsallaştırdı.

Aziz Clare Bazilikası'nın inşaatı 1260 yılında tamamlandı ve 3 Ekim 1260'ta Clare'in kalıntıları oraya nakledildi ve yüksek sunağın altına gömüldü. Yaklaşık 600 yıl sonra, kalıntıları bir kez daha Saint Clare Bazilikası'nın kriptinde yeni inşa edilmiş bir türbeye transfer edildi. Vücudunun artık bozulmamış olduğu iddia edilmiyor. Zavallı Hanımlar Nişanı, 1263 yılında Papa IV. Urban tarafından resmen Aziz Clare Nişanı olarak değiştirildi.

Saint Clare, 1958'de Papa XII. Pius tarafından televizyonun koruyucu azizi olarak atandı, çünkü Saint Clare çok hasta olduğunda, ayine katılamadı ve bildirildiğine göre odasındaki duvarda görebiliyor ve duyabiliyordu. Aynı zamanda göz hastalığının,

⁸³ <http://stclaraschurch.com/st-clare-of-assisi/>

kuyumcuların ve çamaşırların koruyucusudur. Clare sık sık, manastırının kapılarındaki askerleri Kutsanmış Kutsal Eşya ile savuşturduğu zamanı anmak için bir canavar taşırken resmedilir. St. Clare'in bayram günü 11 Ağustos'ta kutlanır.⁸⁴

Assisi'li Aziz Clare (1194-1253), Aziz Francis tarafından öğretildiği gibi tüm yoksulluğun yaşamını uygulayan ilk kadındı. Onun tarafından San Damiano'nun küçük manastırındaki birkaç yoldaşın başına yerleştirildi, kırk iki yıl boyunca topluluğunu yönetti ve böylece Assisi'nin kapılarında Zavallı Clares Tarikatı'nı kurdu. Kuralları, şimdiye kadar kadın manastırlarında bilinmeyen kemer sıkma politikalarını içeriyordu. Yalınayak gittiler, yerde uyudular, sürekli yoksunluk yaşadılar ve yoksulluğu hayatlarının temeli haline getirdiler.

The Breviary onun hakkında şöyle diyor: "St. Francis'in örneğini izleyerek, tüm mallarını fakirler arasında dağıttı. Dünyanın gürültüsünden kaçtı ve kendisini, Aziz Francis'in saçlarını kestiği ve onu bir cezaevi kıyafetiyle giydirdiği (18 Mart 1212'de, on sekiz yaşındayken) bir kır şapeline götürdü. Daha sonra tanrının ona çok sayıda yoldaş sağladığı Aziz Damian Kilisesi'nde ikamet etti. Böylece bir rahibe topluluğu kurdu ve Aziz Francis'in isteği üzerine onların üstleri olarak hareket etti. Kırk iki yıl boyunca rahibe manastırını gayret ve ihtiyatla yönetti, kendi hayatı kız kardeşlerinin taklit etmesi için sürekli bir vaaz olarak hizmet etti. Papa IV. Innocent'ten kendisinin ve toplumunun mutlak yoksulluk içinde yaşama ayrıcalığını talep etti. Assisi'li Aziz Francis'in en mükemmel takipçisiydi."⁸⁵

Clare kronik kötü sağlıktan muzdaripti, ancak kötü bir durumdan iyi yararlandı. Nakışçıların ve ilgili alanların (iğne işçileri, çamaşır işçileri, yaldızcılar ve kuyumcular, altın madencileri) hamisiydi, çünkü hastalık yıllarını kitle için süslü giysiler yaparak geçirdi. 1958'de Papa XII. Pius sayesinde Clare, televizyon ve televizyon oyuncularının, işçilerin ve yazarların koruyucu azizidir, çünkü hasta yatağından mucizevi bir şekilde odasının duvarına yansıtılan bir Noel Ayini gördü ve duydu. St.

⁸⁴ <https://www.livesoftheladysaints.com/clare-of-assisi.html>

⁸⁵ <https://www.catholicculture.org/culture/liturgicalyear/calendar/day.cfm?date=2022-08-11>

Clare aynı zamanda göz problemlerinin, özellikle de ağrıyan gözlerin, ya nakış geçiren tüm bu saatler ya da TV izleyen tüm bu saatler nedeniyle bir hamisidir. Assisi'li Clare aynı zamanda iyi havalardan koruyucusudur, belki de adının "açık" anlamına gelmesinden başka bir sebep yoktur. Filipinli Katolikler, düğün günlerinde ve diğer önemli günlerde açık gökyüzüne sahip olmaları için renkli selofan kağıdına sarılmış yumurtalarla azize rüşvet verirler.

Saint Clare, 26 Eylül 1255'te Papa IV. Alexander tarafından kutsallaştırıldı ve bayram günü, ölümünden bir gün sonra, 12 Ağustos'ta kutlama için Genel Roma Takvimi'ne eklendi. Çünkü 11 Ağustos zaten iki 3. yüzyıl Roma şehidi olan Aziz Tiburtius ve Susanna'ya atanmıştı. Kutlama, 1960'ta kabul edilen terminolojide bir Çift (Tridentin Takvimi'nde olduğu gibi) veya Üçüncü Sınıf Bayramı (1960 Genel Roma Takvimi'nde olduğu gibi) olarak sıralandı. 1969 takvim revizyonu, Tiburtius ve Susanna bayramını takvimden kaldırdı ve sonunda Aziz Clare'in anıtının ölüm günü olan 11 Ağustos'ta kutlanmasına izin verdi.⁸⁶

Santa Clare Bazilikası'nın inşaatı, Clare'in kutsallaştırılmasından bir yıl sonra başladı ve kalıntıları 3 Ekim 1260'ta yine Assisi'deki St George kilisesinden oraya transfer edildi. Kemikleri şimdi Bazilika'daki kriptte, 1850'de yeniden keşfedildi. Sanatta, Clare genellikle II. Frederick'in işgalci askerlerini manastırının kapılarında Kutsanmış Kutsal Eşya'yı sergileyerek ve dua ederek diz çökerek uzaklaştırdığı olayın anısına bir canavarlık taşıırken gösterilir.⁸⁷

Papa XII. Pius, Clare'i 1958'de televizyonun koruyucu azizi olarak atadı, çünkü ayine katılmayacak kadar hasta olduğunda, odasının duvarında görebildiği ve duyabildiği bildirildi.-Saint Clare, özellikle düğünler için, iyi havalarda şefaatleri için yumurta getirme gelenekleri vardır. Bu gelenek Filipinler'de, özellikle Quezon City'deki Real Monasterio de Santa Clara'da ve Bulacan'ı Obando kasabasında popüler olmaya devam ediyor. Filipinli deneme yazarı Alejandro Roces'e göre, uygulama Clare'in adı nedeniyle ortaya çıktı. Kastilya'da Clare, açık hava aralığını ve ayrıca yumurtanın beyazını ifade eder.

⁸⁶ Papa XII. Pius (21 Ağustos 1958). "Lettre Apostolique proclamant Ste Claire Patronne Céleste de la Télévision.

⁸⁷ Roces, Alejandro (1980). Fiesta. Manila: Vera-Reyes. s. 83.

Kiliseler, manastırlar, okullar, hastaneler, kasabalar ve ilçeler de dahil olmak üzere birçok yer Saint Clare, Santa Clara veya diğer isimleri ile adlandırılmıştır. Erie Gölü ve Michigan arasındaki Saint Clair Gölü, 1679'daki bayram gününde gezildi ve onun adı verildi. Saint Clair Nehri, St. Clair Shores Michigan ve St. Clair Country, Michigan'da sonuç olarak onun için seçildi.

1777 yılında Kuzey Kaliforniya'da İspanyol misyonerler tarafından kurulan Mission Santa Clara, adını 1970'lerden beri "Silikon Vadisi" lakaplı oturduğu üniversiteye, şehire, ilçeye ve vadiye vermiştir. Güney Kaliforniya'nın Santa Clara Nehri yüzlerce mil güneydedir ve adını yakındaki Santa Clara şehrine vermiştir. İlk Kaliforniya misyonları, Saint Clare'e özel bir bağlılığı olan Fransisken Friars tarafından kuruldu. Santa Clara Pueblo, New Mexico, Santa Clara Bayram Gününü her yıl 12 Ağustos'ta kutluyor, çünkü bayram 1969 takvim değişikliğinden önce kutlandı.

Küba'daki ilk manastır olan Convento de Santa Clara de Asis, Saint Clare'in yanı sıra adaşı şehri ve katedrali Catedral de Santa Clara Clara de Asis'e adanmıştır. Küba'yı iki kez ziyaret eden Kolomb'un Nina olarak bilinen gemisinin adı resmen Santa Clara'ydı. Clare, 2016 yılında Peter Reulein tarafından Helmut Schlegel'in librettosu üzerine bestelenen oratoryo Laudato'daki beş karakterden biridir, diğerleri bir melek, Mary, Assisi'li Francis ve Papa Francis'tir.-Assisi'li Clare, İngiltere Kilisesi'nde ve Anglikan Cemaati'nin diğer kiliselerinde 11 Ağustos'ta küçük bir festivali ile hatırlanır.⁸⁸

⁸⁸ Reulein, Petrus; Schlegel, Helmut (2016). Laudato si' / Ein franziskanisches Magnificat. Limburg an der Lahn:Dehm Verlag.ISBN978-3-943302-34-9. ISMN979-0-50226-047-7.

AZİZ DUNSTAN

Kuyumcularının ve Gümüşçülerinin Koruyucusu

Dunstan, 10. Yüzyılda kiliselerde metal işleri ve gümüş işlemleri yapan bir gümüşçü olarak çalıştığı için İngiltere’de kuyumcularının ve gümüşçülerinin koruyucu azizi olarak kabul edilir. Zırhçılar, kuyumcular, çilingirler ve kuyumcuların da koruyucusu olarak kabul görür. Doğu Ortodoks Kilisesi ve Roma Katolik Kilisesi, 19 Mayıs’ta onun yortusunu ve bayramını kutlar. Dunstan, 19 Mayıs’ta İngiltere Kilisesi ve Piskoposluk Kilisesi’nde de onurlandırılmıştır.

Dunstan (909 - 19 Mayıs 988), Glastonbury Manastırı’nın başrahibi, Worcester piskoposu, Londra piskoposu ve Canterbury başpiskoposu, daha sonra aziz olarak kutsandı. Çalışmaları İngiltere’deki manastır yaşamını restore etti ve İngiliz Kilisesi’nde reform yaptı. Kendisi de bir sanatçı ve yazar olan 11. yüzyıl biyografi yazarı Osbern, Dunstan’ın “resim yapma ve mektup oluşturma” konusunda yetenekli olduğunu ve yaşlılarının üst düzey rütbeye ulaşan diğer din adamları gibi yetenekli olduğunu belirtiyor.

İngiltere’nin Glastonbury kenti yakınlarındaki Baltonsborough’da soylu bir aileden doğan Dunstan, orada İrlandalı keşişler tarafından eğitildi ve hala gençken Kral Athelstan’ın sarayına gönderildi. 934 civarında bir Benediktin keşişi oldu ve amcası St. Alphege, Winchester Piskoposu tarafından yaklaşık 939 yılında atandı. Glastonbury’de bir süre münzevi olarak görev yaptıktan sonra Dunstan, 943’te Glastonbury Manastırı’nın baş rahibi olarak atanan Kral Edmund tarafından kraliyet mahkemesine çağrıldı. Manastırı, bölgedeki diğer manastırları canlandırırken büyük bir öğrenme merkezi haline getirdi. Edmund öldürüldüğünde tahta çıkması üzerine Kral Edred’in danışmanı oldu ve Edred’in krallığındaki tüm manastırlarda geniş kapsamlı bir reform başlattı.

İlk gençliğinde Dunstan babası tarafından getirildi ve daha sonra Glastonbury’nin ıssız kutsal alanına sık sık uğrayan İrlandalı bilim adamlarının bakımına kendini adadı. Bize onun çocuksu coşkusundan, ihtişamına kavuşturulan büyük manastır vizyonundan, neredeyse ölümcül hastalığından ve mucizevi iyileşmesinden, her türlü insan bilgisini ve el becerisini özümlediği coşkusundan bahsediliyor. Gerçekten de, hayatı boyunca öğrenmeye olan bağlılığı ve birçok sanatsal işçilik türündeki ustalığı ile dikkat çekti. Ebeveynlerinin rızasıyla tonsur edildi, küçük emirler aldı ve eski St. Mary kilisesinde hizmet etti. Öğrenmeye olan bağlılığı nedeniyle o kadar iyi tanındı ki, amcası Canterbury Başpiskoposu Athelm tarafından hizmetine girmesi için çağrıldığı söylenir.

Dunstan ayrıca laik politikaya derinden dahil oldu ve Batı Sakson soylularının ahlaksızlıklarını kınadıkları ve Danimarkalılarla barış çağrısında buldukları için düşmanlıklarına maruz kaldı. Edwy, 955 yılında amcası Edred'in yerine kral olduğunda, Başrahip'in skandal yaşam tarzını güçlü bir şekilde kınaması nedeniyle Dunstan'ın amansız düşmanı oldu. Edwy mülküne el koydu ve onu krallığından kovdu. Dunstan, Flandre'deki Gent'e gitti, ancak kısa süre sonra bir isyan Edwy'nin yerine, 957'de Dunstan'ı Worcester ve Londra Piskoposu olarak atayan kardeşi Edgar ile değiştirdiğinde geri döndü.⁸⁹

Aziz yaşamının bir kadını olan annesi Cynethryth, mucizevi bir şekilde, içindeki çocuğun kutsallığı konusunda önceden uyarıldı. Mum Günü'nde St. Mary kilisesindeydi ve tüm ışıklar aniden söndü. Sonra Cynethryth'in tuttuğu mum aniden yandı ve orada bulunan herkes mumlarını bu mucizevi alevle yaktı, böylece çocuğun İngiltere Kilisesi'ne "sonsuz ışığın bakını olacağını" haber verdi.

Edwy 959'da öldüğünde, iç çekişme sona erdi ve ülke, Dunstan'ı Canterbury Başpiskoposu olarak atayan Edgar'ın altında yeniden birleşti. Kral ve başpiskopos daha sonra Kilise ve devlette kapsamlı bir reform planladı. Dunstan, Papa XII. John tarafından delege olarak atandı ve St. Ethelwold ve St. Oswald ile birlikte, dini disiplini restore etti, Danimarkalı işgalciler tarafından tahrip edilen manastırların çoğunu yeniden inşa etti, beceriksiz laik rahipleri keşişlerle değiştirdi ve yürürlüğe koydukları yaygın reformları uyguladı.⁹⁰

Dunstan, on altı yıl boyunca Edgar'ın baş danışmanı olarak görev yaptı ve hak ettiğini düşündüğünde onu azarlamaktan çekinmedi. Edgar öldüğünde, Dunstan şehit kral Edward'ın ve ardından üvey kardeşi Ethelred'in seçilmesine yardım etti, Edward seçilmesinden kısa bir süre sonra öldü. Ethelred'in altında, Dunstan'ın etkisi azalmaya başladı ve Katedral okulunda öğretmenlik yapmak için siyasetten Canterbury'ye emekli oldu ve orada öldü. Dunstan, İngiltere'de manastırcılığın yeniden canlandırıcısı olarak adlandırıldı. Tanınmış bir müzisyendi, arp çaldı, özellikle Kyrie Rex splendens olmak üzere birkaç ilahi besteledi, yetenekli bir metal

⁸⁹ <https://stdunstan.net/about/who-was-st-dunstan/>

⁹⁰ Toke, Leslie. "Aziz Dunstan." Katolik Ansiklopedisi. Cilt 5. New York: Robert Appleton Şirketi, 1909.

işçisiydi ve el yazmalarını aydınlattı. Zırhçıların, kuyumcuların, çilingirlerin ve kuyumcuların koruyucusudur. Bayram günü 19 Mayıs'tır.

Dunstan, Glastonbury'de yaşarken gümüşçü olarak ve Scriptorium'da çalıştı. Glastonbury Classbook'ta yanında diz çökmüş küçük bir keşişle İsa'nın tanınmış imgesini çizen sanatçı olduğu düşünülmektedir, "bu dönemin Anglo-Sakson sanatının özel bir özelliği haline gelecek bir dizi taslak çizimin ilklerinden biri." Dunstan müzisyen, aydınlatıcı ve metal işçisi olarak ünlendi. Kral Ethelstan'ın yeğeni Lady Ethelflead, Dunstan'ı güvenilir bir danışman yaptı ve ölümü üzerine ona önemli bir servet bıraktı. Bu parayı hayatının ilerleyen dönemlerinde İngiltere'de manastırın yeniden canlanmasını teşvik etmek ve teşvik etmek için kullandı. Aynı zamanda, babası Heorstan öldü ve Dunstan da servetini miras aldı. Büyük etkisi olan bir kişi oldu ve 940 yılında Kral Ethelstan'ın ölümü üzerine, yeni Kral Edmund, onu Cheddar'daki sarayına çağırdı ve onu bir bakan yaptı.

Aziz Dunstan'ın en eski biyografi yazarlarından biri tarafından, genç bilginin, amcası tarafından Kral Aethelstan'a tanıtıldığı bildirildi, ancak burada Athelm için bir hata olmalı ve muhtemelen 923 civarında öldü ve Aethelstan ertesine yıla kadar tahta çıkmadı. Belki de Athelm ve halefi Wulfhelm arasında bir karışıklık vardır. Her halükarda, genç adam kısa sürede kralın o kadar büyük bir favorisi haline geldi ki, kral halk sarayının kıskançlığını heyecanlandırdı. Onu putperest edebiyatı ve büyüsü çalışmakla suçladılar ve krala o kadar zarar verdiler ki, Aziz Dunstan'a saraydan ayrılması emredildi. Saraydan çıkarken düşmanları ona saldırdı, şiddetli bir şekilde dövdü, bağladı ve onu bataklığa sürükleyerek bir çukura (muhtemelen bir fosseptik) attı. Sürünerek dışarı çıkıp bir arkadaşının evine gitmeyi başardı, böylece Winchester'a gitti ve akrabası olan Kel Piskopos Aelfheah'ın hizmetine girdi. Piskopos, onun keşiş olmaya ikna etmeye çalıştı, ancak St. Dunstan ilk baştabekar bir yaşam için bir mesleği olup olmadığından şüpheliydi. Fakat vücudunun her yerinde şişen tümörlerin saldırısı, o kadar şiddetli ki, belki de maruz kaldığı tedavinin neden olduğu bir tür kan zehirlenmesi olan cüzzam olduğunu düşündü, fikrini değiştirdi. Mesleğini St. Aelfheah'ın elinde yaptı ve Glastonbury'de bir keşişin hayatını yaşamak için geri döndü. Eski St. Mary kilisesine karşı, sadece beş metre uzunluğunda ve iki buçuk metre derinliğinde küçük bir hücre inşa etti, burada el sanatlarında çalıştı ve çalıştı ve arp çaldı. Burada şeytanın (geç bir on birinci efsanede) onu ayarttığı ve azizleşmelerıyla yüzü tarafından ele geçirildiği söylenir.

Dunstan Glastonbury'de yaşarken, Kral Aethelstan'ın yeğeni Leydi Aethelflaed'in güvenilir danışmanı oldu ve ölümünde kendisini, daha sonraki yaşamında manastırın canlanmasını teşvik etmek ve teşvik etmek için kullandığı tüm büyük servetinin kontrolünde buldu. Aynı zamanda babası Heorstan öldü ve St. Dunstan da mülklerini miras aldı. Artık çok etkili bir kişi haline gelmişti ve 940 yılında Kral Aethelstan'ın ölümü üzerine, yeni Kral Eadmund, onu Cheddar'daki mahkemesine çağırdı ve meclis üyeleri arasında numaralandırdı. Yine kraliyet lütfu saray mensuplarının kıskançlığını ona karşı kışkırttı ve kralın kendisine karşı öfkelenmesi için öyle bir komplö kurdular ki, kral onu saraydan uzaklaştırdı. O zamanlar Cheddar'da "Doğu Krallığı"ndan bazı elçiler vardı, bu terimle Doğu Anglia ya da bazılarının iddia ettiği gibi Saksonya Krallığı kastedilebilir. Bunlara Aziz Dunstan başvurdu ve geri döndüklerinde onu yanlarında götürmelerini istedi. Bunu yapmayı kabul ettiler, ancak yardımlarına ihtiyaç duyulmaması durumunda. Çünkü birkaç gün sonra kral, Mendip Ormanı'ndaki geyiği avlamak için yola çıktı. Görevlilerinden ayrıldı ve Cheddar

kayalıkları yönünde büyük bir hızla bir geyik takip etti. Geyik körü körüne uçurumun üzerinden koştu ve onu tazı takip etti. Eadmund atını durdurmak için boşuna çabaladı; Daha sonra, ölümün yakın olduğunu görerek, St. Dunstan'a karşı sert muamelesini hatırladı ve hayatı bağışlanırsa telafi edeceğine söz verdi. O anda atı uçurumun kenarında durduruldu. Tanrı'ya şükrederek, hemen sarayına döndü, St. Dunstan'ı çağırdı ve onu takip etmesini emretti, sonra doğrudan Glastonbury'ye gitti. Kiliseye girerken, kral önce sunağın önündeduaederekdiz çöktü, sonra Aziz Dunstan'ı elinden tutarak onabarış öpücüğü verdi, onubaşrahibintahtına götürdü ve onu oraya oturtarak, İlahi ibadeti ve düzenli itaati yeniden sağlamak için ona her türlü yardımı vaat etti.⁹¹

Dunstan, birkaç İngiliz kralına önemli bir devlet bakanı olarak hizmet etti. Yaklaşık iki yüzyıl boyunca İngiltere'deki en popüler azizdi, büyüklüğünün birçok hikayesiyle ün kazandı, en azından Şeytan'ı yenmedeki ünlü kurnazlığıyla ilgili olanlar arasındaydı.

İngiliz edebiyatı, örneğin Charles Dickens'ın A Christmas Carol'unda ve bu halk tekerlemesinde ona birçok referans içerir: St Dunstan, hikaye devam ederken, Bir keresinde şeytanı burnundan çekti, kırmızı-sıcak maşalarla kükremesine neden oldu.

Başka bir hikaye, Dunstan'ın Şeytan'ın atını yeniden nallamasını istendiğinde Şeytan'ın toynağına bir at nalı çivilediğini anlatıyor. Bu, Şeytan'a büyük acı verdi ve Dunstan, ayakkabıyı çıkarmayı ve Şeytan'ı serbest bırakmayı ancak bir at nalı kapının üzerinde olduğu bir yere asla girmeyeceğine söz verdikten sonra kabul etti. Bu, şanslı at nalı kökeni olarak iddia edilir.⁹²

St. Dunstan'ın Canterbury'deki hayatı karakteristiktir; Hem gündüz hem de gece uzun saatler, Ayin ve Ofis'e düzenli katılımının yanı sıra özel dualarla geçirildi. Sık sık Aziz Augustinus ve Aziz Ethelbert'in tapınaklarını ziyaret ederdi ve bize ona göksel kantiküller söyleyen meleklerin bir vizyonundan bahsedilirdi. Halkının ruhsal ve zamansal gelişimi için her zaman çalıştı, kiliseler inşa etti ve restore etti, okullar kurdu, davaları yargıladı, dul ve yetimi savundu, barışı teşvik etti, saflığa saygıyı zorladı. Ayrıca el sanatlarını icra etti, çanlar ve organlar yaptı ve katedral kütüphanesindeki kitapları düzeltti. İngiltere'ye gelen tüm toprakların bilginlerini teşvik etti ve korudu ve katedral okulundaki çocukların öğretmeni olarak yorulmadı.⁹³

Arkadaşı tarafından yazılan en eski

⁹¹ Toke, L. (1909). Aziz Dunstan. Katolik Ansiklopedisi'nde. New York: Robert Appleton Şirketi. Erişim tarihi: 1 Aralık 2022, New Advent: <http://www.newadvent.org/cathen/05199a.htm>.

⁹² <https://www.newadvent.org/cathen/05199a.htm>

⁹³ Alexander, Jonathan J G (1992). Medieval Illuminators and Their Methods of Work. New Haven, CT: Yale University Press. ISBN 978-0-300-05689-1.

biyografide, bize çok nazik davrandığı delikanlıların arasında oturan yaşlı adamı gösteren ve onlara ilk günlerinin ve atalarının hikayelerini anlatan bir cümle bulunmakta ve ölümünden çok sonra, daha sert öğretmenlere karşı korunmak için ona dua eden ve duaları cevaplanan çocuklardan bahsedilir. Yükseliş Günü nöbetinde, yaşamak için sadece üç günü olduğu konusunda meleklerin vizyonu uyarıldı.

Bayramın kendisinde Ayin'de papazlık etti ve insanlara üç kez vaaz verdi: bir kez İncil'de, ikinci kez kutsamada (daha sonra Pater Noster'dan sonra verilir) ve üçüncü kez Agnus Dei'den sonra. Bu son konuşmasında yaklaşan ölümünü duyurdu ve onlara veda etti. O öğleden sonra mezarı için yeri seçti, sonra yatağına gitti. Gücü hızla azaldı ve Cumartesi sabahı (19 Mayıs), Matins'teki ilahiden sonra, din adamlarının toplanmasını sağladı. Ayin onun huzurunda kutlandı, sonra Aşırı Unction ve Kutsal Viaticum'u aldı ve şükran sözlerini söylerken süresi doldu: "Merhametli ve lütufkar bir Rab olarak harika işlerini hatırladı: Onlara Kendisinden korkan yiyecekler verdi." Onu katedraline gömdüler; ve 1074'te yakıldığında, kalıntıları Lanfranc tarafından büyük bir onurla yeni kilisedeki yüksek sunağın güney tarafındaki bir mezara çevrildi. Glastonbury'nin keşişleri, 1012'de Danimarkalılar tarafından Canterbury'nin yağmalanması sırasında, azizin cesedinin güvenlik için manastırlarına taşındığını iddia ediyorlardı; ancak bu iddia, Canterbury'deki mezarın 1508'de açıldığı ve kutsal kalıntıların bulunduğu Başpiskopos Warham tarafından çürütüldü.⁹⁴

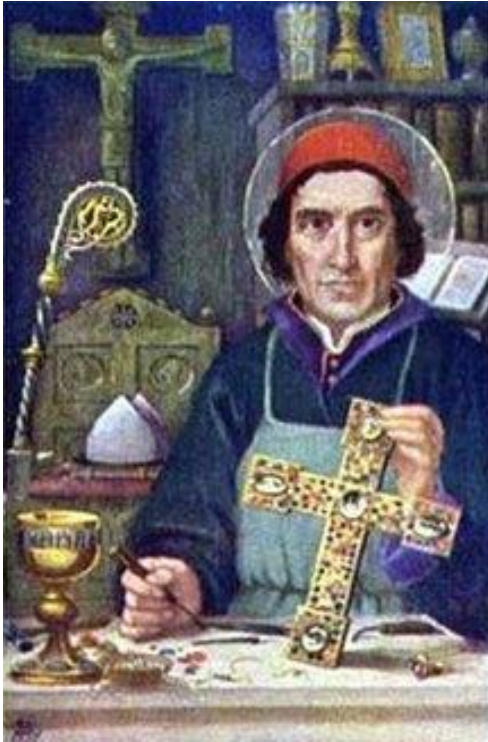
1029'da Winchester Sinod'unda, St. Dunstan'ın bayramının 19 Mayıs'ta İngiltere'de ciddi bir şekilde tutulması emredildi. Şöhreti Şehit Aziz Thomas'ınkinin gölgesinde kalana kadar, İngiliz halkının en sevdiği azizdi. Türbesi Reformasyon'da yıkıldı. Orta Çağ boyunca kuyumcular loncasının hamisiydi. En sık bir çift demirci maşası tutarak temsil edilir; Bazen, vizyonlarına atıfta bulunarak, yanında gezinen bir güvercinle veya önünde bir melek birliğiyle gösterilir.

⁹⁴ <http://www.newadvent.org/cathen/05199a.htm>.

HILDESHEİM'LI SAINT BERNWARD Kuyumcu ve Altın Madencilerinin Koruyucusu

Hildesheim'lı Saint Bernward, 960 - 20 Kasım 1022 tarihleri arasında Saksonya Dükaliği'nde yaşamış Hildesheim'in on üçüncü psikoposu'ydu. Roma Katolik Kilisesi ve Doğu Ortodoks Kilisesi tarafından aziz olarak kabul edilir. Bu kiliseler tarafından ölüm tarihi olan 20 Kasım kutsanma günü (yortu) olarak anılmaktadır. Birçok hristiyan inancında ve tasvirlerinde piskopos kıyafetleri, küçük haç, çekiç ve kadehlerle tasvir edilir. Mimarlar, ressamalar, heykeltıraşlar, kuyumcular ve altın madencilerinin koruyucusu olarak kabul edilir.

Bernward, Saksonsoylu bir aileden geliyordu. Büyükbabası Athelbero, Saksonya Kontu Palatine'di. Ebeveynlerini erken yaşta kaybettikten sonra, eğitimini Heidelberg'deki katedral okulunun müdürü Thangmar'a emanet eden Utrecht Piskoposu amcası Volkmar'ın bakımı altına girdi. Bu usta altında Bernward, bilimlerde ve liberal ve hatta mekanik sanatlarda hızlı bir ilerleme kaydetti. Matematikte, resimde, mimaride ve özellikle dini kapların ve gümüş ve altın süslemelerinin üretiminde çok yetkin hale geldi. Çalışmalarını İmparatorluk Şansölyesi Başpiskopos Willigis (975-1011) tarafından rahip olarak atandığı Mainz'da tamamladı. Amcası Piskopos Volkmar'ın piskoposluğunda değerli bir tercihi reddetti ve yaşlılığında onu rahatlatmak için büyükbabası Athelbero'nun yanında kalmayı seçti. İkincisinin ölümü üzerine, 987'de imparatorluk sarayında papaz oldu ve kısa bir süre sonra, o zamanlar altı yaşında olan oğlullu. Otto'nun öğretmeni İmparatoriçe-Naip Theophano tarafından atandı.⁹⁵

Görevdeki zamanı, kökleri Hildesheim çevresindeki bölgede bulunan ve kişisel olarak Bernward ile ilişkili olan Sakson imparatorları döneminde düştü. Bu süre zarfında Hildesheim, Kutsal Roma İmparatorluğu'nda bir güç merkeziydi ve Bernward, şehrine boyundan birine uygun bir görüntü vermeye kararlıydı. Trajan'ın Roma'daki Sütunu modelinde planladığı sütun hiçbir zaman meyve vermedi, ancak Bernward, adını kendi yönetiminde yapılan çatı kiremitlerine damgalayarak klasik emsali yeniden canlandırdı.⁹⁶ Bernward, katedral bölgesini on iki kuleli güçlü bir duvarla inşa etti ve komşu Slav halklarının saldırılarına karşı korunmak için kırsal alanda daha fazla kale inşa etti. Onun yönetimi altında, piskoposluk şehrinin putperest Normanların istilalarına karşı savunulması için tahkimatlar da dahil olmak üzere çok sayıda kilise ve diğer yapılar ortaya çıktı. Piskoposluğunu Normanların saldırılarından güçlü bir şekilde korudu.⁹⁷

⁹⁵ https://www.catholic.org/saints/saint.php?saint_id=560.

⁹⁶ Hans Jakob Schuffels in Brandt/Eggebrecht (Hrsg.): *Bernward von Hildesheim und das Zeitalter der Ottonen*, Katalog der Ausstellung 1993 Volume 1, p.31; Illustration of the document in Volume 2, p.453 (in German).

Hayatı, Vita Bernwardi'deki akıl hocası Thangmar tarafından yazılı olarak belirlendi. Bu belgenin en azından bir kısmı için yazarlık kesindir, ancak diğer kısımlar muhtemelen Yüksek Orta Çağ'da eklenmiştir. 20 Kasım 1022'de, inşa ettiği muhteşem Aziz Michael kilisesinin kutsanmasından birkaç hafta sonra öldü. Bernward, 8 Ocak 1193'te Papa III. Celestine tarafından kutsallaştırıldı. Kutsanma günü 20 Kasım'dır.

Yaklaşık otuz yıllık uzun piskoposluğu, Hildesheim Piskoposluğu için büyük sonuçlar doğurdu. Daha sonra biyografi yazarı olan eski öğretmeni Thangmar, azizin, katedraldeki piskoposluk işlevlerini yerine getirdikten sonra, genellikle katedral okuluyla bağlantılı çeşitli atölyeleri ziyaret ettiğini ve kendi elleriyle sunakların zenginleştirilmesi için altın ve gümüş kaplar ürettiğini anlamlı ifadelerle anlatıyor. Mekanik sanatların uygulanmasındaki becerisinin kanıtı olarak, Hildesheim'da hala "Bernward Haçı" olarak bilinen zengin ve zarif bir işçilik haçı, ünlü Bernward sütunu, Mesih'in hayatından sahneleri temsil eden dolambaçlı kabartmalar, Hildesheim Katedrali'nin iki bronz kapısı, kutsal yazılar sahneleri ve Mesih'in sembolü olan iki şamdan, dünyanın ışığı. Gayretinin ve becerisinin bir anıtı, Almanya'nın en görkemli bazilikalarından biri olan Hildesheim'daki St. Michael manastır kilisesidir - şimdi Protestan. Sanat bilgisi ve pratiği tamamen Kilise'nin hizmetinde kullanıldı.⁹⁸

1905-07 yılları arasında inşa edilmiş neo-romanesk bir kilise olan Hildesheim'daki St. Bernward Kilisesi ve Klein Düngen'deki 13. yüzyıldan kalma St. Bernward Şapeli onun adını almıştır. Bernward'ın çalışmalarının en ünlü örneklerinden biri, Bernward kapıları olarak bilinen, şimdi St. Mary Katedrali'ne yerleştirilen, İnsanın Düşüşü (Adem ve Havva) ve İnsanın Kurtuluşu (Mesih'in Yaşamı) sahneleriyle oyulmuş ve bazı yönlerden Roma'daki Santa Sabina'nın ahşap kapılarıyla ilişkili anıtsal bir dökme bronz kapı setidir. Bernward, erken Romanesk Michaelskirche'nin yapımında etkili oldu. St. Michael Kilisesi, Bernward'ın ölümünden sonra tamamlandı ve batı mahzenine gömüldü. Bernward'ın bu projeleri bugün UNESCO Dünya Mirası Listesi'ndedir.

Aziz Michael Kilisesi, mimarideki gelişmeler üzerinde büyük etki yaratmıştır. Kompleks, ortadan kaybolan bir medeniyete olağanüstü tanıklık ediyor. Bu iki yapı ve sanatsal hazineleri, Hıristiyan Batı'daki Romanesk kiliselerdeki diğer dekorasyonlardan daha iyi bir genel ve daha acil bir anlayış sağlar. Aziz Michael Kilisesi, 1010-1020 yılları arasında Eski Saksonya'daki Ottonian Romanesk sanatının karakteristik özelliği olan iki apsisli simetrik bir plan üzerine inşa edilmiştir. İç mekanı, özellikle ahşap tavanı ve boyalı sıva işi, ünlü bronz kapıları ve Bernward bronz sütunu, St Mary Katedrali'nin hazineleriyle birlikte, Kutsal Roma İmparatorluğu'nun Romanesk kiliselerinin örnekleri olarak olağanüstü ilgi çekicidir.⁹⁹

1046 yangınından sonra yeniden inşa edilen St Mary Katedrali, hala orijinal kriptosunu koruyor. Her sütun için iki ardışık sütunun tanıdık alternatifini olan nef düzenlemesi, St Michael'inkinden sonra modellenmiştir, ancak oranları daha incedir.

⁹⁷ Jump up to: a b c Birkhaeuser, Jodoc Adolphe. "St. Bernward." The Catholic Encyclopedia. Vol. 2. New York: Robert Appleton Company, 1907. 4 Jan. 2013.

⁹⁸ W. Oakeshott, Classical Inspiration in Medieval Art 1959:67, noted in Roberto Weiss, The Renaissance Discovery of Classical Antiquity (Oxford: Blackwell) 1973:4.

⁹⁹ <https://www.encyclopedia.com/religion/encyclopedias-almanacs-transcripts-and-maps/bernward-hildesheim-st>

SAINT ALEXANDER Kömürcülerin Koruyucusu

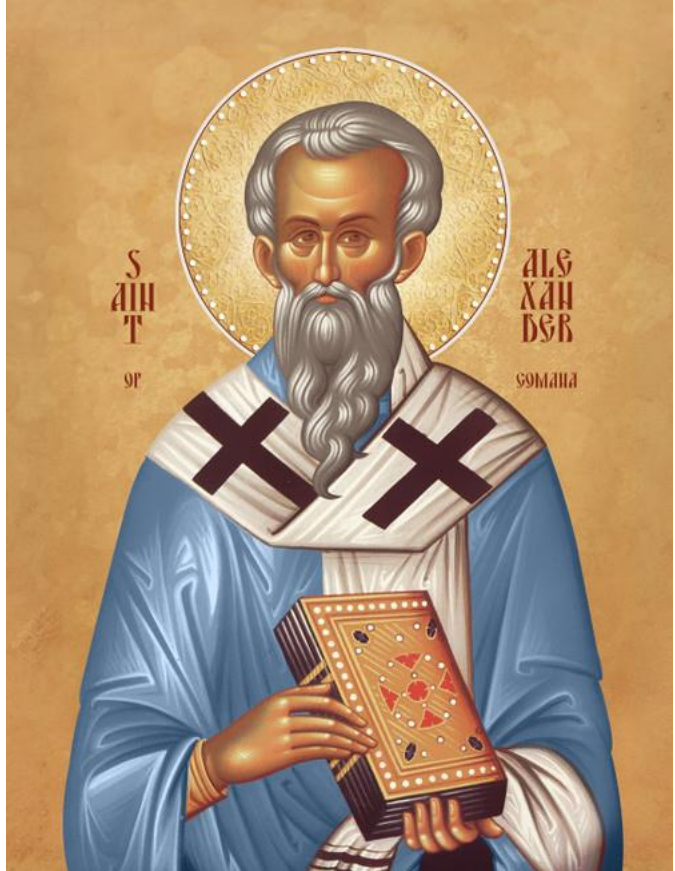
Üçüncü yüzyılda Anadolu'da yaşayan Komana Piskoposu olan Saint Alexander (Saint Alexander)'i birçok kutsallığının yanında kömür ve kömür hazırlama konularında da kutsal biri olarak tanınmaktadır. Saint Alexander Doğu Karadeniz'de Pontus'da yaşamış, kibir olmadan gerçek alçakgönüllülük, Tanrı'ya doğru büyümede gerçek inanç ve vaazlarında ve şehitliğinde Tanrı'ya ve başkalarına olan sevgiyi gösteren bir azizdir.

Saint Alexander kömür, kömür hazırlama ve kömür brülörü yakanların koruyucusu ve himayedarı olarak bilinir. Pontus'taki Komana Piskoposu'ydu. Azizin ilginç adı, alçakgönüllülükten, dünyevi onurlardan kaçmak için odun kömürü yakma işine girişmiş olmasından kaynaklanmaktadır. Kutsallığı ya da bayram günü 11 Ağustos'ta Roma Katolikleri tarafından, 12 Ağustos'ta ise Ortodoks Hıristiyanlar arasında kutlanmaktadır.¹⁰⁰

Doğum tarihi hakkında net bir bilgi bulunmayan Saint Alexander'ın MS 251 yılında vefat ettiği biliniyor. Vefat ettiği yer ve kabri Pontus eyaleti Komana'da (günümüzde Gümenek, Tokat, Türkiye) bulunmaktadır. Hem Roma Katolik Kilisesi hem de Doğu Ortodoks Kiliseleri tarafından kutsal (Saint) olarak kabul edilmektedir.¹⁰¹

Anlatılarda, Saint Alexander, pazarda kömür satan bir yoksul gibi yaşayan sadık bir Hıristiyandı. Bazen "kömür brülörü" olarak adlandırılır. Her zaman paçavralar giyinmiş, basit ve eğitimsiz bir görünümdeydi. Kömür sattığı için yüzü ve vücudu hep simsiyah bir şekilde yaşadı. Komana'da yaşayan birçok kişi Aziz İskender'i beğenmez ve onun bu kılıksız ve kirli hali ile dalga geçerdi. Gerçek şu ki, Saint Alexander yüksek eğitilmiş ve özellikle Kutsal Yazılar'ı geniş ve derin bir şekilde okuyabilen derinliği olan bir kişi idi.

Bir gün, Komana Piskoposu öldü ve yeni bir Piskopos seçilecekti. Topluluk, Neocesarea Piskoposu Aziz Gregory'yi başkanlık yapması için davet etti. Çoğu insan, din adamları ve popüler adayların bir listesini seçti. Bununla birlikte, Aziz Gregory bu listeden bir isme karar vermedi, bunun yerine insanlara Tanrı'nın Davut'u dışsal olarak değil, yüreğinden dolayı kral olarak seçtiğini

¹⁰⁰ <https://www.uncutmountainsupply.com/icons/of-saints/by-name/a/icon-of-st-alexander-of-comana-1ac16/>

¹⁰¹ https://www.wikiwand.com/en/Alexander_of_Comana

vaaz etti. Halk, Aziz Gregory'nin söylediklerinden memnun değildi ve "dış görünüşleri incelememiz gerekmiyorsa, kömürcü Alexander bile piskopos olabilir" diye karşılık verdi.

Bunu İlahi bir işaret olarak kabul eden Aziz Gregory, Alexander'ın kim olduğunu sordu ve onu görmek istedi. Alexander, paçavralar içinde ve hepsi kararmış, öne çıktığında herkes güldü. Ama Aziz Gregory, bu mütevazı kömürcüde Tanrı'nın lütfunu gördü ve Saint Alexander'i kalabalıktan uzaklaştırdı. Aziz Gregory, Saint Alexander'le konuştuğunda, Saint Alexander'in sıradan bir kömürcü olmadığını, yoksulluk ve alçakgönüllülikle dolu bir yaşam seçen, son derece bilgili ve bilge olduğunu biliyordu. Aziz Gregory, Aziz Alexander'a banyo yapmasını ve temiz kıyafetler giymesini söyledi.

Saint Alexander, Aziz Gregory ve topluluğun önüne çıktığında, halk onu tanımadı. Saint Alexander yakışıklı ve temizdi ve Kutsal Yazılar'ı Aziz Gregory ile etkili bir şekilde tartıştı. Topluluk, Saint Alexander'in bilgeliğine şaşırıp ve oybirliğiyle Aziz Gregory'den Saint Alexander'i Comana Piskoposu olarak kutsamasını istedi. Saint Alexander ilk kutsallığını verdiğinde, herkes sevinç gözyaşları içinde büyük ölçüde etkilendi.

Aziz Alexander, Comana'ya vaaz ve hayırseverlikle hizmet etti. Homilileri genellikle derin bilgelikle basitti. Güzel sözler yoktu, insanlar için Tanrı'ya olan inancı ve

büyümeği güçlendiren basit sözler vardı. Diocletianus Hıristiyanlara zulmettiğinde, Saint Alexander yargılanmak üzere mahkemeye çıkarıldı ve işkence yoluyla inancını kınaması söylendi. Piskopos, inancını kınamadı ve bir fırında yakıldı.¹⁰²

Comana Piskoposu Aziz Alexander, üçüncü yüzyılda Neocaesarea'dan çok uzak olmayan bir yerde yaşadı. Kutsal Yazılar'ı inceledi ve birçok bilimsel disiplini biliyordu. Kutsal aptallığın sömürsünü üstlenen aziz, şehir meydanında kömür satarak yoksulluk içinde yaşadı. Yüzünü kömür tozunun kirinden her zaman siyah gören birçok kişi, onu gülümseyerek küçümsedi.¹⁰³ Onun felsefesi, dünyevi şeylerden ziyade göksel şeyleri tercih etmesinden ibaretti. Erdemlerinin keşfi tesadüfiydi ve yaygın olarak saygı gördüğü küçümseme yüzündendi.¹⁰⁴

¹⁰² <https://dormitioninconcord.wordpress.com/2017/08/25/st-alexander-of-comana/>

¹⁰³ Hieromartyr Alexander, Comana Piskoposu - Amerika'daki Ortodoks Kilisesi (oca.org)

¹⁰⁴ https://dbpedia.org/page/Alexander_of_Comana

Temelde odun kömürü yapan bir münzeviydi ve odun kömürünü ısı, ışık ve yiyeceklerin hazırlanması için kullanmaktaydı. Bunlar Kilise'den ve onun papazlarından almayı beklediğimiz şeylerdir. Mesih merkezli topluluğun sıcaklığı, gerçeğin aydınlanması ve bunları inananlara yansıtmasını sağladı. Tüm hesaplara göre, Saint Alexander bu armağanların örnek bir piskoposluk kanalıydı ve muhtemelen önceki yıllarda yalnız dua etmesi ve odun yığınlarının etrafında çalışması onu bu hizmete hazırlamaya yardımcı oldu.

Ortodoks Kilisesi'ne göre Komana'lı Aziz Alexander ilahisinin tercümesi aşağıdaki gibidir.

Piskoposu insanlar giysilere ve yüze bakarlar, Ama Tanrı ruha ve kalbe bakar. Bir odun kömürü yakan Şanlı Alexander, kömür yakıcısı ile beden karartılır Ve suyun temizlediği kurumdan, Günahkârda, kalp kararır, Hangi sadece iman ateşi temizlenebilir İman ateşi ve tövbe çılığı. Bir odun kömürü brülörünün derisini temizlemek daha kolaydır Bir günahkârın kararmış kalbinden daha kolaydır. Alexander, alçakgönüllülükle, gizlenmiş bir mağarada gizlenmiş, gizli bir alev olarak gülmek için, saf dünyaya öyleydi. Dünya görmedi; Gregory gördü, keskin bir ruhla, odun kömürü yakıcısı ayırt etti Ve onun içinde bir aziz buldu, Karanlık mağarada, güzel bir alev, Delilik maskesinin altında, büyük bilgelik, Kirli kurumun altında, saf bir kalp, Çürümüş paçavralarda bir kraliyet ruhu. Işığın gizlenmesine Rab izin vermez, uygun zamanda, ışık insanların yararı ve kurtuluşu için ilan eder. Her şey harikadır, Tanrı'nın yargıladığı şeydir.

SAINT THEOBALD (Theobald of Provins) Odun Kömürü Üreticilerinin Koruyucusu

Saint Theobald 1033 yılında Fransa Provins yakınlarındaki Champagne Kontluğu'nda doğmuş, 30 Haziran 1066 tarihinde Sajanege, Sossano Kontluğu'nda vefat etmiştir. Roma Katolik Kilisesi tarafından Saint (aziz) olarak kabul edilir. 1073 tarihinde Roma'da Papa II. Alexander tarafından kutsal kişi olarak ilan edilmiştir. İkonalarında keşiş veya şövalye olarak tasvir edilmiştir. Provinler, çiftçiler, şarap yetiştiricileri, ayakkabıcılar; kemer üreticileri, odun kömürü üreticileri, bekarların koruyucusudur. Ateşe karşı çağrılır, gözlerle ilgili rahatsızlıklar, kuru öksürük ve panik atak konularında önleyicidir.

Provins'in Theobald'ı, OSB Cam. (Fransızca: Saint Thibaut, Thibault, Thiébaud) (1033-1066) Fransız bir keşiş ve azizdi. Provins'te Fransız soylularının çocuğu olarak dünyaya geldi, babası Arnoul, Şampanya Kontu. Aynı zamanda bir aziz olarak kabul edilen amcası Vienneli Theobald'ın adını almıştır.¹⁰⁵ Theobald, gençliğinde Vaftizci Yahya, Birinci Hermit Pavlus, Başrahip Anthony ve Büyük Arsenius gibi münzevilerin hayatlarına hayran kaldı. Seine'deki bir adada yaşayan Burchard adında yerel bir keşişi ziyaret edecekti.

Camaldolese keşiş ve keşiş. Provins, Brie, Fransa'da doğdu, Şampanya Kontu Arnoul'un oğluydu ve bir asker olarak yetiştirildi. Bununla birlikte, on sekiz yaşından itibaren, ailenin erkeklerinin dövüş kariyerini terk etti ve babasının izniyle, Walter adında bir arkadaşıyla birlikte Pettingen, Lüksemburg'da bir hacı ve daha sonra keşiş oldu. Birkaç yıl sonra, İtalya'nın Vicenza kenti yakınlarındaki Salanigo'ya yerleşti ve burada rahip olarak atandı. Diğer münzeviler onun etrafında toplandı ve şöhreti kendi ailesine ulaştı. Ailesi sonunda onu ziyaret etti ve annesi Gisela, geri çekilme yerinin yakınında bir keşiş oldu. Ölümünden önce Theobald, Camaldolese tarikatının bir üyesi oldu. 1073 yılında Papall. Alexander (hükümdarlık dönemi 1061-1073) tarafından kutsallaştırılmıştır.¹⁰⁶

Theobald evlenmeyi ya da orduda ya da mahkemede bir kariyere başlamayı reddetti. Kuzenill. Odo, Blois Kontu ve Salic Conrad arasında Burgonya tacı üzerinde savaş patlak verdiğinde, Theobald kuzenine yardım etmek için birliklere liderlik etmeyi reddetti ve babasını keşiş olmasına izin vermeye ikna etti.¹⁰⁷

¹⁰⁵ H. Pomeroy Brewster, Saints and festivals of the Christian Church, F.A. Stokes, 1904, pp. 314-315.

¹⁰⁶ "Theobald_von_Provins". Ökumenisches Heiligenlexikon. n.d. Retrieved May 19, 2009.

¹⁰⁷ "San Teobaldo di Provins". Santi e beati. 18 Jun 2006. Retrieved May 19, 2009.

Theobald, Walter adında bir arkadaşıyla birlikte Ardenler'deki Suxy'de keşiş olmak için evden ayrıldı. Daha sonra gündelikçi olarak çalıştıkları Pettingen'e gittiler. İki arkadaş, St. James Yolu'nda hacı oldu ve daha sonra Trier Piskoposluğu'na döndü. Daha sonra Roma'ya hacca gittiler ve Venedik yoluyla Kutsal Topraklara gitmeyi planladılar. Ancak Walter, yerleşmeye karar verdikleri Vicenza yakınlarındaki Salanigo yakınlarında hastalandı. Walter öldükten sonra Theobald, Camaldolese'nin kurucusu St. Romuald'ın rehberliğinde bölgede toplanan bir grup keşiş grubuna katıldı. Vicenza Piskoposusunda Theobald'ı bir rahip olarak atadı. Ancak geçmişi kısa sürede keşfedildi ve ailesi onu ziyarete geldi.¹⁰⁸

Theobald'ın annesi Gisela, kocasının oğullarıyla birlikte kalma iznini aldı ve bu inziva yerinin yakınında bir keşiş oldu. Theobald, her uzvun derisinin lekeler ve ülserlerle kaplı olduğu bir hastalıktan öldü. Ölmeden kısa bir süre önce Theobald, dini yemin mesleğini, Theobald'ın ölüme ne kadar yakın olduğu anlaşıldığında bu amaçla çağrılan Camaldolese topluluğunun öncesine yaptı.¹⁰⁹

Theobald, şimdi bayram günü olan 30 Haziran'da Sossano'da MS 1066'da öldü. Emanetleri Sens yakınlarındaki bir manastıra ve daha sonra Saint-Thibault-en-Auxois, Côte-d'Or Manastırı'ndaki Auxerre'ye çevrildi.

Theobald, 1073 yılında Papa II. Alexander tarafından kutsallaştırıldı. Bazıları ölümünden önce ve sonra meydana gelen sayısız mucize onun hakkında rapor edilir. Onun kültü, Cluniac manastırının bazı kalıntılarına sahip olduğu Provins ve Saint-Thibault-en-Auxois'e odaklanmıştır. Kömür yakıcıların koruyucu azizidir.¹¹⁰

¹⁰⁸ https://en.wikipedia.org/wiki/Theobald_of_Provins.

¹⁰⁹ Löffler, Klemens. "St. Theobald." The Catholic Encyclopedia Vol. 14. New York: Robert Appleton Company, 1912. 1 August 2017.

¹¹⁰ <https://santosepulcro.co.il/en/saints/st-theobald-of-provins/>

SAINT PETRUS (AZİZ PETRUS)

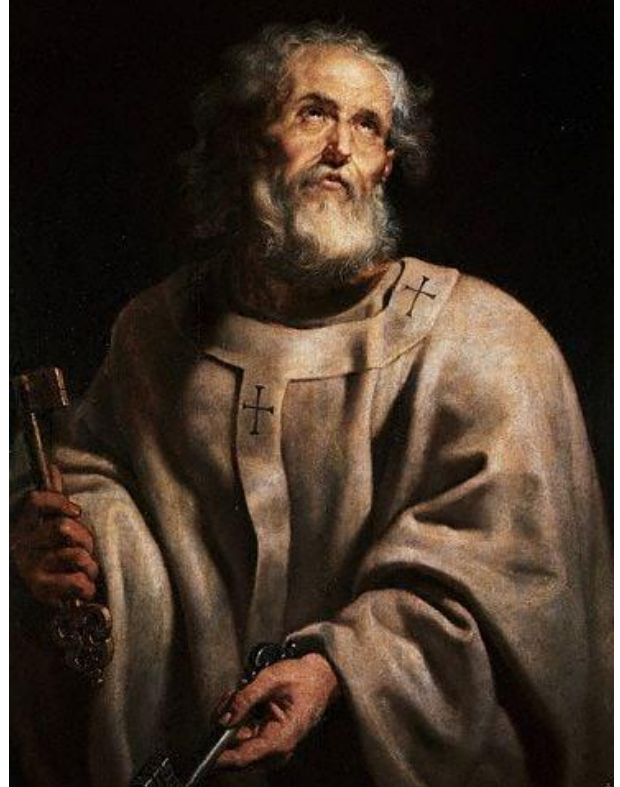
Taş İşçileri, Arnavut Kaldırımcılarının Koruyucusu

Saint Petrus, Hz. İsa'nın en değer verilen havarilerinden ve hristiyan inancının yaygınlaşmasında önemli çalışmalar yapmış bir azizdir. Doğumu bilinmemekle birlikte MS 64 yılında vefat ettiği bilinmektedir. En büyük tapınağının Roma'daki Saint Petrus Bazilikası'dır. Katolik inancına göre 22 Şubat, 29 Haziran ve 18 Kasım'da ziyafet günü olarak görülmekte ve kutsanılmaktadır.

Saint Petrus, Roma Katolik Kilisesi tarafından ilk Başpiskoposu olarak kabul edilen bir azizdir. Petrus'un gerçekten bir papa olup olmadığı ve ona atfedilen birçok mucizenin doğruluğu konusunda tartışmalar var. Aziz Petrus, balıkçıların, çilingirlerin, inşaatçıların, taş ustalarının, Arnavut kaldırımcılarının, gemi yapımcılarının ve denizcilerin, balıkçıların, balık satıcılarının, denizciler, fırıncılar, biçerdöverler, kasaplar, cam üreticileri, ayakkabıcıların, ayak rahatsızlıkları olanların, papalığın ve Evrensel Kilise'nin koruyucu azizidir.¹¹¹

Katolik Kilisesi, Aziz Petrus'un halefi olarak Roma piskoposu Papa'dan bahseder. Bu genellikle Petrus'un Roma'nın ilk Piskoposu olduğu anlamına gelir. Bununla birlikte, papalık kurumunun, Petrus'un Roma Piskoposu olduğu fikrine veya hatta Roma'da bulunmuş olmasına bağlı olmadığı da söylenir.

İlk Kilise geleneği, Petrus'un 64 yılında Roma'nın Büyük Yangını sırasında çarmıha gerilerek (kolları uzanmış) öldüğünü söyler. Bu muhtemelen imparatorun (Nero) Hıristiyanları suçlamak istediği Roma'yı tahrip eden feci yangından üç ay sonra gerçekleşti. Bu "dies imperii" (regnal gün yıldönümü), Nero'nun tahta çıkmasından tam on yıl sonra önemli bir şeydi ve "her zamanki gibi" çok fazla kan dökülmesinin eşlik ettiği bir şeydi. Geleneksel olarak, Romalı yetkililer onu Vatikan Tepesi'nde çarmıha gerilerek ölüm cezasına çarptırdılar. Petrus'un uydurma Elçilerinin İşleri'ne uygun olarak, baş aşağı çarmıha gerilmiştir. Gelenek ayrıca, Aziz Petrus Bazilikası'nın daha sonra inşa edildiği mezar yerini, Bazilika'nın yüksek sunağının hemen altında bulunduğunu bilinmektedir.¹¹²

Elçi Petrus Celile Denizi çevresindeki kasabalarda büyüdü. Yahudi bir çocuk olarak, 5-13 yaşları arasında Yahudi inancında dini eğitim ve formasyon alacaktı. Daha sonra hayatının çalışmalarına balıkçı olarak çiraklık

¹¹¹ Gospel of Thomas 13www.misericordia.edu Erişim tarihi: 10 Mayıs 2018.

¹¹² Gospel of Mary 9:4www.gnosis.orgErişim tarihi: 10 Mayıs 2018.

yaptı. Petrus'un imanı onun için çok önemliydi ve Şabat'ta düzenli olarak dini hizmetlere katılırdı.

Balıkçılık, Celile'de büyük bir endüstriydi ve av sadece yerel olarak tüketilmekle kalmıyor, aynı zamanda Roma dünyasına ihraç ediliyordu. Celile Denizi'nde, on üç mil denizde yarışan 200'den fazla balıkçı teknesiyle şiddetli bir rekabet vardı. Peter ve kardeşi Andrew, yakaladıkları balıklar üzerindeki ağır vergilere rağmen çok başarılıydılar. Evlerinin sahibiydiler ve yoğun zamanlarda yakalamaya yardımcı olmak için günlük işçiler kiraladılar.¹¹³

Petrus'un hayatı İsa ile tanıştığına değişti. İsa'nın Petrus'a balık tutmak için günün ortasında teknesini bırakmasını söylediği hikayesini anlatır. Sonuçsuz bir balık avı gecesinden yeni gelmiş olan Petrus şüpheciydi, ama İsa'nın talimatını izledi. Peter o kadar çok balık yakaladı ki, avı getirmeye yardımcı olmak için ikinci bir tekneye ihtiyacı vardı. Petrus için bu bolluk deneyimi, Tanrı'nın varlığının bir işaretiydi. İsa'dan kendisini terk etmesini istedi, İsa bunun yerine Petrus'a bir insan balıkçısı olacağını söyledi.

Petrus ve Andreas balıkçı teknelerini geride bırakıp İsa'yı takip ettiler. İsa, Petrus'ta öğrencilerinin lideri olacak kadar güçlü ve akıllı bir adam tanımıştı. Petrus başlangıçta dünyevi bir krallık inşa eden sert bir lider olacağını varsayıyordu. İsa, birlikte geçirdikleri yaklaşık üç yıl içinde, Petrus ve diğer elçilerin aklında farklı bir krallık olduğunu anlamalarına yardımcı olmak için elinden geleni yaptı. Sonunda, İsa tutuklandığında Petrus onu savunmak için bir kılıç çekti. Ama İsa ona kılıcı kaldırmasını ve Petrus'un yaraladığı adamı iyileştirmesini söyledi. Daha sonra Petrus'un cesareti, İsa'yı tanıdığını inkar ettiği için onu başarısızlığa uğrattı. Petrus acı acı ağlayarak ayrıldı.¹¹⁴

Petrus, İsa'yı Diriliş'ten sonra gören ve İsa'nın bağışlayıcı sevgisini deneyimleyen ilk kişilerden biridir. Yuhanna İncili, İsa'nın Petrus'un önderliğini yeniden onaylamasını İsa'nın kendisini sürünün çobanı olarak atamasıyla ilişkilendirir. Ayrıca Petrus'un nihai kurban edişini Petrus'un bağlanacağını ve gitmek istemediği yerlere götürüleceğini de öngörür.

Aziz Petrus olarak da bilinen Havarî Petrus ve Cephas (orijinal adı Yunus'un oğlu Simeon) İsa'nın On İki Havarisinden biriydi. Hayatı, Yeni Ahit İncilleri'nde ve Havarilerin İşleri'nde belirgin bir şekilde yer almaktadır. Petrus, İsa tarafından

¹¹³ www.earlychristianwritings.com'in Kıyameti Erişim tarihi: 10 Mayıs 2018.

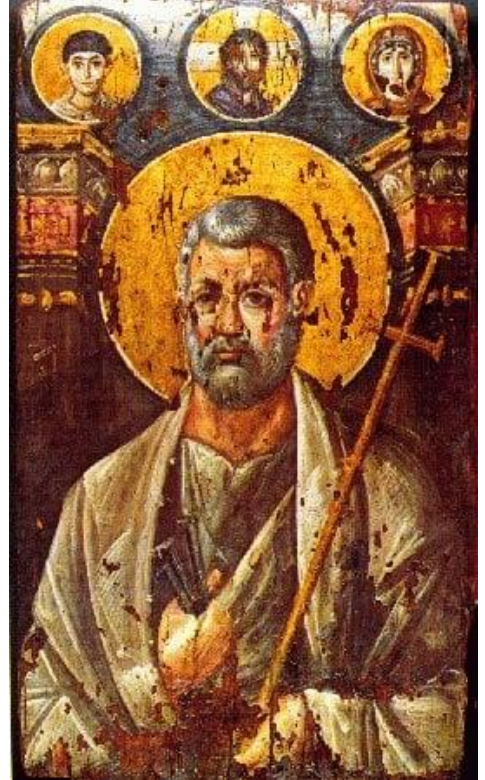
¹¹⁴ www.misericordia.edu Erişim tarihi: 10 Mayıs 2018.

liderlik rolü atanan Celileli bir balıkçıydı ve bildirildiğine göre ona cennetin anahtarlarını verdi ve ona kilisenin inşa edileceği “kaya” adını verdi. Daha sonra İsa’nın yaşamı boyunca birkaç önemli anda öğrenciliğinde başarısız olmasına rağmen, Petrus ilk kilisenin etkili bir lideri olmaya devam etti. Vaazlarıyla binlerce kişi din değiştirdi ve birçok mucize ona atfedildi. Bununla birlikte, Aziz Paul ile ilişkileri fırtınalıydı, çünkü iki lider Yahudi ve Yahudi olmayan Christians arasındaki paydaşlık konusunda aynı fikirde değildi.¹¹⁵

Katolik geleneğinde, Petrus ilk papaydı. Eski Hıristiyan kiliselerinin hepsi onu büyük bir aziz olarak görür ve onu Roma’daki kilisenin kuruluşuyla ilişkilendirir, ancak Roma patriğinin günümüz Hıristiyanlığındaki otoritesi konusunda farklılık gösterir. Ölümünden sonra, Yeni Ahit’te yer alan iki mektup da dahil olmak üzere büyük bir literatür parçası Petrus’a atfedildi.

Geleneğe göre, Romalı yetkililer Petrus’u çarmıha gerilerek ölüme mahkum etmişlerdir. Petrus’un Uydurma İşleri’nde kaydedilen bir hikayeye göre, baş aşağı çarmıha gerildi. Roma Şehitliği, 29 Haziran’ı hem Petrus hem de Pavlus’un bayram günü olarak atar. Gelenek, Aziz Petrus Bazilikası’nın daha sonra inşa edildiği mezar yerini, Bazilika’nın yüksek sunağının hemen altında bulur.¹¹⁶

İsa tarafından ilk papa olarak çağrılan Aziz Petrus, Yeni Ahit’teki diğer havarilerden daha fazla kaydedilmiştir. Mesih tarafından ağlarını terk etmeye ve “insan balıkçısı” olmaya çağrılan bir balıkçı olan Aziz Petrus, kamu hizmetinin çoğu boyunca İsa’nın yanındaydı. Mesih’in çarmıha gerilmesinden, ölümünden ve dirilişinden sonra - ve ardından cennete yükselişinden sonra - Aziz Petrus ilk kiliseyi genişleme ve zulüm yoluyla yönlendirdi. MS 64 yılında İmparator Nero’nun çarmıha gerilerek ölüm cezasına çarptırıldığında, Aziz Petrus, Mesih ile aynı şekilde ölmeye layık olmadığını belirterek baş aşağı çarmıha gerilmeyi seçti. Kalıntılarında Roma’daki Aziz Petrus Bazilikası’nda saygı duyulur, burada imanlılar hem onu hem de haleflerini Mesih’in ve O’nun yeryüzündeki Kilisesi’nin Vekili olarak onurlandırmaya gelirler.¹¹⁷

Aziz Petrus’un yaşamının ilk yılları büyük ölçüde bilinmemektedir, çünkü onun ilk belgeleri Mesih’in elçisi olarak onunla başlar. Aslen Simon olarak bilinen Aziz Petrus, Tiberius Gölü yakınlarındaki Bethsaida’dandı. Babasının adı John, erkek kardeşi Andrew (Saint Andrew) idi. Aziz Peter ve Aziz Andrew, Genesareth Gölü’ndeki balıkçılardı. Aziz Petrus’u İsa ile tanıştıran Aziz Andreas’tı.

¹¹⁵ www.gnosis.org Erişim tarihi: 10 Mayıs 2018.

¹¹⁶ www.cygnum-study.com Erişim tarihi: 10 Mayıs 2018.

¹¹⁷ Siecienski, A. Edward (2017). The Papacy and the Orthodox: Sources and History of a Debate. Oxford University Press. ISBN 9780190650926. scholarship largely came to accept Peter’s death in Rome “as a fact which is relatively, although not absolutely, assured.” While a select few were willing to make this judgment definitive.

Hikaye, Aziz Petrus'un ağına o kadar büyük bir balık yükü çektiği Aziz Luka İncili'nde anlatılır ki, şaşkınlıkla İsa'nın ayaklarının önüne düşer. İsa, Aziz Petrus'a korkmamasını ve bundan sonra bir "insan balıkçısı" olacağını söyledi.

İsa Mesih'in kamu hizmeti boyunca, Aziz Petrus sık sık onun yanındaydı. İnciller'de, bazıları Mesih'in başkalaşımı, Jairus'un kızının dirilişi ve Mesih'in ölmeden önceki gece Gethsemane Bahçesi'nde yaşadığı ıstırap olan birçok hikayede ondan bahsedilir. Bahçede, İsa'ya olan coşku ve sevgiyle üstesinden gelen Aziz Petrus, Mesih'i götürmeye gelen adamlardan birinin üzerine kılıcını çekti ve kulağını kesti. İsa adamı iyileştirdi ve Aziz Petrus'un eylemlerini azarladı. Kısa bir süre sonra, Aziz Petrus'a İsa Mesih'in öğrencisi olup olmadığı sorulduğunda, ilişkisini reddetti. Bu daha önce Mesih tarafından Son Akşam Yemeği'nde önceden bildirilmişti. Aziz Petrus ihanetini fark ettiğinde, gitti ve sadakatsizliği yüzünden acı bir şekilde ağladı. Mesih'in dirilişini duyduktan sonra, Aziz Petrus (Aziz John ile birlikte) boş mezara koştu. Aziz Petrus'a O'nu sevip sevmediğini üç kez sorduktan sonra Mesih, Aziz Petrus'u koyunlarını beslemeye davet etti.¹¹⁸

Aziz Petrus, Kudüs, Antakya ve Korint de dahil olmak üzere birçok bölgeyi dolaştı, İncil mesajını paylaştı ve insanları Hıristiyanlığa dönüştürdü. Ziyaret edeceği son şehir, 64 yılında Aziz Petrus'un İmparator Nero'nun Hıristiyanlığa zulmü altında şehit edildiği Roma'ydı. Aziz Petrus çarmıha gerilerek şehit edilecekti. Rab'bin yaptığı gibi ölmeye layık olmadığını ve bu yüzden baş aşağı çarmıha gerildiğini belirtti. Vatikan Tepesi'ne gömüldü. Yıllar sonra, Aziz Petrus Bazilikası'nın altındaki kazılar, Aziz Petrus'un kemiklerinin keşfine yol açtı. Vatikan'daki Aziz Petrus Bazilikası'ndaki yüksek sunağın altında bugüne kadar kutsanmışlardır. Ölümünden sonra, yeni bir papa, Linus, seçildi. Bu ardıllık çağlar boyunca, Papa Francis ile günümüze kadar devam etti. Aziz Petrus'un bayram günü 29 Haziran'dır.

Doğu Ortodoks Kilisesi, Havarî Petrus'u, Havarî Pavlus ile birlikte "Seçkin Havariler" olarak görür. Peter için kullanılan bir diğer başlık da "Koro direktörü" veya baş şarkıcı olarak çevrilebilecek Coryphaeus'tur. Kilise, Havarî Petrus'un ilk kilisedeki, özellikle de Yeruşalim'deki ilk günlerdeki liderlik rolünü kabul eder, ancak onun Havariler üzerinde herhangi bir "prenslük" rolü olduğunu düşünmez.¹¹⁹

Yeni Ahit, Ortodokslar tarafından Petrus için iman veya ahlak konusunda herhangi bir olağanüstü otoriteyi desteklediği şeklinde görülmez. Ortodokslar ayrıca Petrus'un Kudüs Konseyi'nde lider olarak değil, sadece konuşan bir gruptan biri olarak hareket ettiğini savunuyorlar. Sünnetin (ve bazı yasakların) gerekli olmadığına ilişkin nihai karar, Rab'bin Kardeşi James tarafından yazılmıştır (Katolikler, Yakup'un Petrus'un öteki uluslardan olanların dahil edilmesiyle ilgili daha önceki ilahi vahiyiyle ilgili söylediklerini sadece tekrarladığını ve detaylandırdığını iddia etseler de).

Doğu ve Doğu Ortodoksları, Roma Piskoposunu Aziz Petrus'un halefi olarak tanımazlar, ancak Konstantinopolis'in Ekümenik Patriği, Aziz Petrus ve Pavlus'un bayramının kutlanmasına katılmak için her yıl Roma'ya bir heyet gönderir. 13 Ekim 2007 tarihli Ravenna Belgesi'nde, Doğu Ortodoks Kilisesi temsilcileri, "Roma'nın,

¹¹⁸ Ehrman, Bart D. (1990). "Cephas and Peter". *Journal of Biblical Literature*. 109 (3): 463–74. doi:10.2307/3267052. JSTOR 3267052.

¹¹⁹ Chapman, Henry Palmer (1913). "Fathers of the Church". In Herbermann, Charles (ed.). *Catholic Encyclopedia*. New York: Robert Appleton Company.

Antakyalı Aziz Ignatius'un (Romalılara, Prolog) ifadesine göre 'aşka başkanlık eden' Kilise olarak taksilerde ilk sırada yer aldığını ve bu nedenle Roma piskoposunun protos olduğunu kabul ettiler. patrikler arasında, Papalık Ortodoks Kilisesi ile birleşirse. Bununla birlikte, Roma piskoposunun protos olarak ayrıcalıklarına ilişkin bu döneme ait tarihsel kanıtların, ilk bin yılda farklı şekillerde zaten anlaşılmalı olan bir konu olarak yorumlanması konusunda aynı fikirde değiller.¹²⁰

Daha sonraki anlatılar, Antakya'ya yaptığı ziyaretin kısa İncil sözü üzerine genişler. Liber Pontificalis (9. yüzyıl), Petrus'un yedi yıl boyunca Antakya piskoposu olarak görev yaptığını ve Roma'ya yolculuğundan önce ailesini Yunan şehrinde potansiyel olarak terk ettiğini söylemektedir. Antakya'nın yaşlı nüfusu arasında Simon Petrus'un doğrudan kan soyu iddiaları 1. yüzyılda vardı ve bugün, özellikle de günümüz Suriye ve Lübnan'daki bazı Semaan aileleri tarafından var olmaya devam etmektedir. Tarihçiler, Petrus'un Antakya'daki ikametgahına dair başka kanıtlar da sunmuşlardır.¹²¹

Dördüncü yüzyılda, İmparator I. Konstantin, Petrus'u büyük bir bazilikayla onurlandırmaya karar verdiğinde, Petrus'un gömülmesinin kesin yeri, Roma Hıristiyanlarının inancına sıkı sıkıya bağlıydı. Böylece bina, önemli zorluklar içeren bir alana inşa edildi. Aziz Petrus Bazilikası'nın odak noktası, hem orijinal haliyle hem de daha sonra tamamen yeniden inşasında, Petrus'un gömüldüğü yerin tam olarak kabul edildiği yerin üzerine yerleştirilen sunaktır. Ancak son zamanlarda, Petrus'un ölümüyle ilgili bu geleneksel görüşler, bazılarının Kudüs'teki Petrus'un Mezarı olduğuna inandığı şeyin 1953'te kazılmasından dolayı sorgulandı.

Bedelus tarafından aktarılan bir mektuba göre, Papa Vitalian, Petrus'un zincirlerinden olduğu söylenen dosyaları içeren bir haçı, 665 yılında Northumbria'nın Anglo-Sakson kralı Oswy kraliçesine ve azizin belirtilmemiş kalıntılarını krala gönderdi. Aziz Petrus'un kafatasının, en azından dokuzuncu yüzyıldan beri Aziz John lateran Başbazilikası'nda, Aziz Pavlus'un kafatasının yanında bulunduğu iddia edilmektedir.¹²²

1950 yılında, Aziz Petrus Bazilikası'nın sunağının altına gömülü insan kemikleri bulundu. Kemiklerin birçok kişi tarafından Petrus'a ait olduğu iddia edilmiştir. Bu iddialarla çelişme

¹²⁰ Siecienski, A. Edward (2017). The Papacy and the Orthodox: Sources and History of a Debate. Oxford University Press. ISBN 9780190650926 – via Google Books.

¹²¹ Louise Ropes Loomis, The Book of Popes (Liber Pontificalis). Merchantville, NJ: Evolution Publishing. ISBN 1-889758-86-8 (Reprint of the 1916 edition).

¹²² Eusebius. "Church History Book III Chapter 22". newadvent.org. Retrieved 5 June 2015.

girişimi, 1953'te bazılarının Kudüs'teki Aziz Petrus'un olduğuna inandığı kazılarla yapıldı. Bununla birlikte, Kudüs'te önceki adı Simon (ancak Petrus değil) taşıyan bu sözde mezarın yanı sıra, İsa, Meryem, Yakup, Yuhanna ve diğer havarilerin adlarını taşıyan mezarlar da aynı kazıda bulundu - ancak tüm bu isimler o zamanlar Yahudiler arasında çok yaygındı.¹²³

1960'larda, Aziz Petrus Bazilikası'nın altındaki kazılardan elde edilen eşyalar yeniden incelendi ve bir erkek kişinin kemikleri tespit edildi. Adli bir inceleme, 1. yüzyıldan itibaren yaklaşık 61 yaşında bir erkek olduklarını tespit etti. Bu, 1968'de Papa VI. Paul'un onları Havari Petrus'un kalıntıları olma ihtimalinin yüksek olduğunu ilan etmesine neden oldu. 24 Kasım 2013'te Papa Franciscus, Aziz Petrus Meydanı'nda kutlanan bir Ayin sırasında ilk kez kemik parçalarından oluşan kalıntıların bir kısmını halka sundu. 2 Temmuz 2019'da Papa Fransuva'nın bu kemik parçalarından dokuzunu bronz bir emanet içinde Konstantinopolis Ortodoks Ekümenik Patriği Bartholomeos'a devrettiği açıklandı.¹²⁴ Doğu Ortodoks Hristiyan kilisesinin başı olarak görev yapan Bartholomeos, jesti "cesur ve cesur" olarak nitelendirdi. Papa Franciscus, kararının "duadan" doğduğunu ve Ortodoks ve Katolik Kiliseleri arasında cemaate yönelik devam eden çalışmaların bir işareti olarak tasarlandığını söyledi. Bununla birlikte, Aziz Petrus'un kalıntılarının çoğu, Aziz Petrus Bazilikası'nın yüksek sunağı altında, Roma'da hala korunmaktadır.¹²⁵

Roma Şehitliği, 29 Haziran'ı hem Petrus'un hem de Pavlus'un bayram günü olarak atar ve böylece ölüm günü olarak ilan etmez. Hippo'lu Augustinus, Vaaz 295'te şöyle der: "İki elçinin şehadetini kutlamak için bir gün görevlendirilir. Ama bu ikisi birdi. Şehitlikleri farklı günlerde gerçekleşmiş olsa da onlar bir oldu." Bu aynı zamanda Doğu Ortodoks Kilisesi takvimindeki her iki Havari'inde bayramıdır.¹²⁶

Roma Ayininde, Aziz Petrus Kürsüsü Bayramı 22 Şubat'ta kutlanır ve Aziz Petrus ve Aziz Pavlus'un iki Papalık Bazilikası'nın surların dışına adanmasının yıldönümü 18 Kasım'da yapılır.

Papa John XXIII'in 1960'taki revizyonundan önce, Roma Takvimi 18 Ocak'ta Aziz Peter Kürsüsü'nün bir başka bayramını (Roma'daki Aziz Petrus Kürsüsü olarak adlandırılırken, Şubat bayramı daha sonra Antakya'daki Aziz Petrus Kürsüsü'nün olarak adlandırıldı) ve 1 Ağustos'ta Aziz Petrus'un Zincirler Halinde Bayramı'nı da içeriyordu. Yıl boyunca her Perşembe günü Ortodoks Günlük Ofisi'nde Aziz Petrus da dahil olmak üzere Kutsal Havarilere adanmıştır. Ayrıca yılda kendisine ithaf edilen üç bayram günü vardır:

-16 Ocak, Kutsal ve Her Şeye Yüce Havari Petrus'un Değerli Zincirlerine Saygı Gösterilmesi - hem Elçilerin İşleri 12:1-11'in mucizevi bir şekilde ondan düştüğünü söylediği zincirleri hem de Nero tarafından şehit edilmeden önce tutulduğu zincirleri anmak.

¹²³ Harris, Stephen L. (2010). Understanding the Bible (8th ed.). New York: McGraw-Hill. p. 477. ISBN 978-0-07-340744-9. "‘Babylon’ became the Christian code name for Rome after Titus destroyed Jerusalem, thus duplicating the Babylonians’ demolition of the holy city (587 BCE)."

¹²⁴ Feldmeier, Reinhard (2008). The First Letter of Peter. google.ca. ISBN 978-1602580244.

¹²⁵ Brown, Raymond E., Introduction to the New Testament, Anchor Bible, 1997, ISBN 0-385-24767-2. p. 767 "the pseudonymity of II Pet is more certain than that of any other NT work."

¹²⁶ Grabbe, Lester L.; Haak, Robert D. (2003). Knowing the End From the Beginning. ISBN 978-0567084620 – via Google Books.

-29 Haziran, Aziz Petrus ve Pavlus'un Bayramı - Bu büyük bir bayram günüdür ve Havarilerin Orucu olarak bilinen bir Lenten oruç döneminden önce gelir.

-30 Haziran, Kutsal, Görkemli ve Her Şeye Övgü Alan Oniki Havari'nin Sinaksisi - Twelve Havarileri'nin anısına.

Katolikler Petrus'u ilk papa olarak görürler. Katolik Kilisesi, Petrus'un İncil'de Nasıralı İsa tarafından kendisine bahşedilen hizmetinin, Papa'nın Kilise üzerinde pastoral otorite uygulamasının teolojik temelini oluşturduğunu iddia eder. Doğu Ortodoksları ayrıca, Petrus'un hizmetinin, Petrus'un haleflerine diğer Kilise liderlerinden daha özel bir öncelik verilmesi gerektiği, ancak bunu pastoral otoriteyi kullanma hakkından ziyade sadece bir "onur önceliği" olarak gördüğü temel bir teolojiye işaret ettiğine inanmaktadır. Protestan mezhepleri, Petrus'un Roma'daki apostolik çalışmasının onunla papalık arasında bir bağlantı anlamına gelmediğini iddia eder. Benzer şekilde, çeşitli geçmişlere sahip tarihçiler de Havari'nin Roma'daki varlığına dair farklı yorumlar sunarlar.¹²⁷

Sanat eserlerinde tasvir edildiğinde, Aziz Petrus'a genellikle yaşamını ve ölümünü temsil eden semboller eşlik eder. Bunlar arasında bir kitap, bir horoz, anahtarlar ve ters çevrilmiş bir haç var. Kitap, Kutsal Kitap'ın Yeni Ahit'indeki 1 ve 2 Petrus'tan bahseder. Horoz, Aziz Petrus'un İsa'yı üç kez inkar ettiği zamanı hatırlatır, ancak horoz Mesih'in tutuklandığı geceyi öttürdü. Aziz Petrus'un anahtarları elinde tuttuğu, İsa'nın Matta 16'da ona "Size cennetin krallığının anahtarlarını vereceğim" dediği bir sembol olarak gösterilir. Son olarak, ters çevrilmiş çarmıh, Aziz Petrus'un ölümünde kullanılan şehitlik yönteminin bir işaretidir, çünkü Mesih'in olduğu gibi çarmıha gerilmek istemiyordu ve bu nedenle baş aşağı çarmıha gerildi.¹²⁸

Aziz Petrus'un bir madalyonu veya madalyası tipik olarak onu büyük anahtarlar tutarken tasvir eder, İsa'nın ona cennetin krallığının anahtarlarını teslim etmesinin bir sembolüdür. Bu referans, Petrus'un cennetin inci kapılarının bekçisi olarak çağdaş fikirlerinde yaşamaktadır.

¹²⁷ Caius. "Ante-Nicene Fathers Vol. V, Fragments of Caius" – via Wikisource.

¹²⁸ Richard T. Antoun; Donald Quataert (1991). "The Alawis of Syria Religious Ideology and Organization". Syria: Society, Culture, and Polity. Suny Series in Judaica. SUNY Press. p. 53. ISBN 9780791407134 – via books.google.com.

SAINT BLAISE (SEBASTIALI BLAISE)

Taş Ustalarının Koruyucusu

Saint Blaise ya da Sebastialı Blaise MS üçüncü yüzyılda Roma İmparatorluğu yönetiminde bulunan Kapadokya'da doğdu. MS 318 yılında öldüğü biliniyor. Hristiyan dünyası tarafından farklı günlerde anılmaktadır. Roma Katolik Kilisesi 3 Şubat, Ortodoks Kilisesi 11 Şubat ve Ermeni Apostolik Kilisesi 16 Ocak'ta yortusunu (kutsal günü) kutlanakta ve anmaktadır. Saint Blaise; çiftçiler, taş ustaları, gravürcüler, oymacılar, yün işçileri, sığır çobanları, cagotlar, rüzgâr müzisyenlerinin koruyucusudur. Ayrıca Dubrovnik, Ciudad del Este, Paraguay ve Rubiera da Saint Blaise'nin kutsal mekanları olarak kabul edilir.

Sebastialı Blaise (Yunanca: Άγιος Βλάσιος Agios Vlasios, Ermenice: Սուրբ Վլաս Surp Vlas), Kapadokya valisi Agricola'nın emriyle 316 yılında Ermenistan'da Licinius'un emriyle şehit edilen bir doktor ve piskopos (Sebaste) idi. Yardımcı bir aziz olarak kabul edilir.

Geleneğe göre, St. Blaise'in boğaz hastalıkları vakalarında, özellikle sırtlar içine battığında müdahale ettiğine inanılmaktadır. Onunla ilgili elimizdeki ilk referans, boğaza bastırılan nesnelere tedavisinde de yardımını isteyen Aetius Amidenus'un tıbbi yazılarında ortaya çıkar. On ikinci yüzyılda, Jean Belet, Blaise'in diş ağrısı ve hayvan hastalıkları için çağrıldığını belirtir.

Bedensel rahatsızlıkların şifacısı olan Saint Blaise, ruhların uzmanı oldu, sonra bir süreliğine duada kaldığı bir mağaraya emekli oldu. Sebastea'nın piskoposu olarak Blaise, halkına sözleriyle olduğu kadar örneğiyle de talimat verdi ve Tanrı'nın hizmetkârının büyük erdemleri ve kutsallığı birçok mucizeyle onaylandı. Her yerden, insanlar bedensel ve ruhsal hastalıkların tedavisi için ona akın ettiler. Hayvanları iyileştirdiği (azize yardımı için kendi başlarına gelenler) ve hayvanlar tarafından yardım edildiği söylenir.¹²⁹

Blaise, Dubrovnik şehrinin (antik Ragusa) koruyucu azizidir (burada Sveti Vlaho olarak bilinir). Venediklilerin yakın bir saldırısı konusunda sakinleri uyarmak için 971'de havada görüldüğüne inanılmaktadır. Rusya'da, Aziz Vlassiy sürülerin koruyucu azizidir.

Gençliğinde felsefe eğitimi almış olan Blaise, doğduğu şehir olan Ermenistan'daki Sebaste'de doktordu ve sanatını mucizevi bir yetenek, iyi niyet ve dindarlıkla icra etti. Şehrin piskoposu öldüğünde, tüm insanların alkışıyla onun yerine geçmesi için seçildi. Kutsallığı birçok mucizeyle kendini gösterdi: Her yerden insanlar ruhları ve bedenleri için şifa bulmak için ona geldiler; vahşi hayvanlar bile onun kutsamasını almak için sürüler halinde geldi.¹³⁰

¹²⁹ R. Giorgi, İtalyanca'dan çeviren: D. Féral, Les Saints, ed. Harzan, Paris, 2003, s.65(ISBN2-85025-856-3).

¹³⁰ Revenir plus haut en :vadır web "Life of St Blaise on calendrier.egliseorthodoxe.com" [arşiv], calendrier.egliseorthodoxe.com'da (erişim tarihi:3 Şubat 2021).

Yunanca yazılmış Aziz Blaise'in İşleri'ne göre, gençliğinde felsefe eğitimi almış olan Blaise, doğduğu şehir olan Ermenistan'daki Sebastia'da bir doktordu ve sanatını olağanüstü bir yetenek, büyük bir iyi niyet ve dindarlıkla icra etti. Şehrin piskoposu öldüğünde, tüm halkın alkışı onu onun yerine atadı. Kutsallığı bir dizi mucizede kendini gösterdi: her yerden insanlar ruhlarını ve bedenlerini iyileştirmek için ona geldiler; Vahşi hayvanların kendileri de onun kutsamasını almak için sürüler halinde geldiler.

316 yılında Kapadokya ve Küçük Ermenistan valisi Agricola, İmparator Licinius'un emriyle Hıristiyanları öldürmek için Sebastia'ya geldi ve piskoposu tutuklattı. Hapse atılırken, bir anne, yuttuğu bir kemiği boğmaktan ölmekte olan tek oğlunu ayaklarının dibine koydu ve çocuk hemen iyileşti. Ancak Blaise'i inancından vazgeçiremeyen vali, onu dövürdü, etini demir taraklarla yırttı ve kafasını kestirdi.

Altın Efsane'ye göre, Blaise Sebastia'nın piskoposu olarak atandıktan ve Diocletianus'un zulmünden kaçmak için aziz, keşiş olarak yaşadığı bir mağaraya gitti. Bir mağaranın girişinde oturan kuşlar ona rızık getirdi ve hayvanlar onun kutsamasını almak ya da hasta olduklarında iyileşmek için etrafında toplandı: bir tilki beslerken, bir aslanın ya da panterin başını okşarken görüldü.¹³¹

Bir av partisi sırasında, yerel valinin askerleri bu mağaraya rastladılar ve Blaise'in etrafındaki hayvan kalabalığını gördüler, ancak hiçbirini yakalayamadılar. Bu yüzden vali azizi iyi bir eskort altına aldı. Yolda, Blaise bir balık kılıcı yutmuş olan ölmekte olan bir çocuğu kurtardı ve fakir bir dul kadından çaldığı bir domuzu geri getirdiğini bir kurttan elde etti. Onu tanrılarına kurban ettiremeyen vali, onu hapse attırdı.

Orada, dul kadın ona ekmek ve domuzunun başının yanı sıra bir mum getirdi: bu, azizin ibadetinde mumların kullanımını açıklar. Daha sonra, vali ona etini yırtan demir taraklarla işkence ettirdi, sonra bir gölete atılmasını emretti. Ama sonra Blaise haç işareti yaptı ve göletin yüzeyi onun için sağlamlaştı. Vali daha sonra kafasını kestirdi. Öldüğünde, aziz Tanrı'dan boğaz ağrısı veya başka bir hastalık için onu çağırın herkese cevap verilmesini istedi ve bu kabul edildi.¹³²

İkonografide, Saint Blaise genellikle şehitliğinin aletleriyle, demir taraklarla gösterilir. Bu işkence aletlerinin yün taraklara benzemesi, azizin özellikle yün Tarakçıların ve genel olarak yün ticaretinin koruyucu azizi olarak kabul

¹³¹ José Cernicchiaro and Tina Polisciano, San Biagio a Maratea: Vescovo e Martire di Sebaste, patrono e protettore della città di Maratea, Maratea, Zaccara, 2010.

¹³² Saint Blaise in the South-West of France by Jean-Pierre Lescairet in Bulletin dela Société de mythologie française n°256.

edilmesine yol açtı. Ayrıca mumlarla da tasvir edilebilir, çünkü hapisanedeyken ona getirilmişlerdir. Bu tür mumlar, 3 Şubat'ta Batı Kilisesi'ne düşen bayramının günü boyunca geçitlerin kutsanması için kullanılır. 1 ve 11 Şubat'ta Doğu Kilisesi'nde 2. Boğazın önünde bir mum tutuldu ve aşağıdaki sözler telaffuz edildi Per intercessionem Sancti Blasii liberet te Deus a malo gutteris et a quovis alio malo in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti [Aziz Blaise'in şefaatiyle, Tanrı sizi Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına bu boğaz ağrısından ve diğer tüm kötülüklerden kurtarsın].¹³³

Kültü on birinci ve on ikinci yüzyıllarda Avrupa'ya yayıldı. Gerçekten de, Oxford Konseyi, bayram gününde tüm çalışmaları yasakladı. Hristiyanların On Dört Kutsal Yardımcısından biri olarak saygı görür, yani ya Tanrı'ya şefaati gerçekten daha etkili olduğu için ya da özellikle acil durumlarda dualar için daha erişilebilir olduğu için özellikle yararlı olarak kabul edilir. Adını Ermeni St. Blaise Tarikatı'na ve birçok kiliseye verdi.

St. Blaise'in Hayatı, Ph. Walter'a göre, mitolojik karşılaştırma yoluyla Arthur edebi temalarıyla karşılaştırılabilecek Hristiyanlaştırılmış hagiografik temalardan türemiştir. Ortak bir pagan mitolojik mirası (Kelt kökenli), iki gelenek (hagiografik ve Arthur) arasında bir bağlantı görevi görür.¹³⁴

Blaise (bleiz), Bretonca ve birkaç Kelt dilinde "kurt" anlamına gelir. Ama Saint Blaise, ormanda, tanıştığı insanları felç eden kurtla nasıl konuşacağını bilir, kurt Blaise bir çocuğun boğazını çözerek iyileştirir. Monmouth'lu Geoffrey'nin Merlini'nin vitası, Merlin'i bir kurt eşliğinde sunar. Gerçekte, bu kurt (bleizh), Merlin'in sırdaşı Usta Blaise'den başkası değildir. Merlin konuşuyor ve Blaise yazar. Altın Efsane, aziz hakkındaki bildirimini sonlandırır. Eğer biri boğaz ağrısı için himayesini iddia ederse, cevap verilecektir. Başlangıçta kurt Blaise bağlar ve bağlardan koparır, başka bir deyişle, aynı anda hem yaşam hem de ölüm gücüne sahiptir. Bu anlamda, İkinci yüzyıl Yunan tarihçisi Samosatalı Lucian'ın bahsettiği Galya tanrısına benzer.¹³⁵

On Dört Kutsal Yardımcı'dan biri olan Blaise, Orta Çağ'ın en popüler azizlerinden biri oldu. Takipçileri 11. ve 12. yüzyıllarda Avrupa'da yaygınlaştı ve efsanesi 13. Yüzyıl Legenda Aurea'da anlatıldı. Aziz Blaise, vahşi hayvanın azizidir.

Ermeni Aziz Blaise Tarikatı'nın hamisidir. İtalya'da San Biagio olarak bilinir. İspanyolca konuşulan ülkelerde, San Blas olarak bilinir ve adını birçok yere ödünç vermiştir (bkz. Portekiz ve Brezilya'da kibir çok yer de São Brás olarak adlandırıldığı onun adını almıştır. İtalya'da, Aziz Blaise'in kalıntıları, İsaürian'ın ikonoklastik zulümleri III. Leo sırasında orada batırılan Maratea kasabası üzerindeki Bazilika'da duruyor. Kara Orman'daki eski Aziz Blasius Manastırı ve Bal ve kilisesi de dahil olmak üzere birçok Alman kilisesi Aziz Blaise/Blasius'a adanmıştır.

18. ve 19. Yüzyıllarda İngiltere'de Blaise, özellikle Essex, Yorkshire, Wiltshire ve Norwich'te yün işçilerinin yarışmalarının maskotu olarak kabul edildi. Azize olan popüler coşku, Blaise'in İngilizlere yün taramayı öğreterek İngiltere'ye refah (Yün Çuvalı tarafından sembolize edildiği gibi) getirdiği inancıyla açıklanmaktadır. Basılı

¹³³ "Saint-Blaise, protector of Cayeux-sur-Mer - Cayeux-sur-Mer", Cayeux-sur-Mer, 6 Şubat 2016 (çevrimiçi okuyun[arşiv], erişim tarihi: 6 Şubat 2017).

¹³⁴ Walter (Ph.) Merlin, le loup et saint Blaise, Mediaevistik (1998), t. 11, s. 97-111.

¹³⁵ Walter (Ph.) Merlin ou le savoir du monde (2000/2010), s. 1-198.

geniş sayfalarda kaydedilen geleneğe göre, Blaise Jersey, Channel Adaları'ndan geldi. Jersey kesinlikle yünlü malların ihracatının merkeziydi (yünlü tekstilin forması isminin de tanık olduğu gibi). Bununla birlikte, bu efsane muhtemelen farklı bir aziz olan Caesarea'lı Blasius (Caesarea, aynı zamanda Jersey'nin Latince adıdır) ile karıştırılmasının sonucudur.¹³⁶

İkonografide Blaise, elinde iki çapraz mum (St. Blaise'in Kutsaması) veya valinin avcılar tarafından bulunduğu gibi vahşi hayvanlarla çevrili bir mağarada temsil edilir.¹³⁷ Sık sık şehadetinin aletleriyle, çelik taraklarla gösterilir. Bu işkence aletlerinin yün taraklara benzerliği, özellikle yün tarakçılarının ve genel olarak yün ticaretinin koruyucu azizi olarak benimsenmesine yol açtı. Ayrıca çapraz mumlarla tasvir edilebilir. Bu tür çapraz mumlar, Genel Roma Takvimi'ndeki Mummalar'dan sonraki gün olan 3 Şubat'a denk gelen bayram gününde boğazların kutsanması için kullanılır. Blaise'in geleneksel olarak boğaz hastalıkları vakalarında, özellikle boğazda sıkışmış balık kemikleri için müdahale ettiğine inanılmaktadır.¹³⁸ Ayrıca, obstrüktif uyku apnesine karşı korunmaya yardımcı olması için çağrılır, çünkü bu, uyku sırasında nefes almaya müdahale eden boğaz dokularını içerir.

¹³⁶ Revenir plus haut en :vardirveb "Saint Blaise of Sebaste" [arşiv], nominis.cef.fr tarihinde (erişim tarihi:3 Şubat 2021)

¹³⁷ Revenir plus haut en :vardirveb MGr Gautherey, Besançon Başpiskoposu, Aziz Blaise, tarihi, kültü ve Paray-le-Monial Kutsal Kalbi Bazilikası'ndaki kalıntı amblemi, Paray-le-Monial, Bouteloup-Bonnet, 1922, 160 s.,s.142-154.

¹³⁸ <https://catholicsaintmedals.com/saints/st-blaise/>

SAINT REINOLD (Köln'lü Reinold) Taş Ustalarının Koruyucusu

Saint Reinold ya da Köln'lü Reinold, Roma Katolik Kilisesi ve Ortodoks Kilisesi tarafından saint (aziz) kabul edilen bir kişidir. Her iki kilise tarafından da 7 Ocak günü yortusu (kutsanma günü) olarak kabul edilir. Halk inanışlarında Benedikt'in keşişi olarak kabul görülür ve taş ustalarının koruyucusudur.

Reinold (Almanca'da Reinhold von Köln olarak da bilinen Köln'un Reinhold'u), 10. yüzyılda yaşayan bir Benediktin keşişiydi. Sözde Charlemagne'ın doğrudan soyundan geliyor ve William Caxton'ın romantik şiiri Duke Aymon'da bahsedilen dördüncü oğludur. Şiir, Caxton'un Renaud de Montauban'ın neredeyse aynı şekilde öldüğü uzun Fransızca Chanson de Geste, Les Quatre Fils Aymon'un (Aymon'un Dört Oğlu) çevirisidir. Dini hayatına, Almanya'nın Köln kentindeki Pantaleon'daki Benedictine manastırına girerek başladı ve burada manastırda meydana gelen bir inşaat projesinin başına getirildi. Sık sık taş ustalarına çalışmalarında katıldı, zaman zaman onları aştı. Bu, birlikte çalıştığı taş ustalarının ellerinde öldürülmesinin tatsız olayına yol açtı. Reinold çekiçlerle dövülerek öldürüldü ve cesedi Ren Nehri yakınlarındaki bir havuza bırakıldı. Cesedi daha sonra ilahi yollarla bulundu ve Reinold'un Taş ustalarının koruyucusu olarak atanmasına yol açtı.

St Reinold, keşişliği ve şehitliği hakkında çok az şey biliniyor. "Aymon'un dört oğlunun" en küçüğüyle. Gelenek onu birbirine bağlar Charlemagne ailesi ile. Görünüşe göre Köln'e doğru yola çıktı ve Aziz Pantaleon manastırına girdi. Belli başlı görevlerden sorumlu tutuldu. İnşaat operasyonları ve aşırı yorucu gayreti nedeniyle, taş ustalarının düşmanlığını kazandı ve sonuç olarak ona saldırdılar. Onu çekiçlerinin darbeleriyle öldürdü ve Ren Nehri yakınında vücudunu bir havuza attı. Uzun süre din kardeşlerini aradı. Onun herhangi bir izi için boşuna. Cesedi nihayet bir zavallı hasta

bir kadına vahiy yapıldı ve manastıra geri getirildi. Daha sonra, on birinci yüzyılda, Köln Başpiskoposu Aziz Anno, Vestfalya'daki Dortmund'a, St Reinold oldu bazı yerlerde taş ustalarının hamisi olarak onurlandırıldı.

Saint Reinold'un Lutheran Protestan Kilisesi (Almanca: *Reinoldikirche*), kuruluş tarihine göre, Almanya'nın Dortmund kentindeki en eski kilisedir; şehrin koruyucusu Renaud de Montauban olarak da bilinen Reinold'a adanmıştır. Kilise, Ottonian döneminde palatin kilisesi olarak inşa edilmiştir. Mevcut bina, geç gotik bir ihtiyaç ile geç Romanesk bir kilisedir. Saint. Reinold's, 1250'den 1270'e kadar inşa edilmiştir ve şehrin merkezinde, doğrudan Hellweg'in (tarihi bir ticaret yolu) ve Köln'den Bremen'e giden tarihi yolun geçişinde yer almaktadır. Aziz Reinold'nin cemaati, Lutheran, Reform ve birleşik

Protestan cemaatlerinden oluşan bir şemsiye olan Vestfalya Evanjelik Kilisesi'nin bir üyesidir.¹³⁹

St. Reinold's kulesini tamamlama çabaları 1443'te yenilendi. 1454'te tamamlandıktan sonra, 112 m (367 ft) boyundaydı ve "Vestfalya Mucizesi" olarak adlandırıldı. Poligonal kule ilk kez 1519'da yenilenmiştir. 24 Haziran 1520'de bakır çatı kaplaması tamamlandı ve 27 Temmuz'da kule eklendi. Kilisenin tepesi şimdi yaklaşık yedi metre daha yüksekti. 1562'de Dortmund'un papazları ve cemaatleri, St. Reinold Kilisesi'nde Lutheranism'i benimsediklerini doğruladılar. 1661'de kule bir deprem sırasında hasar gördükten sonra çöktü. Yeni kulenin temeli 1662'de atıldı ve bina 1701'de üstte barok bir süsleme ile tamamlandı.

¹³⁹ <https://www.wander.am/travel/dortmund-42041/places/st-reinold-s-church-dortmund-17067.en.html>.

SAINT MARINUS (Aziz Marinus) **Taş İşçileri ve Ustaların Koruyucusu**

Saint Marinus Roma İmparatorluğu nüfusunda bulunan Dalmaçya kıyılarındaki Arba'da yaklaşık MS 275 yılında doğduğu düşünülmektedir. Vefat tarihi ve yeri ise MS 366 yılında İtalya Rome yakınlarındaki Monte Titano'dur. Vefat ettikten sonra aynı yerdeki Aziz Marinus Bazilikası'na defnedilmiştir. Roma Katolik Kilisesi ve Doğu Ortodoks Kilisesi tarafından kutsal kişi olarak kabul görmektedir. Yine bu kiliseler tarafından yortu günü (kutsanma günü) 3 Eylül olarak anılmaktadır. Bir taş ustasının çekiciyle sakallı bir meslekten olmayan adam olarak tasvir edilmiştir. Ayrıca çekiçli genç bir hizmetli olarak tasvir edilmiştir. Büyük Aziz Leo veya Rimini'li Gaudentius'a yanında iki öküz ile hizmet ederken tasvir edilmiştir. Bekarlar, taş işçileri, hizmetliler, suçsuz mahkumlar ve San Marino'nun koruyucusu olarak anılmaktadır.

Aziz Marinus (/m ə 'ri:nəs/; İtalyanca: San Marino), Erken Hıristiyan ve 301 yılında San Marino eyaletinin daha sonra büyüdüğü ilk topluluktan bir şapel ve manastırın kurucusuydu. Geleneklere göre, Adriyatik Denizi'nin diğer tarafındaki Arba adasından (bugün Rab), (şu anda günümüz Hırvatistan'ının bir parçası, daha sonra Roma İmparatorluğu'nun bir parçası olan), Diocletianus Zulmü'ndeki Hıristiyan inançları için zulümden kaçan ticaretle uğraşan bir taş ustasıydı.

Sadece tek adı Marinus (denizin yakılması) olarak bilinen Marinus, bir Diyakon oldu ve Rimini Piskoposu Gaudentius tarafından atandı. Daha sonra, deli bir kadın tarafından yabancılaştırılmış kocası olarak tanındı ve suçlandı, bu yüzden bir şapel-manastır inşa etmek ve bir keşiş olarak yaşamak için hızla Monte Titano'ya kaçtı.

Hikayenin bir başka versiyonu, Rimini (İtalya) kasabasının yeniden inşa edildiğini duyunca, oraya seyahat ettiğini ve işçiler arasında, tanrılara kurban etmeyi reddettikleri için ağır çalışmaya mahkum edilen yüksek doğumlu birçok Hıristiyan bulmaktan şaşırıldığını söylüyor. Onları teselli etmeye ve acılarını hafifletmeye çalıştı. Yaşlılığında Marinus, Titano Dağı'nda kendini inzivaya çekmeye karar veren bir keşiş evine çekildi ve kutsal tefekkür içinde bir keşişin hayatını yaşadı. Kutsallığı konusundaki ünü arttıkça, diğerleri onu orada takip etmeye başladı, sonunda Rimini'den bir kadın ve Titano Dağı'nın sahibi ona dağı hediye etmeye karar verdi.

Marinus bir aziz olarak kutsallaştırıldı ve daha sonra San Marino Eyaleti, manastırın yarattığı merkezden büyüdü. Bayram günü/anma günü, 301'de aynı zamanda devletin ulusal bayramı olan San Marino olarak bilinen şehri kurduğu günü anmak için 3 Eylül'dür. Roma Katolik ve Doğu Ortodoks inançlarında saygı görmektedir.

Efsaneye göre, 366 kışında öldü ve son sözleri şuydu: "Relinquo vos liberos ab utroque homine" (Seni her iki adamdan da özgür bırakıyorum). Bu biraz gizemli ifade, büyük olasılıkla, baskıcı gücü Aziz Marinus'un Titano Dağı'nda bir keşiş haline gelerek kendisini ayırmaya karar verdiği iki "adama" atıfta bulunuyor: sırasıyla İmparator ve Papa. Hem İmparatorluktan hem de Papalık Devletlerinden gelen özgürlüğün (her şeyden önce mali imtiyaz) bu şekilde onaylanması, ne kadar efsanevi olursa olsun, her zaman küçük cumhuriyetin ilham kaynağı olmuştur.¹⁴⁰

Aziz Marinus ve hayatından bahseden en eski el yazmaları 10. yüzyıla tarihlenmektedir. Marinus'un hayatındaki olayların bir başka ana kaynağı da Acta Sanctorum'da derlenmiştir.

Aziz Marinus, 301 yılında dünyanın hayatta kalan en eski cumhuriyeti San Marino'nun kurucusuydu. Geleneklere göre, Adriyatik Denizi'nin (modern Hırvatistan) diğer tarafındaki Rab adasından gelen, Diocletianus Zulmü'ndeki Hıristiyan inançları nedeniyle zulümden kaçan, ticaretle uğraşan bir taş ustası olduğunu savunuyor. Bir Diyakon oldu ve Rimini Piskoposu Aziz Gaudentius tarafından atandı, ta ki çılgın bir kadın tarafından yabancılaşmış kocası olmakla suçlanana kadar, keşiş olarak yaşamak için Monte Titano'ya kaçtığında. Anma günü, aynı zamanda San Marino'nun ulusal bayramı olan San Marino'yu kurduğu yılın gününü anan 3 Eylül'dür.¹⁴¹

¹⁴⁰ https://en.wikipedia.org/wiki/Saint_Marinus.

¹⁴¹ https://religion.fandom.com/wiki/Saint_Marinus.

SAINT FIACRE

Kalaycı ve Taş Ustalarının Koruyucusu

Saint Fiacre, MS 600 yılında İrlanda'da doğduğu düşünülmemektedir. 18 Ağustos MS 670 yılında da muhtemelen Fransa'daki Saint-Fiacre, Seine et Marne'de vefat etmiştir. Doğu Ortodoks Kilisesi ve Roma Katolik Kilisesi tarafından Saint (aziz) olarak kabul edilir. Vefatının ardından Fransa Seine et Marne'de bulunan Saint Stephen Katedrali'ne defnedilmiştir. Her iki Kilise tarafından da 30 Ağustos veya 1 Eylül tarihleri yortu günü (kutsanma günü) olarak kabul edilir. Bahçıvanlar, çiçekçiler, herbalistler, pullukçular, çorapçılar, kalaycılar, taş ustaları, fayansçılar, kutucular ve taksi şoförlerinin kutsal koruyucusu olarak kabul görür.

St. Fiacre ya da Fiahra, eski bir Hıristiyanlık öncesi, İrlandalı isimdir. "Savaş kralı" veya fiach'tan (kuzgun) türediği şeklinde yorumlanmıştır. İsim, eski İrlanda folklorunda ve Lir'in Çocukları gibi hikayelerde bulunur. "Breuil'in" temyizi günümüzde yanıtıcı olabilir. Aziz Fiacre'nin keşişhanesi, bahçesi, hitabeti ve bakımevinin bulunduğu yer, eski zamanlarda "Brogillum" olarak adlandırılan ve daha sonra "Breuil" olarak yeniden adlandırılan ve sıfatını oluşturan yerdedi. Bununla birlikte, Breuil daha sonra onuruna, Fransa'nın Seine-et-Marne Bölümü'nde, aynı sitedeki mevcut komünün adı olan "Saint-Fiacre" olarak yeniden adlandırıldı.¹⁴² Breuil komünü, Marne Bölümü, Fransa, Saint-Fiacre komününden (eski adıyla "Breuil") uzakta bulunur ve aynı değildir, ancak iki komün de muhtemelen eski Fransız Brie Eyaleti'nde idi ve bu da karışıklığa katkıda bulunuyor.

Daha önceki İrlanda takvimlerinde bahsedilmemesine rağmen, Fiacre MS altıncı yüzyılın sonunda İrlanda'da doğdu. Keşiş olduğu ve bitkisel tıp bilgisini özümlediği bir manastırda büyüdü. Fiacre bir noktada Katolik rahip olarak atandı ve başrahip rütbesine yükseltildi.¹⁴³ Zamanla kendi keşişliği ve belki de İrlanda'nın Kilkenny İlçesi, Bennetsbridge yakınlarındaki Shillelogher baronluğunda, Sheastown, Cill Fiahra'daki (Kilferagh) St. Fiachra Kuyusu'nun yakınında bir manastırı vardı. Kutsallığı ve tedavileri konusundaki ününden dolayı kalabalıklar ona akın ederken, daha fazla yalnızlık arayışı içinde Fransa'ya yelken açtı.¹⁴⁴

Saint Fiacre, altıncı yüzyılın sonunda veya yedinci yüzyılın başında soylu bir İrlandalı ailede bilinmeyen bir tarihte doğdu. Vatandaşlarının çoğunun geldiği Batı'da Hıristiyanlığın tamamen genişlemesiyle,

¹⁴² Gordon Campbell, *The Hermit in the Garden: From Imperial Rome to Ornamental Gnome* (Oxford University Press; Oxford, UK; 2013), p. 200-1, in.

¹⁴³ Stracke, Richard (20 October 2015). "Saint Fiacre". *Christian Iconography*.

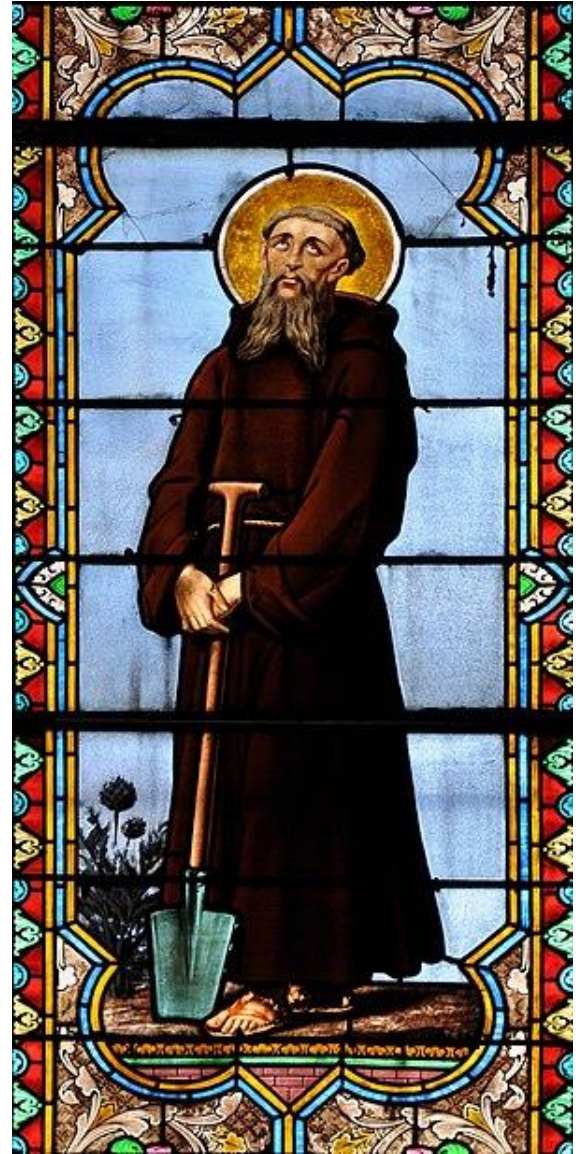
¹⁴⁴ Jump up to: a b Ó Corráin, Donnchadh; Maguire, Fidelma (1981). *Gaelic Personal Names*. Dublin: The Academy Press. ISBN 978-0-906187-39-5.

Galya'ya ve daha doğrusu Fransa adasındaki Meaux bölgesine ulaştı. Piskopos Faron tarafından memnuniyetle karşılandı ve ona sadece ilahi müdahale ile açıklanabilecek kadar kısa sürede temizlediği ve temizlediği bir bölge tahsis etti. Bu mucize halkı cezbetti ve onları müjdelemeye ve bilgisini aktarmaya başladı. Ayrıca dini işlevler üstlendi ve Breuil'de bir manastır kurarken aynı zamanda Meaux başpiskoposu oldu. Ayrıca, insanlara yakın ve en mütevazı olanı, muhtemelen popüleritesini onlarla paylaştığı toprağın çalışmalarına borçludur. Ona atfedilen "mucizevi" şifalar da onu ünlü yapar. Kilisenin o zamanlar hacıları çekmek için ünlü azizlere ihtiyacı vardı, bu yüzden birçok ibadet yeri Saint-Fiacre'nin himayesine verildi.¹⁴⁵

MS 628'de Fransa'nın Meaux kentine geldi. Meaux Piskoposu Saint Faro, kendisi ve babasının evinin İrlandalı misyoner Columbanus'tan aldığı nezaket nedeniyle ona iyi davrandı ve bu nedenle ona Brie eyaletindeki Brogillum'da (Breuil) bir yer verdi. (şu anda Saint-Fiacre, Seine-et-Marne Departmanı, Fransa), Saint Fiacre ona yaklaştığında ve ormanda yalnızlık dolu bir hayat yaşama arzusunu gösterdiğinde, orada Saint Fiacre, konutu için bir inziva yeri, bir sebze ve bitki bahçesi, Kutsal Bakire Meryem'in onuruna bir hitabet ve gezginlere baktığı bir darülaceze inşa etti. Dua etmeye, oruç tutmaya, nöbet tutmaya ve bahçesini elle işlemeye adanmış büyük bir utanç dolu bir hayat yaşadı. "Mucizeleriyle ünü çok yaygındı. Ellerini üzerine koyarak her türlü hastalığı iyileştirdi".¹⁴⁶

MS 18 Ağustos 670'te öldü ve cesedi, inziva yeri kompleksinin bulunduğu yerdeki yerel kiliseye defnedildi ve bu kilise onun orijinal tapınağı oldu. İnziva kompleksinin alanı, daha sonra Saint-Fiacre olarak adlandırılan ve şu anda Fransa'nın Seine-et-Marne Departmanında bulunan bir köye dönüştü.

Herkes Saint-Fiacre'in bahçıvanların koruyucu azizi olduğunu ve 30 Ağustos civarında onuruna görkemli partiler düzenlendiğini biliyor. Bu süre rastgele seçilmedi. Sebze bahçesinin üretiminin zirvesinde olduğu, yaz başının son erken sebzeleri ile sonbahar ve kış aylarında tüketilen veya bir sonraki mevsime kadar tutulan sebzelerin hasatları arasında olduğu yerdir.

¹⁴⁵ Hanks, Patrick; Hodges, Flavia (1990). A Dictionary of First Names. Oxford University Press. ISBN 978-0-19-211651-2.

¹⁴⁶ Jump up to:a b c Patrick Duffy, "Aug 30 – St Fiacre (7th century) patron of gardeners and taxi-drivers" (30 August 2012), in.

Saint-Fiacre elinde bir kürek ve bir kitapla tasvir edilmiştir. Onun zamanında, dindarlar toprağı köylülük aracılığıyla geliştirmekten sorumluydu. Hristiyanlaşmanın bu aşaması boyunca, başta Benediktin olmak üzere çok sayıda manastır topluluğı kuruldu ve geniş tarım alanlarına sahip oldu. Tarımsal bilgiye sahip olan ve onu yaymaktan sorumlu olan Fiacre, keşişleri arazi geliştirebilen ve ekebilen (maçanın sembolü) mükemmel ziraat mühendisleri olmaları için eğitti. Genellikle seçkinlerden, okuyup yazabiliyorlardı ve bu nedenle tüm bu bilgilere (kitabın sembolü) erişebiliyorlardı.¹⁴⁷ Saint-Fiacre, her manastırda keşişlerin tarımı yeniden organize etmelerine ve yiyeceklerin kendi kendine yeterliliğine yönelmek için sebze bahçeleri oluşturmalarına izin vermekle görevlendirildi.

Aziz Faro, Aziz Fiacre'ye bir günde bir karıkla yerleşebileceğı kadar toprak verdi; Fiacre, personelinin sonuyla dünyayı açtı, ağaçları devirdi ve brierleri ve yabani otları söktü. Şüpheli bir kadın, Aziz Faro'ya aldatıldığını ve bunun büyücülük olduğunu söylemek için acele etti. Ancak Aziz Faro, bunun Tanrı'nın işi olduğunu kabul etti. Bundan sonra Aziz Fiacre'nin, şiddetli bedensel güçsüzlük acısı üzerine kadınları keşişlik bölgelerinden yasakladığı söylenir.¹⁴⁸

Fiacre'nin kız kardeşi Syra, Fransa'da ona katılmaya geldi ve rahibe oldu. Kördü, ama John O'Hanlon'un anlattığı gibi, "Aziz Fiacre, erdemleri sayesinde, kız kardeşinin görüşünü geri kazanması için bir ilham kaynağı buldu, bu arada ona daaynı şekilde Aziz Savinien'in cesedinin yattığı yer ortaya çıktı. Orada, secde ederek, ruhunu dua ederek döktü ve yüzü gözyaşlarıyla doldu, dilekçesi duyulana kadar yerden kalkmayacaktı. Mucizevi bir şekilde görme yetisine kavuştu."

Aziz Fiacre'nin kalıntıları, şu anki Saint-Fiacre, Seine-et-Marne, Fransa'daki keşiş, bahçe, hitabet ve bakımevinin bulunduğu yerin yerel kilisesindeki orijinal tapınağında korundu, ancak daha sonra 1568'de Saint-Fiacreyakınlarındaki Meaux'daki Meaux Katedrali'nde ki mevcut tapınaklarına ve aynı Fransız bölümünde, fanatik Kalvinistlerin onları tehlikeye attığı korkusuyla transfer edildi. Roma Şehitliği onu 30 Ağustos'ta anıyor, ancak bazı Katolik kaynaklar alternatif bir tarih olan 1 Eylül'ü kullanıyor.¹⁴⁹ Meaux, özellikle 17. ve 18. yüzyıllarda ona büyük bir bağlılık merkezi olmaya devam etti. Tapınağını ziyaret edenler arasında Avusturyalı Anne, Piskopos Jacques-Bénigne Bossuet, Mathalı Aziz John, Fransa Kralı XIII. Louis ve Saint Vincent de Paul vardı. Saint Fiacre, Orta Çağ'da "Aziz Fiacre'nin inciri" olarak adlandırılan hemoroidleri iyileştirme konusunda bir üne sahipti. Kardinal Richelieu, sakatlıktan kurtulmayı umarak emanetlerine saygı duyuyordu.¹⁵⁰ İkinci Milenyum'u kutlamak için, "Aziz Fiachra'nın Bahçesi" 1999 yılında İrlanda Ulusal Damızlık ve Bahçeleri, Tully, County Kildare, İrlanda'da doğdu.

On dördüncü yüzyıldan itibaren Saint Fiacre, bahçıvanların koruyucu azizi oldu ve buna bağlı olarak ağaç yetiştiricileri, mantar toplayıcıları, çiçekçiler, bahçıvanlar, pazar bahçıvanları, fidanlık ve treillageurlar. Her yıl İrlanda, İskoçya, İngiltere, Fransa, Almanya, Belçika, Lüksemburg, Hollanda'daki birçok şehir veya köyde kutlamalar yapılmaktadır. Aziz Fiacre'nin himayesine verilen komünler, komiteler,

¹⁴⁷ <https://www.confrieriesaintfiacre.org/qui-est-saint-fiacre/>.

¹⁴⁸ O'Hanlon, John (1875), *Lives of the Irish saints*, vol. 4, Dublin: James Duffy, p. 247, retrieved 7 September 2021 This article incorporates text from this source, which is in the public domain.

¹⁴⁹ "Roman Martyrology, Complete, August". *boston-catholic-journal.com*. Boston Catholic Journal. Retrieved 23 January 2022.

¹⁵⁰ https://en.wikipedia.org/wiki/Saint_Fiacre.

kardeşlikler, cemaatler ve dernekler tarafından düzenlenir ve her 4 yılda bir uluslararası toplantılar düzenlenmektedir.

5 Ekim 2013'te, Fransa'nın bahçesinde, Almanya, Belçika, İrlanda ve Lüksemburg Büyük Dükalığı'ndan 7'si de dahil olmak üzere 32 delegasyonda 500 "Fiacreux" u Turlarda bir araya getiren Saint-Fiacre uluslararası festivalleri gerçekleştirilir. Geleneğe saygı duyulur ve Saint-Gatien Katedrali'ndeki ciddi ayine Aziz Fiacre ritüeline özgü Gregoryen ilahiler eşlik eder. Bazıları geleneksel yöresel kostümler giyen, pankartlar taşıyan, koruyucu azizlerinin heykellerini taşıyan çiçekli sedyeler, el arabalarını iten veya meyve ve çiçek kümeleriyle dolup taşan arabaları çeken "fiacreux", cumartesi günleri tüketimci kalabalığın şaşkın gözlerinin önünde yol alan uzun şenlikli, renkli ve pitoresk bir geçit töreniyle şehre yayılır.

Aziz Fiacre Katedrali, 18 yan şapel çimlenmiş, dekore edilmiş, vitray pencerelerin filtrelediği çok renkli güneş ışınlarının altında parıldayan çiçek ve meyve resimleriyle süslenmiştir. Profesyoneller, çiçekçiler, bahçıvanlar, fidanlık, peyzajcılar harekete geçti ve birçok amatör bahçıvan bu muhteşem kreasyonlara katkıda bulunmuştur. Touraine'in İnanıcı ve bu geçici şaheserlere hayran kalmamak mümkün değildir. Balzac ve "Tours'un iyi rahibi", kiliselerini, kutsal yazıtları bu vesileyle güzel bir filatelik sergiye ev sahipliği yapan Mezmur'un muhteşem manastırından daha fazla tanıyamazdı.

Jean Chalon,"Journal de Paris"inde şöyle yazıyordu: "Bahçıvan olmak Tanrı gibi olmaktır, toprak, su ve tohumlarla hayat ve güzellik vermektir." Tours'da, Jardin de la France'in kalbinde, Saint Fiacre'nin bahçıvanları yazara yalan söylemedi. Koruyucu azizlerini onurlandırarak bize yaşam, güzellik ve rüyanın bir parçası olan anları da sundular. Bahçecilik iyi bilinmektedir. Saint Fiacre'ı onurlandırmak, dinlenmenin gerekli olduğu birkaç anı da içermelidir.¹⁵¹

Saint Martin des Chaprais kilisesi 1822'de inşa edildiğinde (1814'te Avusturyalıların kuşatması sırasında yıkılan Saint Martin de Bregille'nin yerine), bahçıvanların koruyucu azizi Saint Fiacre'ye de adanmıştır. Bu tatil her yıl 30 Ağustos'ta kutlanmaktadır. Efsane onu iyileştirici bir keşiş yaptı ve birçok mucize ona atfedildi. Aziz Fiacre heykeli, kilisenin Saint Martin'inkine bakan cephesinde hala görülmekte ve her ikisi de girişi çerçevelemektedir.

¹⁵¹ <https://www.chaprais.info/2019/08/saint-fiacre-et-les-chaprais/>.

SAINT PİRAN

Kalay Madencilerinin Koruyucusu

Aziz Piran veya Piran (Cornish: Peran; Latince: Piranus), ölümü 480 dolaylarında, İrlanda kökenli 5. Yüzyıl Cornish başrahibi ve aziziydi. Kalay madencilerinin koruyucu azizidir ve aynı zamanda genellikle Cornwall'un koruyucu azizi olarak kabul edilir, ancak Aziz Michael ve Aziz Petroc'unda bu unvan üzerinde bazı iddiaları vardır. Geleneksel olarak, Aziz Piran, Saigir'in İrlandalı aziz Ciarán'ı olarak tanımlanmıştır. Aziz Piran Bayrağı, siyah bir arka plan üzerinde beyaz bir haç, geleneksel olarak Cornish kalaycılarının amblemi, Cornish ulusal bayrağıdır. Aziz Piran Günü 5 Mart'a denk gelir.

Piran, İrlanda'dan Cornwall'a geldiği söylenen tüm azizlerin en ünlüsüdür. Kelt Bilgini Charles Plummer, Clonmacnoise'lu Ciaran'ın Cornwall Aziz Piran'ın koruyucu azizi olduğunu ve Saigir'li Ciaran olduğuna dair daha geniş kabul görmüş inanca meydan okuduğunu öne sürmüştür.

Aziz Piran'ın aile kökenleri bilinmemektedir. Gelenekler İrlanda'dan geldiğini söylese de, gençliğini Cardiff'te bir kilise kurduğu güney Galler'de geçirdi. Aziz Piran, Llancarfon'daki Aziz Cadog manastırında dini eğitim alır ve burada Clonard'lı Aziz Finnian ile tanışır. İkisi birlikte İrlanda'ya geri döndü ve Finnian, Clonard'daki en ünlüsü de dahil olmak üzere altı manastır kurdu. Aziz Piran, Aran Adası'ndaki Aziz Edna'dan önce orada yaşadı. "İrlanda'nın üniversitesi" olan Clonmacnoise'de kendi topluluğunu kurdu.

Cornish efsanesi, Piran'ın yaşlılığında putperest İrlandalılar tarafından yakalandığını söylüyor. Mucizevi güçlerini kıskanmak, çoğunlukla iyileşme yeteneğinden dolayı. Daha sonra Aziz Piran'ın boynuna bir değirmen taşı bağladılar ve sonra onu bir uçurumdan denize attılar ve bu bir fırtına sırasında oldu. Piran suya çarptığı anda, fırtına azaldı ve değirmen taşı bir mantar gibi yüzeye fırladı.

Piran'ın taş salında, Cornwall'a yelken açtı ve Perran Plajı'na indi, Penhale kumları üzerine küçük bir şapel inşa etti ve bir porsuk, tilki ve bir ayı olan ilk dönüşümlerini yaptı. Piran yıllarca orada bir keşiş olarak yaşadı ve yerliler için mucizeler gerçekleştirdi. Aziz Piran, Perran-Uthno ve Perran-Arworthal'da kiliseler, Tingatel'de bir şapel ve Probus'ta "Venton-Barren" adı verilen kutsal bir kuyu kurdu. Piran, aziz Cai ile birlikte çalıştığı Brittany'ye geziler yaptı.¹⁵²

¹⁵² Jump up to: a b William Haslam (Rev). Perran-Zabuloe: With an Account of the Past and Present State of the Oratory of St. Piran in the Sands. London: John Van Voorst, Paternoster Row, 1844. p. 56.

Monmouth'lu Geoffrey'den gelen Arthur geleneği, Kral Arthur'un din adamı ve Saint Samson'un Sakson istilaları tarafından sürgün edilmesinden sonra York Başpiskoposu olduğunu söylüyor. Şüpheli olmasına rağmen, hiç muhakemesini aldı. Aziz Piran'ın Cornwall'u himayesi, Cornish kalay madencileri arasındaki popülaritesinden kaynaklanmaktadır. Efsaneye göre Piran, şömine inşa etmek için büyük siyah bir kaya kullandığında Cornwall'u buldu. Isının, taşa temiz beyaz metal bir damla sızdığını buldu. Piran, bulgularını yerlilerle paylaştı ve Cornish'e karlı bir yaşam sağladı. İnsanlar o kadar mutluydular ki, şarabın su gibi aktığı cömert bir ziyafet düzenlediler.¹⁵³

Aziz Piran, tuhaf üçlüye düşküdü ve Cornish'in "Bir Perraner kadar sarhoş" ifadesiyle sonuçlandı. Aziz Piran, tuhaf üçlüye düşküdü ve Cornish'in "Bir Perraner kadar sarhoş" ifadesiyle sonuçlandı. Siyah bir arka plan üzerine beyaz metal damlaması, Cornish Ulusal bayrağındaki Aziz Piran'ın Beyaz Haçı olarak kalır.

Aziz Piran, 5 Mart 480'de sahile yakın küçük keşişliğinde doğal nedenlerden dolayı öldü. Aziz Piran'ın kalıntıları hacılar için büyük bir çekiciydi, ancak kumların taşması nedeniyle, onları barındırmak için inşa edilen Perran-Zabula bölge kilisesine taşındılar.

Aziz Pirans gününün önemini anlamak için Cornwall'daki engin madencilik mirasını tanımanız gerekir. Güneybatıdaki madencilik, MÖ 2150 civarında erken Tunç Çağı'nda başlamış ve yaklaşık 4.000 yıldır devam etmektedir. Cornwall, Bronz yapmak için gereken iki metal olan kalay ve bakır bakımından zengindir. Bu metallerin madenciliği, Cornwall'da zenginlik ve iş hayatı yarattı ve onu dünyanın madencilik merkezi olarak kabul edilmesini sağladı.¹⁵⁴

Bu mirasın kalıntıları Cornwall'un etrafına makine evleri, madenler, folklor, kasabalarımızın adı ve hatta ulusal bayrağı (Aziz Piran'ın Bayrağı olarak bilinir) şeklinde dağılmıştır. Kalay madenciliği konusunda böylesine zengin bir geçmişe sahip olan bu kişi, bölgede kalay keşfeden kişinin ne kadar popüler olacağını hayal edebilirsiniz, bu kişi Aziz Piran'dı!

Efsaneye göre Aziz Piran, kralın emriyle bir değirmen taşına bağlanıp denize itilecekti. Emirler İrlandalılar tarafından yerine getirildi ve İrlanda'daki bir uçurumdan fırtınalı bir havada denize itildi. Suya çarptığı anda hemen yerleşti ve deniz sakinleşti. Bir mucize eseri Piran kaçtı ve şimdi Perransands olarak bilinen Perranzabuloe tarafından kumlu bir plajda yıkandı. Buraya bir hitabet inşa ederek kutsallığını yeniden kurmak için hızla çalışmaya başladı.¹⁵⁵

İlk Hıristiyan din değiştirenler arasında porsuk, tilki ve ayı olduğu söyleniyordu. Bu yüzden insanlar genellikle Aziz Pirans gününde bu hayvanlar gibi giyinir ve kutlarlar. Hikayesi, kişiliği, kutsallığı ve kemer sıkma politikaları, etrafındaki tüm Cornish'lerin kalbini kazandı, insanlar hayırsever mucizelerini aramak için Cornwall'un etrafından konuştu ve seyahat etti. Cornwall'da madencilik daha önce büyük olsa da, Romalıların gelişinden sonra kayboldu. Piran, siyah ocak taşı (şöminenin zemin parçası), beyaz bir haç oluşturan levhalara beyaz teneke sızdığında kalay eritmeyi

¹⁵³ <https://catholicreadings.org/saint-piran-biography-feast-day-march-5/>.

¹⁵⁴ <https://www.thevalleycornwall.co.uk/news/celebrate-st-pirans-day/>

¹⁵⁵ "The Celts Origins and Background, Some thoughts on the Celts, Desmond Johnson, Knowth".

yeniden keşfetti. İddiaya göre bu, Cornwall'daki modern kalay madenciliği endüstrisini yeniden kurdu.¹⁵⁶

Aziz Piran Günü, Cornwall için ulusal gündür ve her yıl 5 Mart'ta kutlanır. Cornwall'un ve kalay madencilerinin koruyucu azizlerinden biri olan Aziz Piran'ın adını taşıyan gün, Cornish kalay madencileri için bir tatil olarak başladı ve onlar tarafından gözlemlendi. Bu kutsal gün, 19. yüzyılın sonlarında, ilçeyi diğer ulusların yaptığı gibi kutlamanın bir yolu olarak ulusal bir gün haline geldi. 1950'lerden bu yana, Aziz Piran Günü'nün bir kutlama olarak, Cornwall'daki hemen hemen her topluluğun bu olayı kutlamak için geçit törenleri gibi etkinliklere ev sahipliği yapmasıyla giderek daha fazla başladı.

Truro, Bodmin ve St Ives de dahil olmak üzere Cornwall'daki birçok kasaba ve şehir, personeline gün boyunca bir gün izin veriliyor, böylece düzgün bir şekilde kutlayabiliyorlar! Ayrıca Aziz Piran Günü'nün baharın başlangıcını işaret ettiğine inanılmaktadır. Günü kutlamak için, Aziz Piran'ın renklerinde giyinmek gelenekselleşmiştir. Siyah, beyaz ve altın renkleri. Bunun siyah beyaz kısımları, Aziz Piran'ın bayrağını yansıttığı için en önemli yönleridir; büyük beyaz haç ile siyah arka plan belirlenir. Bu gün birçok insanın giydiği geleneksel bir Cornish tartan da bulunmaktadır.¹⁵⁷

Geçit törenleri, St Piran'ın şenliklerinin büyük bir parçasıdır ve bunlardan biri ilçedeki kasabaların çoğunda gerçekleşir. Burada, yerel çocuklar, korolar ve topluluk üyeleri, günü ve Cornish olan her şeyi kutlamanın bir yolu olarak Cornish bayrağının (St Piran'ın bayrağı olarak da bilinir!) önderlik ettiği geçit törenine katılmaktadır.

5 Mart'taki Aziz Piran Günü Cornwall'da popülerdir ve "Perrantide" terimi bu günden önceki haftayı tanımlamak için adlandırılmaktadır. Birçok Cornish temalı olay, Dükalık'ta ve ayrıca Cornish göçmenlerinden gelen büyük bir topluluğun bulunduğu bölgelerde meydana gelir. Perranporth köyü (Cornish'teki 'Porthpyran'), onuruna da adlandırılan yıllık Keltler arası "Lowender Peran" festivaline ev sahipliği yapıyor.¹⁵⁸

¹⁵⁶ https://www.bbc.co.uk/cornwall/uncovered/stories/st_piran_background.shtml.

¹⁵⁷ <https://www.mirror.co.uk/news/uk-news/who-st-piran-10-things-205658>.

¹⁵⁸ M. A. Courtney. "Cornish Feasts and "Feasten" Customs. [Continued]." The Folk-Lore Journal, Vol. 4, No. 3 (1886), p. 221.

En büyük Aziz Piran Günü etkinliği, genellikle siyah, beyaz ve altın giyinmiş ve Cornish Bayrağı taşıyan yüzlerce insanın katıldığı kum tepeleri boyunca Aziz Piran'ın haçına yapılan yürüyüştür. Cornish'teki Aziz Piran'ın Hayatı adlı bir oyun, etkinlikte 2000 yılından beri sahnelenmektedir. Nergisler de taşınır ve haça yerleştirilir. Nergis ayrıca Truro'daki kutlamalarda, büyük olasılıkla altın renklerinden dolayı yer alır. Siyah, beyaz ve altın, Aziz Piran Bayrağı (siyah ve beyaz) ve Dükalık Kalkanı (siyah üzerine altın sikkeler) nedeniyle Cornwall ile ilişkili renklerdir.¹⁵⁹

5 Mart, hem Saighir'li Aziz Ciarán'ın hem de Aziz Piran'ın geleneksel bayram günüdür. Bununla birlikte, Launceston Kilisesi Takvimi, ikincisi için 18 Kasım'lık alternatif bir tarih kaydeder. Perranzabuloe cemaatinde Perran Bayramı geleneksel olarak Ekim ayının son Pazartesi günü kutlanır. Bir önceki Pazar günü, Aziz Piran'ın Hitabeti alanında ve Aziz Piran'ın bölge kilisesinde ayinler vardır.

Modern bilim adamlarının görüşleri

-Charles Plummer, Aziz Piran'ın, bunun yerine, Offaly Kontluğu'nda da Clonmacnoise manastırını kuran Clonmacnoise'lu Aziz Ciarán ile özdeşleştirilebileceğini öne sürdü, ancak bu azizin otuz iki yaşında sarı hummadan öldüğüne ve Clonmacnoise'ye gömüldüğüne inanıldığı için bu şüpheli. Bununla birlikte, babasının bazen bir Cornishman olduğu söylenir.

-Dahası, Joseph Loth, ayrıntılı filolojik gerekçelerle, iki ismin aynı olamayacağını savunmuştur.

-G. H. Doble, Piran'ın Glamorgan'dan bir Galli olduğunu düşündü ve bir zamanlar Cardiff'te kendisine adanmış kayıp şapelden bahsetti.

-David Nash Ford, Clonmacnoise kimliğinin Ciarán'ını kabul ederken, Piran'ın Exeter hayatındaki babası Domuel'in, beşinci yüzyıl Dumnonia prensi (Devon ve Cornwall) Dywel ab Erbin ile özdeşleştirilmesini önerir.

-St Piran Vakfı, Aziz Piran'ın, Kilkenny'den Dr. James Brennan ve tezi Royal Cornwall Müzesi'nde tutulan Dr. T.F.G. Dexter tarafından belirtildiği gibi, Saighir'li Aziz Ciarán veya bir öğrenci olduğunu öne süren bir araştırma yapmıştır.

-Profesör Nicholas Orme, Ortaçağ Exeter Kiliseleri adlı eserinde şöyle yazar: "Piran, Ciarán ile özdeş olduğuna inanılmasına rağmen, Kerrian'ın adanmışlığının

¹⁵⁹ St Piran's holiday. BBC News. 2 March 2006, 12:19 GMT. Retrieved: 15 September 2015.

(Exeter’de) ilham kaynağı olabilir.” Ayrıca, Exeter’deki kilisenin azizi, Latince belgelerde Keranus veya Kyeranus [Queranus] idi ve Kerrian yerel yerel telaffuzdu.

-İrlandalılar onu bir değirmen taşına bağladılar, bir uçurumun kenarından fırtınalı bir denize yuvarladılar, hemen sakinleşti ve aziz Cornwall’daki kumlu Perranzabuloe plajına inmek için suyun üzerinde güvenli bir şekilde yüzdü. İlk öğrencilerinin porsuk, tilki ve ayı olduğu söylenir.

-Cornwall’a indi ve orada kendini bir keşiş olarak kurdu. Kutsallığı ve kemer sıkma politikaları, onun için her yerin saygısını kazandı ve tercih edildiği mucizelerin armağanı, birçoklarını hayırsever yardımını aramaya itti.

-Perranzabuloe’de Hıristiyan din değiştirenlerin birçoğu ona katıldı ve birlikte Piran’ın başrahip olduğu Lanpiran Manastırı’nı kurdular.

-Aziz Piran, kalay eritmeyi “yeniden keşfetti” (kalay Romalıların gelişinden önce Cornwall’da eritilmişti, ancak yöntemler o zamandan beri kaybolmuştu), açıkça kalay taşıyan bir cevher levhası olan siyah ocak taşı, kalay kokusunu çıkardığında ve beyaz bir haç şeklinde tepeye yükseldiğinde (böylece bayraktaki görüntü).¹⁶⁰

2006 yılında Cornish milletvekili Dan Rogerson, hükümetten St Piran Günü kutlamalarını tanımak için 5 Mart’ı Cornwall’da resmi tatil yapmasını istedi. 2010 yılında Aziz Piran hakkında kısa bir film yapıldı ve prömiyeri Heartland Film Festivali’nde yapıldı.

¹⁶⁰ The Saints of Cornwall, Oxford University Press, ISBN 0-19-820765-4; by Nicholas Orme (page 221)

SAINT MATURINUS Kalaycıların Koruyucusu

Saint (Aziz) Maturinus'un doğumu hakkında net bir bilgi bulunmamaktadır, ancak MS 300'de öldüğü bilinmektedir. Roma Katolik Kilisesi ve Doğu Ortodoks Kilisesi tarafından kutsal (saint) kabul edilen bir azizdir. 1 Kasım tarihi Aziz Maturinus için kabul edilmiş yortu (anma) günüdür. Komik aktörler, soytarılar ve palyaçoların yanı sıra denizcilerin (Brittany'de), kalaycılarının (Paris'te) ve tesisatçıların koruyucu azizi olarak kabul edilir ve akıl hastalığına ve kısırlığa karşı koruyucu olduğuna inanılır.

Aziz Maturinus veya Mathurin (ölümü MS 300 civarı), Fransa'da bir şeytan çıkarma uzmanı ve aziz olarak saygı duyulan bir misyonerdi. Maturinus'tan bahseden ilk kaynak, 875 yılında yazılmış olan Usuard Şehitliği'dir. Gelecek yüzyılda, Maturinus'un biyografisi oluşturuldu. Efsanesine göre, Maturinus Liricantus'ta (şimdiki Larchant) doğdu. Ebeveynleri Marinus ve Euphemia, putperestti. Babasına Maximian tarafından bölgedeki Hıristiyanları yok etme görevi verildi.¹⁶¹

Ancak oğlu Maturinus, çocuk on iki yaşındayken Polycarp tarafından gizlice vaftiz edildi]. Efsaneye göre, mucizeler gerçekleştirmeye, şeytanları kovmaya ve kabadayı veya isyankar bireyleri sakinleştirmeye başladı. Sonunda ailesini Hıristiyanlığa dönüştürdü.

Larchant'lı Aziz Mathurin, aynı zamanda Sens'li Mathurin veya Maturinus, üçüncü yüzyılın sonlarında ve dördüncü yüzyılın sonlarında bir Rahip ve İtirafçıydı. Fransa'nın Gâtinais kentindeki memleketini başarıyla aydınlattı ve bir şeytan çıkarma uzmanı olarak harika çalışma yetenekleriyle ödüllendirildi. 1 Kasım'da kutlanan bayram günüyle Fransa'nın tarihi Gâtinais eyaletinin havarisi ve hamisi olarak onurlandırıldı.

Yirmi yaşında rahip oldu ve yerel piskopos Roma'ya gittiğinde piskoposluğa baktı. Şöhreti büyüdü ve imparator Maximianus'un kendisi, kötü bir ruh tarafından ele geçirilen gelini Flavia Maximiana Theodora'nın aziz tarafından iyileştirilebilmesi için Roma'ya gelmesini istedi. Theodora'nın vücudundaki şeytan kovuldu. Maturinus, zulüm gören Hıristiyanlar adına imparatora aracılık ederek Roma'da üç yıl daha

¹⁶¹ <https://en.wikipedia.org/wiki/Maturinus>.

yaşadı. 1 Kasım'da öldü ve bir Roma mezarlığına gömüldü. Bununla birlikte, Maturinus mucizevi bir şekilde Larchant'a gömülmek istediğini belirtti; Cesedi önce Sens'e, sonra da Larchant'a götürüldü.¹⁶²

Saint Maturinus'un kalıntıları Saint-Mathurin, Larchant Bazilikası'nda ve Latin Mahallesi'nde bulunan Paris'teki Saint-Mathurin kilisesinde tutuldu. 1005'ten beri Notre-Dame de Paris bölümünün bir mülkü olan Saint-Mathurin de Larchant, 1153'ten itibaren yeniden inşa edildi ve kilise, Chaucer'in Canterbury Masalları'nın Tabard Hanı'na ev sahipliği yapan Harry Bailey'nin "o değerli corpus Madrian" tarafından yemin ettiği hatırladığı popüler bir hac yeri haline geldi. Hem Louis XI hem de Henry IV kiliseyi ziyaret etti. Patricia Highsmith'in romanı The Boy Who Followed Ripley'de (1980), iki ana karakter Fontainebleau Ormanı'ndaki bir geziye giderken bazilikayı ziyaret eder.

Maturinus'un kültü Orta Çağ'da popüler oldu. Akıl hastalığına ve kısırlığa karşı çağrıldı ve Paris Üniversitesi Tıp Fakültesi Saint-Mathurin Kilisesi'nde büyük mühürlerini güvenli bir şekilde tuttu. Delilik ve akıl hastalığı ile olan ilişkisi nedeniyle, aynı zamanda çizgi roman oyuncularının, soytarıların ve palyaçoların koruyucu azizi oldu. Aynı zamanda denizcilerin (Brittany'de), kalaycılarının (Paris'te) ve tesisatçıların koruyucu aziziydi.¹⁶³

Fransa'da, Üçlü Birlikçir ahipler Fransa'da "Mathurins" olarak biliniyordu; Bunun nedeni, Üçlü Birlikçilerin 1228'den itibaren Paris'teki Saint-Mathurin kilisesinde bulunmalarıdır.

¹⁶² <http://pagesperso-orange.fr/damien.jullemer/sts/st-mathurin.htm>.

¹⁶³ https://orthodoxwiki.org/Mathurin_of_Larchant.

SAINT (AZİZE) KINGA **Tuz Madeni İşçilerinin Koruyucusu**

Polonya Kralı (Cunegunda olarak da bilinir, Lehçe; Święta Kinga, Macarca; Szent Kinga). 5 Mart 1224 doğmuş, 24 Temmuz 1292'de vefat etmiştir. Katolik Kilise'since bir aziz olarak kabul edilir ve Polonya ve Litvanya gibi ülkelerin koruyucusu olarak kabul görür.

Saint Kinga Macaristan, Polonya ve Litvanya gibi ülkelerde madencilerin koruyucusu olarak görülmektedir. Efsaneye göre Kinga, nişan yüzüğünü o zamanlar Macaristan'da bulunan Aknaszlatina tuz madenine attı. Yüzük mucizevi bir şekilde tuz birikintileriyle birlikte Wielicka'ya gitti ve burada yeniden keşfedildi. Böylece Polonya'da yaşayan halk kitleleri önemsedikleri tuz madenine kavuştular. Bu noktada madenciler, Dünya yüzeyinin 101 metre altında bulunan tamamen tuzdan oyulmuş bir Aziz Kinga heykeli diktiler.

Macaristan Kralı IV Bélave Maria Laskarina'nın kızı olarak Macaristan Krallığı Esztergom'da doğdu. Macaristanlı Elizabeth'in yeğeni ve Andechs'li Hedwig'in büyük yeğeniydi. Kinga'nın kız kardeşleri Macaristanlı Margaret ve Polonyalı Jolenta'ydı. İsteksizce Bolesław V (Chaste) ile evlendi ve kocası Polonya Yüksek Dükü olarak tahta çıktığında prenses oldu. Evliliğe rağmen, dindar çift iffet yemini etti. Evlilik büyük ölçüde Bolesław'ın kız kardeşi Polonyalı Salomea'nınkinden sonra şekillendi ve iffet yemini etti.

Saltanatı sırasında Kinga, fakirleri ziyaret etmek ve cüzzamlılara yardım etmek gibi hayır işlerine katıldı. Kocasını 1279'da öldüğünde, tüm maddi varlıklarını sattı ve parayı fakirlere verdi. Kısa süre sonra kendisine bırakılan krallığın yönetiminde herhangi bir rol istemedi ve Sandec'teki manastırda (Stary Sącz) Zavallı Clare rahibesi olmaya karar verdi. Hayatının geri kalanını tefekkür duasıyla geçirecek ve kimsenin Polonya Büyük Düşesi olarak geçmiş rolüne atıfta bulunmasına izin vermedi. 24 Temmuz 1292'de 58 yaşında öldü.

13. yüzyılda Macaristan'ın kraliyet hanedanı, kiliseye aziz kadınlardan oluşan bir sunum yaptı. En önemlileri arasında, Kral Bela IV'ün kızı ve Macaristan St. Elizabeth'in yeğeni olan Kutsanmış Kinga'yı (veya Cunegunda) görüyoruz. Bu azizin diğer teyzeleri Aziz Hedwig ve Praglı Kutsanmış Agnes'tir. Kutsanmış Yolande ve Dominik St. Margaret onun kız kardeşleriydi. Portekizli Aziz Elizabeth ve Kutsal Salomea, bir zamanlar uzaklaştırılan kuzenleriydi ve kutsal piskopos Louis'in teyzesiydi.

Kutsanmış Kinga 1224'te doğdu ve doğumundan itibaren dünyadan çok cennete yazgılı görünüyordu. Bebekken açıkça "Selam, Cennetin Kraliçesi,

Melekler Kralının Annesi!” dediği duyuldu. Kiliseye götürüldüğü zaman, Ayin’in kutsal kurbanı sırasında gözlerini göğe kaldıracak ve İsa ile Meryem’in kutsal isimlerini duyduğunda küçük başını eğecekti.

Kutsanmış Kinga, ailesinin isteği üzerine daha sonra Polonya kralı olan Krakov dükü Boleslaus ile evlendiğinde sadece 15 yaşındaydı. Bununla birlikte, melek bakire, eşiyile bekaretin mükemmelliğinden o kadar ikna edici bir şekilde bahsetti ki, süreklilik dolu bir hayatı kucaklamaya karar verdi. Daha sonra Krakov piskoposunun önünde sürekli iffet yemini ettiler ve evlilik hayatlarının kırk yılı boyunca bu yemine sadık kaldılar. Bu nedenle tarih, Boleslaus’u iffet olarak adlandırırken, Kilise Kinga’ya bakire unvanını vermiştir.

Aynı zamanda Kraliçe Kinga, gerçek bir annenin tüm görevleriyle meşguldü. O zamanlar sadece 4 yaşında olan kız kardeşi Yolande’nin bakımını üstlendi ve onu gerçek kutsallıkla yetiştirdi. Teyzesi St. Elizabeth’i sadakatle taklit ederek, yoksullar ve ezilenler için gerçekten annelik isteğinde bulundu ve hastanelerde hastaları ziyaret etti, onları merhametli bir kız kardeşin şefkatli bakımıyla emzirdi.

Ülkesinin ilk önemli kadını olarak, var olmasının yegane amacı halkının refahıydı. O zamanlar Polonya tuz kıtlığından muzdaripti. Kraliçenin dualarına cevaben, sadece Polonya halkının isteklerini karşılamakla kalmayıp aynı zamanda önemli miktarda tuz ihraç edilmesine izin veren değerli tuz madenleri keşfedildi. Krallığının cennetsel patronlarının sayısını artırmak arzusuyla, Kutsal Görüş’ten Krakov piskoposu Aziz Stanislaus’un ve Silezya Düşesi teyzesi Aziz Hedwig’in kanonlaştırılmasını sağladı. O ve kocası, ülkenin refahı için dua kutsal alanları olarak birkaç manastır kurdu.

Kral Boleslaus 1279’da öldüğünde, krallığın halkı Kraliçe Kinga’nın hükümetin dizginlerini elinde tutması için boşuna çabaladı. Alçakgönüllü bakire, niyetinin dünyadan emekli olmak ve kendisini tamamen İsa Mesih’e adamak olduğunu söyledi. O ve birkaç ay önce dul bırakılan kız kardeşi Yolande, Sandek’teki manastırda St Clare alışkanlığını aldı.

Kinga, hükümdarlığı döneminde fakirleri ziyaret etmek ve cüzzamlılara yardım etmek gibi hayır işlerine katıldı. Kocası 1279’da öldüğünde, tüm mal varlığını sattı ve parayı fakirlere verdi. Kısa süre sonra kendisine bırakılan krallığın yönetiminde herhangi bir rol almak istemedi ve bir Zavallı Clare rahibe Sandec’teki manastırda (Stary Sacz). Hayatının geri kalanını derin

düşünerek dua ederek geçirecekti ve kimsenin geçmişteki rolünden Polonya Büyük Düşesi olarak bahsetmesine izin vermedi.¹⁶⁴

Kendisinin kurduğu manastıra girdiğinde, başrahiplere ve kız kardeşlere şöyle dedi: “Bir zamanlar ne olduğumu unutun; Ben sadece senin kulun olmaya geldim.” En önemsiz görevleri yapmak onun en büyük zevki oldu. Yüce tanrı onun şüphe nesnesi olmasına izin vererek alçakgönüllülüğünü sınadı. Duruşmayı kahramanca taşıdı ve sonra mucizelerle haklı çıktı.

Kinga başrahip seçildi ve bu sıfatla kızlarını büyük bir ihtiyat ve anne yardımseverliği ile yönetti. Topluluğu su kıtlığından muzdaripti. Tanrı’ya yardımına gelmesi için yalvardı. Sonra komşu bir dereye gitti ve personeliyle birlikte bundan böyle izlemesi gereken rotayı izledi. Su itaatkar bir şekilde manastırına aktı. Koku hücrelerini doldurdu ve yüzü inanılmaz derecede güzelleşti. Mezarında sayısız mucize meydana geldi. Ona bağlılık 1690 yılında Papa VIII. Alexander tarafından onaylandı. Papa XI. Clement’in onayıyla 1715’te Polonyalıların ve Litvanyalıların özel hamisi olarak seçildi.¹⁶⁵

Efsaneye göre, Macaristan’da genç bir kızken, Kinga Polonya Dükü Bolesław’dan güzel bir nişan yüzüğü aldı. Babasından bir servet değerinde altın, gümüş ve mücevherlerden oluşan bir çeyiz alacaktı, ama ona gelecekteki tebaasının ihtiyaç duyduğu şeyin bu olmayacağını, çünkü Prens Bolesław’ın zengin ve ülkesinin müreffeh olduğunu söyledi.

Baba kızının çeyizi hakkında uzun süre düşündü ama aklına hiçbir şey gelmedi. Ona ne tür bir çeyiz istediğini sordu ve bir an düşündükten sonra Kinga, Polonya’da maden olmadığı ve Bolesław ve tebaasının bunu takdir edeceğini bildiği için babasından kaya tuzu zenginliği istedi. Bu yüzden babası onu Maramureş’teki en büyük Macar madenine getirdi ve şöyle dedi: “İstediğin şeye sahipsin, burada en zengin tuz birikintilerini bulacaksın.” Ancak Kinga endişeliydi çünkü tüm madeni Polonya’ya nasıl taşıyacağını bilmiyordu. Bu yüzden gökyüzüne baktı, Tanrı’nın tavsiyesini istedi ve bir süre sonra ne yapacağını biliyordu. Nişan yüzüğünü çıkardı ve maden kuyusuna attı.

Kısa süre sonra Kinga, Bolesław’ın mahkemesine Polonya’ya, Krakov’a gitti ve burada büyük bir selamlama onu bekliyordu. Yolculuktaki yardımcılarının bazıları Macar madencilerdi. Yolda, gelecekteki dükalığın arazisini ziyaret etti. Bir noktada, Bochnia veya Wieliczka yakınlarında, görevlilere durup belirttiği yeri kazmalarını emretti. Ama madenciler kayaya çarptılar ve daha fazla kazamayacaklarını söylediler. Ancak düşes, onlardan kayanın bir parçasını parçalamalarını istedi. Onlardan biri Kinga’ya tuz parçası olarak tanıdığı beyaz bir kaya parçası verdi. Onlara onu kırmalarını emretti ve herkesi şaşırtacak şekilde, nişan yüzüğünü yumruğun içinde buldu - Macaristan’daki şafta attığı yüzüğün aynısı. Herkes böyle bir mucize vesilesiyle diz çöktü, çünkü Kinga’nın istediği çeyizin - kaya tuzu - yüzüğü tarafından mucizevi bir şekilde Polonya’ya getirildiğini anladılar.

¹⁶⁴ <https://ucatholic.com/blog/the-story-of-saint-kinga-and-polands-underground-salt-cathedral-the-worlds-biggest-church-built-below-the-earth/>

¹⁶⁵ <https://www.roman-catholic-saints.com/saint-kinga.html>

Dük Bolesław ile yapılan düğünden sonra Kinga, onu çok seven Polonya halkına akıllıca hükmetti. Merhametli, cömert, azizdi ve geleneksel kaynaklara göre, yaşamı boyunca birkaç mucize gerçekleştirdi. Kocasının ölümünden sonra Saçz'daki Zavallı Clares Manastırı'na yerleşti, köyler kurdu ve Macaristan ile ticaret geliştirdi. 1292'deki ölümünden sonra insanlar ona ibadet etmeye başladı. Özellikle madenciler, tuz arayışında onlara iyi şans getirdiğine inanmaya başladılar ve tehlikeli günlük işlerinde onları izlediler. Kinga'nın önünde diz çöken bir tuz yığını olan bir madencinin sahnesi, madenciler tarafından yaratılan resim ve heykellerin sık sık motifi haline geldi. 17. yüzyılın sonunda, Kinga dövüldü ve Haziran 1999'da kanonlaştırıldı. Polonyalılar ve özellikle madenciler onu bugüne kadar onurlandırıyor.¹⁶⁶

Güney Polonya'daki Wieliczka Tuz Madeni, 13. yüzyılda başlayan kazılarla ortaçağdan beri kullanılmaktadır. Bin feet'ten aşağıya uzanan ve yatay olarak neredeyse iki yüz mil uzanan madeni, sekiz yüzyıllık kullanımı boyunca tuz oymalarından oluşan bir mozaik haline geldi. İşçiler dini imgeleri kayaya oyuyorlardı ve dua etmek için bir yer istediklerinde bütün şapelleri oyuyorlardı. En ünlüsü, genellikle Polonya'nın Yeraltı Tuz Katedrali olarak adlandırılan Aziz Kinga Şapeli'dir.

Wieliczka Tuz Madeni'nde Aziz Kinga Şapeli onuruna oyulmuştur ve yerin yaklaşık 330 metre derinliğinde, toplamda yaklaşık 5000 metrekare ve 36 metre yüksekliğinde yer almaktadır. Tamamen tuzdan oyulmuş, tavandan sarkan iki büyük avize bile tuz kristallerinden yapılmıştır. Doğuş, Son Akşam Yemeği, Çarmıha Gerilme ve daha fazlasının tuz kabartma oymalarıyla süslenmiştir. Ana sunağın arkasında tuzdan oyulmuş bir Aziz Kinga heykeli bulunur.¹⁶⁷

Sunak, biri Aziz Kinga'ya ve biri de Papa Aziz John Paul II'ye ait olmak üzere iki kalıntı içermektedir. Merhum papaz, bir kez kardinal

ve iki kez de çocuk olarak olmak üzere üç kez ziyaret etti. Saint Kinga sonunda 16 Haziran 1999'da John Paul II tarafından kanonlaştırıldı. Takdirlerini gösteren maden geliştiricileri, John Paul II'nin heykelinin kaya tuzunu heykelleştirdiler. Rakamı tamamlandıktan sonra kutsayan Kardinal Franciszek Macharski, Papa'nın kendisinin "gerçek ve doğal bir görüntüsü" olarak nitelendirdi.

1978'de maden, UNESCO Dünya Mirası Alanı olarak sınıflandırıldı ve bugün yılda bir milyondan fazla ziyaretçi çekiyor. Ayın, her Pazar günü şapelde ve özel bayram günlerinde kutlanır, diğer zamanlarda düğünler veya kutsal konserler için kullanılır. Kinga aynı zamanda birkaç yüzyıla yayılan bir ilişkide bir bağlantıdır. Mesih'in imanına dönüşmüş olan Polonya ve Macar halkı arasında dokunmuştu. Ancak, ilk başta hayatının seyri Polonya'ya yönelik değildi.¹⁶⁸

¹⁶⁶ <https://visitworldheritage.com/en/eu/the-legend-of-saint-kinga/85cdfd98-ceef-433c-8d0a-8bab13854c2e>.

¹⁶⁷ <https://web.archive.org/web/20160303225750/http://www.katolikus.hu/szentek/0724.html>.

¹⁶⁸ https://www.wikiwand.com/en/Kinga_of_Poland - CITEREFKlaniczay2002.

Bir Macar prensesi Kinga küçük bir kızken, küçük kızların hayal ettiği her şeyi hayal etti. prenses olmak, yakışıklı bir prensle evlenmek, dünyayı ayaklarının altına almak. Yabancı bir ülkenin kraliçesi olmayı, gerçek bir prensle evlenmeyi ve Pieniny yaylalarının kalplerinde sonsuza dek basılmayı hayal bile etmedi. Pieniny bölgesinde bugüne kadar anlatılan birçok efsaneye ilham kaynağı oldu. Bunlardan biri, Macar Maramoresa'nın madeninin şaftına atılan ve Bochnia'da kazılan ilk tuz bloğunda keşfedilen nişan yüzüğü hakkındaki hikayedir.

Aziz Kinga efsanesi, Wieliczka Tuz Madeni. Prens Kinga'nın (1224-1292) tuz heykelleri, Wieliczka Tuz Madeni'nin kurulduğu yerde topraktan çıkarılan bir tuz bloğunda nişan yüzüğüyle birlikte sunuluyor. Macaristan Prensisi Kinga, Polonyalı Boleslaw V ile evlendi ve çeyizinin bir kısmı Polonya için tuzdu ve burada gösterilen efsaneye yol açtı. Polonya'nın Wieliczka kentindeki tuz madeni, dünyanın en eskilerinden biridir ve 21. yüzyılda hala kullanılmaktadır. 19. yüzyıla gelindiğinde, geniş yeraltı mağaraları birkaç yüz metre derinliğe kadar kazıldı. 1978'de maden UNESCO Dünya Mirası Alanı oldu.

Kaya tuzu, 13. yüzyılın ikinci yarısında Bochnia ve Wieliczka'da keşfedildi. Her iki kasaba da Polonya'nın eski başkenti Krakow'a yakın bir konumdadır. Polonyalı prensler ve krallar, tuz çıkarma ve ticaretinin stratejik önemini fark ettiler ve Orta Çağ'ın başlarında Tuzla üzerindeki tekellerini hızla kurdular.

Wieliczka ve Bochnia'daki tuz madenleri, tuz demleme tesisleri, depolama tesisleri ve atölyeler, Krakov Tuzlası olarak bilinen tek bir işletmede birleştirildi. O zamandan beri, tuz üretimi ve satışından elde edilen tüm kar kraliyet hazinesine yönlendirildi. Zaman zaman, kraliyetin gelirinin üçte biri Tuzla'dan elde edildi. Krallar mahkemelerini korumak, katiplere ödeme yapmak ve kaleler, kiliseler inşa etmek için

“beyaz altın”ı kullandılar. Gelir aynı zamanda 14. yüzyılda Krakow’daki ilk Polonya üniversitesini finanse etti ve tuz işlerinin yöneticileri etkileyici şehir evleri inşa etti.

1368’de Kral Büyük Casimir çok önemli bir belge yayınladı: geleneksel maden yasasını kaydeden, ancak aynı zamanda maden organizasyonu, tuz üretimi ve satışı, çalışan kategorileri ve işe alma ve ödeme ilkelerini de belirten “Krakov Tuzlaları Statüsü”. Kral adına, Tuzla işleri Wieliczka’daki kaleden tuz müdürü tarafından bir dizi katip aracılığıyla yönetildi. O dönemde, madenlerin birkaç yüz çalışanı vardı.

15. yüzyıla kadar, teknik sınırlamalar nedeniyle, çok derin şaftlar kazmak mümkün değildi. Başlangıçta, tüm işler manuel olarak gerçekleştirildi ve ekstraksiyon teknolojisi basitti. İlk olarak, madenciler ekstraksiyona uygun tuz ararken alçak koridorlar yapmak için kazma kullandılar. İş çok zor ve tehlikeliydi. Diz çöktüler ya da bir deri parçasının üzerine uzandılar ve gün boyu kazdılar. Yeri aydınlatmak için sadece küçük yağ lambaları vardı ve sürekli sel veya metan patlaması tehditleri vardı. Daha sonra, galerileri ve odaları genişleten, duvarlardan tuz bloklarını kaldıran, daha sonra daha küçük kümelere ayırdıkları ve 1.100-2.000 kg ağırlığında yuvarlanabilir “somunlar” üreten kazıcılar gibi diğer çalışanlar geldi. Daha küçük kaya tuzu parçaları varillere yüklendi ve madencilerin sırtlarında taşındı ve daha sonra ahşap arabalarda şafta taşındı. Tuz, insanlar tarafından hareket ettirilen çizgiler ve kova tekerlekleri ile yüzeye çıkarıldı.

Sadece 16. yüzyılda atlar madenlerdeki insanlara yardım etmeye başladı: galeriler boyunca arabalarda tuz taşındılar ve yeni ekstraksiyon makinelerine, koşu bantlarına bağlandılar. Genel olarak, 14. ve 16. yüzyıllar arasındaki dönem, Krakov Tuzlası’nın en parlak dönemiydi. Tuz madenleri, Avrupa’nın en büyük işletmelerinden biriydi. Her iki maden de birkaç bin kişiyi işe aldı ve yılda yaklaşık 30.000 ton tuz çıkardı. Şaftların sayısı artıyordu ve madenlerin susuzlaştırılması için özel şaftlar inşa edildi. Çukurları sabitleme yöntemleri gelişti ve tuzu daha derinlerden çıkarmak mümkün oldu.

Polonya’nın 1772’de bölünmesi, Tuzla’daki Polonya kraliyet yönetimine son verdi ve madenler, Polonya 1918’de bağımsızlığını yeniden kazanana kadar Avusturya Habsburg monarşisi tarafından devralındı. Ancak, bu her iki madenin tarihinde de kötü bir dönem değildi. Habsburg imparatorluğundan gelen madenciler, barut gibi yeni tuz çıkarma yöntemleri getirdiler. Pnömatik matkaplar, galerilerde demiryolu taşımacılığı, buhar çıkarma makineleri, çelik halatlar, şaftlarda madenciler için kafes asansörleri ve enerji santralleri tarafından madenler ortaya çıkmaya başladı.

Wieliczka ve Bochnia kasabaları da gelişmeye devam etti. 20. yüzyılın başları, Wieliczka’da, birkaç yıl önce gerçekleştirilen modernizasyonlardan sonra bugün hala faaliyet gösteren yeni mekanize tuzlaların kurulmasıyla işaretlendi.

Neyse ki, İkinci Dünya Savaşı’nın trajik dönemi tuz madenlerine büyük ölçüde zarar vermedi. 1944’te Almanlar Wieliczka’da bir yeraltı silah fabrikası kurdular, ancak sadece birkaç ay çalıştı. Ocak 1945’te maden Sovyetler ve daha sonra Polonyalı komünist yetkililer tarafından ele geçirildi. Tam mekanizasyon ve elektrifikasyon ve ekstraksiyonda büyük bir artış gerçekleşti. Wieliczka Tuz Madeni, 9 katta 240 km’ye kadar galeri ve Bochnia Tuz Madeni 16 katta 60 km’ye kadar galeri genişletti. Endüstri için tuzlu tuzlu su üretilen civarda açık ocak madenleri de kuruldu.

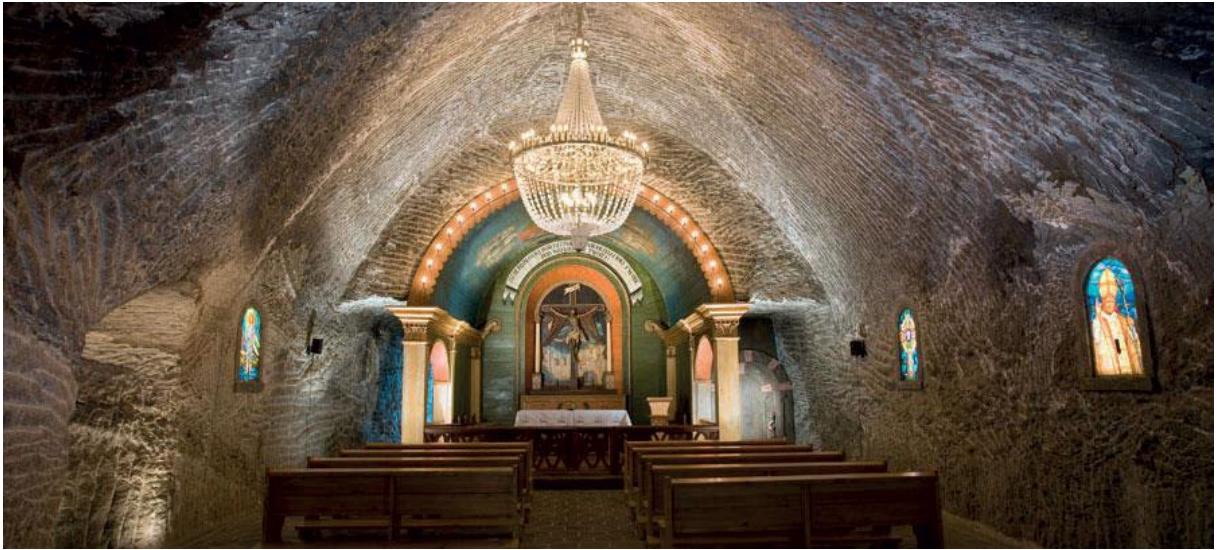
Sonunda, kaya tuzunun çıkarılması çok maliyetli hale geldi ve birikintiler kurumaya başladı. Bochnia Tuz Madeni, 1990 yılında bir ekstraksiyon tesisi ve 1996 yılında Wieliczka Tuz Madeni olarak faaliyet göstermeye son verdi. O zamandan beri, her iki maden de turizm ve spa faaliyetlerini geliştirmeye ve kültürel miraslarını korumaya ve tanıtmaya odaklandı.

Yeraltındaki tarihi tuz madeni, konferanslar, sempozyumlar, ziyafetler ve eğitim oturumları gibi birçok etkinlik organizatörünün ilgisini çekmektedir. Yeraltının doğal güzelliği, eşsiz iç mekanları, Madenin elverişli konumu ve profesyonel kadrosu, katılımcılar için en üst düzeyde organizasyonel düzeyde başarılı etkinlikleri ve unutulmaz deneyimleri garanti eder.

Maden, küçük akşam yemeklerinden ve iş toplantılarından, yüzlerce insan için büyük ziyafetlere ve konserlere kadar her türlü etkinlik için uygun, 58 ila 680 metrekare arasında değişen birçok olağanüstü yeraltı konferans ve ziyafet salonu işletmektedir. Yeraltı odaları, çoğunda İnternet ve cep telefonu şebekesi kapsama alanı bulunan son teknoloji ekipmanlarla donatılmıştır.

Her odanın kendi yemek tesisleri vardır ve şeflerimiz mümkün olan en yüksek hizmet seviyesini ve en talepkar konukların bile iştahını doyuracak bir menü sağlamak için her türlü çabayı göstermektedir. Konferanslar ve diğer etkinlikler, turistler tarafından yeraltına inmek için kullanılan Daniłowicz Şaftının hemen yanındaki pitoresk bir parkta bulunan "Wieliczka" Tuz Madeni'ne ait Grand Sal Hotel'de de organize edilebilir. "Wieliczka" Tuz Madeni'nin diğer ilgi çekici yerleri:¹⁶⁹

- "Wieliczka" Tuz Madeni Temsilcisi Piriñç Orkestrası'nın bir performansı
- Madenin Onursal Konuğu unvanının verilmesi
- Tuzlu su gölü boyunca feribot yolculuğu
- Madencilere hoş geldin içeceği
- Bir Yeraltı Kaçışı veya maceralarla dolu kısa bir tur - eğlence, gezi ve etkili ekip oluşturmayı birleştiren bir gezi
- Madeni Geceleri Keşfedin - kişisel madencilik lambanızın sağladığı tek ışıkla

¹⁶⁹ www.wieliczka-saltmine.com

yeraltındaki tuzu ziyaret edin

-Słowacki Odası'nda bir gece konaklama, 125 metre yeraltında

-Misafirler için tuzlu hediyelik eşya

Polonya'daki Karkow yakınlarındaki Wielizka Tuz Madeni, dünyanın ziyaret edilecek en büyüleyici yerlerinden biridir. Sadece yüzyıllardır çalışan bir maden olmakla kalmadı, aynı zamanda madenciler madenin içinde kelimenin tam anlamıyla tuzla oyulmuş sanatla dolu odalar, şapeller ve salonlar yarattılar.

Polonya'nın Krakow kasabası yakınlarındaki Wieliczka Tuz Madeni, bugün 327 metre derinliğe kadar uzanıyor ve 300 km uzunluğunda. Bir maden olarak eski amacına ek olarak, Wieliczka bir Tarihi ve efsanevi figürlerin heykelleriyle kaplı 3,5 km'lik turist rotası bulunmakta ve hepsi bunlardan madenciler tarafından tuzdan oyulmuştur. Turist rotası da özellikleri güzel oyulmuş odalar, şapeller, yeraltı gölleri ve gösteren sergiler tuz madenciliğinin tarihi. Her yıl yaklaşık 800.000 ziyaretçi madeni ziyaret ediyor.

Tuz madenini ziyaret ederken, Danilowicz Şaftı'ndan aşağı indirilir, 17. yüzyılda kazılmıştır. Başlangıçta tuzu yüzey, ancak şimdi madencilik görevlilerini ve turistleri taşımak için kullanılıyor. Küçük bir Geçit birini Nicolaus Copernicus Odası'na götürecektir. 1973 yılında yeşil tuza oyulmuş ünlü astronomun bir heykelini içerir.

Sırada St. Anthony Şapeli var, üç yüz yıldan biraz fazla bir süredir Komplekste hayatta kalan en eski şapel eski. Barok şeklidir kilise, hepsi yeşil tuza oyulmuş. Çarmıha gerilmiş Mesih, Bakire ve Çocuk ve St. Anthony ana sunağın nişinde. Aziz figürleri Szczepanow'lu Stanislaus ve St. Clement yan nişlerde. Heykeller Saksonya II. Ağustos, İsa Çarmıha Gerildi, Kutsal Bakire Mary, St. Mary Magdalene ve St. John koronun girişinde durun. Alcantara'lı Aziz Petrus ve Aziz Casimirus yan sunaklarda durun. Ayrıca St. Francis, St. Dominic, St. heykellerini de görebilirsiniz. Petrus ve Aziz Pavlus.

Janowice Odası, Aziz Kinga efsanesini tasvir eder. İnsan bir heykel görür nişan yüzüğünü içeren bir tuz bloğunu azize veren bir madencinin. Polonyalı bir şövalye, bir Macar şövalyesi ve diğer iki madenci bakıyor. Ötesi Düşmelere karışan tehlikeleri tasvir eden Yanmış Oda ve madende metan gazı. Maden işçilerinin heykelleri kelimenin tam anlamıyla yanıyor yangın markaları ile metan konsantrasyonları mevcuttur.

Sielec Odası, tuz üretiminin en eski kökenlerini tasvir eder. Neolitik Çağ, madencilerin tuz havuzlarından tuz toplamasıyla Casimir Büyük Oda, madenciliği organize eden Polonya Kralı'nın bir büstünü içerir. 14. yüzyılın sonlarında hukuk. Pieskowa Skala Odası güzel bir bronz tuza oyulmuş yerleştirin ve 1. seviye madeni üst kısma bağlayın 2. seviyenin bir parçası.

Kuneguna Longitudinal, iki cücenin heykellerini içerir. Ötesi, Kineguna Şaft Dibi daha cüceler ve dost canlısı mayın ruhlardır eski madencilere benzeyen: kırıcılar, taşıyıcılar, araba iticiler ve marangozlar. Kutsal Haç Şapeli, 17. yüzyıldan kalma ahşap heykellerle döşenmiştir: Kutsal Haç ve Muzaffer Meryemimiz. Diz çökmenin iki

figürü var sunağın yanındaki keşişler; konturları neredeyse hiç tanınabilir hale gelmedi.

St. Kinga Şapeli. Aziz Kinga'nın Figürleri, St. Joseph ve Wieliczka cemaatinin koruyucusu Aziz Clement sunağı süslüyor. Yan sunaklar Meryem'in Kalbi ve Rab İsa'nın Kalbidir. Meryem Ana ve Diriliş'in yan şapelleri vardır. Herod'un Kararı, Masumların Katledilmesi, Mısır'a Kaçış, Tapınakta Öğreten On İki Yaşındaki İsa, Celile'nin Cana'sında Bir Mucize, Son Akşam Yemeği ve Thomas'tan Şüphe Etmek şapeli süsleyen kabartmalar.

Drozdowice Odası'nda iki madenci-marangozun heykelleri bulunmaktadır. Jozef Pilsudski Odası, ünlülerin yeşil bir tuz heykelini içerir. Polonyalı devlet adamı ve askerinin yanı sıra Aziz John Nepomuk'un bir figürü, Bir tuz gölünün kıyısında boğulmanın patronu. Birinin ötesinde Stanislaw'a ulaşır Staszic Odası, büyük Polonyalı doğa bilimci ve jeologu tasvir eden bir büstü ile.

Ötesi, Hazinekarar Ruhu'nun bir heykeli, dostça bir ruhu Geleneksel olarak tehlikeye karşı uyarıcı benimki. Witold Budryk Odası, üniversitedeki bir profesörün adını almıştır. Krakow'da Madencilik ve Metalurji. Ziyaretçilerin dinlenebileceği ve kendilerini yenileyebilecekleri bir restoran içerir. Varşova Oda, madenin logosu ile süslenmiş büyük bir bant standına sahiptir. tuz, bir sahne ve bir asma kattan oyulmuş. Burası benimkinin olduğu yer şenlikler, spor ve turistik etkinlikler, konserler ve balolar düzenlenmektedir. Vistül Odada atıştırmalıkların ve hediyelik eşyaların bulunduğu kabinler bulunmaktadır.

Üçüncü seviyeye inildiğinde, St. John Şapeli'ne ulaşılır. Burası şapel yarım daire biçimli ahşap kemer kısmen tuzlu duvara yerleştirilmiştir. Üzerinde tavanda Tanrı Baba ve Oğul'u gösteren bir polikromi vardır. Bulut. Ana sunak, yüksek sınıf haç ile donatılmıştır. Kudüs'ün ideolojik polikromisi arkasında. Jan Haluszka Odası, meraklı

bir tekne benzeri şekle sahiptir. Erişilebilir değil turistler için, oda resmi toplantılar ve resepsiyonlar için kullanılır. Izabela Oda, çeşitli sergilerin yapıldığı yerdir. Sonunda biri Danilowicz Şaftının dibi, St. Kinga, yüzeye asansörün olduğu yer.

Yeraltında 135 metre bulunan Wessel Gölü Odası'nı ziyaret etmek altı buçuk saat sürer. Merkez fizik tedavi ile iyi bir şekilde donatılmıştır ekipman. Wessel Gölü Odası'nın yeraltı mikro iklimi bakteriyolojik saflık ile karakterizedir. Odanın havası daha ne anlama geliyor büyük miktarlarda sodyum klorür ve magnezyum ve kalsiyum iyonları içerir. Tedavi, modern solunum da dahil olmak üzere aktif rehabilitasyon şeklindedir. solunum sistemini kontrol etme ve iyileştirme yeteneğinden oluşan egzersizler. Merkez, madende kalmanın özellikle tedavisi: alt ve üst sistem solunum sistemi hastalıkları (enfeksiyonlar burun, sinüsler, boğaz, gırtlak, astım, KOAH, bronş hastalıkları), alerjiler, cilt hastalıklar, metabolik bozukluklar (yani obezite).

Wieliczka Tuz Madeni, Polonya'daki maddi ve manevi kültürün en değerli anıtlarından biridir. Her yıl dünyanın her yerinden bir milyondan fazla turist tarafından ziyaret edilmektedir. Başyapıt, avizelerinden sunağa kadar her şeyin tuzdan yapıldığı

bir kilise olan olağanüstü St. Kinga Şapeli'dir.

Aynı zamanda UNESCO'nun Dünya Kültürel ve Doğal Miras Listesi'ndeki on iki nesne arasında yer alan dünya standartlarında bir anıttır. Bugün, "Wieliczka" Tuz Madeni, yüzyıllarca süren gelenek ve modernliği, birkaç yüz yıllık tarihi ve geniş altyapıya sahip bir yeraltı metropolünü birleştiriyor.

Bugün, yedi yüz yıldan fazla bir geçmişe sahip olan tarihi "Wieliczka" Tuz Madeni, Polonya'nın en eski iş girişimidir. 1978 yılından beri UNESCO Dünya Kültür ve Doğa Mirası Listesi'nde yer almaktadır. İnteraktif zaman eksenini, olağanüstü tarihini sunmayı sağlar. Maden, onlarca kuşak madencinin çalışmalarının bir ürünüdür, Polonya tarihine ve Polonya ulusuna bir anıttır - yüzyıllardır Polonya bilincinde bulunan bir markadır.¹⁷⁰

¹⁷⁰ www.wieliczka-saltmine.com.

SAINT RUPERT (Saint Rupert of Salzburg) **Tuz İşçilerinin Koruyucu**

Saint Rupert MS 660 yılında doğdu ve 27 Mart 710 tarihinde Salzburg Avusturya'da vefat etti. Roma Katolik Kilisesi ve Doğu Ortodoks Kilisesi tarafından Saint (aziz) olarak kabul edilir. Yortu günü (kutsal günü) ölüm tarihi olan 27 Mart ve 24 Eylül olarak anılır. Salzburg, Salzburg eyaleti ve tuz işçilerinin koruyucu azizi olarak kabul edilir.

Kutsal gelenek, Rupert'in Frank kraliyet Merovingian hanedanının bir filizi olduğunu belirtir. Muhtemelen Robertian'larla akrabaydı ve muhtemelen Kont Palatine Chrodbert II'nin soyundan geliyordu.

Almanya'daki misyonerlik çalışmalarında Rupert'e Aziz Chuniald ve Gislar eşlik etti, ancak eylemlerinin hiçbir kaydı hayatta kalmadı. Worms'ta piskopos olarak Rupert ilk önce bilge ve dindar bir onur olarak kabul edildi, ancak çoğunlukla putperest topluluk onu reddetmeye başladı ve 7. yüzyılın sonuna kadar onu şehirden çıkmaya zorladı. Bavyera Agilolfing dükü Theodo, Hıristiyan inancının Bavyera kabileleri arasında yayılmasına yardımcı olmak için Regensburg'daki (Ratisbon) ikametgahına gelmesini istedi.¹⁷¹

Muhtemelen Merovingian'ların soyundan gelen ve İrlandalılar tarafından kendilerinden biri olarak iddia edilen Salzburg'lu St. Rupert, III. Childeric Bavyera'yı müjdelemesini istediğinde Worms'un piskoposu idi. Rupert, Ratisbon'dan Tuna'ya gitti ve burada Dük II. Theodo'yu dönüştürdü. Dük ona Rupert'in St. Peter manastırını ve Nonnberg manastırını kurduğu luvavum'da toprak verdi. Abbess yeğeni Erendruda'ydı. Rupert ayrıca pagan tapınaklarını Hıristiyan kiliselerine dönüştürdü ve şehrin bugünkü adını aldığı tuz madenciliği endüstrisini kurdu. Rupert 710/717 dolaylarında öldüğünde, Aziz Petrus manastırına gömüldü. Salzburg'li Vergil daha sonra kalıntılarını Salzburg'deki katedrale çevirdi.¹⁷²

Rupert daha sonra Altötting'e taşındı ve burada yerel halka vaaz vererek misyonerlik çalışmalarına başladı. Tuna nehrinden aşağı yelken açar, birçok kasabayı, köyü ve kaleyi ziyaret ederdi. Kısa süre sonra Tuna Nehri boyunca büyük bir nüfusu dönüştürdü ve güneydoğuya doğru Avar Kağanlığı'nın egemenliği altındaki Pannonian topraklarıyla Bavyera sınırına ulaştı. Burada, eski Roma şehri Lauriacum'da (bugün

¹⁷¹ German language regional calendar, September, Institut für Praktische Theologie.

¹⁷² Ulrich Schmid (1912). "St. Rupert". *The Catholic Encyclopedia*. Vol. 8. Robert Appleton Company. Retrieved 2007-03-27.

(halefi Vergilius ile birlikte) ve bitişik Bavyera Ruperti Winkel bölgesinin koruyucu azizidir. Ayrıca "Bavyeralıların Havarisi" olarak da bilinir ve Steiermark'taki Sankt Ruprecht ve Slovenya'daki Šentrupert gibi çeşitli yerleşimlerin ve çok sayıda kilise binasının koruyucusudur.

St. Rupert, bazı efsanelerde şehre adını vermekle tanınan Salzburg'un ilk piskoposuydu. Rupert, yedinci yüzyılın sonlarında, Fransız imparatorluk ailesinin bir parçası olarak doğdu. Erken yaşamı hakkında çok az şey biliniyor, ancak soyluların birçok oğlu gibi din adamlarına girdi. Rupert, Karolenj hanedanlığında önemli bir güç merkezi olan bir Alman şehri olan Worms'un piskoposu seçildi.

İlk başta, Rupert'in sürüsü onun varlığını şefkatli ve sadık bir piskopos olarak memnuniyetle karşıladı. Ancak çok geçmeden Rupert ve Worms halkı arasındaki ilişki bozuldu. Uygun bir şekilde, bir Bavyera Dükü olan Theodo, Rupert'in güneye, Bavyera'da yönettiği çeşitli kabilelere Hıristiyanlığı yaymak için Regensburg'daki sarayına gelmesini istedi.¹⁷⁶

Rupert genellikle Theodo'yu vaftiz etmekle ve soldaki on yedinci yüzyıl resminin tasvir ettiği gibi onu resmen Kilise'ye davet etmekle tanınır. Theodo'nun kutsamasıyla Bavyera kabileleri arasında misyonerlik çalışmalarına başladı.

Rupert, Bavyera'nın hala, birçok yönden, birçok şiddet patlaması olan gerçekten bir vahşi doğa olduğunu buldu. Böylece, Rupert eski bir harabe Roma kentine gitti ve adını "Salzburg" olarak değiştirdi. Rupert, bölgede birkaç farklı manastır kurdu ve yeniden inşa etti ve Salzburg Katedrali'nin temellerini attı. Bin yıldan biraz daha uzun bir süre sonra, Wolfgang Amadeus Mozart'ın vaftiz edildiği yer.¹⁷⁷

Rupert 710 yılında öldü ve ölümü sırasında Worms'a geri dönüp dönmediği veya Salzburg'da ölüp ölmediği konusunda bazı tartışmalar var. Halefi Salzburg Piskoposu Vergilius, kalıntılarını 774 yılında yeni bitmiş Salzburg Katedrali'ne gömdü. Rupert, "Bavyeralıların Havarisi" olarak bilinir ve Salzburg, Avusturya ve tuz madencilerinin koruyucu azizidir. Salzburg'un ilk piskoposu Aziz Rupert, bizim için dua edin!

¹⁷⁶ "St. Rupert of Salzburg". Archived from the original on June 27, 2007. Retrieved March 27, 2008.

¹⁷⁷ German language regional calendar, September, Institut für Praktische Theologie

CLEMENT of ROME – AZİZ CLEMENT Mermercilerin Koruyucusu

Romalı Clement, birinci yüzyılın son on yılında papa olarak hüküm süren Aziz Petrus'un üçüncü halefi idi. Kilise'nin beş "Apostolik Babasından" biri olarak bilinir, Havariler ve sonraki nesiller arasında doğrudan bir bağlantı sağlayan bir azizdir.

Clement'in Korintliler'e İlk Mektubu korunmuş ve erken Kilise'de yaygın olarak okunmuştur. Roma piskoposunun Korint'teki Kilise'ye yazdığı bu mektup, çok sayıda laikliği din adamlarından uzaklaştıran bir bölünmeyle ilgilidir. Korint toplumundaki yetkisiz ve haksız bölünmeden üzüntü duyan Clement, çatlağı iyileştirmek için hayırseverliği çağırmıştır.

Mermer işçilerinin himayesi, kuşkusuz, Aziz Clement'in boğulmasının aracı olan çapanın, zamanın yaygın olduğu gibi, mermerden yapıldığı sözlü geleneğinden kaynaklanmaktadır. Mermer İşçilerinin, Denizcilerin, Tabakçıların Koruyucu Azizidir.

Papa I. Clement (Clemens Romanus; Yunanca Κλήμης Ῥώμης, Romanca: Klēmēs Rōmēs) MS 35 civarı - MS 99. MS birinci yüzyılın sonlarında Roma piskoposu. Ireneus ve Tertullian tarafından Roma piskoposu olarak listelenmiştir ve MS 88'den MS 99'daki ölümüne kadar görev yapmaktadır. Kilise'nin ilk Apostolik Babası olarak kabul edilir, Antakyalı Polycarp ve Ignatius ile birlikte üç ana kişiden biridir.¹⁷⁸

Clement'in hayatı hakkında çok az ayrıntı bilinmektedir. Clement'in havari Petrus tarafından kutsandığı söylenir ve I. yüzyıl sonlarında Roma'daki kilisenin önde gelen bir üyesi olduğu bilinmektedir. İlk kilise kayıtları onu Petrus'tan sonra Roma'nın ikinci veya üçüncü piskoposu olarak göstermektedir. Liber Pontificalis Clement'in İmparator Trajan'ın saltanatının üçüncü yılında veya MS 101'de Yunanistan'da öldüğünü belirtir.

Aziz Clement'in günümüze ulaşan tek gerçek yazısı, Korint kilisesinin bazı papazların görevden alındığı bir anlaşmazlığa cevaben Korint'teki kiliseye yazdığı mektuptur (I. Clement). Kilisenin yöneticileri olarak papazların otoritesini, havarilerin böyle atandığı gibi birçok bilgiler içermektedir. Yeni Ahit dışındaki en eski Hıristiyan belgelerinden biri olan mektubu, bazıları daha sonra Hıristiyan kutsallığının bir parçası haline gelen diğer mektuplarla birlikte kilisece kabul edilmiştir. Bu eserler, din adamlarının apostolik otoritesini doğrulayan ilk eserlerdi. İkinci bir mektup olan 2 Clement, bir zamanlar tartışmalı bir şekilde Clement'e atfedildi, ancak son zamanlarda yapılan araştırmalar bunun başka bir yazar tarafından yazıldığını öne sürüyor.

¹⁷⁸ Romalı Clement (1885b). Alexander Roberts; James Donaldson (eds.). Çeviren: John Keith. "Clement First Letter". İznik Öncesi Babalar. Cilt IX.

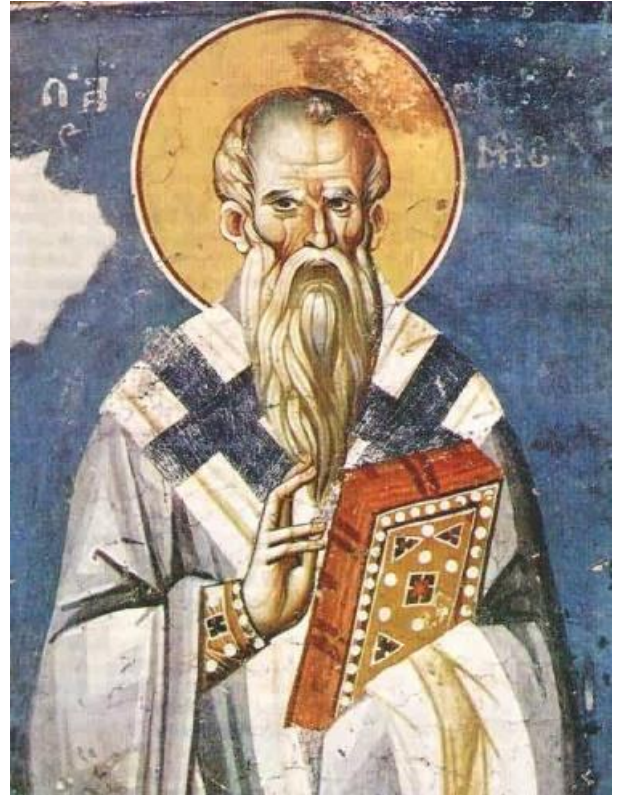
Geleneğe göre, Clement İmparator Trajan tarafından hapsedildi. Bu süre zarfında mahkûm arkadaşları arasında kutsal bir konumda görüldü. Daha sonra bir çapaya bağlanarak ve denize atılarak idam edildi. Clement, birçok Hıristiyan kilisesinde bir aziz olarak tanınır ve denizcilerin ve mermercilerin koruyucu azizi olarak kabul edilir. 23 Kasım'da Katolik Kilisesi, Anglikan Cemaati ve Lutheran Kilise'sinde anılıyor. Doğu Ortodoks Hıristiyanlığında bayramı 24 veya 25 Kasım'da yapılır.¹⁷⁹

Petrus'un üçüncü halefi, Kilise'nin tarihine damgasını vuran koruyucularından biriydi. Kanlı zulümlerin üzerinde yükselerek, Aziz Petrus ve Aziz Pavlus'tan ateşli bir coşkuyla koruduğu Mesih'in ruhunun sadık bir aktarıcısıydı. Hatayı düzeltti, gerçek doktrini öğretti, bekareti teşvik etti ve güçlendirdi, düzeni ve hiyerarşiyi parlattı.

Özetle, Romalı Aziz Clement, papazlığı sırasında Kilise'nin zafer kazanmasına ve takdire şayan bir şekilde büyümesine yol açtı. "Her türlü kötülükle dolu nefret dolu insanlar, öyle bir öfke perdesine uyandılar ki, onu işkenceye teslim ettiler. Ama "En Yüce olan, O'nun en mükemmel ismine saf bir vicdanla saygı duyan herkesin savunucusu ve kalkanıdır. Bu tür şeylere güvenle katlananlar artık şeref ve şeref mirasçılarıdır; onlar yüceltiler ve Tanrı onları sonsuza dek anıtına yazdırdı."¹⁸⁰ Belki de alçakgönüllülük, Kutsal Papaz'ın bu sözlerin onları yazan kişiye ne kadar uygun bir şekilde uygulandığını fark etmesini engelledi!

En erken 4. Yüzyıla tarihlenen apokrifal acta'ya göre, Clement, İmparator Trajan döneminde Roma'dan Chersonesus'a sürüldü ve bir taş ocağında çalışmaya başladı. Oraya vardığında mahkûmların susuzluktan muzdarip olduklarını görünce dua ederek diz çöktü. Yukarı baktığında tepede bir kuzu gördü, kuzunun durduğu yere gitti ve kazmasıyla yere vurarak fışkıran berrak bir su akıntısı bıraktı. Bu mucize, çok sayıda yerel putperestin ve mahkûm arkadaşlarının Hıristiyanlığa dönüşmesiyle sonuçlandı. Ceza olarak Clement, bir çapaya bağlanarak ve bir tekneden Karadeniz'e atılarak şehit edildi. Efsane, her yıl mucizevi bir şekilde denizin kabarmasının, kemiklerini içeren ilahi olarak inşa edilmiş bir tapınağı ortaya çıkardığını anlatıyor. Bununla birlikte, Clement'in hayatıyla ilgili en eski kaynaklar, Eusebius ve Jerome, şehadeti hakkında hiçbir şey not etmez.

Inkerman Mağara Manastırı, Clement'in Kırım'daki sözde mezarının yerini işaret ediyor. 869'da kendi ölümünden bir ya da iki yıl önce Kiril, Clement'in kalıntıları olduğuna inandığı şeyi, Kırım'da bulunduğu kemikleri kuru toprağa bir çapa ile gömülmüş olarak Roma'ya getirdi. Şimdi San Clemente Bazilikası'nda kutsanmışlardır. Ancak Chersonesus'taki emanetlere

¹⁷⁹ https://en.wikipedia.org/wiki/Clement_of_Rome

¹⁸⁰ <https://catholicmagazine.news/st-clement-of-rome-bulwark-of-the-holy-church/>

eski bir saygı gösterilmesi ve başın Kiev'e çevrilmesi hakkında başka gelenekler de vardır. Clement'in başı da dahil olmak üzere diğer kalıntıları, Ukrayna'daki Kiev Mağaralar Manastırı tarafından talep edilmektedir.

Clement'in tek eski, tartışmasız metni, Korint'teki Hristiyan cemaati'ne, genellikle Clement'in Birinci mektubu veya I. Clement olarak adlandırılan bir mektuptur. 1 Clement'in tarihi, Clement'i bu mektubun yazarı olarak açıkça ve sürekli olarak göstermektedir. Yeni Ahit dışındaki en eski otantik Hristiyan belgesi olarak kabul edilir.

Clement, Korint'teki sorunlu cemaate, bazı "papazların" veya "piskoposların" görevden alındığı bir mektup yazıyor (bazı tarihçiler tarafından iki terimle kayıtsız bir şekilde belirlendiği iddia ediliyor). Clement, havariler "piskoposlar ve diyakonlar" hizmetini kurduklarından, düzenin korunması ve kilise otoritesine itaat doğrultusunda görevden alınanların tövbe ve eski haline getirilmesi çağrısında bulunur. "Hediyeleri sunmak"tan üst düzey din adamlarının işlevlerinden biri olarak bahseder. Mektup, o zamanki Kilise hizmeti ve Roma Kilisesi'nin tarihi hakkında değerli bilgiler sunmaktadır. Clement'in bu mektubu kilise tarafından çok saygı görmüş ve Korint'teki kilisede 170 dolaylarında Kutsal Yazılarla birlikte okundu.¹⁸¹

Kibir ve asilik içinde kendilerini kıskançlık içinde lider olarak kurmuş olanları takip etmek yerine, Tanrı'ya itaatkar olmalıyız. Çünkü Mesih alçakgönüllü olanlarla birlikte, kendilerini sürünün üzerinde yücelten onlarla değil. O halde, evrenin Yaraticısı, bize vaadinin ihtişamını bir kuş aracılığıyla bile gösterdiğini görerek, iyi niyet güvencesiyle kutsallıkla O'na hizmet etmiş olanların dirilişini gerçekleştirecekse, bunun büyük ve muhteşem bir şey olduğunu düşünüyor muyuz?¹⁸²

Mektupta, bazıları tarafından Clement'in "piskopos" ve "papaz" terimlerini hizmetlilerin üzerindeki daha yüksek bakanlar için birbirinin yerine kullandığı iddia edilmektedir. Bazı cemaatlerde, özellikle Mısır'da, piskoposlar ve papazlar arasındaki ayrım ancak daha sonra yerleşmiş gibi görünüyor. Fakat ikinci yüzyılın ortalarına gelindiğinde, önde gelen Hristiyan merkezlerinin hepsinde piskoposlar vardı. Bart Ehrman gibi bilginler, Antakyalı Ignatius'un Clement'in zamanından kısa bir süre sonra yedi Hristiyan kilisesine yazdığı yedi mektuptan, kiliseyi tek bir piskopos tarafından yönetilen kilise olarak sunmayan tek mektubun, Roma'daki kiliseye hitap eden mektup olduğu gerçeğini önemli olarak kabul ederler. Clement'in mektubu aynı zamanda tarihsel referanslar da içermekte ve Hristiyanlara yapılan zulümlerden bahsetmektedir.

Clement'in İkinci Mektubu, muhtemelen Korint veya Roma'da yazılmış, ancak Clement tarafından yazılmamış kutsal bir vaaz veya vaazdır. İlk Hristiyan cemaatleri genellikle okunması gereken metinler olarak paylaştılar. Kutsal kitap, Hristiyan karakterini ve tövbesini tanımlar. Clement'in mektubunu gönderdiği Kilise'nin, ekonomik bir görevde paylaşmak için şenlikli bir kutsallık içermesi mümkündür, böylece kutsal, Clement'in İkinci Mektubu olarak bilinir hale geldi.

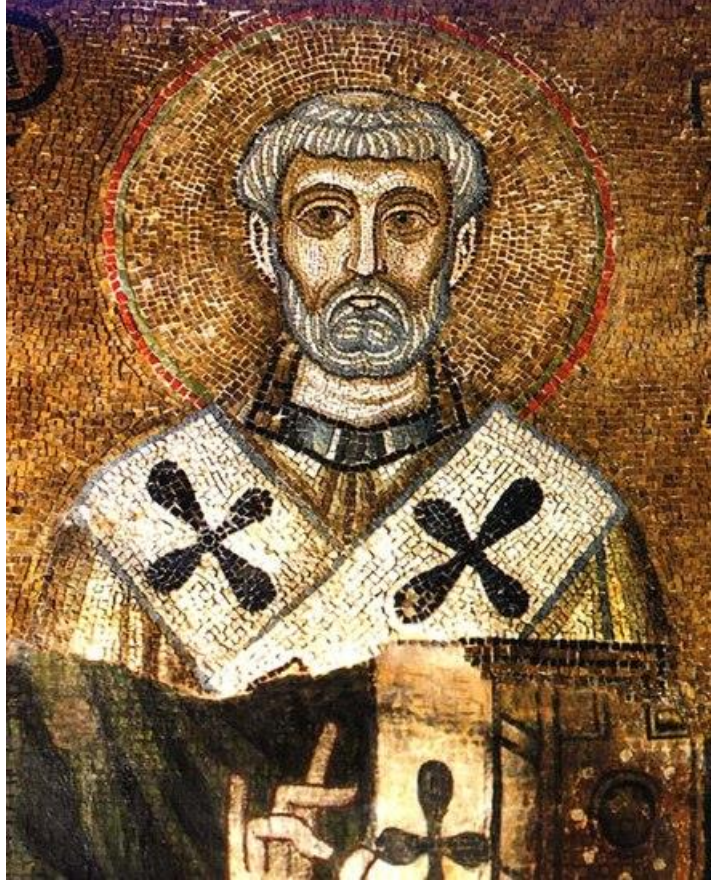
II. Clement geleneksel olarak Clement'e atfedilmiş olsa da, çoğu bilim adamı II. Clement'in 2. yüzyılda metnin doktrinel temalarına ve II. Clement'teki ve Mısırlıların

¹⁸¹ https://www.catholic.org/saints/saint.php?saint_id=37.

¹⁸² https://en.wikipedia.org/wiki/Clement_of_Rome.

Yunan İncili'ndeki kelimeler arasındaki yakın bir eşleşmeye dayanarak yazıldığına inanmaktadır.¹⁸³

Clement'in gerekçelendirme konusundaki görüşü, bazen inandığı iddia edildiğinden, diğerleri onun sinerjik görüşlere sahip olduğuna inandığı için çok fazla bilimsel tartışmaya sahipti. Tartışmalar, Clement doğrudan "kendimiz tarafından değil, imanla haklı olduğumuzu" belirtmiştir, ancak mektubun diğer yerlerinde günah hakkındaki yargıyı vurgulamaktadır. Protestan düşünür Tom Schreiner, Romalı Clement'in imanla lütuf odaklı bir gerekçelendirmeye inandığını ve bunun sonucunda inananların iş yapmasına neden olacağını savunmuştur. Philip Schaff ayrıca Clement'in muhtemelen tek başına bir inanç doktrini öğrettiğini söylerken, Katolik Ansiklopedisi Clement'in eserlerin aklanmanın bir parçası olduğuna inandığını yazmaktadır. Rudolf Knopf ve Rudolf Bultmann da Clement'in sinerjiye inandığına ve inanılının kurtulmak için Tanrı'nın lütfuyla işbirliği yapması gerektiğine inanıyordu. Rudolf Knopf, Clement'in Korintliler'e yazdığı mektup üzerine yazdığı yorumda şöyle demiştir: "Hıristiyanlık öncesi günahlar vaftiz yoluyla yok edilir. Bunu izleyen günahlar için, bir kişi ilahi merhamete iman etmeli ve aynı zamanda o kişinin kurtarılamayacağı kendi iyi işlerini sergilemelidir" David Downs, Romalı Clement'in sinerjik görüşlere sahip olduğu görüşüne karşı çıktı, Clement'in derin soteriyoloji hakkında bir mektup yazmadığını savundu. ancak Korintliler'e ahlaki rehberlik sağlamak yerine, David Downs, "Clement'in soteriyolojik ekonomisine göre her şey, İsa aracılığıyla 'seçilmiş kısım'a uyan Yaradan'ın iyiliğine, merhametine ve seçimine dayanır" dedi.

¹⁸³ <https://www.franciscanmedia.org/saint-of-the-day/saint-clement>.

Aziz Clement, adına adanmış bir Rus Ortodoks kilisesine sahip birkaç Roma papasından biridir. Clement'in adı Roma Kitle Kanonu'ndadır. 23 Kasım'da Katolik Kilisesi'nde Anglikan Cemaati ve Lutheran Kilisesi'nde Papa ve şehit olarak anılıyor. Süryani Ortodoks Kilisesi, Malankara Ortodoks Süryani Kilisesi, Makedon Ortodoks Kilisesi ve Rum Ortodoks Kilisesi'nin yanı sıra Süryani Katolik Kilisesi, Sir-Malankar Katolik Kiliseleri ve tüm Bizans Ayini Doğu Katolik Kiliseleri, 24 Kasım'da Romalı Clement'i (Süryanice "Mor Clemis" olarak adlandırılır) anar; Rus Ortodoks Kilisesi 25 Kasım'da Clement'i anmaktadır. Clement, 23 Kasım'da İngiltere Kilisesi'nde ve Piskoposluk Kilisesi'nde onurlandırılmaktadır.

Moskova'daki Saint Clement Kilisesi, ışıklı Barok iç mekanı ve ikonostazının yanı sıra bir dizi yıldızlı 18. yüzyıl korkuluğu ile ünlüdür. Cemaat 1934'te dağıldı ve orijinal bağımsız kapı yıkıldı. Lenin Devlet Kütüphanesi, Sovyet dönemi boyunca kitaplarını binada sakladı. 2008 yılına kadar binanın Rus Ortodoks Kilisesi'ne geri dönmesi değildi.

Romalı Clement, İskenderiye Kıpti Ortodoks Kilisesi'nin Synaxarium'unda

Hatour ayının 29'unda anılmaktadır (25 Kasım (Julian) - mevcut 13 günlük Jülyen-Gregoryen Takvimi ofseti nedeniyle 8 Aralık'a (Gregoryen) eşdeğer). Kıpti Kilisesi Sinaksaryumu'na göre, İmparator Trajan (98-117) döneminde MS 100'de şehit edildi. Boynunu bir çapaya bağlayıp denize atarak şehit oldu. Kıpti Hatour ayının 29. yılına ait kayıtlarda, bu azizin Roma'da adı Fostinus olan onurlu bir babanın çocuğu olarak doğduğu ve ayrıca Roma senatosu üyesi olduğu ve babasının onu eğittiği ve Yunan edebiyatı öğrettiği belirtilmektedir.¹⁸⁴

Clement ayrıca, İmparator Domitian'ın kuzeni Titus Flavius Clemens ile özdeşleştiği Clementine edebiyatı olarak bilinen en az iki farklı versiyonda hayatta kalan erken bir Hıristiyan romantizminin veya romanının kahramanıdır. Clementine literatürü, Clement'i Havarilerin öğretilerini Kilise'ye yayma aracı olarak tasvir eder.

¹⁸⁴ <https://www.catholicsun.org/2018/11/23/st-clement-of-rome/>.

SAINT BENEDICT (Nursialı Benedict) Bakır Madencilerinin Koruyucusu

Saint Benedict, 2 Mart 480 tarihinde İtalya Krallığı'na bağlı Nursia'da doğmuş, 21 Mart 547 tarihinde 67 yaşında Doğu Roma İmparatorluğu'na bağlı Mons Casinus'da vefat etmiştir. Azizlere saygı duyan tüm Hristiyan mezheplerinde Saint (aziz) olarak kabul edilmektedir. 1220 yılında Papa III. Honorius tarafından aziz ilan edilmiştir. Fransa'da Saint-Benoît-sur-Loire,Orléans yakınındaki Monte Cassino Manastırı'nda gömülmesiyle birlikte ziyarete açılmıştır. 11 Temmuz (Genel Roma Takvimi), (Anglikan Cemaati), 14 Mart (Doğu Ortodoks Kilisesi), 21 Mart (1970 öncesi Genel Roma Takvimi)ne göre yortusu (kutsanma günü) kutlanılmaktadır.

Bakırcılar, Zehire karşı Cadılığa karşı, Tarım işçileri, Mağaralar, İnşaat mühendisleri, Ölen insanlar, Avrupalılar, Çiftçiler, Ateş, Safra kesesi taşları, Hanedanlıklar, Silah Subayları, Enflamatuar hastalıklar, İtalyan mimarlar, Böbrek hastalığı, Keşişler, Isırgan otu döküntüsü, Dini tarikatlardaki insanlar, Okul çocukları ve öğrenciler, Efendisinin eşyalarını kıran hizmetçiler için koruyucu olduğuna inanılır.

Nursia OSB'li Benedict (Latince: Benedictus Nursiae; İtalyanca: Benedetto da Norcia; 2 Mart MS 480 - 21 Mart MS 548), Katolik Kilisesi, Doğu Ortodoks Kilisesi, Doğu Ortodoks Kiliseleri, Anglikan Cemaati ve Eski Katolik Kiliselerinde saygı duyulan İtalyan Hristiyan keşiş, yazar ve teologdu. Avrupa'nın koruyucu bir azizidir.¹⁸⁵

Benedict, Orta İtalya dağlarındaki Monte Cassino'ya taşınmadan önce Subiaco, Lazio, İtalya'da (Roma'nın doğusunda yaklaşık 65 kilometre (40 mil) keşiş için on iki topluluk kurdu. Aziz Benedict Tarikatı daha sonra ortaya çıkmıştır ve dahası, yaygın olarak anlaşıldığı gibi bir "düzen" değil, sadece özerk cemaatlerin bir konfederasyonudur.¹⁸⁶

Benedict'in ana başarısı olan Aziz Benedict Kuralı, keşişlerinin uyması gereken bir dizi kural içerir. John

¹⁸⁵ Fr. Paolo O. Pirlo, SHMI (1997). "St. Benedict". My First Book of Saints. Sons of Holy Mary Immaculate - Quality Catholic Publications. pp. 145–147. ISBN 971-91595-4-5.

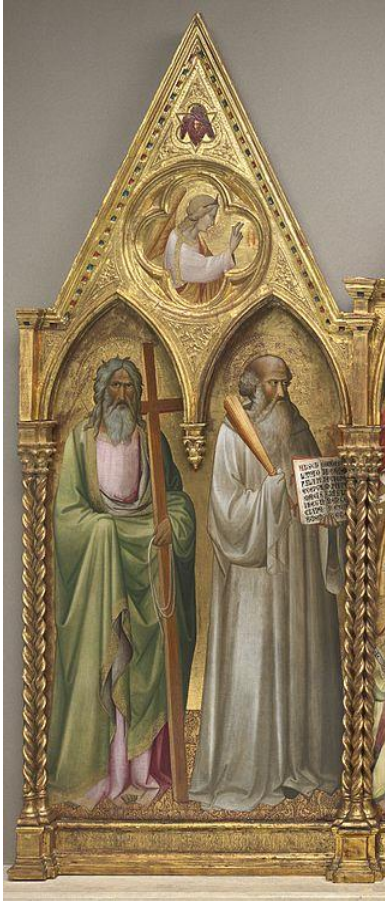
¹⁸⁶ Holder, Arthur G. (2009). Christian Spirituality: The Classics. Taylor & Francis. p. 70. ISBN 9780415776028. Today, tens of thousands of men and women throughout the world profess to live their lives according to Benedict's Rule. These men and women are associated with over two thousand Roman Catholic, Anglican, and ecumenical Benedictine monasteries on six continents.

Cassian'ın yazılarından büyük ölçüde etkilenecek, Üstadın Kuralı ile güçlü bir yakınlık gösterir, ancak aynı zamanda Orta Çağ boyunca kurulan Hıristiyan dini topluluklarının çoğunu onu benimsemeye ikna eden benzersiz bir denge, ılımlılık ve makullük ruhuna (ἐπιείκεια, epieikeia) sahiptir. Sonuç olarak, Kuralı Batı Hıristiyanlığındaki en etkili dini kurallardan biri haline geldi. Bu nedenle Giuseppe Carletti, Benedict'i Batı Hıristiyan manastırcılığının kurucusu olarak görüyordu.¹⁸⁷

Monte Cassino'lu Markos'a atfedilen kısa bir şiir dışında, Benedikt'in tek eski anlatımı, Papa I. Gregory'nin 593 yılında yazıldığı düşünülen dört kitaplık Diyaloglar'ının ikinci cildinde bulunur, ancak bu eserin gerçekliği tartışmalıdır.

Bununla birlikte, Gregory'nin Benedict'in hayatı hakkındaki anlatımı, kelimenin modern anlamında bir biyografi değildir. Bunun yerine nazik, disiplinli baş rahibin manevi bir portresini sunar. Siraküza Piskoposu Maximilian'a yazdığı bir mektupta Gregory, Diyalogları için niyetini belirtir ve bunların İtalyan kutsal adamlarının en çarpıcı mucizelerinin bir türfloreum (kelimenin tam anlamıyla 'çiçekler' antolojisi) olduğunu söyler.¹⁸⁸

Gregory, Benedict'in kronolojik, tarihsel olarak bağlantılı bir hikayesini yazmak için yola çıkmadı, ancak anekdotlarını doğrudan tanıklığa dayandırdı. Otoritesini kurmak için Gregory, bilgilerinin en iyi kaynaklar olarak gördüğü kaynaklardan geldiğini açıklar: onunla birlikte yaşayan ve çeşitli mucizelerine tanık olan bir avuç Benedict'in öğrencisi. Bu takipçilerin, Monte Cassino'nun Başrahibi olarak Benedict'in yerini alan Constantinus, Aziz Gregory Diyaloglar, Valentinianus ve Simplicius'u yazdığı Subiaco'nun başrahibi olan Honoratus olduğunu söylüyor.

Gregory'nin zamanında tarih, bağımsız bir çalışma alanı olarak kabul edilmedi; dilbilgisinin veya retoriğin bir dalıydı ve historia, o zamanlar tarih olarak kabul edilenleri yazdıklarında öğrenenlerin bulgularını özetleyen bir hesaptı. Gregory'nin Diyalogları, İkinci Kitap, Papa ve diyakozu Petrus arasındaki bir konuşma olarak kullanılan otantik bir ortaçağ hagiografisi, manevi dersler vermek için tasarlanmıştır.¹⁸⁹

Umbria'daki modern Norcia'nın Romalı bir soylusunun oğluydu. Bede'nin kabul ettiği bir gelenek onu kız kardeşi Scholastica ile ikiz yapar. 480 doğum yılı olarak kabul edilirse, çalışmalarını bırakıp evden ayrıldığı yıl yaklaşık 500 olacaktır. Gregory'nin anlatısı, onu o zamanlar 20 yaşından küçük varsaymayı imkansız kılıyor.

Benedict okumak için Roma'ya gönderildi, ancak orada bulduğu hayattan hayal kırıklığına uğradı. Roma'yı keşif olmak amacıyla değil,

¹⁸⁷ Carletti, Giuseppe, Life of St. Benedict (Freeport, NY: Books for Libraries Press, 1971).

¹⁸⁸ Ildephonso Schuster, Saint Benedict and His Times, Gregory J. Roettger, tr. (London: B. Herder, 1951), p. 2.

¹⁸⁹ "Ford, Hugh. "St. Benedict of Norcia." The Catholic Encyclopedia. Vol. 2. New York: Robert Appleton Company, 1907. 3 Mar. 2014".

sadece büyük şehrin hayatından uzak bir yer bulmak için terk etmiş gibi görünüyor. Eski hemşiresini hizmetçi olarak yanına aldı ve Enfide'de yaşamak için yerleştiler. Subiaco geleneğinin modern Affile ile özdeşleştirdiği Enfide, Simbruini dağlarında, Roma'dan yaklaşık kırk mil ve Subiaco'dan iki mil uzaklıktadır.

Aziz Benedikt, Aziz Maurus'a Aziz Placidus'u kurtarmasını emreder, Fra Filippo Lippi tarafından, MS 1445 tarihinde Enfide'ye kısa bir mesafe, dağlara nüfuz eden ve doğrudan Subiaco'ya giden dar, kasvetli bir vadiye girer. Yol yükselmeye devam eder ve vadinin üzerinde koştuğu taraf, dağın şimdi neredeyse dik olarak yükseldiği bir mağaraya ulaşılan kadar daha dik hale gelir; sağda iken, Benedict'in zamanında, 500 feet (150 m) aşağıda, bir gölün mavi sularını bıraktığı yere doğru hızlı bir inişle vurur. Mağara üçgen şeklinde büyük bir açıklığa sahiptir ve yaklaşık on metre derinliğindedir. Enfide'den giderken Benedict, manastırı mağarayı sarkan uçurumun üstündeki dağda bulunan Subiaco'lu Romanus adlı bir keşişle tanıştı. Romanus, Benedikt'le onu Subiaco'ya getiren amacı tartışmış ve ona keşiş alışkanlığı kazandırmıştı. Onun tavsiyesiyle Benedict bir keşiş oldu ve üç yıl boyunca, insanlar tarafından bilinmeyen, gölün üstündeki bu mağarada yaşadı.¹⁹⁰

Aziz Benedict, güney İtalya'nın dağlarındaki Monte Cassino'ya taşınmadan önce, Roma'nın yaklaşık 40 mil doğusundaki keşişler için on iki topluluk kurdu. Benedicts'in ana başarısı, rahipleri için kurallar içeren "Kuralı" dır. Eşsiz denge, ılımlılık ve makullük ruhu onu etkiler ve bu, Orta Çağ boyunca kurulan dini toplulukların çoğunu onu benimsemeye ikna etti. Sonuç olarak, Aziz Benedict Kuralı, Batı Hıristiyanlığındaki en etkili dini kurallardan biri haline geldi. Bu nedenle, Benedict genellikle batı Hıristiyan Manastırcılığının "kurucusu" olarak adlandırılır.

Aziz Benedict, Scholastica'nın kardeşidir ve birçok şeyin koruyucusu olarak kabul edilir. İtalya'nın Nursia kentinde doğdu ve Roma'da eğitim gördü. Şehrin kötülükleri tarafından püskürtüldü ve yaklaşık 500 kişi, otuz mil uzaklıktaki Enfide'ye kaçtı. Bir keşişin hayatını yaşamaya karar verdi ve üç yıl boyunca bir mağarada yaşadı. Benedict'in yalnızlık arzusuna rağmen, kutsallığı tanındı ve Vicovaro'daki bir keşiş topluluğu tarafından Başrahip olması istendi. Kabul etti, ancak keşişler katı kuralına direnip onu zehirlemeye çalıştıklarında, Subiaco'ya döndü ve maneviyat ve öğrenme merkezi haline geldi. Sonunda Monte Cassino'ya geri döndü ve tepesindeki Apollon'a ait bir tapınağı yıktı ve komşu bölge halkını Hıristiyanlığa geri getirdi. 530 yılında batı manastırcılığının doğduğu yer olacak manastırı inşa etmek için bagan yaptı.¹⁹¹

Kısa süre sonra, öğrenciler kutsallık, bilgelik ve mucizeler konusundaki itibarı çok geniş bir alana yayıldı. Çok uzun sürmedi ve keşişlerini tek bir manastır topluluğunda örgütledi ve sağduyu, ılımlı çilecilik, dua, çalışma, çalışma ve topluluk dolu bir yaşamı tek bir üste göre reçete eden resmi Kuralını yazdı. İtaat, istikrar, gayret vurgusu yaptı ve manastır yaşamının merkezi olarak İlahi Ofise sahipti. Benedict de dahil olmak üzere çoğu atanmamış olan keşişlerini yönetirken, yöneticilere ve Papalara danışmanlık yaptı ve fakirlere ve yoksullara hizmet etti. 21 Mart'ta Monte Cassino'da öldü. 547 ve 1964 yılında Papa VI. Paul tarafından Avrupa'nın koruyucu koruyucusu seçildi. Kilise bayram gününü 11 Temmuz'da kutluyor.¹⁹²

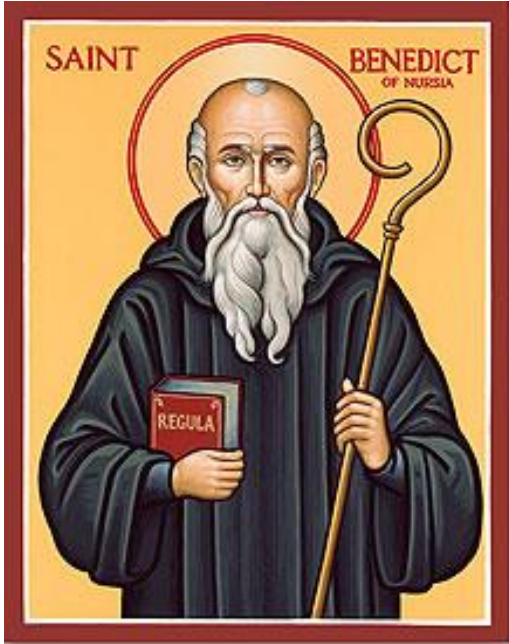
¹⁹⁰ Fr. Paolo O. Pirlo, SHMI (1997). "St. Benedict". My First Book of Saints. Sons of Holy Mary Immaculate - Quality Catholic Publications. pp. 145–147. ISBN 971-91595-4-5.

¹⁹¹ "Saint Benedict, Abbot", Lives of Saints, John J. Crawley & Co., Inc".

¹⁹² The Life of St Benedict, by St. Gregory the Great, Rockford, IL: TAN Books, pp 60–62.

Aziz Benedict madalyası bugüne kadar Hıristiyanlar arasında çok popülerdir ve kötülüğe karşı korunmak için kapı ve pencerelerin üzerine asılmıştır. Her açıklığı bir St. Benedict madalyası ve Haç ile korursanız, kötülüğün evinize giremeyeceğine inanılır. Madalya, sol elinde Kutsal Kuralı tutan Aziz Benedict'in bir görüntüsüne ve sağında bir haç içeriyor. Bir tarafında bir kuzgun, diğer tarafında bir bardak var. Madalyanın dış kenarının etrafında "Eius in obitu nostro praesentia muniamur" (Ölümümüzde O'nun varlığıyla güçlendirilelim) kelimeleri vardır. Madalyanın diğer tarafında, dikey çubukta "Crux Sacra Sit Mihi Lux" (Kutsal Haç ışığım olsun) anlamına gelen CSSML baş harfleriyle bir haç vardır ve yatay çubukta "Non Draco Sit Mihi Dux" (Ejderha benim efendim olmasın) anlamına gelen NDSMD baş harfleri vardır. CSPB'nin baş harfleri "Crux Sancti Patris Benedicti" (Kutsal Peder Benedict'in Haçı) anlamına gelir ve haçın iç açılarında bulunur.¹⁹³

Bu üç yıllık yalnızlık boyunca, yalnızca dış dünyayla ara sıra yapılan iletişim ve Romanus'un ziyaretleriyle kırılan Benedikt, hem zihin hem de karakterde, kendisi ve hemcinsleri hakkında bilgi sahibi olarak olgunlaştı ve aynı zamanda sadece kendisi hakkında bilgi sahibi olmakla kalmadı, aynı zamanda saygısını da güvence altına aldı; Öyle ki, mahalledeki bir manastırın başrahibinin ölümü üzerine (bazıları tarafından Vicovaro ile özdeşleştirilmiş), topluluk ona geldi ve başrahibi olması için yalvardı. Benedikt, manastırın yaşamı ve disiplini hakkında bilgi sahibiydi ve "onların davranışlarının kendisinden farklı olduğunu ve bu nedenle asla birlikte anlaşamayacaklarını, ancak uzun süredir, antlaşmalarının üstesinden gelerek, rızasını verdi" biliyordu. Deney başarısız oldu; keşişler onu zehirlemeye çalıştı. Efsaneye göre, ilk önce içkisini zehirlemeye çalıştılar. Bardağın üzerinde bir kutsama duası etti ve fincan paramparça oldu. Böylece gruptan ayrıldı ve Subiaco'daki mağarasına geri döndü. Mahallede Florentius adında bir rahip yaşıyordu ve kıskançlıktan etkilenerek onu mahvetmeye çalışıyordu. Onu zehirli ekmekle zehirlemeye çalıştı.¹⁹⁴

İkiz kız kardeşi Scholastica'dan kısa bir süre sonra Monte Cassino'da ateşten (kim tarafından) öldüğüne inanılıyor ve kız kardeşiyle aynı yere gömüldü. Geleneğe göre, bu 21 Mart 547'de gerçekleşti. 1980'de Papa II. John Paul, kendisini Cyril ve Methodius ile birlikte Avrupa'nın eş patronu ilan etti. Ayrıca, mağara bilimcilerin koruyucu azizidir. Tenerife adasında (İspanya), tarlaların ve çiftçilerin koruyucu azizidir. Ülkenin en önemlilerinden biri olan bu adada onun onuruna önemli bir romeria (Romería Regional de San Benito Abad) düzenleniyor.¹⁹⁵

1970 öncesi Genel Roma Takviminde, Martyrologium Hieronymianum ve Bede'nin bazı el yazmalarına göre ziyafeti öldüğü gün olan 21 Mart'ta tutulur. O tarihte ayinsel anma

¹⁹³ Deborah Mauskopf Deliyannis, ed., *Historiography in the Middle Ages* (Boston: Brill, 2003), pp. 1–2.

¹⁹⁴ Barry, Patrick (1995). *St. Benedict and Christianity in England*. Gracewing Publishing. p. 32. ISBN 9780852443385.

¹⁹⁵ "San Benito, patrón por sorteo de los frutos y ganados de Tenerife desde 1535. Por Carlos Rodríguez Morales (y III)". 29 June 2018.

töreni her zaman Lent'in yerine getirilmesiyle engelleneceğinden, Genel Roma Takviminin 1969 revizyonu, anma törenini 8. yüzyılın sonlarına ait bazı Galya ayin kitaplarında görünen tarih olan 11 Temmuz'a taşıdı. doğumunun anısına ziyafet (Natalis S. Benedicti). Bu bayramın kökeni hakkında bazı belirsizlikler var. Buna göre, 21 Mart'ta Roma Şehitliği bir buçuk satırda Benedict'in ölüm günü olduğundan ve anılmasının 11 Temmuz'da kutlandığından bahsederken, 11 Temmuz'da ondan bahsetmeye yedi satır ayırır ve gelenekten bahseder. 21 Mart'ta öldü.

Doğu Ortodoks Kilisesi, 14 Mart'ta Aziz Benedict'i anıyor. Anglikan Cemaati'nin tek bir evrensel takvimi yoktur, ancak her eyalette bir eyalet aziz takvimi yayınlanır. Bunların hemen hepsinde Aziz Benedict 11 Temmuz'da anılır. Benedict, İngiltere Kilisesi'nde 11 Temmuz'da bir Küçük Festival ile anılır.¹⁹⁶

Benedict Kuralı 516'da bir başrahibin otoritesi altında komünal olarak yaşayan keşişler için yazdı. Kural, yetmiş üç kısa bölümden oluşur. Bilgeliği iki yönlüdür: ruhani (dünyada Mesih merkezli bir yaşam nasıl yaşanır) ve idari (bir manastırı verimli bir şekilde nasıl yönetilir). Bölümlerin yarısından fazlası nasıl itaatkar ve alçakgönüllü olunacağını ve topluluğun bir üyesi olmadığında ne yapılacağını anlatıyor. Yaklaşık dörtte biri Tanrı'nın işini düzenler ("opus Dei"). Manastırın nasıl ve kimler tarafından yönetilmesi gerektiğinin onda biri özetleniyor.¹⁹⁷

Erken Orta Çağ "Benediktin yüzyılları" olarak adlandırılmıştır. 27 Nisan 2008'de Papa XVI. Benedikt, Aziz Benedikt'in Batı Avrupa üzerindeki etkisini tartıştı. Papa, "Aziz Benedict'in hayatı ve eserleriyle Avrupa medeniyetinin ve kültürünün gelişimi üzerinde temel bir etki yarattığını" ve Avrupa'nın Roma İmparatorluğu'nun çöküşünü takip eden "tarihin karanlık gecesinde" çıkmasına yardımcı olduğunu söyledi.¹⁹⁸

Benedict, Batı'da manastırcılığın yükselişine herkesten daha fazla katkıda bulundu. Onun Kuralı, Orta Çağ'da binlerce dini cemaatin temel belgesiydi. Bu güne kadar, Aziz Benedict Kuralı, yazılmasından 1.400 yıldan fazla bir süre sonra, manastırlar ve

¹⁹⁶ "The Calendar". The Church of England. Retrieved 27 March 2021.

¹⁹⁷ "The Autumn Number 1921" (PDF). The Ampleforth Journal. Archived (PDF) from the original on 9 October 2022.

¹⁹⁸ Benedict XVI, "Saint Benedict of Norcia" Homily given to a general audience at St. Peter's Square on Wednesday, 9 April 2008 "?". Retrieved 4 August 2010.29.

keşişler tarafından kullanılan en yaygın ve etkili Kuraldır. Bugün Benedictine ailesi iki kolla temsil edilmektedir: Benedictine Federasyonu ve Cistercianlar. 1400'lü yıllarda Benedict ve Scholastica'nın doğum yeri üzerine bir bazilika inşa edilmiştir. Ailevi evlerinin kalıntıları kilisenin altından kazılmış ve korunmuştur. 30 Ekim 2016 depremi, bazilikanın yapısını tamamen harap etmiş, sadece ön cephe ve sunağı ayakta bırakmıştır.¹⁹⁹

Nursialı Aziz Benedict'in hayatı ve zamanları, Papa I. Gregory'nin MS 593 yılı civarında yazdığı kitaplarda bulunabilir. Öğrencilerinin tanık olduğu gibi bir mucize işçisiydi; Constantinus, Honoratus, Valentinianus ve Simplicius.

Aziz Benedict, İtalya'nın Umbria kentinde Nursia'da (günümüzde Norcia olarak adlandırılır) soylu bir ailede doğdu. İkiz kız kardeşinin adı Scholastica dır. Roma'da okumaya gitti, ancak MS 500 civarında, Roma kentindeki günahkar ve kutsal olmayan yaşamdan hayal kırıklığına uğradığı için çalışmalarını yarıya bıraktı. Yanına bir hizmetçi aldı ve Subiaco yakınlarındaki Simbruini dağlarındaki Enfide'de (şimdi Affile olarak bilinir) yaşamaya başladı.

Dağlarda, onu keşiş hayatıyla tanıştıran Subiaco'lu Romanus adında bir keşişle tanıştı. Benedict, bir gölün hemen üstündeki bir mağarada, Romanus'un kendisine yiyecek ve malzeme getiren düzenli ziyaretleri dışında üç yıl boyunca yalnızlık içinde yaşadı. Bu üç yıllık yalnızlıktan sonra, beden ruhunda ve zihninde olgunlaştı ve bölgedeki insanlar ve komşu manastırlardaki diğer keşişler tarafından iyi tanındı, sevildi ve saygı duyuldu.

Mahalledeki manastırın başrahibinin ölümünden sonra, oradaki topluluk ona başrahip olması için yalvardı. Fakat Aziz Benedict, keşişlerin abartılı yaşam tarzının ve yaşam tarzının onlarınkiyle çatışacağına farkındaydı. O manastırı yönetmeye başlar başlamaz, orada düşmanlar kazanmaya başladı. Bir zamanlar, hoşnutsuz keşişlerden biri Aziz Benedict'in içeceğine zehir koydu. İçmeden önce dua edildiğinde, kase parçalara ayrıldı. O manastırdan ayrıldı ve mağarasına döndü.²⁰⁰

Başka bir olayda, o bölgede Aziz Benedict'i zehirli ekmekle zehirlemeye çalışan Florentius adında bir rahip vardı. Alışkanlığı olduğu gibi, yemekten önce dua etti ve hemen bir karga uçtu ve o ekmeği aldı. Bu mucizeler, kutsallık ve karakter birçok insanı rehberlik ve talimatlar için Aziz Benedict'e çekti. Kıskançlık, Aziz Benedict'i yok etmek isteyen rahip Florentius'a zarar verdi. Benedict'in keşişlerini baştan çıkarmak için bazı gönderdi, ancak birçok ayartmalardan kaçınmak için MS 530 civarında Subiaco'dan ayrıldı.²⁰¹

Subiaco'dan ayrıldıktan sonra Aziz Benedict, Roma ve Napoli arasındaki bir tepenin üzerinde bulunan Monte Cassino'nun Benedictine manastırı da dahil olmak üzere 12 manastır daha kurdu. Başka bir olayda, Aziz Benedict, İtalya'yı işgal eden Gotların Kralı Totila'dan çok saygı gördü. Totila, generallerinden birine kral elbiselerini giymesini emretmiş, sonra gidip Aziz Benedict'in bu taklidi tanımlayıp

¹⁹⁹ Bruton, F. B., & Lavanga, C., "Beer-Brewing Monks of Norcia Say Earthquake Destroys St. Benedict Basilica", NBC News, October 31, 2016.

²⁰⁰ Life and Miracles of St. Benedict (Book II, Dialogues), tr. Odo John Zimmerman, O.S.B. and Benedict, O.S.B. (Westport, CT: Greenwood Press, 1980), p. iv.

²⁰¹ "Egregiae Virtutis". Retrieved 26 April 2009. Apostolic letter of Pope John Paul II, 31 December 1980.

tanımlayamayacağını görmüştü. Aziz Benedict, Totila'nın gelip ona nezaket çağırısı yapmasına neden olan bu taklitçiliği tespit etti.

Aziz Benedict, keşişlerin manastırda nasıl birlikte yaşamaları gerektiği ve başrahipleriyle nasıl ilişki kurmaları gerektiği kuralını yazdı. Ayrıca manevi bir hayatın nasıl yaşanacağını ve ayrıca bir manastırı nasıl ve kimin yönetmesi ve yönetmesi gerektiğini yazdı. Keşişlere alçakgönüllü ve itaatkar olmalarını ve kendi aralarındaki anlaşmazlıkları nasıl çözeceklerini söyler. Keşişlerin her gün sekiz saat dua etmeleri, sekiz saat çalışmaları ve sekiz saat uyumaları gerektiğini belirtti.

Birkaç öğrenci güneydeki Benedikt'i takip etti ve burada Roma ile Napoli'nin ortasında, Cassino'nun üzerinde dik bir şekilde yükselen bir tepenin zirvesine yerleşti. Bölge hala büyük ölçüde putperestti, ancak halk vaazlarıyla dönüştürüldü. Bir rahibe manastırının başı olarak yakınlarda yaşamaya gelen kız kardeşi Scholastica, erkek kardeşinden kısa bir süre önce öldü. Benedict'in hayatındaki tek kesin tarih, Gotik kral Totila'nın 542 civarında yaptığı ziyaretle verilir. Benedict'in bayram günü, geleneksel ölüm günü olan 21 Mart'ta keşişler tarafından ve 11 Temmuz'da Avrupa'dak iRoma Katolik Kilisesi tarafından tutuluyor.²⁰²

Benedict'in karakteri, Gregory'nin işaret ettiği gibi, Kuralından keşfedilmelidir ve orada verilen izlenim, bilge ve olgun bir kutsallık, otoriter ama babacan ve sağlam ama sevgi dolu bir izlenimdir. Bu, başkalarını yönetmeye ve yönlendirmeye uygun ve alışkın, huzurunuMesih'in kabulünde bulmuş olan ruhsal bir efendinin kendisidir.

Gregory, Kural'a yaptığı tek atıfta, onu dilde açık ve takdir yetkisinde olağanüstü olarak tanımladı. Benedict manastır hayatına bir münzevi olarak başlamıştı, ancak olgun ve deneyimli bir ruh için manastır hayatının tacı olarak görmeye devam etmesine rağmen, yalnız bir yaşamın zorluklarını ve ruhsal tehlikelerini görmeye başlamıştı. Onun Kuralı, tamamen topluluk içinde geçirilen bir yaşamla ilgilidir ve manastır yaşamının uygulamalarına yaptığı katkılar arasında hiçbiri, tam bir yıllık denetimli serbestlik kurmasından daha önemli değildir, bunu keşişin ömür boyu ikamet etmeye yemin ettiği manastırın başrahibinin aracılık ettiği gibi Kural'a itaat yemini eder.

²⁰² Bunson, M., Bunson, M., & Bunson, S., Our Sunday Visitor's Encyclopedia of Saints (Huntington IN: Our Sunday Visitor, 2014), p. 125.

Nisan 2008'de Papa XVI. Benedikt, Nursialı Aziz Benedikt'in çalışmaları ve yaşamıyla Avrupa kültür ve medeniyetinin gelişimi üzerinde temel bir etkiye sahip olduğunu yineledi. Ayrıca, Aziz Benedict'in çalışmalarının ve hayatının, Avrupa'nın Roma İmparatorluğu'nun okşyle ortaya çıkan "tarihin karanlık gecesinden" ıkmasına yardımcı olduğunu söyledi. Batı'da manastırcılığın yükselişinde çok etkili oldu ve Egemenliği Orta ağ'da binlerce dini cemaat tarafından kullanıldı ve hala kullanılıyor.²⁰³

Hayatının sonuna doğru, Benedict gecenin bir yarısında açık havadaydı ve tüm evreni aydınlatan tek bir güneş işını ortaya ıktı. Tanrı'yı gerçekten gördüğüne inanıyordu. Kız kardeşi Scholastica, yıllık ziyaretleri için manastırın kapılarının dışında tuttuğu kk evde onunla buluştuğunda, ondan gece kalmasını istedi. Ona görevlerini bırakmanın imkansız olduğunu söyledi. Ayrılırken dua ederek başını eğdi ve şiddetli bir fırtına patlak verdi ve Benedict'i kalmaya zorladı. Daha sonra ona, Benedikt'in reddettiği şeyi Tanrı'dan istediğini ve Tanrı'nın duasını kabul ettiğini söyledi. Geceyi konuşarak ve hatırlayarak geçirdiler ve üç gün sonra Benedict gökyüzüne uçan bir güvercin gördü. Cennete giden yolda Scholastica'nın ruhu olduğunu fark etti ve kendi ölümünün yakında takip edeceğini biliyordu. Kehanet armağanına sahip olarak, mezarını açtırdı ve altı gün dua etti. Yüksek ateşe düştü ve takipçileri tarafından kuşatılarak öldü.²⁰⁴

Benedict, Monte Cassino'dan hiç çıkmamış olsa da, bir zamanlar onun yönetimini takip eden 40.000'den fazla manastır vardı. Sürekli alışma ve çalışma sistemi, onu kullanan manastırları çevreleyen alanlarda büyük refah yarattı. Kaos ve istikrarsızlık Avrupa'yı karanlık çağlara sürüklerken, Benediktin manastırları bilginin korunduğu ve paylaşıldığı aydınlanmış yerlerdi. Monte Cassino'nun muazzam manastırı, İkinci Dünya Savaşı'nın en şiddetli savaşlarından birinde tamamen tahrip edildi ve yok edilmeyen tek kısmı Benedict'in yeraltı hücresi ve o ve kız kardeşinin mezarıydı.

Sanatta Benedict geleneksel olarak Kuralının açık bir kitabıyla tasvir edilir, genellikle "Dua Et ve alış" ile doludur. Bazen yanında iki yılan sarılmış bir fincan bulunur ve bu da onu zehirleme girişimlerini sembolize eder. Birçok durumda onu kurtaran kuzgun da onunla birlikte dir. Kuzgun aynı zamanda keşişin bir sembolüdür, çünkü orijinal l babalarına yiyecek bırakmakla kredilendirilmişlerdir. Onun himayesi, erken Benediktinler tarafından bu alanlarda yapılan ilerlemeler nedeniyle mühendislere, mimarlara ve çiftçilere uzanıyor. İlk okulları onu okul çocuklarının koruyucusu yapar. Böbrek rahatsızlıklarına ve taşlarına karşı çağrılır, çünkü onları iyileştirme güçleri vardır ve şeytani ayartmaların, dedikodu tacirlerinin ve zehirleyicilerin kurbanı olduğu için bu durumlara karşı korunmaya çağrılır. Kendisinin ve başkalarının ölüm zamanını tahmin edebildiği için, iyi bir ölüm için ölenler tarafından çağrılır.²⁰⁵

İffete karşı güçlü bir ayartmaya direndikten sonra, Benedict, Hıristiyan Manastırcılığının eski Babaları'nın örneğini izleyerek yeni bir deneyim yaşamaya hazırlandı. İlk başta, Vicovaro topluluğu onu Başrahip olarak istedi, ancak bir keşişin onu zehirleme girişiminin başarısız olması Benedict'i yalnızlığına geri dönmeye zorladı. Daha sonra on iki manastır kurdu ve her birine on iki keşiş atadı. Buna ek olarak, acemiler ve eğitime ihtiyacı olanlar için on nc bir manastır kurdu. Benedikt'in şöhreti, Roma'da bile o kadar hızlı yayıldı ki, iki ünlü

²⁰³ <https://catholicreadings.org/saint-benedict-of-nursia-abbot/>.

²⁰⁴ "Foley O.F.M., Leonard, rev. McCloskey O.F.M., Pat, "Saint of the Day", American Catholic".

²⁰⁵ "Earthquake Blog - Monks of Norcia". Archived from the original on 4 November 2016. Retrieved 2 November 2016.

adam, Equizius ve soylu Tertullus, ona iki oğulları Maurus ve Placidus'u emanet etti. Benediktin ailesinin ilk iki mücevheri olacaktı.²⁰⁶

Aziz Benedict hayatı boyunca birçok mucize gerçekleştirdi. Keşişlerinin susuzluğunu gidermek için ıssız bir dağın tepesinde su buldu. Bir gölün dibinden bir fatura kancasının demirini aldı ve sapına yeniden katıldı. Bir keşişin müdahale yoluyla kararsız bir yaşam sürmesini engelledi. Buna ek olarak, genç Placidus'u boğulmaktan kurtarmak için Maurus'u su üzerinde yürümeye zorladı.

Ne yazık ki, Florentius adında bir rahip Benedict'in popülaritesini kıskanıyordu ve kıskançlığı, öğrencilerinin ısrarına rağmen Aziz'i ayrılmaya zorladı. Subiaco'dan ayrıldıktan sonra Benedict Cassino'ya doğru gitti. MS 525-529 yılları arasında Montecassino Manastırını kurdu. Kıta Avrupası'ndaki en ünlü manastır olacaktı. Benedict'in yönetimi altında, Casinum'un azalan Roma belediyesinin üzerinde yükselen eski akropolis-kutsal alan, Subiaco'da inşa edilenlerden çok daha büyük bir manastıra dönüştürüldü. Apollon sunağının kalıntıları üzerine Vaftizci Aziz Yahya'ya adanmış bir şapel inşa ederken, Apollon tapınağının kendisi de Tours Saint Martin'e adanmış keşişler için bir hitabete dönüştürüldü.²⁰⁷

²⁰⁶ Martyrologium Romanum 199 (edito altera 2004); pages 188 and 361 of the 2001 edition (Libreria Editrice Vaticana ISBN 978-88-209-7210-3)

²⁰⁷ Stracke, Prof. J.R., "St. Benedict – Iconography", Augusta State University Archived 16 November 2011 at the Wayback Machine.

SAINT MAURICE (Aziz Maurice) **Demircilerin ve Kılıç Ustalarının Koruyucusu**

Saint Maurice (ayrıca Moritz, Morris veya Mauritius), 3. Yüzyılda Roma'nın efsanevi Theban Lejyonu'na başkanlık eden Mısırlı bir askeri liderdi ve bu şehit grubun en sevilen ve en çok saygı duyulan azizlerinden biriydi. Başta demirciler ve kılıç ustaları olmak üzere çeşitli mesleklerin, bölgelerin ve krallıkların koruyucu azizidir.

Hagiografik materyale göre, Mauricius, MS 250'de, Yeni Mısır Krallığı'nın başkenti olan Yukarı Mısır'daki antik bir şehir olan Thebes'te (MÖ 1575-1069) doğan bir Mısırlıydı. Thebes (Luksor) bölgesinde büyüdü. Mauricius, Roma ordusunda asker oldu. Theban lejyonunun komutanı olana kadar saflarda yükseldi ve böylece yaklaşık bin kişiye liderlik etti. Erken Hıristiyanlığın Roma İmparatorluğu için bir tehdit olarak kabul edildiği bir zamanda tanınmış bir Hıristiyandı. Yine de, zamanının putperest toplumu içinde kolayca hareket etti.

Tamamen Hıristiyanlardan oluşan lejyon, İmparator Maximianus'un bagaudae'nin isyanını yenmesine yardımcı olmak için Mısır'daki Thebes'ten Galya'ya çağırılmıştı. Theban Lejyonu, Alpler'deki Büyük St Bernard Geçidi'ni temizleme emriyle gönderildi. Savaşa girmeden önce, putperest tanrılara kurban sunmaları ve imparatora saygı göstermeleri talimatı verildi. Mauricius, adamlarının Roma'ya askeri bağlılığını taahhüt etti. Tanrı'ya hizmetin diğer her şeyin yerini aldığını belirtti. Hıristiyan askerler için ahlaksız katliam yapmanın düşünülemez olduğunu söyledi. O ve adamları Roma tanrılarına ibadet etmeyi reddetti.²⁰⁸

Ancak, Maximian onlara bazı yerel Hıristiyanları taciz etmelerini emrettiğinde, reddettiler. Birimin cezalandırılmasını emreden Maximianus, her onuncu askerin öldürülmesini sağladı ve bu ceza olarak bilinen askeri bir cezaydı. Bunu daha fazla emir izledi, adamlar Maurice'in teşvik ettiği gibi itaati reddetti ve ikinci bir kırım emri verildi. Theban Hıristiyanlarının diğer Hıristiyanlara saldırmayı reddetmelerine cevaben, Maximianus lejyonunun kalan tüm üyelerinin idam edilmesini emretti. İsviçre'de bunun gerçekleştiği yer, Agaunum olarak bilinir, şimdi St. Maurice Manastırı'nın bulunduğu Saint-Maurice, İsviçre'dir.

Lyonlu Piskopos Eucherius'un (yak. 434-450) piskopos arkadaşı Salvius'a hitaben yazdığı halka açık mektupta yer alan şehitliklerinin en eski anlatımı da bu şekilde okunur. Alternatif versiyonlar, lejyonun Maximianus'un emirlerini ancak masum Hıristiyanların yeni yok ettikleri bir kasabada yaşadıklarını keşfettikten sonra reddetmesini ya da imparatorun Roma tanrılarına kurban vermeyi reddettiğinde onları idam ettirdiğini söylüyor.

Aziz Mauricius, Alman Kutsal Roma İmparatorları'nın koruyucu azizi oldu. 926'da Henry the Fowler (919-936), Mauricius'un mızrağı, kılıcı ve mahmuzları karşılığında İsviçre'nin Aargau kantonunu manastıra bıraktı. Saint Mauricius'un kılıcı ve mahmuzları, 1916'ya kadar Avusturya-Macaristan imparatorlarının taç giyme törenlerinde kullanılan regalia'nın bir parçasıydı ve imparatorluk tahtının en önemli amblemleri arasındaydı (gerçek kılıç 12. yüzyıldan kalma olmasına rağmen). Buna ek

²⁰⁸ Mershman, Francis. "St. Maurice," The Catholic Encyclopedia, Vol. 10. New York City: Robert Appleton Company, 1911. 6 Mar. 2013.

olarak, bazı imparatorlar Aziz Petrus Bazilikası'ndaki Aziz Maurice Sunağı'ndan önce meshedildi. 929'da Fowler Henry, Magdeburg'da bir kraliyet mahkemesi toplantısı (Reichsversammlung) düzenledi. Aynı zamanda Maurice onuruna Mauritius Kloster kuruldu. 961 yılında, Kutsal Roma İmparatoru I. Otto, kendi mezarı için tasarladığı Magdeburg Katedrali'ni inşa ediyor ve zenginleştiriyordu. Bu amaçla, Enkarnasyonun 961 yılında ve saltanatının 25. yılında, tüm soyluların huzurunda, Noel nöbetinde, Aziz Mauricius'un cesedi, azizin bazı yoldaşlarının ve diğer azizlerin bölümlerinin bedenleriyle birlikte Regensburg'da kendisine iletildi. Magdeburg'a gönderilen bu emanetler, şehrin tüm nüfusunun ve vatandaşlarının bir araya gelmesiyle büyük bir onurla karşılandı. Hala orada, vatanın kurtuluşuna saygı duyuyorlar.²⁰⁹

Maurice geleneksel olarak İtalya'da kırmızı haçla süslenmiş tam zırhla tasvir edilmiştir. Halk kültüründe, savaşa taşıdığı varsayılan Kutsal Mızrak efsanesiyle bağlantılı hale gelmiştir; Adı, İsa'nın çarmıhta tarafını delen mızrak olarak iddia edilen birkaç emanetten biri olan Viyana'nın Kutsal Mızrağı'na kazanmıştır. Saint Maurice, adını St. Moritz kasabasına ve Fransızca konuşulan ülkelerde Saint-Maurice adı verilen birçok yere verir. Hint Okyanusu ada devleti Mauritius, doğrudan Maurice'in kendisinden değil, Orange Prensi Maurice'in adını almıştır.

Saint Maurice'e adanmış 650'den fazla dini vakıf Fransa'da ve diğer Avrupa ülkelerinde bulunabilir. Sadece İsviçre'de, Aargau'da yedi, Luzern Kantonu'nda altı, Solothurn Kantonu'nda dört ve Appenzell Innerrhoden'de bir kilise veya sunak bulunabilir (aslında, bayram günü Appenzell Innerrhoden'de bir kanton tatilidir).²¹⁰ Bunlar arasında özellikle dikkat çekenler, Saint-Maurice-en-Valais Kilisesi ve Manastırı, Engadin'deki Aziz Moritz Kilisesi ve adının büyük saygı görmeye devam ettiği Einsiedeln Manastırı Şapeli'dir. Altın Post Nişanı, Aziz Maurice ve Lazarus Nişanı ve Aziz Maurice Nişanı da dahil olmak üzere onuruna çeşitli şövalyelik nişanları da kuruldu. Ek olarak, Fransa'daki elli iki kasaba ve köye onuruna isim verilmiştir.²¹¹

Maurice ayrıca New Orleans'ın 9. Koşu'nda ve St. Bernard Parish'teki Arabi kasabasının bir bölümünü de içeren bir Katolik cemaatinin ve kilisesinin koruyucu aziziydi. Kilise 1856'da inşa edildi, ancak 29 Ağustos 2005'te Katrina Kasırgası'nın rüzgarları ve sel suları tarafından harap edildi; bakır kaplı dikme binadan havaya uçuruldu. Kilise daha sonra 2008 yılında kutsanmış ve yerel piskoposluk 2011 yılında satışa çıkarılmıştır.²¹² 2014 yılına gelindiğinde, yerel bir avukat mülkü yerel bir sanat

²⁰⁹ Thietmar of Merseburg (2001). *Ottonian Germany: The Chronicon of Thietmar of Merseburg*. David A. Warner (tr., ed.). Manchester: Manchester University Press. p. 104. ISBN 0-7190-4925-3.

²¹⁰ Atiya, Azia S., ed. *The Coptic Encyclopedia*, volume 5, p. 1572. New York, Macmillan Publishing Company, 1991. ISBN 0-02-897034-9.

²¹¹ Butler's *Lives of the Saints*, New Full Edition, September, p.206. Collegeville, MN: The Liturgical Press, 1999. ISBN 0-8146-2385-9.

²¹² Mc Causland, Phil (15 October 2014). "St. Maurice in the Lower 9th to host installation, and worshipers have a place". *The New Orleans Advocate*. Retrieved 1 August 2020.

organizasyonu için satın aldı ve ardından bina kasırganın ardından yerinden edilen bir Baptist kilisesi için hem bir sanat mekanı hem de ibadet alanı olarak hizmet etti.²¹³

19 Temmuz 1941'de Papa XII. Pius, Aziz Mauricius'u İtalyan Ordusu'nun Alpini'sinin (dağ piyade kolordusu) koruyucu Aziz ilan etti.²¹⁴ Alpiniler, o zamandan beri her yıl Maurice'in bayramını kutluyor. İskenderiye Kıpti Ortodoks Kilisesi'nin Synaxarium'u, Aziz Mauricius'tan bahsetmez, ancak onun için adlandırılan birkaç Kıpti kilisesi vardır.²¹⁵

Our Lady of Laus hayaletleri Saint Maurice'in bir görüntüsünü içeriyordu. Antika bir piskoposluk kıyafeti içinde ortaya çıktı ve Benoîte Rencurel'e yakındaki şapelin adandığı kişi olduğunu, ona biraz su getireceğini (görmediği bir kuyudan biraz su çekmeden önce), yerel muhafızlardan kaçmak ve Kutsal Bakire Meryem'i görmek için belirli bir vadiye inmesi gerektiğini söyledi. İsa'nın annesi ve Meryem'in hem Cennette hem de Dünya'da görünebildiğine inanılır.²¹⁶

Mauricius, Savoy Dükalığı'nın (Fransa) ve Valais'in (İsviçre) yanı sıra demircilerin, askerlerin, kılıç ustalarının, orduların ve piyadelerin koruyucu azizidir. 1591'de Savoy Dükü I. Charles Emmanuel, Valais'teki Agaune manastırından Aziz Mauricius'un kalıntılarının bir kısmının muzaffer bir şekilde geri dönüşünü sağladı.²¹⁷

Aynı zamanda dokumacıların ve boyacıların koruyucu azizidir. Manresa (İspanya), Piedmont (İtalya), Montalbano Jonico (İtalya), Schiavi di Abruzzo (İtalya), Stadtsulza (Almanya) ve Coburg (Almanya) da Aziz Maurice'i koruyucu aziz olarak seçtiler. Aziz Maurice aynı zamanda günümüz Estonya ve Letonya'daki evlenmemiş tüccarların tarihi bir askeri düzeni olan Siyah Saçlılar Kardeşliği'nin koruyucu azizidir. Eylül 2008'de, Mauricius'un bazı kalıntıları yeni bir emanetçiye devredildi ve Schiavi di Abruzzo'da (İtalya) yeniden adandı.²¹⁸

Aynı zamanda Almanya'nın Bavyera eyaletindeki Coburg kasabasının koruyucu azizidir. Orada özellikle rögar kapaklarında ve şehir armasında renkli bir adam olarak gösteriliyor. Orada ona "Coburger Mohr" denir (İngilizce: "Coburg Moor").²¹⁹

St. Maurice'i koyu tenli bir Afrikalı olarak tasvir eden hayatta kalan en eski eser 12. yüzyıldan kalmaz. Saint Maurice'i şövalye zırhında siyah bir Afrikalı olarak tasvir eden hayatta kalan en eski görüntü, 13. yüzyılın ortalarında Magdeburg Katedrali için oyulmuştur; orada Kutsal Roma İmparatoru I. Otto'nun mezarının yanında sergilenmektedir. Jean Devisse, Batı Sanatında Siyahın İmajı, azizin popüleritesi için belgesel kaynakları ortaya koydu ve açıklayıcı örneklerle belgeledi.²²⁰

Yeni katedral, Käfernberg Başpiskoposu II. Albert (1205-32 yılları arasında hizmet vermiştir) altında inşa edildiğinde, Mauricius'un başı olduğu söylenen bir kalıntı

²¹³ MacCash, Doug (10 August 2015). "9th Ward Improv Opera marks the 10th anniversary of Hurricane Katrina". The Times-Picayune. Retrieved 1 August 2020.

²¹⁴ Esercito Italiano: I Patroni delle Armi Corpi e Specialità - Gli Alpini.

²¹⁵ "Saint Maurice". Pomona, CA: Saint Maurice Coptic Orthodox Church. Retrieved 1 August 2020.

²¹⁶ "Our Lady of Laus", Magnificat Vol. XL, No. 5 and Vol. XXXVI, No. 5.

²¹⁷ Pope, John. "Archdiocese of New Orleans will sell or lease 13 empty properties, including 7 churches". The Times-Picayune. Archived from the original on 29 January 2011. Retrieved 1 August 2020.

²¹⁸ Saint Maurice of Theba". Coptic Orthodox Church Network. Jersey City, NJ: St. Mark's Coptic Orthodox Church. 1992. Retrieved 1 August 2020.

²¹⁹ "Stadtswappen: Coburger Mohr (Heiliger Mauritius) | Ferienwohnung Müller" (in German). 2021-01-18. Retrieved 2021-03-02.

²²⁰ "Saint Maurice". Coptic Orthodox Diocese of Los Angeles. Retrieved 1 August 2020.

Kutsal Topraklardan temin edildi. Aziz Maurice'in imgesi, Mauricius'un bu imgesinin, Mauricius'un Almanya'da Weser ve Elbe arasındaki ilk tasvirinden bu yana var olduğunu ve Bohemya'ya yayıldığını ve Lüksemburg Hanedanı'nın emperyal hırslarıyla ilişkilendirildiğini gösteren Gude Suckale-Redlefsen tarafından ayrıntılı olarak incelenmiştir. Suckale-Redlefsen'e göre, Mauricius'un imajı 1490-1530 yılları arasında zirveye ulaştı.

Suckale-Redlefsen, azizin görüntülerinin on altıncı yüzyılın ortalarında öldüğünü, gelişmekte olan Atlantik köle ticareti tarafından zayıflatıldığını öne sürüyor. "Bir kez daha, Orta Çağ'ın başlarında olduğu gibi, siyah renk manevi karanlık ve kültürel 'ötekilik' ile ilişkilendirilmişti." New York Metropolitan Sanat Müzesi'nde Maurice'in Yaşlı Lucas Cranach (1472-1553) tarafından yapılan ahşap üzerine yağlı boya bir tablo vardır.

Coburg şehrinin arması, 1493'te verildiğinden beri kasabanın koruyucu azizi Saint Maurice'i onurlandırdı. 1934'te Nazi hükümeti "Siyah" ırkın yüceltilmesini yasakladı ve armayı pommel üzerinde Nazi gamalı haçı olan dikey bir kılıcı tasvir eden bir arma ile değiştirdiler. Orijinal arma 1945 yılında II. Dünya Savaşı'nın sonunda restore edildi. Bugün, Saint Maurice'in silueti esas olarak rögar kapaklarında ve şehir armasında bulunabilir.²²¹

Theban Lejyonu'nun hikayesinin tarihsel gerçeklere dayanıp dayanmadığı ve eğer öyleyse ne ölçüde dayandığı konusunda araştırmacılar arasında bir görüş ayrılığı vardır. Lyonlu Eucherius'un anlatımı, Bollandcı Hippolyte Delehaye tarafından tarihsel romantizmler arasında sınıflandırılır. Donald F. O'Reilly, Lost Legion Rediscovered'da, madeni paralardan, papirüslerden ve Roma ordusu listelerinden elde edilen kanıtların Theban Lejyonu'nun hikayesini desteklediğini savunuyor.

Cenevre Üniversitesi'nden Denis Van Berchem, Eucherius'un Theban lejyonu efsanesini sunmasının yerel bir geleneğe dayanmayan edebi bir üretim olduğunu öne sürdü. Manastır anlatılarının kendisi, tüm askerlerin toplu olarak idam edildiğini özellikle belirtmez; On ikinci yüzyıl piskoposu Freising Piskoposu Otto, Chronica de duabus civitatibus adlı eserinde, lejyonerlerin çoğunun kaçtığını ve sadece bazılarının Agaunum'da idam edildiğini, ancak diğerlerinin daha sonra Galliae Bonna ve Colonia Agrippina'da yakalanıp öldürüldüğünü yazdı.²²²

St. Maurice ve Theban Lejyonu kültü İsviçre'de, Ren Nehri boyunca ve kuzey İtalya'da bulunur. Theodore'un bazilikası etrafında, Octodurum'lu Theodore tarafından inşa edildiği iddia edilen Aziz Maurice Manastırı kuruldu. Burgonya Prensi St. Sigismund, *laus perennis'in* veya kesintisiz ilahilerin orada uygulanmasını emretti. Mauricius'un kalıntıları Brzeg, Pol.'daki St. Maurice Manastırı'nda ve İtalya'nın Torino kentinde korunmaktadır.

²²¹ Vester, Matthew (2013). Sabauidian Studies: Political Culture, Dynasty, and Territory (1400–1700). Truman State University Press, p. 151. ISBN 978-1-61248-094-7.

²²² Donald F. O'Reilly. The Theban Legion of St. Maurice. Vigiliae Christianae. Vol. 32, No. 3, Sep., 1978.

PADUA'LI SAINT ANTHONY, Anthony Of Padua, St. Yeraltında Çalışanların Koruyucusu

Padovalı Anthony (italyanca: Antonio di Padova) veya Lizbonlu Anthony (Portekizce: António/Antônio de Lisboa; d. Fernando Martins de Bulhões; d. 15 Ağustos 1195 – ö. 13 Haziran 1231) Potekizli rahip ve Fransisken tarikatının rahibidir. Portekiz'in Lizbon kentinde zengin bir aile tarafından doğup büyüdü ve İtalya'nın Padua kentinde öldü. Çağdaşları tarafından güçlü vaazları, kutsal yazılar hakkında uzman bilgisi ve yoksullara ve hastalara olan ölümsüz sevgisi ve bağlılığı ile dikkat çeken, ölümünden bir yıldan kısa bir süre sonra kutsallaştırılan kilise tarihindeki en hızlı kutsanan azizlerden biri oldu. 16 Ocak 1946'da Papa VII. Pius tarafından Kilise doktoru ilan edildi.

Kutsal Toprakların velayeti, mucizeler, gezginler, eşini bulmak, hamilelik, hasatlar, hayvanlar, kayıp eşyalar, kayıp insanlar, kayıp ruhlar, yoksulluk, kısırlık, hastalar, engelliler, ezilenler, açlar, yaşlılar, yeraltında çalışanlar, Kutsal Eşya'ya inanç, denizciler, balıkçılar, su adamları, domuz sürüleri, posta taşıyıcıları, karşı-devrimciler, Amerika'nın yerli halkları, Tigua, Padova , Lizbon, Portekiz, Brezilya, Pila, Laguna, Taytay, Rizal, Iriga, Camarines Sur, Camaligan, Camarines Sur, Tuburan, Cebu, Cusco ve Peru'nun koruyucusu ve harikalar işçisi olarak bilinen Padovalı Aziz Anthony'nin hikayesi çok özeldir.

Saint Anthony, Fernando Martins'in Lizbon, Portekiz'de doğdu. Varlıklı bir ailede doğdu ve on beş yaşındayken Portekiz'in başkenti Coimbra'daki Santa Cruz Manastırı'na gönderilmek istedi. Manastırda geçirdiği süre boyunca teoloji ve Latince öğrendi.

Rahipliğe atanmasının ardından, konuk efendi seçildi ve manastırın misafirperverliğinden sorumluydu. Fransisken rahipleri, Mısırlı Aziz Anthony'ye adanmış Coimbra'nın dışında küçük bir keşiş kulübesine yerleştiklerinde, Fernando onlara katılmak için bir özlem duydu. Fernando sonunda yeni Fransisken Tarikatı'na katılabilmek için Manastır'dan ayrılmak için izin aldı. Kabul edildiğinde adını Anthony olarak değiştirdi.

Anthony daha sonra Tanrı'nın gerçeğini yaymak için Fas'a gitti, ancak aşırı derecede hastalandı ve iyileşmek için Portekiz'e geri döndü. Dönüş yolculuğu rotadan çıkarıldı ve parti, Toskana'ya gittikleri Sicilya'ya ulaştı. Athony, yerel rahipler sayesinde sağlığına kavuştuktan sonra San Paolo'nun keşişliğine atandı.

Belirsiz bir süre sonra, Dominik rahipleri Fransiskanları ziyarete geldi ve kutsallığı kimin sunacağı konusunda kafa karışıklığı vardı. Dominikliler vaazlarıyla biliniyorlardı, bu nedenle Fransiskanlar bir homilist sağlayacak olanların kendileri olduğunu varsaydılar, ancak Dominikliler Fransiskanların bir tane sağlayacağını varsaydılar. O zaman Fransisken keşişinin başı, Anthony'den Kutsal Ruh'un ona konuşmasını söylediği her şey hakkında konuşmasını istedi.

İtiraz etmeye çalışsa da, Anthony her iki grubu da etkileyen anlamlı ve hareketli bir kutsallık sergiledi. Kısa süre sonra, belagatinin haberi, kardeşliğin yoksullukla dolu bir hayata olan bağlılığına karşı güçlü bir güvensizlik duyan Assisi'li Francis'e ulaştı. Ancak, Anthony'de bir arkadaş buldu. 1224'te Francis, rahiplerinin çalışma arayışlarını Anthony'ye emanet etti. Anthony'nin, öğrencilere öğretirken yardımcı olacak notlar ve yorumlar içeren bir mezmur kitabı vardı ve bir matbaanın henüz icat edilmediği bir zamanda, ona büyük değer verdi.

Bir acemi keşişlikten ayrılmaya karar verdiğinde, Anthony'nin değerli kitabını çaldı. Anthony kayıp olduğunu keşfettiğinde, bulunması veya kendisine iade edilmesi için dua etti. Hırsız kitabı iade ettive fazladan bir adımda Tarikata da geri döndü. Kitabın bugün Bologna'daki Fransisken manastırında korunduğu söyleniyor. Anthony zaman zaman Güney Fransa'daki Montpellier ve Toulouse üniversitelerinde ders verdi, ancak bir vaiz rolünde en iyi performansı gösterdi. Katolik İnanıcı öğretisi o kadar basit ve yankılanıyordu ki, çoğu harfsiz ve masum onun mesajlarını anlayabiliyordu. Bu nedenle 1946'da Papa XII. Pius tarafından Kilise Doktoru ilan edildi.

Bir keresinde, Padovalı Aziz Anthony, Katolik Kilisesi'nin gerçek İncil'ini, kendisini dinlemeyecek sapkınlara vaaz etmeye çalıştığında, dışarı çıktı ve mesajını balıklara vaaz etti. Bu, liberallerin ve doğa bilimcilerin söylemeye çalıştıkları gibi, balığın eğitimi için değil, Tanrı'nın yüceliği, meleklerin sevinci ve kendi yüreğinin rahatlaması içindi. Eleştirilenler balıkların toplanmaya başladığını gördüklerinde, Anthony'nin söylediklerini de dinlemeleri gerektiğini fark ettiler.

Öldüğünde sadece 35 yaşındaydı ve bir yıldan kısa bir süre sonra Papa IX. Gregory tarafından kutsallaştırıldı. Ölümünden yaklaşık 336 yıl sonra mezardan çıkarıldıktan sonra, vücudunun bozulduğu tespit edildi, ancak dili tamamen bozulmamıştı, bu yüzden üzerine oluşturulmuş öğretiler mükemmeldi. Tipik olarak bir kitap ve Bebek Çocuk İsa ile tasvir edilir ve bugün yaygın olarak "kayıp makalelerin bulucusu" olarak anılır.

Herkesin onun vaazından etkilenmediğini biliyoruz. Efsaneye göre, bir gün sağır kulaklarla karşı karşıya kalan Anthony, nehre gitti ve balıklara vaaz verdi. Bu, geleneksel anlatı, herkesin dikkatini çekti. Anthony, hem kuzey İtalya'da hem de güney Fransa'da yorulmadan seyahat etti - belki de 400 gezi - sapkınlığın güçlü olduğu şehirlere girmeyi seçti. Yine de geride bıraktığı vaazlar, nadiren onlarla

doğrudan ilgilendiğini gösteriyor. Kilise tarihçilerinin yorumladığı gibi, Anthony Hıristiyanlığın ihtişamını olumlu şekillerde sunmayı tercih etti. İnsanların yanıldığını kanıtlamak iyi değildi: Anthony onları doğruya, gerçek üzüntü ve dönüşümün sağlıklılığına ve sevgi dolu bir babayla uzlaşmanın harikasına kazanmak istedi.

Anthony'nin amiri St. Francis, Anthony'nin vaazları, kutsal yazılar bilgisi ve Meryem'e bağlılık hakkında parlak raporlar duymaya devam etti. 1224'te Anthony'ye kardeşi Fransiskanlara öğretmesini isteyen bir mektup yazdı. Anthony, Fransisken tarikatının St. Francis'in özel onayı ve kutsamalarının verildiği ilk öğretmeni oldu. Anthony, rahiplere öğretirken vaaz vermeye devam etti ve düzen içinde daha fazla sorumluluk üstlendi. 1226'da kuzey İtalya'nın eyalet amiri olarak atandı, ancak yine de küçük bir keşişte tefekkür duası için zaman buldu.

1228'de Paskalya civarında, 33 yaşındayken, Roma'da Papa IX. Gregory ile tanıştı. Papa, Aziz Fransuva'nın sadık bir dostu ve danışmanıydı. Doğal olarak, ünlü vaiz Anthony konuşmaya davet edildi. Bunu her zaman olduğu gibi alçakgönüllülikle yaptı. Yanıt o kadar büyüktü ki, insanlar daha sonra Pentekost mucizesinin tekrarlandığını söylediler.

1231'de Padova'ya dönen Anthony, son ve en ünlü Lenten vaazlarını vaaz etti. Kalabalıklar o kadar büyüktü ki -bazen 30.000- kiliseler onları tutamıyordu, bu yüzden meydanlara ya da açık alanlara gitti. İnsanlar bütün gece onu duymak için beklediler. Onu, bir kalıntı olarak alışkanlığının bir parçasını koparmak isteyen makasla donanmış insanlardan korumak için bir korumaya ihtiyaç vardı. Sabah ayininden ve

vaazından sonra Anthony itirafları dinleyecekti. Bu bazen bütün gün sürdü - oruç tutması ve sürekli duası gibi.

Lenten sezonunda harcadığı büyük enerji onu bitkin bırakmıştı. Dinlenmek ve iyileşmek için Padova yakınlarındaki küçük bir kasabaya gitti, ancak kısa süre sonra ölümün yaklaştığını fark etti ve sevdiği şehir Padua'ya dönmek istedi. Ancak bir vagondaki yolculuk onu o kadar zayıflattı ki, Arcella'da durmak zorunda kaldı. Sonunda, Francis'in Assisi'yi uzaktan kutsadığı gibi, Padova'yı uzaktan kutsamak zorunda kaldı.

Arcella'da son sakramentleri aldı, oradaki rahiplerle şarkı söyledi ve dua etti. İçlerinden biri Anthony'ye neye bu kadar

dikkatle baktığını sorduğunda, “Rabbimi görüyorum!” diye cevap verdi ve kısa bir süre sonra huzur içinde öldü. Sadece 36 yaşındaydı ve sadece 10 yıldır Fransiskan’dı.

Padovalı Aziz Anthony’ye bağlılık hikayesi ve geleneği, 13 Haziran 1231’de ölümünden hemen sonra başladı. Binlerce kişi Anthony’nin cesedini görmeye ve cenazesine katılmaya geldi. Mezarı bir anda olağanüstü bir adanmışlığın ve sayısız mucizenin yeri haline geldi. Ertesi yıl, arkadaşı Papa IX. Gregory, hayatı boyunca kendisine atfedilen ve mezarında meydana gelen birçok mucizeden etkilenecek onu aziz ilan etti. 1946’da Papa XII. Pius, St. Anthony’yi resmen kilisenin doktoru ilan etti.

Hangisinin doğru ve hangilerinin halk efsanesi olduğunu yalnızca Tanrı bilir, ancak Padovalı Aziz Anthony’nin hikayesini anlatırken, yeryüzündeki yaşamı sırasında ve sonrasında ona atfedilen yaygın olarak duyulan hikayelerden biraz bahsetmek gerekir:

St. Anthony’nin kayıp veya çalıntı şeyleri bulmak için yardım istemesinin nedeni, kendi hayatındaki bir olaya kadar uzanıyor. Hikaye devam ederken, Anthony’nin onun için çok önemli olan bir mezmur kitabı vardı. Matbaanın icadından önce herhangi bir kitabın değerinin yanı sıra, Fransiskan Düzeni’nde öğrencilere öğretmek için kullandığı notlara ve yorumlara sahipti.

Dini hayatı yaşamaktan bıkmış bir acemi, topluluktan ayrılmaya karar verdi. AWOL’a gitmenin yanı sıra Anthony’nin psalter’ını da aldı! Sefaltinin kayıp olduğunu fark eden Anthony, onun bulunması veya kendisine iade edilmesi için dua etti. Ve duasından sonra hırsız acemi, mezhebi Anthony’ye iade etmek ve onu geri kabul eden Tarikata geri dönmek için harekete geçti. Efsane bu hikayeyi biraz işledi. Acemi, uçuşunda korkunç bir şeytan tarafından durduruldu, bir balta salladı ve kitabı hemen iade etmezse onu ayaklar altında ezmekle tehdit etti. Açıkçası bir şeytan kimseye iyi bir şey yapmasını emretmezdi. Ancak hikayenin özü doğru gibi görünüyor. Ve çalınan kitabın Bologna’daki Fransiskan manastırında korunduğu söyleniyor.

Her halükarda, ölümünden kısa bir süre sonra insanlar Anthony aracılığıyla kayıp ve çalıntı eşyaları bulmak veya kurtarmak için dua etmeye başladılar. Ve çağdaşı Julian of Spires, O.F.M. tarafından bestelenen St. Anthony’nin Responsorluğu, ilan eder.

St. Anthony Ekmeği, St. Anthony’nin duaları aracılığıyla alınan kutsamalar için Tanrı’ya şükran gününde yapılan teklifler için kullanılan bir terimdir. Bazen rahiplerin eğitimi için sadaka verilir. Bazı yerlerde ebeveynler, yeni doğmuş bir çocuğu St. Anthony’nin koruması altına aldıktan sonra fakirler için bir hediye de verirler. Bazı kiliselerde Aziz Anthony bayramında küçük somun ekmekleri kutsamak ve isteyenlere vermek bir uygulamadır.

Farklı efsaneler veya hikayeler, St. Anthony Bread adı verilen şeyin bağışlanmasını açıklar. En az bir hesaba göre, hala inşa edilmekte olan St. Anthony Bazilikası yakınlarında bir çocuğun boğulduğu söylenen 1263 yılına kadar uzanıyor. Annesi, eğer çocuk ona iade edilirse, fakirlere çocuğun ağırlığına eşit miktarda mısır vereceğine söz verdi. Duası ve vaadi, çocuğun hayata dönüşüyle ödüllendirildi.

Uygulamanın bir başka nedeni de Fransa'nın Toulon kentinde bir dükkan sahibi olan Louise Bouffier'e kadar uzanıyor. Bir çilingir, hiçbir anahtar açmadan dükkan kapısını kırmaya hazırdı. Bouffier, çilingirden dua ettikten sonra anahtarlarını bir kez daha denemesini istedi ve kapının zorla açılması durumunda St. Anthony'nin onuruna fakirlere ekmek vereceğine söz verdi. Sonra kapı açıldı. Diğerleri St. Anthony'nin şefaati yoluyla iyilik aldıktan sonra, St. Anthony Bread'in hayır kurumunu kurmak için Louise Bouffier'e katıldılar.

Birçok insan, St. Anthony'nin şefaatine atfettikleri hediyeler için şükran gününde fakirlere yardım etmek için bağışta bulunur. Buna Aziz Anthony'nin ekmeği diyorlar. St. Anthony'nin ekmeğinin hikayesinin, 1263 yılında, sevilen bir çocuğun St. Anthony Bazilikası yakınlarında boğulmasıyla başladığı söylenir. Çocuğun annesi Aziz Anthony'nin şefaati için dua etti ve eğer çocuk ona iade edilirse, ekmek yapabilmeleri için çocuğun tahıldaki ağırlığını fakirlere vereceğine söz verdi - yaygın yoksulluk ve açlık zamanında çok büyük bir hediye.

Çocuk mucizevi bir şekilde hayata döndürüldüğünde, kadın sözüne sadık kaldı ve St. Anthony'nin adına fakirlere sadaka verme geleneği başladı. Fakirlere cömertlik ve hayırseverlik için güzel bir gelenektir. Ve bunun Aziz Anthony'nin adına yapılması uygundur, çünkü o fakirlerin koruyucu azizidir.

Birçok insan St. Anthony'yi "kayıp eşyaların bulucusu" olarak düşünür. St. Anthony'nin kayıp veya çalıntı eşyaları bulmak için yardım istemesinin nedeni, kendi hayatındaki bir olaya kadar uzanıyor. Hikaye devam ederken, onun için çok değerli olan favori bir mezmur kitabı vardı. Bu, baskının icadından önce olduğu gibi, kitap elle basılmış bir kitaptı - ancak kişisel notları ve Fransisken düzeninde öğrencilere öğretmeye yardımcı olmak için Psalter'da yaptığı yorumlar daha da değerliydi. Topluluktan ayrılan bir aceminin Psalter'ı çaldığından şüpheleniliyordu. Anthony, sevgili mülkünün geri dönmesi için dua etti. Kısa bir süre sonra, acemi kitabı iade etti ve Anthony'nin affını istedi.

St. Anthony, hayatındaki başka bir olayın sonucu olarak postanın koruyucusu olarak da bilinir. Her zaman yalnızlık ve yansıma zamanı aramasına rağmen, Anthony o kadar popüler bir vaizdi ki, nadiren dinlenmek için zamanı vardı. Bir soluklanma izni ve yansıma için biraz uzağa seyahat etmek için zaman ayırması için amirine görev

bilinciyle yazdı. Ancak, hikaye devam ederken, elçi mektup için geldiğinde, bulunacak bir yer yoktu. Anthony bunu gitmeyeceğinin ve yolculuğu unuttuğunun bir işareti olarak aldı. Kısa bir süre sonra, üstlerinden yolculuğa çıkmak için izin aldı. 1792'nin bir başka efsanesi, İspanya'dan Peru'ya seyahat eden kocasının haberini arayan kalbi kırık bir karısını anlatıyor. Birçok kez yazmasına rağmen cevap yoktu. Çaresizlik içinde şapele gitti ve Aziz Anthony heykelinin eline bir mektup koydu ve onun adına şefaet etmesi ve mektubun teslimine yardımcı olması için dua etti. Ertesi gün şapele döndüğünde, mektubun hala orada olduğu için hayal kırıklığına uğradı. Mektubu çıkardıktan sonra, mektubunun kocasından gelen bir mektupla değiştirildiğini fark etti. Son mektubunun Fransisken bir rahip tarafından teslim edildiğini ve uzun zamandır ondan haber alamadığından beri öldüğünü düşündüğü için mektubunu almaktan çok mutlu olduğunu yazdı.

St. Anthony'ye Novenas dünyadaki birçok kilise ve tapınakta kutlanmaktadır. Birçoğu Salı günleri başlar, çünkü Salı günü Anthony'nin gömüldüğü ve mezarındaki mucizelerin başladığı gündü. Novenas'ın başlangıcı çocuksuz bir çiftin hikayesiyle bağlantılıdır. Bir çocuk için yıllarca özlem duyduktan sonra, karısı sıkıntılarını St. Anthony'ye götürdü. Rüyasında ona görüldüğün ve ona şöyle dediği söylenir: "Dokuz Salı günü, birbiri ardına Fransisken şapelini ziyaret edin ve kutsal kefaret ve sunak sakramentlerine yaklaşın, sonra dua edin ve ne istersen, onu elde edeceksin." Çiftin yakında bir çocuğu oldu. Efsanenin arkasında gerçek ne olursa olsun, 1898'de Papa XIII. Leo, St. Anthony'nin onuruna dindar duada zaman geçirenlere art arda Salı günleri için bunu yapmak amacıyla genel bir hoşgörü vererek bağlılığı teşvik etti.

St. Anthony'nin birçok görüntüsü onu zambaklar ve Mesih çocuğu ile resmeder. Birçok yerde zambaklar kutsanır ve St. Anthony bayramında dağıtılır. Zambak bize Aziz Anthony'nin saflığını ve ayartma zamanlarında saflığın lütfu için dua etme ihtiyacımızı hatırlatmak içindir. Aziz Anthony'nin Mesih çocuğunu kucakladığı efsanesinin birçok versiyonu vardır. Çoğunda, St. Anthony dua etmek için yerel bir keşiş evine gitmişti. Bir gece, derin bir dua ederken, İsa ona çocukken görüldü. St. Anthony Mesih çocuğunu kucağında tutarken oda ışık ve kahkahalarla doldu. Hikayenin anlatıldığı gibi, keşişin sahibi, ışığı gördükten sonra, sadece Aziz Anthony ve Mesih çocuğunu görmek için araştırmaya geldi. Vizyon sona erdiğinde, St. Anthony, sahibinin kapıda diz çöktüğünü fark etti ve Anthony'nin ölümüne kadar hikayeyi paylaşmaması için yalvardı.

Anthony, iyi haberi sevgiyle ve korkusuz bir cesaretle vaaz eden basit ve mütevazı bir rahipti. Rahip arkadaşlarının eğitimsiz olduğunu düşündüğü genç, zamanının en büyük vaizlerinden ve ilahiyatçılarından biri haline geldi. Büyük bir kefaret ve apostolik gayret sahibi bir adamdı. Ama o öncelikle halkın aziziydi. Vaazlarıyla insanları imana geri çağırmadaki etkinliği, barışı sağlaması ve adalet çağrısı yapması kadar önemliydi.

Bugüne kadar, Padovalı Aziz Anthony, Katolik Kilisesi'nin en saygın ve popüler azizlerinden biridir. Bunun nedenlerinden biri, muhtemelen hayatının her Hristiyan'ın hayatının olması gerektiği gibi olmasıdır - yaşamın iniş ve çıkışlarıyla yüzleşmek için istikrarlı bir cesaret, sevme ve affetme, başkalarının ihtiyaçları için endişelenme, hem büyük hem de küçük krizlerle başa çıkma ve ayaklarımızı Tanrı'ya tam güven ve bağımlılık zemininde sağlam bir şekilde tutmak.

SON SÖZ

Martir olarak adlandırılan din şehitleri ve aziz unvanı verilen hayatlarını dinine adanmış kutsal kişiler, Hıristiyanlıkta hem yaşadıkları dönemde hem de öldükten sonra saygı görmüşlerdir. Hastalıklara şifa, dertlere çözüm bulduklarına inanılan martir ve azizlerden Son Yargı Günü'nde de Tanrıyla inananlar arasında aracı olmaları beklenmiştir. Kadın ya da erkek aziz ve martirlerin öldükten sonra rölüklerini korumak için farklı formlarda röliker adı verilen objeler yapılmıştır.

İlk Hıristiyan çağlarında, Aziz niteliği bütün Hıristiyanlara verildi (Efesliler 3:18 ve Filippililer 1:1). Milâttan sonra ikinci yüzyılın başından itibaren ise, bu nitelik yalnız belirli bazı kişilere verilmeye başladı. Özellikle, Kilise hayatında sivrilmiş, itibar kazanmış ve meşhur olmuş önemli kişilere "Aziz" denmeye başlandı. Sonra "Aziz" özelliği yalnız Kilise şehitlerine ve imanlarını eza çekerken ifade edenlere atfedildi. Bunlara Aziz demek zaten âdildir, çünkü bu insanlar kendilerini bilhassa Tanrı'ya adanmış olduklarını gösterdiler. Yavaş-yavaş şehitlerden ve ilk Azizlerden sonra, başka önemli dindar şahıslara da Aziz denildi.

Bu insanların Aziz olarak tanınıp kabul edilmesi, kendiliğinden gelen bir olaydı. Özellikle yerel bir Kiliseye mensub olan şahıslarla ilgiliydi. Çünkü bir yerin, küçük veya büyük bir bölgenin şehidi veya şehitleri ölürken, olay müminleri duygulandırır. Böylece bu kişiler Aziz olarak tanınır ve kabul edilirdi. Sonradan, yerel bir Kiliseye mensub olan ve hayatları ve fiilleriyle halkın sevgi ve saygısını kazanan önemli kişiler de Aziz olarak kabul edilmeye ve sayılmaya başlandı. Kilise onları da şerefliendirdi. Yavaş-yavaş bir şahsın azizleşme ünü veya bir müminin şehitlik haberi yayılırdı. O zaman bu durum daha büyük bölgelerde etkili olmaya başlardı ve müminlerin anlayışına ve kanaatine binaen, tüm Kiliseye ait olan bir olay halini alırdı. Kilisenin tümü o kişiye sahip çıkardı.

Katolik Kilisesi'nin az sayıda uygulaması, bugün koruyucu azizlere bağıllık olarak çok yanlış anlaşılmaktadır. Kilisenin ilk günlerinden beri, inançlı gruplar (aileler, cemaatler, bölgeler, ülkeler) özellikle kutsal bir kişiyi seçmiştir. Koruyucu azizlerin kitleri koruma pratiği, Roma İmparatorluğu'ndaki çoğu şehit mezarlarının üzerine inşa edilen ilk kiliselerin inşasına kadar uzanır. Daha sonra kiliselere şehidin adı verilmiş ve şehidin orada ibadet eden Hristiyanlar için şefaatçi olması beklenmiştir.

Kısa süre sonra Hristiyanlar, kiliseleri şehit olmayan diğer kutsal erkek ve kadınlara, yani azizlere adamaya başladılar. Bugün hala her kilisenin sunağının içine bir aziz kalıntısı yerleştiriyor ve bu kiliseyi bir koruyucuya adamaktadırlar. Bu nedenle, kiliselerin ve daha geniş anlamda bölgelerin ve ülkelerin koruyucu azizleri, genellikle bu azizin o yerle bir bağlantısı nedeniyle seçilmiştir. Hristiyanlık az sayıda şehit veya azizlerin bulunduğu bölgelere yayıldıkça, bir kiliseyi, içinde kalıntıları bulunan veya kilisenin kurucuları tarafından özellikle hürmet edilen bir azize adamak yaygınlaştı. Bu nedenle, Amerika Birleşik Devletleri'nde göçmenler genellikle kendi topraklarında hürmet edilen azizleri hami olarak seçtiler.

İnanış ve anlatılara göre çok eski devirlerde, Tanrı kendisine benzemeleri için insanların mücadele etmelerini emretmiştir. Bunun gerçekleşmesi için, Tanrının lütfuna ve yardımına ihtiyaç bulunmaktadır. Bunun için de Mesih Kiliseyi kurmuştur ki, onun içinde, Tanrının istediği kutsallığa ve azizleşmeye ulaşılsın ve bu durum gerçekleşsin istendi.

Binlerce Aziz hakkında, Aziz olarak kabul edilmişlerine dair hiç bir tutanak yoktur; hiç bir Kilise merciinin onları Aziz ilân ettiğine ve Aziz olarak kabul ettiğine dair yazılı karar yoktur. Ama halkının kanaati, müminlerin toplu vicdanı ve bilinci, bir kimsenin «Aziz» olarak kabul edilmesinde ve Aziz gibi şeref görmesinde, birçok yüzyıl boyunca bir «karar» gibi işlemiştir.

Son yüzyıllarda ise, her Kilise ya da Patrikhane, bir müminin (hayatı ve davranışı bakımından) Aziz veya Veli olup olmadığına, Tanrının halkının vicdan ve bilincine dayanarak hükmeder. Eğer bir kişi Aziz olarak kabul edilecekse, Kilise mercii bunu özel bir resmiyetle yapar. Böylece bugün Kilise tarafından “azizleştirme tutanakları” tutulur ve ilgili işlem yapılır. Her Kilise ya da Patrikhane bu kararını diğer yerel Kiliselere Patrikhanelere de bildirir. Erkek veya kadın, o Aziz şahsa tevdi edilecek şerefi belirtir ve o şahsı Aziz olarak kabul ettiğini ilân eder. Diğer Kiliselerden de aynı saygıyı bekler. O Aziz için belirli bir gün de tâyin edilir ve o Azizi “anma günü” olarak ihdas edilir. Bu, ekseri o Azizin veya Azizenin öldüğü veya şehid olduğu tarihi taşıyan gündür.

Kilise, yani Rab'bin halkı, Azizlere şeref tevdi eder. Bunu adlarına kilise inşa etmekle, ikonalar resmetmekle, dinî tören ve panayırlar tertip etmekle yapar ve Azizlere saygısını gösterir. Azizler de müminlere mücadelelerinde yardımcı ve lehlerine Tanrı'ya duacı olurlar. Kilise, Azizlerini özellikle güzel Kilise ilâhileri ile sayar. Bu ilâhiler Kilisenin Aylık Kitaplarında yazılıdır. Diyebiliriz ki, Ortodoks müminler Kilisenin Azizleri ile beraber fikren yürürler. Azizler de bugünkü müminlere önder olurlar.

KAYNAKÇA

Alberzoni, Maria Pia. Assisi'nin Clare'i ve On Üçüncü Yüzyılda Zavallı Kız Kardeşler. St. Bonaventure, NY: Fransisken Enstitüsü, 2004.

Natali, Costanzo; Donno, Cristina." Santa Clare d'Assisi: La sua vita" (İtalyanca). Conferenza Italiana Ministri Provinciali Cappuccini. Erişim tarihi:26 Kasım 2018.

Robinson, Paschal (1908)." Assisi'li Aziz Clare." Katolik Ansiklopedisi. 4.New York: Robert Appleton Şirketi.

Teresa, Frances; Armstrong, Regis J. (2009)." Aziz Clare Kuralı". Her Şeyde Sevinç: Bir Fransisken Yoldaşı (2. baskı). Canterbury Press. s. 48–67.ISBN978-1-85311-747-3. Erişim tarihi:16 Ağustos2020.

Foley, Leonard, (McCloskey, Pat tarafından gözden geçirilmiştir)." Assisi'li Aziz Clare", Günün Azizi, Fransisken Medyası.

Hieromartyr Alexander, Komana Piskoposu - Amerika'daki Ortodoks Kilisesi (oca.org)

Pirlo, Paolo O. (1997). "St. Clare". İlk Azizler Kitabım. Kutsal Meryem'in Oğulları Tertemiz. s. 178–179. ISBN971-91595-4-5.

Franceschini, Ezio (Temmuz-Ağustos 1953). "I Due Assalti dei Saraceni a S. Damiano e ad Assisi". Aevum(İtalyanca). 27(4): 289–306.JSTOR25820472.

Pattenden, Miles (Nisan 2008). "Assisi Clare'in Kanonlaştırılması ve Erken Fransisken Tarihi". Kilise Tarihi Dergisi, 59 (2), 208–226.doi:10.1017/S0022046907004137

Tomassetti, Aloysii (ed.). Bullarum, Diplomatum et Privilegiorum Sanctorum Romanorum Pontificum, III. Torino, 1858. s. 620–624.

Papa IV. Alexander (26 Eylül 1255)." Clara claris praeclara". Fransisken Arşivi. Erişim tarihi:30 Temmuz2019.

Papa XII. Pius (21 Ağustos 1958)." Lettre Apostolique proclamant Ste Claire Patronne Céleste de la Télévision"(Fransızca).

"Eriği yasakla, vebayı yasakla". Telgraf. 27 Ocak 2001.12 Ocak 2022 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi:3 Nisan2017.

Roces, Alejandro (1980). Fiesta. Manila: Vera-Reyes. s. 83.

Reulein, Petrus; Schlegel, Helmut (2016). Laudato si' / Ein franziskanisches Magnificat. Limburg an der Lahn:Dehm Verlag.ISBN978-3-943302-34-9. ISMN979-0-50226-047-7.

Gospel of Thomas 13www.misericordia.edu Erişim tarihi: 10 Mayıs 2018.

Ben Witherington III, John's Wisdom: A Commentary on the Fourth Gospel, 1995, and Andreas J. Köstenberger in Commentary on the New Testament Use of the Old Testament, 2007, on John 19:38–42.

R. Giorgi, İtalyanca'dan çeviren: D. Féralut, Les Saints, ed. Harzan, Paris, 2003, s.65(ISBN2-85025-856-3).

"Patron saint". The American Heritage Dictionary of the English Language (4th ed.). Houghton Mifflin Company. 2006. p. 1290. ISBN 0-618-70172-9.

AYAZ Berna, GÜNAYDIN Aykut, "Zonguldak Madencilik Mesleği Geleneğine Bağlı Oluşan Memoratlar Üzerine Bir Değerlendirme", DOI Number : 10.12981/mahder.547119 ORCID ID: 0000-0002-5712-1159 ORCID ID: 0000-0003-3383-3087 Motif Akademi Halk Bilimi Dergisi, 2019, Cilt: 12, Sayı: 26, s. 305-316.

Joseph of Arimathea". The Catholic Encyclopedia. Vol. 8. New York: Robert Appleton Company. 1910. Retrieved 13 December 2014.

Walter Richard (1894). The Gospel According to Peter: A Study. Longmans, Green. p. 8. Retrieved 3 April 2022.

William of Malmesbury, William of Malmesbury's Chronicle of the Kings of England: From the Earliest Period To The Reign of King Stephen, page 22 (notes and illustrations by J. A. Giles, London: Bell & Daldy, 1866)

Citing Francisco Diago and St. Donato as sources. Janice Bennett. St. Laurence and the Holy Grail: The Story of the Holy Chalice of Valencia. Littleton, Colorado: Libri de Hispania, 2002. Pages 15 and 62.

St. Lawrence, Deacon Martyr," said to have been martyred by being put on a gridiron. St. Lawrence Orthodox Christian Church" (PDF). Archived from the original (PDF) on 19 October 2013.

https://en.wikipedia.org/wiki/Patron_saint

<https://www.psupress.org/books/titles/978-0-271-02466-0.html>

<https://stanneparish.org/patron-saints/>

<https://www.newadvent.org/cathen/01538a.htm>

<http://www.stanneshrine.com/about/our-patroness/>

https://sanctoral.com/en/saints/saint_anne.html

<https://www.holyart.com/blog/religious-items/the-story-of-saint-anne-mother-of-mary/>

<https://biography.yourdictionary.com/articles/why-was-saint-anne-chosen-to-be-a-saint.html>

https://en.wikipedia.org/wiki/Clare_of_Assisi

[https://en.wikisource.org/wiki/Catholic_Encyclopedia_\(1913\)/St._Clare_of_Assisi](https://en.wikisource.org/wiki/Catholic_Encyclopedia_(1913)/St._Clare_of_Assisi)

<https://www.thesaintsproject.org/saints/st-clare/>

<https://pri.scps.edu.hk/st-clare-of-assisi/>

<https://saintoftheday.com/08/11/st-clare-of-assisi>

<https://bellatorsociety.com/blog-posts/st-clare-of-assisi-another-francis/>

<https://www.worthpoint.com/worthopedia/st-clare-assisi-18-patron-goldsmiths-1923736527>

https://www.catholic.org/saints/saint.php?saint_id=215

<https://stclareclifton.org/our-patron-1>

<https://www.uncutmountainsupply.com/icons/of-saints/by-name/a/icon-of-st-alexander-of-comana-1ac16/>

<https://dormitioninconcord.wordpress.com/2017/08/25/st-alexander-of-comana/>

https://dbpedia.org/page/Alexander_of_Comana

https://www.wikiwand.com/en/Alexander_of_Comana

<https://anastpaul.com/2019/08/11/saint-of-the-day-11-august-saint-alexander-of-comana-the-charcoal-burner-died-c-251-martyr/>

<https://catholicexchange.com/consumed-for-christ-st-alexander-of-comana/>

<https://www.newadvent.org/cathen/01295c.htm>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Maturinus>.